﴿مقاصد الصالحین﴾

تالیف

علامه حاج سید محمد باقر ملا باشی شیرازی

ق ف
۵۷
۸

تقدیم به کتابخانه مسجد اعظم قم

حاج سید محمد باقر آیت الهی، سلام.

شیراز - نجم شهان المعظم ۱۳۹۵ قری

- مرتضی الله لهم ما طاب لهم

کتابخانه مسجد اعظم قم
شماره ثبت ۳۰
شماره طبقه ۲۹۷
۷۸/۹/۱۶
شماره مسلسل

شرح اجمالی احوال مرحمت پناه

علامه حاج سید محمد باقر ملاباشی شیرازی

قدس سره

نام کتاب
تاریخ ثبت ۱۳ مرداد ۱۳۵۴
شماره ثبت ۳۰۰۷۸
شماره اختصاصی

شرح احوال مرحوم پاء علامه حاج میرزا هبة الله موسوی ملایانی قدس سره

سبب شرفیابان طبق آنچه فرزندشان آقای حاج میرسید محمد موسوی حاب زاده

رسیده و تقریبا کاب مقاصد الصالحین بخط خود مرقوم داشته اند عیناً ثبت شد

بسم الله الرحمن الرحیم

خبره نامه این سلسله علیه از قرار یکه قبلا کاغی حاجی میرزا علی فخر الدوله نوشته اند

۱ هبة الله بن ۲ سید محمد بن ۳ محمد حسین بن ۴ محمد علی بن ۵ محمد رضا

بن ۶ احمد بن ۷ سلمان بن ۸ ابی الفتوح ابن ۹ اسحق بن ۱۰

محمد امین بن ۱۱ محمد صادق بن ۱۲ مهدی بن ۱۳ سید محمد بن ۱۴ عبد الله

بن ۱۵ ابراهیم بن ۱۶ مرتضی بن ۱۷ حسین بن ۱۸ محمد جعفر بن ۱۹

محمد کاظم بن ۲۰ محمد طاهر بن ۲۱ محمد صالح بن ۲۲ الشیخ ابراهیم بن ۲۳

الشیخ الاجل المشتهر بالآفاق صفی الدین ابهی الاردبیلی بن ۲۴ امین الدین

بن ۲۵ صالح بن ۲۶ قطب الدین بن ۲۷ صالح الدین بن ۲۸ رشید بن

۲۹ عبد القاهر بن ۳۰ غوث الخواص بن ۳۱ فیروزشاه بن ۳۲ محمد بن

۳۳ شرفشاه بن ۳۴ حسین بن ۳۵ محمد بن ۳۶ ابراهیم بن ۳۷ جعفر

بن ۳۸ محمد بن ۳۹ اسمعیل بن ۴۰ محمد بن ۴۱ احمد الامراب بن

۴۲ محمد بن ۴۳ ابی محمد قاسم بن ۴۴ ابی القاسم حمزة بن ۴۵ الامام

الهمام موسی الکاظم صلوات الله علیه وعلی آبائه المعصومین اجمعین آمین

رب العالمین

احوال حالشان باجناب مستطاب حکیم سلمان کرهمین تحقیت سلسله عالیه

الا میباشد در صفحه ۱۱۲ و ۱۱۳ جلد دوم فارسنامه ناصری ثبت و بیان شده

است و اجمالا تحقیت معظم له اولین کسی است که از این دودمان در رشته

روحانیت وارد شده و مقامات عالیه صوری و معنوی رسیده است تا کرد بعهده
متعال آثار روحانیت عالیه اش دوام عقابش برقرار است. امیدوارم که متصل حق تعالی
جل و علا دوام آثار بعالم امکان امتداد امتداد الی آخر تعالی.

معظم له جامع معقول و منقول و مفوق علی دیگر بوده اند و ریاست علمی
و علمی شان از مؤلفات شان آشکار و نیازی بتوضیح ندارد.

لکن چون این عبد فانی ناچیز صمیم گردم که باحول و قوة خدای متعال
جلت عظمته مؤلفات آمرحوم را بحد یکه امکانات موافقت کند نشر و توزیع و
در دسترس و بهره برداران قرار دهم ناگزیر که جمعه صمیم خود را تا اندازه ای
توضیح دهم. اما نسبت به مؤلفات آمرحوم عموماً چند جهت است.

۱ - این جهت سوا باعتبار از اتحاد و اعقاب آمرحوم می باشم و در سلسله
من بتقدیر خدای متعال آمرحوم دخالت داشته و حق حیات بر من دارند.

۲ - دیگر این جهت در نشر روحانیت بوده ام و بعهده متعال این شرافت و افتخار
را دارم که در روحانیت آمرحوم در این امر موفق بوده است

۳ - مؤلفات آمرحوم عربیاً و فارسیاً مفید و پر مغز و پر ارزش است و هریک از
آنها برای اهلش قابل تقدیس و تحسین و تمجید است. این جهت برای خدمت به علم
و معارف مذهبی انگیزه این صمیم را بوده ام و قبلاً هم نسبت به یکیان مؤلفات
آمرحوم - جلد سوم اوار الفنون - این امر سابقیت نموده ام.

و اما نسبت به متن این کتاب مقاصد العالمین بالخصوص نکته ای جداگانه
علاوه بر نکات پیش در نظر بوده است که مشروح ذیل به بیان آن خواهم پرداخت
انشاء الله تعالی.

علامه معظم از تلامذه مرحوم پناه نخست علی بن ملک آقای آقا باقر

بهبهانی استاد المجتهدین و عمده الملة و دین المأة الثالثة عشر قدس
سره الشریف بوده اند در پیش از نکاملیکه در رشته فقه و اصول یافته اند
مراجعت بشیراز فرموده و گویا بمناسب رفاقت و صداقتی که مرحوم پناه
علامه آقای حاج محمد حسن قزوینی صاحب کتاب ریاض الشهاده طاب ثراه
داشته اند ایشان هم رحل اقامت را در شیراز انداخته اند و صداقتان تا پایان
عمر باقی بوده و هر دوی آنها پس از خود آثار شریفه در شیراز که در نتیجه اقلاً
چندین سال الفتیان در ایران و شیراز پیش آمده بوده تجدید مراسم مذهبی
و بالاخص تعزیه داری حضرت خامس آل عبا ارواح العالمین له الفداء
کرشا بوده اند خصوصاً صبزکیر مرحوم معظم له تاسیس فرموده است
بعهده متعال هنوز باقی است.

و چون آمرحوم با واجدیت مقام عالم روحانیت و معنویت بمنظور
حفظ مصالح شرعیه معاشرت با ابناء سیاست و انتظام کشور داشته اند اتفاقاً
روزی برای دیدن یادبود شاهزاده حسینقلی میرزا قاجار معروف به فرمانفرما
که از سال هزار و دویست و چهارده قمری تا سال هزار و دویست و پنجاه و اند
فارس بوده اند بملاقات بوده اند تصادفاً مرحوم محمد زکیخان وزیری که از اعیان
سلسله وزیر که در شیراز توطن داشته اند حاضر بوده است و مرحوم وزیری
در حضور آمرحوم و شاهزاده ذکر خیر جمیلی از مرحوم حاج محمد حسن قزوینی
صاحب الذکر که معروف به مجتهد اصولی بوده اند مینماید آمرحوم برای
حفظ الغیب مرحوم قزوینی که وظیفه برادری ایمانی است محمد زکیخان وزیری
را مورد غرض و عتاب قرار میدهد و بشاهزاده معترضانه میفرماید چنانکه
شنا فشنه اید از عالم ربانی ذکر خیر شود وارد مجلس محاکمه تعرض و اعتراض

برخاسته و بمنزل شخصی که در محله میدانشاه بوده است مراجعت میفرمایند
پس از خاتمه مجلس عهد ذکیمان نوری بمنزل خود میرود و مبتلا به حبس البول
میشود و هرچه معالجه می کند نمی بخشد تا آنکه از فشار بیماری زبان
بند میگیرد و بر اشاره می فهماند که مرا بجانب آقا ببرید بلکه بدعای ایشان شفا
یابم . فیالفور او را به منزل آنمرحوم می برند و در طول خلوت (بیرونی)
که تا این تاریخ بر حالت و وضع ساختمان قدیم باقیست و در سمت جنوب حیاط
بالای حوض جلو تالار میباشد و مرحوم آقا قدس سره جزوی دهند که
عهد ذکیمان را برای استشفای بدعا آورده اند . ایشان از طرف اندرون
که در سنه ۱۳۱۴ خورشیدی میرخیابان لطفعلیخان زند گردیده است بیرون
تشریف می آورند و بالای سر عهد ذکیمان که میرسند میفرمایند اگر تو
میکن که بر ساحت علمای اعلام من بعد جسارت و اهانت نکنی ، مادرپیر
دارم از خواهش میکنم دعا کند تا خدای متعال شفا کرم فرماید . باشاره
وزبه میکند . آنمرحوم بداخل خانه تشریف برده پس از مدتی عهد ذکیمان
باشاره طشت میطلبد و قی میشود و بسته باز گردیده و بحالت عادی قرار میگیرد
و استدعا می کند که علمای از منزل آنمرحوم صرف نماید و پس از صرف
طعام با حالت سلامت و عافیت بمنزل خود برمیگردد و بعداً در تجلیل این جریان
چند تلگراف از مرحومات آقا واقع و در یکی از تلگرافات که بجناب رفیع بلاک
من عهد بحق شخص شده است وقف می نماید و تولیت آنرا بعد از
خودش بحضرت پناه معظم له قرار میدهد و باولاد آنمرحوم با شرایط مقرره
که تولیت آن بجناب وقفنامه رایی داعی تطبیق و صورتی آنموقوفه میباشم
و این موقوفه از سال ۱۳۴۰ قمری تا سال ۱۳۵۰ خورشیدی که مطابق

با سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ قمری است برقرار و بتصرف این دانی بوده و از سال
۱۳۵۰ خورشیدی طبق قانون منحوی شده اداره تعاون و امور روستاها
بدهقانان برگزار نمودند و این دانی دیگر دخالتی ندارم . فقط محضری از
اراضی بارخانج از سنق که طبق ماده هشت قانون اصلاحات ارضی مستثنی
از قانون فوق الذکر است با ثبت که آنهم بکلی سپرده شده که همراستی
نماید و تا این تاریخ بهره برداری انان نشده است .

ترتیب موقوفه بالاطلاق و قضا مر که موجودات بقرار ذیل می باشد :
پس از مخارج ملکی یعنی عملی و مخارج ملکی یعنی دیوانی و دولتی آنچه بدست
آید بنج قسمت میشود . یک قسمت حق التولیرات و دو قسمت دیگر برای
رشتن دو کتاب از مولفات مرحوم معظم له است . یکی کتاب انوار الملکوت
در سه جلد که جلد اول در احوال حضرت اقدس رسالت مآب محمد مصطفی
صلی الله علیه و آله تا حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام است . جلد دوم
در احوال حضرت ابا عبدالله الحسین خامس آل عبا و ارواحنا و ارواح العالمین له
لتراب مرقده الفداء تا حضرت امام محمد باقر علیه السلام و جلد سوم در احوال
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام تا امام دوازدهم حجة بن الحسن بقیة الله
تعالی عجل الله تعالی فرجه و سهل مخرجه .

و یکی دیگر کتاب مقاصد الصالحین که مورد بحث است . اما
جلد اول کتاب انوار القلوب در زمان حیات مرحمت پناه آقای حاج میرزا
محمد اقر ملا باشی بدیمرحمت پناه آقای والد ماجد طاب ثراها و سپس آقایان
اخوان کتابی بطبع رسیده است و جلد دوم آن در زمان مرحوم علامه
آقای حاج سید عبدالباقی تجهه قدس سره التزیین و سپس همان اخوان

اخوان کاپی طبع شده است وجلد سوم آن را این حقیر اپا منتظر لوصل موفق مزبور بطبع رسانده ام و بایکان و براختیار خوانندگان گذشتم

واما کتاب مقاصد الصالحین - آباء عظام قدس ارواحهم بمقدار وسع تکیه منبرهای مخلوط موده و لیکن موفق بطبع آن نشده اند.

این حقیر سراپا تقصیر با انکه دیگر موفق مزبوره باقی مانده است کر عوالدی داشته باشد تا چه رسد باینکه از عایدی این کتاب بطبع رسد معذلک جرئت داشتم کر بجبران انبکر پدران من ممکن طبع این کتاب را بنام این حقیر برای تروج ارواحشان بمقدار وسع فقیر دهم کرهم آثاری از مولف معظم له باقی بماند وهم این فقیر حقیر برای پدران محترم باشد - وچون وسیله طبع نبود بهمین اندازه اکتفا نمودم کرهفوستی برای این کتاب بگیرم تا مطالب آن سهل التناول باشد ومنبرهای از منبرهای مخلوط این کتاب کرد دسترس بوده وخدا آن خانواده را باقی بوده بمقدار الامکان تکمیل وتصحیح کنم وبضمیمه بفرست مزبوره چند منبر فوتی کرمتر وبجد کاغذ دینی اهداء بنام شاید خدای متعال سبب مغفرت بعد بانی اهل حقیر را توفیق فرماید کرهای منبرهوی آن فقیر شانیته برداره وموفق بنشر آن نیز باشد.

ودر پایان لازم میدانم کر اضافه نسب خود را بجد اعلی معظم له مولف کتاب مزبور یاد آور شوم - این حقیر حاج سید محمد باقر ابن آیت الله فی العالم مرحوم علامه فقید سعید آقای حاج میرزا عبدالباقی مجتهد شیرازی متوفی ومدفون در شیراز آرامگاه اختصاصی شمالی تکیه حافظیه و ابنان مرحوم سلمان الزمان آقای حاج میرزا محمد باقر ملا باشی متوفی ومدفون در مشهد مقدس رضوی علی مشرفها الاف التحیه والسلام در دارالضیافه

حسبه از طرف کبد اعظم وردیقان وابنان فرزند مرحوم حاج میرسید محمد ملا باشی مقیم شیراز وبعد از عادر بیت سالار ومتوفی در کربلای معلی ومدفون ووطاق میرزا موسی شمالی صحن مقدس ابنان فرزند مرحوم علامه آقای حاج سید محمد آقا ملا باشی معظم له مولف تالیفات عدیده بوده اند:

۱ : انوار الحقایق در علم کلام در یک جلد مفصل مطول مرغوب چاپ شده

۲ : لوامع الانوار العرشیه فی شرح الصحیفة السجادیه علیه وعلی آبائه وابنائه افضل السلام والتحیه - قسمتی از ان طبع شده است.

۳ : بحر الجواهر فارسی در اصول دین - طبع شده است -

۴ : انوار القلوب فارسی در سه جلد طبع شده است -

۵ : مقاصد الصالحین فارسی - دو دا عیر - مولفات دیگری هم در وقوف مذهبی وعلمی وغیره داشته اند.

ناگفته نماند کر جد اعلی آقای حاج سید محمد ملا باشی - واقف الذکر فرزند علامه معظم له میرزا خلیل حقیقی مرحوم پناه علامه بزرگ مجدد الملة والدین الماء الرابع عشر آقای حاج میرزا محمد حسن مجتهد الاسلام شیرازی زعیم عالم تشیع قدس سره میباشد وازبرد خانه این دانی مفخر بخاندان آنمرحوم میباشد.

ودر مطلب دیگر بایست نوشت : ۱ - شرح حال آنمرحوم را - مرحوم پناه محدث نجی طاب ثراه در صفحه شماره ۲۲۵ کتاب والذریعه ذکر فرموده ونیز سلسله عالیه ملا باشی سادات سیدالشهداء شیراز را مرحوم حاج میرزا حسن منصوری مولف فارسنامه ناصری در صفحات ۱۱۳ و ۱۱۴ از جلد دوم کتاب مزبور کر قبلا اشاره شد ونشر انه

ونیز مرحوم پناه علماء پدر بنده حاج آقا بزرگ طهرانی قدس سره در کتاب الذریعه مرقوم داشته اند و مرحوم رضت الدوله حسینی در کتاب آثار عجم در صفحه ۴۷۲ بیان نموده اند ..

۲ - از مرحوم علامه والد ماجد آقای حاج سید عبدالباقی قدس سره شنیدم که جنازه مرحوم حاج محمدحسن قزوینی جهت اصول طاب ثراه بنابر اذکر باعتاب قدس فرستاده شد و موقعیکه جنازه را حرکت دادند مرحوم حاج سید اعلی علامه آقای حاج میرزا محمد باقر ملا باشی مؤلف نالیات فوق بدرقه و تشییع جنازه می نمودند . ملاحظه کردند که جنازه را سرعت می برند . خطاب به جنازه فرمودند که تندمرو تا ما هم بتوانیم برسیم و بعد از زمان بسیار اندکی آن مرحوم رحلت فرمودند . و نیز بود جنازه ایشان را هم جهات عالیات ببرند اهالی شیراز خواهش کردند که در شیراز دفن شوند تا از زیارت آن بهره مند گردند . لذا با انها حرکت شد و در سکوی شمالی تکیه حافظیه در رباط محترص دفن شدند جهده تعالی در تعمیرات وضع تکیه حافظیه که در قرب حاضر بین آمد بدفن آن مرحوم صدمه ای وارد نشد . فقط سنگ روی مرقد شریفشان . برای آنکه در میان افراد واقع نشود بر حیاط احضاصی آرامگاه مرحوم علامه والد ماجد طاب ثراه نقل دادیم و جنب سنگ مزار آن مرحوم نصب شده و هر دو سنگ در یک ضریح قرار داده شده است . وفات مرحوم حاج سید اعظم در سال ۱۲۴۶ قمری و وفات مرحوم آقای والد ماجد طاب ثراهما در سال ۱۳۵۴ قمری ۶۶ سال سنجات است

ونیز مرحوم آقای والد ماجد نقل فرمودند از چند بزرگوارشان

آقای حاج میرزا محمد باقر ملا باشی دیدم که روز جمعه بزیارت مرحوم حاج در تکیه حافظیه رفته بودم دیدم آقای میرزا وقار فرزند مرحوم وصال شیرازی در آنجاست و نقل نمود که وقتی بزیارت این مزار آمده بودم و شخص زاهدی مدتی در اینجا در حجره مشغول عبادت بود . آمد سؤال کرد که این قبر معین قبر مرحوم حاج اعلی از کیست گفتم وجه سؤال چیست گفت شب گذشته وقت تهجد بیدار شدم و برای وضو بیرون آمدم دیدم روشنائی بر سر این قبر میباشد آمدم ببینم کیست نزدیک که رسیدم مانع شدند گفتم چرا مانع میشوید گفتند حالا اجازه نیست از حضرت امام محمد باقر علیه الصلوة والسلام بزیارت فرزندش تشریف فرما شده است برگشتم مشغول کار شدم . سپس آقای میرزا وقار معروف آمرحوم را که عالم ربانی است برای او نموده است .

جنازه الاحقر حاج سید محمد باقر آیت اللهی
« عالم »
تاریخ چهارشنبه بیست و دوم ربیع الثانی سال یکهزار و سیصد و نود و چهار قمری مطابق با بیست و پنجم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و پنجاه و شش شمسی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله بالصلوة على رسوله الله وعلى آله آل الله والشكر لله المنعم الحمد الله الى المعاد روح الله

أما بعد : فهرستى است از كتاب مقاصد المصلين كه در باب اوراق نوشته

ميشود عون الله متعال رب العالمين جعله بفضله لنا وللعاملين والعابدين ذخراً

لنا يوم الدين بجاه محمد وآله الطاهرين صلوات الله تعالى عليهم اجمعين .

- خطبه كتاب و داعى بر تاليف و نام كتاب لغايت ص٢

تقسيم بندى كتاب به مقدمه و چهار ده مقصد و خاتمه و توضيح مقالات و فصول و اقسام

مربوطه بهريك لغايت ص١٣

مقدمه . قسم اول در مجملى از اصول دين . بيان توحيد و صفات ثبوتيه و سلبيه

و بيان عدل و نبوت و امامت و معاد و رستاخيز لغايت ص١٨

قسم دوم از مقدمه . در اقسام عبادات واجبه و مستحبه لغايت ص١٩

قسم سوم از مقدمه در فضيلت ذكر لغايت ص٢١

دوم : در بيان اقسام ذكر . تمجيد و تحميد و تهليل و تكبير و دعا . در اقسام دعا

استعاذه . استغفار . صلوات . طلب حاجت لغايت ص٢٢

اما آداب و شرايط دعا : بر شش قسمت . نوع اول در آنچه پيش از دعا بايد بجا آورد

نوع دوم : در آنچه حاضر دعا بايد باشد . لغايت ص٢٣

نوع سوم : در آنچه مناسب است از دعا در اول چهار چيز است لغايت ص٢٤

نوع چهارم : در سبب استجابت دعا در آن سه چيز است

نوع پنجم : در حالات داعى است لغايت ص٢٥

مقصد اول : در اعمال سنا كه در شب و روز است چهارده مقاله است مقاله اول در بيان آنچه متعلق

دارد به ما بين طلوع فجر و طلوع آفتاب و در آن دوازده فصل است :

فصل اول : در فضيلت اين وقت است . فصل دوم : در نماز صبح است لغايت ص١٥

فصل سوم : در آداب بيت الخلا و آنچه از واجب و مستحب و مكروه و حرام لغايت ص١٨

اما طهارت بر دو قسم است طهارت باطن و طهارت بدن . طهارت بآب و سه است

و غسل . اما وضو و آداب آن لغايت ص٢٠

اما غسل و آداب آن لغايت ص٢٢

اما طهارت بدن و آداب تيمم و احكام آن و بيان مطهرات و نجاسات لغايت ص٢٦

فصل چهارم : در مجملى از علاج سوء و واجبات و صفات و مكروهات و مستحبات

نماز است لغايت ص٢٧

فصل پنجم : در آداب و شرايط مشتركه همه نمازهاست لغايت ص٢٨

فصل ششم : در بيان آداب و شرايط نماز صبح است

آداب رفتن به مسجد و آداب در خول و خروج و اذكار و اوراد مربوطه بآن لغايت ص٣٠

تسليم و صحبت حضرت امام جعفر صادق عليه السلام با ابو حنيفه چنانكه از مصباح مذكور است ص٤١

بيان حضور اذان و اقامه و معنى آنها لغايت ص٤٢

آداب شروع بودن به نماز و ترجمه سوره فاتحة الكتاب لغايت ص٥٠

فضيلت سوره قل هو الله احد و فضيلت آن لغايت ص٥٢

بقيه آداب نماز و ترجمه سوره قل هو الله احد و فضيلت آن لغايت ص٥٥

بقيه آداب نماز از ركوع و سجود و تشهد و تسليم لغايت ص٥٨

در بيان تعقيبه شكر و آداب و ادعيه آن

بيان زيارت حضرت سيد الشهداء امام العالمين ابى عبد الله عليه السلام در روز عرفه و فضيلت

سعيد بن جبير لغايت ص٦٠

فصل هفتم : در حقیقت مغیب و مغیبات آن غایت ص۶۲
فصل هشتم : در مغیبات مشترکه هر نماز و اقسام آن چهار است ذکر ، ادعیه ، قرآن ، فکر .
قسم اول از مغیبات تکبیر و تهلیل و تحمید و تسبیح غایت ص۶۳
قسم دوم از مغیبات : استغفار ، استعاذه ، صلوات و بری و صلوات و سلام غایت ص۶۷
اما سایر ادعیه مأثوره برای مغیب از ائمه علیهم السلام و دعای عهد نامه غایت ص۷۱
قسم سوم از مغیبات مشترکه همان که تلاوت قرآن مجید است و بیان آنچه برای مغیب وارد شده است غایت ص۷۲
بیان فضیلت تلاوت قرآن مجید و آداب و ادعیه قبل از تلاوت و ادعیه بعد از آن غایت ص۷۳
قسم چهارم : از مغیبات مشترکه فکر است غایت ص۷۴
فصل چهارم : در مغیبات مختصه هر نماز یعنی صلوات مغرب و ادعیه مأثوره غایت ص۷۵
فصل دهم : در مغیبات مختصه بنماز صبح است و آن بر چهار نوع است :
نوع اول : در آنچه عصر و بکار است غایت ص۷۷
نوع دوم : در آنچه از سه مرتبه تا ده مرتبه باید خوانده شود غایت ص۷۸
نوع سوم : در مغیب نماز صبح آنچه از هفتاد تا صد مرتبه است غایت ص۷۹
نوع چهارم : ادعیه طرفین مختصه بنماز صبح : دعای معاویة بن عمار از امام صادق علیه السلام غایت ص۸۰ دعای حرز غایت ص۹۲
فصل یازدهم : در ادعیه وقت صبح است . چند دعای مختصر و دعای معروف جوشن صباح غایت ص۸۵ دعای عهد نامه و دعای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ص۹۰
فصل دوازدهم : در دعاهای مشترکه بین صباح و مساء است و بر شش نوع است :
نوع اول : ادعیه مختصره که یکبار خوانده میشود غایت ص۹۴
نوع دوم : از سه بار غایت ص۹۶

نوع دوم : در آنچه از صد مرتبه باید خوانده شود غایت ص۱۲۶
اما فضیلت نان و سویق و دوغ و امثال آن و گوشت و مرغ و انواع میوها و میوه‌ها غایت ص۱۳۱
اما آنچه از حیوانات چون بیضه و مغز و عدس و لوبیا و هندوانه و میوه‌جات خوشه رطب ، سیب ، به و هندوانه غایت ص۱۳۲
اما سبزیجات ، کاسنی ، تره ، بادنجان و غیرها .
فضیلت ضیافت و آداب آن غایت ص۱۳۶
نوع دوم : در فضیلت آب و انواع آن غایت ص۱۳۹
نوع سوم : در آداب و ادعیه بردن آب نزد صاحب حاجت سوای بیان غایت ص۱۴۰
دعای وقت حاجت تا اول وقت ظهر که متعلق بحضرت امام زین العابدین علیه السلام دارد غایت ص۱۴۲
مقالة سوم : در آنچه تعلق دارد بوقت مابین زوال شمس تا نصف شب و در آن دوازده فصل است .
فصل اول : در تحقیق وقت ظهر و فضیلت و اعمال آنست غایت ص۱۴۴
فصل دوم : در اعمال نافله و فریضه ظهر است غایت ص۱۴۵
فصل سوم : در مغیبات مختصه بنماز ظهر غایت ص۱۴۹
فصل چهارم : در بیان وقت عصر و فضیلت و اعمال آن غایت ص۱۵۲
فصل پنجم : در مغیبات مختصه بنماز عصر غایت ص۱۵۴
فصل ششم : در بقیه ادعیه ساعات روز است که عبارت از دوازده دعا است ص۱۶۰
اما دعاهای مختص بوقت روزی آفتاب غایت ص۱۶۰
فصل هفتم : در آنچه متعلق است بوقت شام از فریضه و نافله و خصوص آنها ص۱۶۶
فصل هشتم : در مغیبات مختصه بنماز شام است غایت ص۱۶۶

نوع سوم : انکه ده بار باید خواند لغایت ص۱۱۷
نوع چهارم : انکه از صد مرتبه تا سیصد و پنجاه مرتبه باید خواند ص۱۱۷
نوع پنجم : انچه موصلست و حکایات ص۱۱۸
نوع ششم : انچه عملیست اول دعای صیقل لغایت ص۱۱۰ دعای عشرات است لغایت ص۱۱۲ ، دعای صحیفه کاظم و صباح و مساست لغایت ص۱۱۴
نوع هفتم : سور و ایاتست لغایت ص۱۱۶
مقاله دوم از مقصد اول : در اعمال عایت طلوع شمس تا بنه ساعت و ان چهار فصلست ، فصل اول : در اعمالیکه هر روز باید بجا آورد ، جامه پوشیدن و عمامه بر بستن . لغایت ص۱۱۸
انگشتر بدست چپ کردن و ثواب آن لغایت ص۱۱۹
اما آداب طلا بیت کردن و سرمه کشیدن و نظر در آینه کردن و شانه زدن و بوی خوش استعمال کردن و روغن مالیدن بریش و بچر کردن و کلاب استعمال نمودن و صد قرار دادن لغایت ص۱۲۰
فصل دوم : در آنچه بعضی ساعات دوراست لغایت ص۱۲۸
فصل سوم : در آنچه هر روزه که بعضی بر آن مداومت نماید و ان پنج نوعست
نوع اول : آنکه یکبار خوانده میشود لغایت ص۱۲۹
نوع دوم : در آنچه در هر روز از هفت بار تا هفتاد بار باید خواند شود .
نوع سوم : آنکه صد بار خوانده میشود ، نوع چهارم آنکه از صد بار متجاوز است لغایت ص۱۴۱
نوع پنجم : در دعائیکه اینجا نگاشته شده
فصل چهارم : در آنچه علامت جاریه بر آمدن آن در بیان وقت از خود و راستا شدن و امثال انها و آداب آن بها در سه نوع است :

فصل پنجم : در آنچه مکروه نماز شام لغایت ص۱۶۲
اما آنچه از اعمال بجا آرند نماز شام و خفتن ، اول نماز غفیله است و نماز ساعت غفلت و نماز هدیه ص۱۶۳
فصل دوم : در بیان وقت نماز خفتن و فضیلت اعمال متعلقه بآنست لغایت ص۱۶۶
فصل یازدهم : در تعقیبات هفتنه بنماز خفتن است لغایت ص۱۷۳
فصل دوازدهم : در آنچه متعلق بوقت خوابست تا نصف شب و آن پنج نوعست
نوع اول : در اوقات خوابست ص۱۷۴
نوع دوم : در اماکن خوابست لغایت ص۱۷۶
نوع سوم : در آداب خواب و ادعیه آنست لغایت ص۱۷۹
نوع چهارم : نماز و دعا برای دیدن خوابهای نیکو لغایت ص۱۸۱
نوع پنجم : سبب خواب راست و دروغ و تعبیر خواب ص۱۸۴
مقاله چهارم : در بیان آنچه کراهیت دارد از نصف شب تا طلوع صبح و پنج فصل
فصل اول : در فضیلت آن وقت و درخواستن است ص۱۸۴
فصل دوم : در آنچه هنگام بیدار شدن از خواب باید عمل آورد ص۱۸۵
فصل سوم : در آنچه متعلق به نصف شب است و قبل از آن شب باید بجا آورد ص۱۸۸
فصل چهارم : در فضیلت و آداب و ادعیه نماز شب و شفع و معزه و وتر ات ص۱۹۳
نوزدهای نماز شب و نماز شفع و معزه و وتر و ادعیه وارد در آنها لغایت ص۲۰۰
فصل پنجم : در نماز صبح و دعا و آداب آن لغایت ص۲۰۵
مقصد دوم : در اعمال ایام هفته است و در آن نه فصل است
فصل اول : در اعمال شب و روز جمعه است و اعمال آن بر چهار نوع است
نوع اول : در نمازها : فضیلت صلوات در شب جمعه است لغایت ص۲۰۶
نوع دوم : سور و آیات مجید است لغایت ص۲۱۰

رح سوم : هدیه برای اموات ص۲۱۰
رح چهارم : در اعمال شب جمعه است و ده عمل - دعای یا باسط و دعای اللهم انت ید و دعای حب ثابت ص۲۱۲
دعای سلمان و دعای اویس قرنی ص۲۱۴
دعای شب جمعه و شب عرفه ثابت ص۲۱۸
عمل دهم در اداب شب جمعه . دعای مغافل و دعای مهم للدعوات و نیز دیگر ص۲۲۰
اما اداب روز جمعه و فضائل آن و دعا در استخاره در آن و سوره و آیه ای ص۲۲۴
اما حمام و غسل و اداب آن ثابت ص۲۲۵
و اما غسل روز جمعه و اداب آن و اخذ شارب و ناخن و تراشیدن سر و استعمال طیب ثابت ص۲۲۷
و اما زیارت حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرین صلی الله علیه و علیهم اجمعین در روز جمعه و نیز زیارت دفنه طاهرین و شهداء و زیارت قبور مؤمنین مخصوصا بذر و عاشورا و فضیلت دوری ثابت ص۲۲۸
اما نمازهای مخصوص بروز جمعه بر سه نوع است .
اول : نماز جمعه که واجب است و شرایط و اداب آن و خطبه های مأثوره از حضرت امیرالمؤمنین (ع) و اداب مخصوص صلوات نماز عصر روز جمعه ثابت ص۲۳۳
نوع دوم از نمازهای روز جمعه نمازهای نافله است هیجده رکعت به چهار مرتبه و اداب آن ثابت ص۲۳۶
نوع سوم : نمازهای مرغبه است که محاورین آن در روز جمعه ترغیب شده اند
۱. نماز حضرت پیغمبر آدم (ع) ۲. نماز حضرت امیرالمؤمنین (ع) ۳. نماز حضرت فاطمه علیها السلام ۴. نماز حضرت امام حسن مجتبی (ع) ۵. نماز حضرت امام حسین و سایر ائمه علیهم السلام و نماز حضرت صاحب الزمان (عج) ثابت ص۲۴۰

نماز حضرت جعفر طیار علیه السلام و نیز نماز کاظم و غار ادریس و دعای حاجت در روز جمعه ص۲۴۳
و از جمله مستحبات روز جمعه دعاست : اول : دعای صحیفه علویه در روز جمعه ص۲۴۵
دوم : دعای امام سجاد علیه السلام مخزن صحیفه سجادیه ص۲۴۹ سوم : دعای امام موسی کاظم علیه السلام چهارم : مستحب در روز جمعه است چیز : خوردن روز جمعه
ششم : دعای عشرات ثابت ص۲۵۱ دعای سمات ثابت ص۲۵۲
صلوات در هر روز جمعه و هر روز صلوات و صیام ص۲۵۴
فصل دهم در اعمال شب و روز شنبه اعمال شب شنبه ثابت ص۲۵۵
اما اعمال روز شنبه از نماز و ادعیه و غیرها ثابت ص۲۵۸
فصل سوم : اعمال شب یکشنبه و روز آن - اما اعمال شب یکشنبه و ادعیه و اداب آن ثابت ص۲۶۰
اما اعمال روز یکشنبه ثابت ص۲۶۳
فصل چهارم : در اعمال شب و روز دوشنبه و نماز و ادعیه آنها - اما شب دوشنبه ثابت ص۲۶۵ اما روز دوشنبه و نماز و ادعیه و اداب آن ثابت ص۲۶۷
فصل پنجم : در اعمال شب و روز سه شنبه - اما شب آن از نماز و دعا ثابت ص۲۷۰
اما اعمال روز آن از نماز و دعا و تسبیح و غیره و غیره ثابت ص۲۷۱
فصل ششم : در اعمال و ادعیه شب و روز چهارشنبه اما شب ثابت ص۲۷۲
اما اعمال و ادعیه و نماز روز چهارشنبه و تسبیح و غیره ثابت ص۲۷۶
فصل هفتم : در اعمال شب و روز پنجشنبه - اما شب ثابت ص۲۷۸
اما اعمال روز آن از نماز و دعا و تسبیح و غیره و غیره ثابت ص۲۸۳
فصل هشتم : در طریق ختم قرآن مجید و نماز هدیه بر رسول الله صلی الله علیه و آله و ائمه هدی علیهم السلام ص۲۸۶
فصل نهم : در زیارات متفرقه بآن بزرگواران علیهم الصلوة والسلام تا آخر ص۲۸۷

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

مقصد سوم : در نمازهائیکه غیر نمازهای فریضه و نافله شب و روز است و مخصوص بجمعه و ماه و سال نباشد . فصل اول در نمازهای واجب است

قسم اول : نماز آیات دوم : نماز بذر و سنه آت سوم : نماز لهوات تا ص ۲۸۹

نماز استسقاء و صورتهای آن و نماز برای مطر تا ص ۲۹۳

نماز جمعات و اعمال آن نماز استخارهٔ حضرت فاطمه ۳۴ . نماز شکر

نماز حفظ . نماز وسوسه شیطان . نماز استشفاء . نماز مظلوم . نماز مکروب . نماز استخدام . نماز کریمه . نماز نوا گری . نماز حفظ زبان و دندان و لثه تا ص ۲۹۶

مقصد چهارم . در حقیقت استخاره و آداب و فضیلت و انواع آن و استخاره به قرآن مجید و به تسبیح و بقلع و غیره تا ص ۳۰۱

مقصد پنجم . اعمال ماههای . اول فصول مشترکه هر ماه است تا ص ۳۰۶

فصل دوم . در اعمال خاصه هر ماه و تذکر روز هر ماه بحسب ص ۳۱۱

فصل سوم . در سعد و نحس ایام ماه عربی و فارسی تا ص ۳۱۶

فصل چهارم . در قاعده نزول شمس و قمر در بروج ص ۳۱۷

فصل پنجم . در اعمال لیلة الغدیر و ایام آن و روایات شریفه تا ص ۳۱۸

مقصد ششم : در اعمالیکه در بعض سال بجای میآورند و ندانند در چه وقت است

فصل اول در اعمال ماه محرم الحرام . شرح شبها و روزها و شرح شب و روز عاشورا و زیارت مخصوص روز عاشورا و غسل زیارت عصر عاشورا ص ۳۲۰

فصل دوم : در اعمال ماه صفر المظفر و ایام و لیالی آن تا ص ۳۲۳

فصل سوم : در ماه ربیع الاول است و لیالی و ایام آن تا ص خصوص عید مولود و اعمال و زیارت و دعای وداع آن تا ص ۳۲۸

آداب زیارت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم و دیگر مدفنه طیبه و آداب آن تا ص ۳۴۲

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه افضل صلوات المصلین در روز هفدهم ربیع الاول تا ص ۳۴۷

در روز هجدهم و غیر آنها و آداب آن تا ص ۳۴۵

فصل چهارم : در ماه ربیع الثانی .

فصل پنجم : در ماه جمادی الاولی .

فصل ششم : در ماه جمادی الاخره .

فصل هفتم : در ماه رجب و فضیلت و آداب روزه و قسم اول از اعمال ماه رجب تا ص ۳۵۷

قسم دوم : اعمال هر شب و هر روز

قسم سوم : آنچه متعلق است بین ابن ماه و ماه شعبان و ماه رمضان تا ص ۳۶۱

قسم چهارم : آنچه مخصوص هر شب این ماه است

قسم پنجم : آنچه مخصوص هر روز این ماه است

قسم ششم : آنچه مخصوص چهارهای این ماه است . لیلة الرغائب تا ص ۳۵۰

قسم هفتم : در آنچه مخصوص به لیالی و ایام این ماه است . اعمال شب اول و روز اول و نماز حضرت سیدالساجدین رضی الله عنه تا ص ۳۵۲

اعمال ایام البیض ماه رجب تا ص ۳۵۵

اعمال استفتاح . عمل ام داود تا ص ۳۵۹

اعمال عید مبعث و ام هیزلان و آخر ماه رجب تا ص ۳۶۳

فصل هشتم : در فضائل ماه شعبان و اعمال آن بر سه قسم است :

اول آنکه در هر ماه و هفته می تواند بجا آورد .

دوم : آنچه مخصوص بعضی اوقات این ماه است و مناجات ائمه علیهم السلام و صلوات هر روز و شب نیمه شعبان تا ص ۳۶۶

سوم : آنچه مخصوص لیالی و ایام این ماه است تا شب چهاردهم ص ۳۶۷

اعمال شب پانزدهم شعبان شب ولادت باسعادت داعیه و نمازها و دعای کمیل

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

لغایت ص۳۷۱

شب شانزدهم تا آخر ماه شعبان از غازدها لغایت ص۳۹۱

اعمال روزهای ماه شعبان و روز پانزدهم تا آخر ماه ص۳۹۲

فصل نهم : در بیان حقیقت روزه و فضائل و آداب آن . اما بیان حقیقت و فضائل روزه و محظورات آن لغایت ص۳۸۷

اما اعمال بر شش نوع است . نوع اول دعاها لکه در حرف این ماه باید خواند و آن بر دو قسم است . قسم اول در اعمال غیر مختصه است

قسم دوم : در اعمال مختص بر قبیل است و غازهای ماهه و اربعینان ص۳۸۹

نوع دوم : در آداب و اعمال شبهای این ماه است و آن بر سه قسم است :

قسم اول : در آداب و اعمال مشترکه هر شب است . اعمال مختصه شبها ص۳۹۰

دعای افتتاح در هر شب لغایت ص۳۹۳

قسم دوم : در آداب و ادعیه سحرات ص۳۹۵

دعای ابو حمزه ثمالی رضی الله تعالی عنه و دعای دیگر ص۴۰۵

قسم سوم : در ادعیه مشترکه در سحرات ماه مبارک ص۴۰۶

نوع سوم : در ادعیه و اعمال مشترکه هر روز این ماه است ص۴۱۹

نوع چهارم : در اعمال مختصه وقت . قسم اول در اعمال شبها

شب اول ماه رمضان . ادعیه و غیره و دعای صحیفه کاملیه ص۴۲۲

غازهای هر شب از اول تا پانزدهم ص۴۲۳

قسم دوم : در اعمال روزهای مختصه ماه مبارک . اعمال روز اول و دعا و غاز و آداب آن لغایت ص۴۲۵

اعمال دعای مختصر روزها لغایت ص۴۲۷

نوع پنجم : در اعمال شب قدر است . نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سوم و شبهای دیگر تا آخر ماه مبارک ص۴۳۱

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

نوع ششم : در وداع ماه مبارک و اعمیر وداع ص۴۴۷

اعمال دعای مختصر به دهه آخر ماه صیام لغایت ص۴۶۰

اما کیفیت اعتکاف و احکام آن لغایت ص۴۶۳

فصل دهم در اعمال ماه شوال است و اعمال شب عید نظر تا بعد از طلوع آفتاب ص۴۶۷

اعمال روز عید فطر و دعای حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه در روز عید فطر

و اما غاز عید و آداب آن و اعمال دیگر روز عید فطر ص۴۵۰

اعمال زکوة فطره و احکام آن ص۴۵۲

دعای ندبه در روز چهارده . تعبیر . عید فطر . عید قربان و عید غدیر ص۴۵۶

فصل یازدهم : در دعای ذی القعدة الحرام است لغایت ص۴۵۹

فصل دوازدهم : اعمال ماه ذی الحجة الحرام . اعمال شب و روز دهم اول لغایت ص۴۶۱

اعمال مختصه شب اول و روز اول لغایت ص۴۶۲

فضائل حج و آداب و اعمیر معه عاقبت آن لغایت ص۴۶۴

اعمال حج و تبره . بیان میقاتها و آداب احرام ص۴۶۶

محرمات احرام نسبت بمردان و نسبت بزنان و اعمیر و آداب دخول در مکه معظمه

و بیت الله الحرام ص۴۶۸

آداب طواف و شرایط آن و اعمیر وارده لغایت ص۴۷۰

آداب سعی بین صفا و مروه و پس از طواف و نماز آن ص۴۷۳

آداب ایام حج و رفتن به منی و عرفات و اعمال شب عرفه و روز عرفه لغایت ص۴۷۷

دعای حضرت امام حسین علیه السلام در روز عرفه و روز عرفه و عرفات لغایت ص۴۸۷

آداب کوچ نمودن از عرفات و رفتن بمشعر الحرام و اعمال بین راه و وقوف در مشعر ص۴۸۱

اعمال منی در روز عید اضحی و اعمیر و آداب رمی و غیره ص۴۹۳

آداب دخول در منی عکه مکرمه برای طواف و بر گشتن در ایام تشریق و میوه جبال و ری حمرات ص۴۹۳

عبه ایام ذی الحجة الحرام و اعمال عید غدیر خم غایت ص ۵۰۲

اعمال روز دوشنبه عاشر و اعمال تا آخر چهارده گانه سوال عرفه غایت ص ۵۰۹

خاتمه : در اعمال عید فرخنده . اما فضیلت آن غایت ص ۵۱۰

اما اعمال روز عید فصل اول و دوم هفت سلام و دعا ها ص ۵۱۳

فصل سوم : اعمال مربوط وقت زوال ص ۵۱۴

فصل چهارم : در اعمال عید روز جمعه و روز عرفه اذان و اقامه و تکبیر و حاصل آن غایت ص ۵۱۵

مقصد ششم : در زیارات فصل اول در زیارت جامعه صغیره و کبیره ص ۵۱۶

فصل دوم : در زیارت حضرت پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم و آداب آن تا وقت وداع و اذکر تکبیر زیارت آن حضرت صلی الله علیه و آله وسلم در ایام ممدوح و مسنونه است غایت ص ۵۱۹

فصل سوم : در زیارات حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و اوقات آن غایت ص ۵۳۰

فصل چهارم : در زیارت ائمه اربعه علیهم الصلوة والسلام در بقیع ص ۵۳۲

فصل پنجم : در اعمال اماکن متبرکه حوالی مدینه طیبه و زیارت حضرت حمزه علیه السلام از بعیده ص ۵۳۶

فصل ششم : در زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه افضل صلوات المصلین .

فصل هفتم : در زیارت امام حسین علیه السلام

فصل هشتم : در زیارت امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیهما السلام ص ۵۳۹

فصل نهم : در زیارت حضرت امام رضا علیه السلام

فصل دهم : در زیارت حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام و در زیارت جلاله معظمه خجسته خاتون علیها السلام غایت ص ۵۴۱

فصل یازدهم : در زیارت حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه و سهل مخرجه ص ۵۴۳

فصل دوازدهم : در زیارت بقیت و زیارت اولاد ائمه هدی علیهم السلام و ذوات ایشان ص ۵۴۶

مقصد هشتم : در استعانات و توسلات و حاجات است مشتمل بر سه فصل

فصل اول : در استعانات ص ۵۴۷

فصل دوم : در توسلات باهل بیت اطهار علیهم السلام و نماز استغاثه بحضرت فاطمه زهرا علیها السلام و نماز هدیه به رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم ص ۵۵۱

فصل سوم : در حاجات است و حاجات حضرت صاحب الامر عجل الله فرجه که منسوب بحضرت امام جعفر صادق علیه السلام است غایت ص ۵۶۰

مقصد نهم : در اعمالیکه اختصاص باوقات ماه و سال و هفته و روز ندارد و دران یازده فصل است . فصل اول در مناجات اعمالی چند که برای طلب حاجت مروی است ص ۵۶۱

فصل دوم : در اعمال طلب رزق . ص ۵۶۳

فصل سوم : اعمال اداء قرض . ص ۵۶۷

فصل چهارم : اعمالیکه برای اعانت از سلطان جائر است ص ۵۶۵

فصل پنجم : اعمالیکه وسیله خلاصی از زندان میشود ص ۵۶۶

فصل ششم : در آداب ص ۵۶۷

فصل هفتم : در اعمال دفع هموم و غموم است ص ۵۷۰

فصل هشتم : اعمال واد عیه دفع خوف ص ۵۷۱

فصل نهم : ادعیه و اعمال پناه بردن از شر شیاطین انس و جن و خوف ایشان و حوادث ص ۵۷۳

فصل دهم : در پناه جستن از چشم زدن و سحر است ص ۵۷۵

فصل یازدهم : در دعا هیر گمشده و گریخته است ص ۵۷۸

مقصد دهم : در تعویذات و احراز و حجب و هیاکل و اسم اعظم و اسماء حسنی است و در آن چند فصل است .

فصل اول : در تعویذات . حرز بخار حرز جواد علیه السلام غایت ص ۵۸۲

اما حجب : هفت است غایت ص ۵۸۴

اسم اعظم باسماء حسنی لغایت ص۵۸۶
مقصد یازدهم : در آداب عبد متعبد . فصل اول در آداب عبد مطلق
اول دعای جوشن کبیر . لغایت ص۵۹۶
دعای مشلول . لغایت ص۶۰۰
دعای صباح و دعای جامع ص۶۰۲
دعای حرز یمانی لغایت ص۶۰۸
فصل دوم : در آداب عبد محتضر تا . دعای فاروس عذرت . دعای حلیم لسان
دعای استفتاح . دعای مهمات . دعای حاجت . دعای عجیب غریب ص۶۱۰
نائله . دعای انبیاء و ائمه علیهم السلام . اول دعای انبیاء ص۶۱۲
دعای پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله : دوم . دعای . در بلد . دعای جوشن . در آداب زیارت
امام دعای امام هادی علیهم السلام ص۶۱۳
مقصد دوازدهم : در آداب عبد با آداب نکاح است و در آن چند فصل است :
فصل اول : در فضیلت تزویج و آداب آن و چگونگی زنان و آداب عبد و نماز کسیکه اراده
تزویج کند . لغایت ص۶۱۶
فصل دوم : در صیغه عقد دوام و عقد متعه . لغایت ص۶۱۹
فصل سوم : در اعمال وقت تزویج و زفاف و ادعیه آن ص۶۲۲
فصل چهارم : در ادعیه مقاربت با زن طی
فصل پنجم : در اعمال طلب کردن گشوده شدن نسبه شده لغایت ص۶۲۴
فصل ششم : در اعمال طلب فرزند ص۶۲۶
فصل هفتم : در اعمال طلب فرزند پسر و تشخیص حامله بودن زن و نبودن
و نیز تشخیص پسر بودن حمل و یا دختر بودن ص۶۲۸
فصل هشتم : در آداب و اعمال ایام حمل . ص۶۲۹

فصل نهم : در اعمال آسان شدن وضع حمل ص۶۳۱
فصل دهم : در احکام وقت ولادت و بعد آن . لغایت ص۶۳۴
فصل یازدهم : در اعمال واوقات وقت شیر دادن و آداب آن و شیر بازگرفتن و آداب
تربیت اطفال تا بلوغ فرزند و غیره . لغایت ص۶۴۰
فصل دوازدهم : در آداب معاشرت با زوجه و اصناف حرز نسیان مشتمل بر نه نوع .
نوع اول : در حرز والدین و فرزندان و حرز فرزندان بر والدین و
آداب های مربوطه بهر یک . لغایت ص۶۴۰
نوع دوم : در حرز زن و شوهر هر یک بدیگر .
نوع سوم : در حرز خویشان . و در هر جهات طول عمر و کوتاهی آن
نوع چهارم : در حرز . همسایگان
نوع پنجم : در حرز صداقت و دوستی
نوع ششم : در حرز مردان بر یکدیگر . ص۶۴۱
نوع هفتم : در حرز ضرار و ضینان و مظلومان و بیمار . ص۶۴۳
نوع هشتم : در قضای حوائج و رستن و شاد کردن ایشان و اطعام و اعانت و
زیارت اموات و عیادت بیماران و سیراب نمودن آنان و هدیه و رسانیدن به آنها
لغایت ص۶۴۵
نوع نهم : در آداب مجالس از سلام و مصافحه و معانقه و بوسیدن و آداب
عطسه و تشمیت و برخاستن و رخصت دادن و مجالس مذمومه و
ممنوعه و سرگوشی کردن و در مجلس با نگاه داشتن و مزاح کردن و حدیث
و فضیلت ذکر خدای تعالی و حدیث و فضائل محمد و آل محمد صلی الله علیه و علیهم
اجمعین . لغایت ص۶۵۰
مقصد سیزدهم : در اعمال راه و عبد مسافرت و در آن ده فصل است :

فصل اول : در آداب سفر است وبیان وقت ایام وساعات نیک وبد ص۲۵۱
فصل دوم : در دفع نحوستهای سفر از تصدق ودعا . ص۲۵۲
فصل سوم : در آداب سفر از غسل ونماز در وقت بیرون شدن . ص۲۵۴
فصل چهارم : در پاره چیزی که باید همراه برد . لغایت ص۲۵۶
فصل پنجم : در آداب راه رفتن ودر آمدن ودعاها که در راه وغیر آن باید خواند
شود . ص۲۵۸
فصل ششم : در آداب سفر دریا که شرح آن از لجها وجزرها ودر نشستن نامه ها
واحوال ترسیدها واستقبال عناصر . ص۲۶۰
فصل هفتم : در بیان نگاه داشتن بعضی از چهارپایان وسوار شدن در پایه
رفتن واز هیئت آن در جمل اقسام واحوال . ص۲۶۴
فصل هشتم : در اعمال پناه بردن از قطاع الطریق وشیر وسایر درندگان
وعقرب وسایر گزندگان . لغایت ص۲۶۶
فصل نهم : در آداب تجارت وکسب . والبته چنان طلب جیفه دنیا
مشغول کسی ورتبت پرداخت آنرا لغایت ص۲۷۲
فصل دهم : در فضیلت واداب زراعت ودرخت نشاندن در شهر وبلد واحیه
آن . ص۲۷۶
اما در کره واحکام آن وبیان صنعتین . ص۲۷۸
مقصد چهارم در : در احوال واحیه وادویه دفع مرضها وعلت ها ودر آن
چند فصل است . فصل اول : در بعض حالات بدن . لغایت ص۲۸۱
فصل دوم : در آداب بیماری وصبر بران ص۲۸۱
فصل سوم : در بیان انواع تداوی وبیان رجوع به اطباء . ص۲۸۳
فصل چهارم : در بیان فضیلت واداب حجامت وفصد . ص۲۸۵

فصل پنجم : در احیه واحوال عادت کنندگان بحمامات . ص۲۸۶
فصل ششم : الجبر بیمار خود را باید بجا آورد
فصل هفتم : در خواص ادویه مفرده . لغایت ص۲۸۸
فصل هشتم : در احیه واعمال عامه جامعه وادویه مرکبه نافعه .
اما اعمال واحیه . لغایت ص۲۹۲
اما ادویه مرکبه . لغایت ص۲۹۶
فصل نهم : در اقسام معالجات هاواحیه وادویه . لغایت ص۲۹۸
فصل دهم : در احیه واعمالیکه باعث دفع انواع دردهاست . لغایت ص۲۹۹
فصل یازدهم : در معالجه دردسر وشقیقه ودرکام وصرع واختلال دماغ ووسواس
از احیه وادویه . اما احیه لغایت ص۳۰۳ اما ادویه ص۳۰۴
فصل دوازدهم : در معالجه امراض سر وکل از احیه وادویه لغایت ص۳۱۱
فصل سیزدهم : در معالجه خارش وزوج وجوع وتاول وسوده وجوی واعمال
از احیه وادویه . لغایت ص۳۱۶
فصل چهاردهم : در معالجه امراض انف وسیلان وسرفه ودرد پشت ودرد سنگ ودرد دل
وسنگ دل ودرد ناف وقولنج ودرد لمبگاه ودرد جگر ودرد معده ودفع قی ودفع الم سپرز
وزجیر واسهال . ص۳۲۱
فصل یازدهم . در ارجاع عناصر دماغ وبواسیر وامراض مثانه وسایر امراض مقعد از احیه وادویه ص۳۲۸
فصل شانزدهم . در معالجه دفع وبا وطاعون ص۳۳۵
خاتمه کتاب در احکام اموات ودران چند فصل است فصل اول در آداب واحکام قبل از احتضار
وقت احتضار است ص۳۴۰ . فصل دوم : در غسل دادن ص۳۴۵ . فصل سوم . در کفن کردن
ص۳۴۷ . فصل چهارم : در نماز بر میت است ص۳۵۰ . فصل پنجم . در آداب دفن میت ص۳۵۵
فصل ششم . در زیارت قبور وآداب وآداب آن ص۳۶۰ . اتمام کتاب است

[illegible]

مقربانش در او نات حیرانی از فروغ اقتباس نار کرامت ربانی در منهاج الیقین
قرب بودت شوزان چون خلخال از نار حره مثل ام ما [illegible]
نادر عذار مهر و وز او روز بهار [illegible] اعیان خلیع دل دین و طایمان
[illegible]
[illegible] حسنوا از محنه و زبان [illegible] و فنکاه انعام [illegible]
[illegible]
[illegible] ی در حدایق [illegible] و منی و جانه و علیه و [illegible]
[illegible] راحت و لحاظ [illegible]
ان کز [illegible] نزانه عیب [illegible] دوستان [illegible]
[illegible] اکر با دشمنان نظر دارد از نعمات [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
بود امر کبریائش نشیند کرد لکن بمقادان اکرمکم عند الله اتقکم [illegible]
[illegible]
بغیر سراط المستقیم شریعت مطهر نبوی [illegible] مشهود و ملحوظ و لولاک لما خلقت الافلاک
بود تعالی شانه و عم برهانه و درود نامعدود [illegible] سرودیست که خاصه
حسنات و وسایل و خلاصه عبادات و فضایل [illegible]
اوست و حضرت خالق البریات بر وی [illegible] با [illegible]
بعادات [illegible] قبول صلوات و موجب استجابت دعوات و استخلاص از ملکات
واستمداد از برکات فرموده [illegible] رسالت و ماه آسمان [illegible]
[illegible]
و خلاصه موجودات [illegible] ذات پاک آفرینش را سبب [illegible]
آدم [illegible] وصلوات بلا نهایات [illegible]
[illegible]
باعث ایجاد [illegible] روح قدس امام اعلام هدایت [illegible]
[illegible] شریعت و باعث [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ابواب [illegible]

را استعداد دریافت کلی اطلاع و بلیغ زندی عاطل کننده و فی المثل اگر عالم ربانی و
عارف حقانی بهم رسیدی که غواص فکر نیز در بحور حقایق ره نبردی در عرفان غور نمود
در ره به شاهوار در کوهر مانی را در نظر دارد حلیه گوش و هوش سامعان ملک و ملت
بادت من دست قلم نه ست ورودی چون طالب و جوینده را کرت منه
در در او به کلال سیدی و در مدیت شکسته بایی و بیان حالی کوهر مانی خود را
درج جواهر بیان دهان نهاده مهر خاموشی بر لب زدی و مرکاه تاملی متین متعمق
دقیق و مدتی مدید در تحقیق کتبی چون نحو اقاید استی را قاعدت و اجرای صحت
از بیان برداشتی و بهیچ وجه متوجه تحریر قواعد انشاد و تقریر دروس شرایع سداد
نکشتی بل المرحوم از ربان کمال مرمر قه و مرحرینه در سیاست کمال در راه خود
وبال تواری شد ازانیان نبرنامی باقی نماند نادر این اوان سعادت اقتران
که از رحمت ملک و ملت نشان و رحمت که باده بدیع جهان نسیم مرحمت جان
شقشقه تحلی خورشید وجود میمنت نمود ان بنا جهان صاحبقران و شاه
شاه با ذات کثیر الخیر و البرکات مدار نیاه مقتدا جهان و دارای دیوان فرمان
در دهان ده من اعظم سلاطین زمان و افخم خواقین ایران و تودان برازنده مسند جهانگیری
و شهریاری طرازنده اورنگ سلطنت و جهان داری عنایل مرتبه الثانی
جامع فضایل شیمه شاهی سپهر مرتبه شاهی که تابش آفتاب جمال آب افسر خورشید
آفتاب امان برکات را تابان و دل باده شاهنشاهی که تابش بهر سپهر جهان جون
مه بیان رعانه به عیاما یان قمر تابی که در وقت حسام ضرب جون بحسام برق آتش
و معرکه عزم عام مرتبه چون تمام عزم مبارک جوادی که عطای جودش جون جود
بکن صاحب احسانی که بیان احسانش چون احسان بیان بحد ابان باران
رحمتش رحمه باران سحاب نیسان بر ظلمات جهان دی منی که اکر امشداد دهر
است هر که مثنی بیاد خود کرداند و جسم ضعیف مولد خود هر فرمان دمنیت
حمه حود دستر انعام وجود که بدان و معدومات سر انجام مرتبه تمام امکان
هذلک کشتی که در عقیده خالص بندان باشان بهر نشان دولتش کرکان نشان
در ایام د دو و ضاعت جرعه کرداپار بر بط اوبی کهد و عبر از باد کرد انوا ناکر ان

که مرا که قبل زمین در روی ربانی بر نهد که سر کلاه و یسون ارسلان جمن ساز
در عرب و شرق سبر بر عاید در فتح و دیباچه و امعانی نکرده عزا انبکه در ا
حسن بی بدل و عبر از سرو کرد بخستین دو کسل و کسری مرتبه که عبر عدم
در ماند رکه حصت رد داعتبار دست عصمه اد یا لخواص بی پایان منشا
حمت رد محالک دامان حکمش زیر پنجاه کرمنه اعز السلاطین السلطان و
الخاقان متحد جحه مصطفی بتیه الاسلام و الایمان ما حی سنته لکفر و الطغیان
ما العلوک الاقطار و الامصار المؤید بتایدات الملک الجبار ابو النصر و الفتح
فتحعلی شاه قاجار لا زالت اعلام دولته مرفوعه کالشمس فی وسط النهار و جبال
خیام حشمته مشدود تا ان دا خاود و نقر روطال بعون عنصر بد و در علی مدرف
الصغار و الکبار بحق محمد و اله الاطهار الاخیار در سلک افراد بی ادی ابی کردید تصدی
بتیهها و احسان تام از حسر و کردون غلام بعرض کرد و مرتبه تقبل استعداد
و قابلیت و شعور پایه و منزلت خویش قیاس از ان کام بی واستغنا احوال هر
باب و اجدی نمود علی الخصوص سلسله جلیله سادات عالی درجات و طبقه علیه
علماء بهیه صفات کردیده ارباب صفات سخنور شعر کیمیا اثر جا و مشمول
عواطف بحد و عدخسروانه کردید پس ربه جاه و مکنه از اهل ایران که در ظل
حمایت ان شهنشه جهان بهدد سرور سرعت بفراغ بال تندرست حالی و عیش و
مست و شاد حسبت باده است که در حرمه مدارم سند کی خسرو و سیمان اسلامی
حد متکردی تحدیدی جهان امکان اشد و بای زن خود سد کی و خدمت
بر زبان نهد و مسرور بار او درج رسد که وو باستان والم و روی سنتی جلیه
بید و ل ذری و معارف عشرت را موجب بهای مشفعه و بمالش را اعتصم
باری نانند عشب و مرغد دستکه عابده بکشاد و یکتا افرشته امداد این دولت
حد ادوار دیار مراتب بیند در دو کوب بیتی علام بکت بحالعان بی بدوست نفوذ به
دانره شکاه الجواد در ترتب جهاد مسلک تمائید سیما این داعی دوام دولت قاهره خدا
دادی اعنی اعنی تحقیر تحنیر الحاج الی رحمه ربه الغنی . . . محمد باقر ب السید محمد مرتضی
الاد م و معصم است که بناده ار سایر دعاکو یان دوره عاکو بی و ثناکستری بذل نقد جان نماید

وبحمد الله تعالی خود داری وکوتاهی نکرده و بشغل دیگر نپرداخته و شکر چون ادای حق
[illegible]
که کتابی تالیف نماید مشتمل بر برخی از آداب و شرایط و سنن و فرایض و نوافل و حقیقت و
از تعقیبات مشترکه و مختصه و بعضی از زیارات و تبرک و اوراد و ادعیه و خلاصه
دعوات ساعات روز و هفته و زیارات و توسلات و استخاره و تعویذات و اعمال السنه
والسنه و خاصة شهور و ایام و ما یحتاج الیه الناس و سایر ادعیه متفرقه و کل ذلک
[illegible]
و نفیسه و مهم و مکارم و جنه و اقبال و جمال و وسایل و جامع و زاد و مصباح و
[illegible]
از آن منتفع گردیده فواید و برکات آن عاید روزگار مجسته آثار اعلیحضرت شاهنشاهی
[illegible]
بمقدمه و چهار مقصد و خاتمه مرتب گردانید مأمول از کرام ارباب صلاح
اگر سهو و نسیان و خطا و اما که لا ینفک جبلت انسانیت سیما این بی بضاعت
[illegible]
جزیل و ثواب جمیل قرار گرفتند و مرا از دعا و ادعیه اعمال را اعلیحضرت شاهنشاهی
[illegible]
بر سه قسم است قسم اول در بیان مطالبی از اصول دین که بر عوام فرض باشد قسم دوم
[illegible]
اقسام و آداب و شرایط دعا و حالات داعی است مقصد اول در اعمال شبانه روزی
و در آن چهار مقاله است مقاله اول در بیان تعقیب متعلق بما بین طلوع فجر و طلوع آفتاب
[illegible]
در تحقیق صبح و تقسیم و آداب نماز و فضیلت فصل سوم در آداب خلا و بیان
طهارت و مطهرات و نجاسات فصل چهارم در بیان مطالبی از نماز و حروف و
[illegible]
مرتبه است فصل پنجم در آداب و شرایط نماز صبح است فصل هفتم در تعقیبات

[illegible]
[illegible]
[illegible]
قسم چهارم تعقیبات است فصل نهم در بیان انجام مشترک بیان نماز صبح
تمام است فصل دهم در تعقیبات مختصه بنماز صبح است مشتمل بر چهار نوع نوع
اول انچه مختصر و کبار است نوع دوم انچه از سه تا یازده بار باید خواند نوع سوم
انچه مرتبه تا صد بار است نوع چهارم انچه مطول است فصل یازدهم در ادعیه
مختصه وقت صباح است فصل دوازدهم در دعاهای مشترکه صباح و مساء است
مشتمل بر هفت نوع نوع اول انچه مختصر و کبار است نوع دوم انچه از سه تا
ده بار باید خواند نوع سوم انچه ده مرتبه باید خواند نوع چهارم انچه از صد تا سی صد
بار باید خواند نوع پنجم انچه متوسط و کبار است نوع ششم انچه مطول است نوع هفتم
سوره ها است مقاله دوم در بیان انچه متعلق است بما بین طلوع شمس و زوال
مشتمل بر چهار فصل فصل اول در اعمالیکه مرد در بامداد باید بجا اورد از جامه پوشیدن
و عمامه بر سر بستن و انگشتری بدست کردن و سرمه کشیدن و دندان مسواک
کردن و شانه نمودن و بوی خوش استعمال کردن و روغن مالیدن و بخور کردن
و گلاب بر رو زدن و انواع کسب و تجارت و صدقه دادن و احکام و ادعیه متعلقه
بانها و فضایل آن و ادعیه مختصه است فصل دوم در ادعیه
[illegible]
[illegible]
صد بار خوانده میشود نوع چهارم انچه از یکصد تا هزار است نوع پنجم قرائت
[illegible]
واتست در بیان سفر و حالت از خانه بیرون رفتن سواره یا پیاده و انچه در اثنای راه
اتفاق افتد و برگشتن بخانه با احکام و آداب و شرایط و ادعیه انها شرعا و طبا مشتمل بر
نوع نوع اول در آداب و اقسام اغذیه و ادویه مفرده و مرکبه و مزاج و خواص
شرعا و طبا و اوقات و ظروف طعام خوردن و علت و حرمت و فضیلت ضیافت

[illegible] تعقیبات نوع
[illegible]
[illegible]
دارد بما بین زوال شمس و نصف شب مشتمل بر دوازده فصل فصل اول در تعقیبات
ظهر و فضیلت و اعمال آنست فصل دوم در اعمال نافله و فریضه ظهر است
فصل سیم در تعقیبات مختصه [illegible] وقت عصر و فضیلت
[illegible] در تعقیبات مختصه نماز عصر است فصل پنجم در [illegible]
[illegible] روز و ادعیه مختصه نزدیک غروب آفتاب و وقت شام است فصل ششم در آنچه
متعلق است بوقت شام از فریضه مغرب و نافله آن و تعقیب و وقت آنها فصل هفتم
در تعقیبات مختصه نماز شام است فصل هشتم در نافله نماز شام و سایر اعمال ما بین
شام و خفتن است فصل نهم در بیان وقت خفتن و فضیلت و اعمال متعلقه بآنست
فصل یازدهم در تعقیبات مختصه نماز خفتن است فصل دوازدهم در [illegible] متعلق بوقت
خوابست باب سیم مشتمل بر پنج نوع نوع اول در بیان اوقات خوابست نوع
[illegible] نوع چهارم
نماز و دعاهای برای دیدن خوابهای نیکوست نوع پنجم سبب خواب بد است و دفع
تعبیر خواب [illegible]
[illegible] فصل دوم در
آنچه بعد از بیدار شدن از خواب باید بعمل آورد فصل سیم در آنچه متعلق بنماز شب است
[illegible] از نماز شب باید بجا آورد فصل چهارم در فضیلت و آداب و ادعیه [illegible] رکعت
[illegible] در رکعت شفع و مفرده وتر است فصل پنجم در بیان نافله نماز صبح و [illegible]
[illegible]
[illegible] شب و روز جمعه است اما شب اعمال آن بر چهار نوع است
اول نمازهاست دوم سوره قرآنیست سیم صلوات فرستادن بر محمد و آل است چهارم
ادعیه است اما روز اعمال آن نیز بر چهار نوع است اول فضیلت و شرافت [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فصل ششم در [illegible] شب و روز چهارشنبه باید بعمل آورد فصل هفتم در بیان
اعمال شب و روز پنجشنبه است نماز و روزه و احکام و ادعیه فصل هشتم در طریق ختم
قرآن [illegible] ائمه علیهم السلام است در هر هفته فصل نهم در زیارات
متعلقه بایام هفته است مقصد سیم در نمازهائی که غیر نمازهای فریضه و نافله شبانه
روزیست و اختصاص بشب و ماه و سال ندارد و منسوبست بسببهای مخصوصه که هر
یکی از اسباب بهم رسد قیام بیکی از آن نمازها واجب یا مستحب میگردد مشتمل بر دو فصل
فصل اول [illegible]
نمازهائی چند است که واجب میشود بسبب کسوف آفتاب و خسوف ماه و وقوع زلزله
[illegible] که نشانهای آسمانی حادث شود که موجب خوف عامه خلق گردد [illegible]
[illegible]
عادی [illegible] دوم نمازی که بسبب
[illegible]
[illegible] کردن نماز [illegible] سیم نمازهائیست که در [illegible] مذکور [illegible]
ان شاء الله تعالی فصل دوم در نمازهای مستحبه است که کدام است مانند نماز استسقاء
و شرایط و آداب [illegible] نماز حاجت و نماز شکر و نماز [illegible]
[illegible]
[illegible] و نماز [illegible] مقصد چهارم در استخارات و انواع
[illegible] مشتمل بر چهار فصل فصل اول در بیان [illegible] استخاره است فصل دوم در فضیلت
[illegible] فصل [illegible] انواع استخاره است مقصد [illegible]

در اعمال ماه است و در پنج فصل است فصل اول در اعمال مشترکه ماه است فصل دوم
در اعمال مختصه بعضی ماه است فصل سیم در بیان سعد و نحس ایام عرب و فارسی ازماه
فصل چهارم در بیان دانستن قاعدهٔ نزول شمس و قمر است در بروج و بعضی اختیارات
فصل پنجم در اعمال ماخوذه از نوع نجوم است مقصد ششم در اعمالیکه در عرض سال باید
کرد و مشتمل بر دوازده فصل و خاتمه فصل اول در اعمال ماهی محرم فصل دوم در انچه در ماه صفر
در انچه متعلق است بماه جمادی الاولی فصل ششم در اعمال ماه جمادی الاخر فصل هفتم در
فضایل و اعمال ماه رجب است مشتمل بر هفت قسم قسم اول انچه در تمام ماه باید کرد و
قسم دوم در انچه متعلق است بماه شعبان و اعمال و ادعیه مخصوص بهر
اجمالا است قسم پنجم انچه مخصوص بهر روز این ماه است ششم در اعمال جمعهای این ماه
و این سه قسم است اول انچه در هر جمعه ماه باید کرد و در هر وقت که باشد دوم در انچه
مخصوص است بجمعه سیم در انچه مخصوص بایامی و شبهای است فصل
در بیان فضایل و خصایص روز و اعمال ماه مبارک رمضان است مشتمل بر شش نوع است
نوع اول در اعمال شبهای مخصوصه نوع دوم در اعمال روزهای مخصوصه نوع هفتم دوم در اعمال شبهای این
ماه است و در سه قسم است قسم اول در آداب و ادعیه مشترکه هر شب است قسم دوم
آداب و ادعیه بحراست قسم سیم ادعیه مشترکه دعهٔ اخراست نوع سیم ادعیه مشترکه
هر روز این ماه است نوع چهارم در اعمال مختصه بأوقات معینه این ماه است مشتمل بر سه
قسم اول در اعمال مختصه شبهای معینه این ماه است قسم دوم اعمال مختصه روزهای
معینه این ماه است نوع پنجم در بیان اعمال شبهای چهارگانه مواظبت بر آنها است فضل اول در انچه
شب لیلة الدرج و روز آن است و در سه شب است فضل دوم در اعمال مختصه
این سه شب است نوع ششم در بیان ادعیه روز ماه مبارک و ادعیه مختصه شبهای متاخر و کیفیت
اعتکاف است فصل اول در اعمال ماه شوال است فصل یازدهم در اعمال ماه ذیقعده است فصل

فصل دوازدهم در اعمال ماه ذی حجه است و ان بر سه قسم است اول اعمالیکه در هر روز اول
باید عمل کرد دوم اعمالیکه مشترکست میان هر شب هر روز اول و مشترکست میان هر روز تا
روز عرفه سیم اعمال مختصه باین ماه است و اعمال حج و عمره بر سبیل اختصار و ان در دو قسم است
قسم اول در آداب عزم قسم دوم در بیان اعمال و اعمال حج و عمره است خاتمه در اعمال روز
روز و طریق کردن کتاب بنیان را و حیدانست مشتمل بر چهار قسم قسم اول در انچه در مطلق روز
قسم دوم در قسم سیم در
فصل اول در زیارت
فصل دوم در زیارت حضرت
فصل سیم در زیارت
فصل چهارم در زیارت
فصل پنجم در زیارت
فصل ششم در زیارت حضرت امام
حسین علیه السلام و اوقات است فصل هشتم در زیارت حضرت امام موسی کاظم و امام محمد تقی
علیهما السلام است و اوقات ان فصل نهم در زیارت حضرت امام رضا و اوقات است فصل
دهم در زیارت حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام است فصل یازدهم در زیارت
حضرت صاحب العصر و اوقات است فصل دوازدهم در زیارت بنیابت و زیارت اولاد ائمه
و نواب زیارت عربیات است مقصد ششم در اضافات و توسلات بائمه هدات در حاجات
و قضای حوائج است مشتمل بر سه فصل مقصد هفتم در اعمال و ادعیه چند که مخصوص بازمنه
سنه یا بعضی ازمنه و امکنه و احوال است مشتمل بر یازده فصل فصل اول در اعمال روز عاشورا
فصل دوم در اعمال چهلم
فصل سیم در اعمال
فصل چهارم در اعمال
فصل پنجم در اعمال
فصل ششم در اعمال
فصل هفتم در اعمال
فصل هشتم در
فصل نهم در
فصل دهم در
فصل یازدهم در
فصل دوازدهم در
فصل سیزدهم در
فصل چهاردهم در
فصل پانزدهم در
فصل شانزدهم در
فصل هفدهم در
فصل هیجدهم در
فصل نوزدهم در
فصل بیستم در
فصل بیست و یکم در
فصل بیست و دوم در
فصل بیست و سیم در
فصل بیست و چهارم در
فصل بیست و پنجم در
فصل بیست و ششم در
فصل بیست و هفتم در
فصل بیست و هشتم در
فصل بیست و نهم در
فصل سیام در
فصل سی و یکم در
فصل سی و دوم در
فصل سی و سیم در
فصل سی و چهارم در
فصل سی و پنجم در
فصل سی و ششم در
فصل سی و هفتم در
فصل سی و هشتم در
فصل سی و نهم در
فصل چهلم در
فصل چهل و یکم در
فصل چهل و دوم در
فصل چهل و سیم در
فصل چهل و چهارم در
فصل چهل و پنجم در
فصل چهل و ششم در
فصل چهل و هفتم در
فصل چهل و هشتم در
فصل چهل و نهم در
فصل پنجاهم در
فصل پنجاه و یکم در
فصل پنجاه و دوم در
فصل پنجاه و سیم در
فصل پنجاه و چهارم در
فصل پنجاه و پنجم در
فصل پنجاه و ششم در
فصل پنجاه و هفتم در
فصل پنجاه و هشتم در
فصل پنجاه و نهم در
فصل شصتم در
فصل شصت و یکم در
فصل شصت و دوم در
فصل شصت و سیم در
فصل شصت و چهارم در
فصل شصت و پنجم در
فصل شصت و ششم در
فصل شصت و هفتم در
فصل شصت و هشتم در
فصل شصت و نهم در
فصل هفتادم در
فصل هفتاد و یکم در
فصل هفتاد و دوم در
فصل هفتاد و سیم در
فصل هفتاد و چهارم در
فصل هفتاد و پنجم در
فصل هفتاد و ششم در
فصل هفتاد و هفتم در
فصل هفتاد و هشتم در
فصل هفتاد و نهم در
فصل هشتادم در
فصل هشتاد و یکم در
فصل هشتاد و دوم در
فصل هشتاد و سیم در
فصل هشتاد و چهارم در
فصل هشتاد و پنجم در
فصل هشتاد و ششم در
فصل هشتاد و هفتم در
فصل هشتاد و هشتم در
فصل هشتاد و نهم در
فصل نودم در
فصل نود و یکم در
فصل نود و دوم در
فصل نود و سیم در
فصل نود و چهارم در
فصل نود و پنجم در
فصل نود و ششم در
فصل نود و هفتم در
فصل نود و هشتم در
فصل نود و نهم در
فصل صدم در
فصل صد و یکم در
فصل صد و دوم در
فصل صد و سیم در
فصل صد و چهارم در
فصل صد و پنجم در
فصل صد و ششم در
فصل صد و هفتم در
فصل صد و هشتم در
فصل صد و نهم در
فصل صد و دهم در
فصل صد و یازدهم در
فصل صد و دوازدهم در
فصل صد و سیزدهم در
فصل صد و چهاردهم در
فصل صد و پانزدهم در
فصل صد و شانزدهم در
فصل صد و هفدهم در
فصل صد و هیجدهم در
فصل صد و نوزدهم در
فصل صد و بیستم در
فصل صد و بیست و یکم در
فصل صد و بیست و دوم در
فصل صد و بیست و سیم در
فصل صد و بیست و چهارم در
فصل صد و بیست و پنجم در
فصل صد و بیست و ششم در
فصل صد و بیست و هفتم در
فصل صد و بیست و هشتم در
فصل صد و بیست و نهم در
فصل صد و سیام در
فصل صد و سی و یکم در
فصل صد و سی و دوم در
فصل صد و سی و سیم در
فصل صد و سی و چهارم در
فصل صد و سی و پنجم در
فصل صد و سی و ششم در
فصل صد و سی و هفتم در
فصل صد و سی و هشتم در
فصل صد و سی و نهم در
فصل صد و چهلم در
فصل صد و چهل و یکم در
فصل صد و چهل و دوم در
فصل صد و چهل و سیم در
فصل صد و چهل و چهارم در
فصل صد و چهل و پنجم در
فصل صد و چهل و ششم در
فصل صد و چهل و هفتم در
فصل صد و چهل و هشتم در
فصل صد و چهل و نهم در
فصل صد و پنجاهم در
فصل صد و پنجاه و یکم در
فصل صد و پنجاه و دوم در
فصل صد و پنجاه و سیم در
فصل صد و پنجاه و چهارم در
فصل صد و پنجاه و پنجم در
فصل صد و پنجاه و ششم در
فصل صد و پنجاه و هفتم در
فصل صد و پنجاه و هشتم در
فصل صد و پنجاه و نهم در
فصل صد و شصتم در
فصل صد و شصت و یکم در
فصل صد و شصت و دوم در
فصل صد و شصت و سیم در
فصل صد و شصت و چهارم در
فصل صد و شصت و پنجم در
فصل صد و شصت و ششم در
فصل صد و شصت و هفتم در
فصل صد و شصت و هشتم در
فصل صد و شصت و نهم در
فصل صد و هفتادم در
فصل صد و هفتاد و یکم در
فصل صد و هفتاد و دوم در
فصل صد و هفتاد و سیم در
فصل صد و هفتاد و چهارم در
فصل صد و هفتاد و پنجم در
فصل صد و هفتاد و ششم در
فصل صد و هفتاد و هفتم در
فصل صد و هفتاد و هشتم در
فصل صد و هفتاد و نهم در
فصل صد و هشتادم در
فصل صد و هشتاد و یکم در
فصل صد و هشتاد و دوم در
فصل صد و هشتاد و سیم در
فصل صد و هشتاد و چهارم در
فصل صد و هشتاد و پنجم در
فصل صد و هشتاد و ششم در
فصل صد و هشتاد و هفتم در
فصل صد و هشتاد و هشتم در
فصل صد و هشتاد و نهم در
فصل صد و نودم در
فصل صد و نود و یکم در
فصل صد و نود و دوم در
فصل صد و نود و سیم در
فصل صد و نود و چهارم در
فصل صد و نود و پنجم در
فصل صد و نود و ششم در
فصل صد و نود و هفتم در
فصل صد و نود و هشتم در
فصل صد و نود و نهم در
فصل دویستم در
فصل دویست و یکم در
فصل دویست و دوم در
فصل دویست و سیم در
فصل دویست و چهارم در
فصل دویست و پنجم در
فصل دویست و ششم در
فصل دویست و هفتم در
فصل دویست و هشتم در
فصل دویست و نهم در
فصل دویست و دهم در
فصل دویست و یازدهم در
فصل دویست و دوازدهم در
فصل دویست و سیزدهم در
فصل دویست و چهاردهم در
فصل دویست و پانزدهم در
فصل دویست و شانزدهم در
فصل دویست و هفدهم در
فصل دویست و هیجدهم در
فصل دویست و نوزدهم در
فصل دویست و بیستم در
فصل دویست و بیست و یکم در
فصل دویست و بیست و دوم در
فصل دویست و بیست و سیم در
فصل دویست و بیست و چهارم در
فصل دویست و بیست و پنجم در
فصل دویست و بیست و ششم در
فصل دویست و بیست و هفتم در
فصل دویست و بیست و هشتم در
فصل دویست و بیست و نهم در
فصل دویست و سیام در
فصل دویست و سی و یکم در
فصل دویست و سی و دوم در
فصل دویست و سی و سیم در
فصل دویست و سی و چهارم در
فصل دویست و سی و پنجم در
فصل دویست و سی و ششم در
فصل دویست و سی و هفتم در
فصل دویست و سی و هشتم در
فصل دویست و سی و نهم در
فصل دویست و چهلم در
فصل دویست و چهل و یکم در
فصل دویست و چهل و دوم در
فصل دویست و چهل و سیم در
فصل دویست و چهل و چهارم در
فصل دویست و چهل و پنجم در
فصل دویست و چهل و ششم در
فصل دویست و چهل و هفتم در
فصل دویست و چهل و هشتم در
فصل دویست و چهل و نهم در
فصل دویست و پنجاهم در
فصل دویست و پنجاه و یکم در
فصل دویست و پنجاه و دوم در
فصل دویست و پنجاه و سیم در
فصل دویست و پنجاه و چهارم در
فصل دویست و پنجاه و پنجم در
فصل دویست و پنجاه و ششم در
فصل دویست و پنجاه و هفتم در
فصل دویست و پنجاه و هشتم در
فصل دویست و پنجاه و نهم در
فصل دویست و شصتم در
فصل دویست و شصت و یکم در
فصل دویست و شصت و دوم در
فصل دویست و شصت و سیم در
فصل دویست و شصت و چهارم در
فصل دویست و شصت و پنجم در
فصل دویست و شصت و ششم در
فصل دویست و شصت و هفتم در
فصل دویست و شصت و هشتم در
فصل دویست و شصت و نهم در
فصل دویست و هفتادم در
فصل دویست و هفتاد و یکم در
فصل دویست و هفتاد و دوم در
فصل دویست و هفتاد و سیم در
فصل دویست و هفتاد و چهارم در
فصل دویست و هفتاد و پنجم در
فصل دویست و هفتاد و ششم در
فصل دویست و هفتاد و هفتم در
فصل دویست و هفتاد و هشتم در
فصل دویست و هفتاد و نهم در
فصل دویست و هشتادم در
فصل دویست و هشتاد و یکم در
فصل دویست و هشتاد و دوم در
فصل دویست و هشتاد و سیم در
فصل دویست و هشتاد و چهارم در
فصل دویست و هشتاد و پنجم در
فصل دویست و هشتاد و ششم در
فصل دویست و هشتاد و هفتم در
فصل دویست و هشتاد و هشتم در
فصل دویست و هشتاد و نهم در
فصل دویست و نودم در
فصل دویست و نود و یکم در
فصل دویست و نود و دوم در
فصل دویست و نود و سیم در
فصل دویست و نود و چهارم در
فصل دویست و نود و پنجم در
فصل دویست و نود و ششم در
فصل دویست و نود و هفتم در
فصل دویست و نود و هشتم در
فصل دویست و نود و نهم در
فصل سیصدم در
فصل سیصد و یکم در
فصل سیصد و دوم در
فصل سیصد و سیم در
فصل سیصد و چهارم در
فصل سیصد و پنجم در
فصل سیصد و ششم در
فصل سیصد و هفتم در
فصل سیصد و هشتم در
فصل سیصد و نهم در
فصل سیصد و دهم در
فصل سیصد و یازدهم در
فصل سیصد و دوازدهم در
فصل سیصد و سیزدهم در
فصل سیصد و چهاردهم در
فصل سیصد و پانزدهم در
فصل سیصد و شانزدهم در
فصل سیصد و هفدهم در
فصل سیصد و هیجدهم در
فصل سیصد و نوزدهم در
فصل سیصد و بیستم در
فصل سیصد و بیست و یکم در
فصل سیصد و بیست و دوم در
فصل سیصد و بیست و سیم در
فصل سیصد و بیست و چهارم در
فصل سیصد و بیست و پنجم در
فصل سیصد و بیست و ششم در
فصل سیصد و بیست و هفتم در
فصل سیصد و بیست و هشتم در
فصل سیصد و بیست و نهم در
فصل سیصد و سیام در
فصل سیصد و سی و یکم در
فصل سیصد و سی و دوم در
فصل سیصد و سی و سیم در
فصل سیصد و سی و چهارم در
فصل سیصد و سی و پنجم در
فصل سیصد و سی و ششم در
فصل سیصد و سی و هفتم در
فصل سیصد و سی و هشتم در
فصل سیصد و سی و نهم در
فصل سیصد و چهلم در
فصل سیصد و چهل و یکم در
فصل سیصد و چهل و دوم در
فصل سیصد و چهل و سیم در
فصل سیصد و چهل و چهارم در
فصل سیصد و چهل و پنجم در
فصل سیصد و چهل و ششم در
فصل سیصد و چهل و هفتم در
فصل سیصد و چهل و هشتم در
فصل سیصد و چهل و نهم در
فصل سیصد و پنجاهم در
فصل سیصد و پنجاه و یکم در
فصل سیصد و پنجاه و دوم در
فصل سیصد و پنجاه و سیم در
فصل سیصد و پنجاه و چهارم در
فصل سیصد و پنجاه و پنجم در
فصل سیصد و پنجاه و ششم در
فصل سیصد و پنجاه و هفتم در
فصل سیصد و پنجاه و هشتم در
فصل سیصد و پنجاه و نهم در
فصل سیصد و شصتم در
فصل سیصد و شصت و یکم در
فصل سیصد و شصت و دوم در
فصل سیصد و شصت و سیم در
فصل سیصد و شصت و چهارم در
فصل سیصد و شصت و پنجم در
فصل سیصد و شصت و ششم در
فصل سیصد و شصت و هفتم در
فصل سیصد و شصت و هشتم در
فصل سیصد و شصت و نهم در
فصل سیصد و هفتادم در
فصل سیصد و هفتاد و یکم در
فصل سیصد و هفتاد و دوم در
فصل سیصد و هفتاد و سیم در
فصل سیصد و هفتاد و چهارم در
فصل سیصد و هفتاد و پنجم در
فصل سیصد و هفتاد و ششم در
فصل سیصد و هفتاد و هفتم در
فصل سیصد و هفتاد و هشتم در
فصل سیصد و هفتاد و نهم در
فصل سیصد و هشتادم در
فصل سیصد و هشتاد و یکم در
فصل سیصد و هشتاد و دوم در
فصل سیصد و هشتاد و سیم در
فصل سیصد و هشتاد و چهارم در
فصل سیصد و هشتاد و پنجم در
فصل سیصد و هشتاد و ششم در
فصل سیصد و هشتاد و هفتم در
فصل سیصد و هشتاد و هشتم در
فصل سیصد و هشتاد و نهم در
فصل سیصد و نودم در
فصل سیصد و نود و یکم در
فصل سیصد و نود و دوم در
فصل سیصد و نود و سیم در
فصل سیصد و نود و چهارم در
فصل سیصد و نود و پنجم در
فصل سیصد و نود و ششم در
فصل سیصد و نود و هفتم در
فصل سیصد و نود و هشتم در
فصل سیصد و نود و نهم در
فصل چهارصدم در
فصل چهارصد و یکم در
فصل چهارصد و دوم در
فصل چهارصد و سیم در
فصل چهارصد و چهارم در
فصل چهارصد و پنجم در
فصل چهارصد و ششم در
فصل چهارصد و هفتم در
فصل چهارصد و هشتم در
فصل چهارصد و نهم در
فصل چهارصد و دهم در
فصل چهارصد و یازدهم در
فصل چهارصد و دوازدهم در
فصل چهارصد و سیزدهم در
فصل چهارصد و چهاردهم در
فصل چهارصد و پانزدهم در
فصل چهارصد و شانزدهم در
فصل چهارصد و هفدهم در
فصل چهارصد و هیجدهم در
فصل چهارصد و نوزدهم در
فصل چهارصد و بیستم در
فصل چهارصد و بیست و یکم در
فصل چهارصد و بیست و دوم در
فصل چهارصد و بیست و سیم در
فصل چهارصد و بیست و چهارم در
فصل چهارصد و بیست و پنجم در
فصل چهارصد و بیست و ششم در
فصل چهارصد و بیست و هفتم در
فصل چهارصد و بیست و هشتم در
فصل چهارصد و بیست و نهم در
فصل چهارصد و سیام در
فصل چهارصد و سی و یکم در
فصل چهارصد و سی و دوم در
فصل چهارصد و سی و سیم در
فصل چهارصد و سی و چهارم در
فصل چهارصد و سی و پنجم در
فصل چهارصد و سی و ششم در
فصل چهارصد و سی و هفتم در
فصل چهارصد و سی و هشتم در
فصل چهارصد و سی و نهم در
فصل چهارصد و چهلم در
فصل چهارصد و چهل و یکم در
فصل چهارصد و چهل و دوم در
فصل چهارصد و چهل و سیم در
فصل چهارصد و چهل و چهارم در
فصل چهارصد و چهل و پنجم در
فصل چهارصد و چهل و ششم در
فصل چهارصد و چهل و هفتم در
فصل چهارصد و چهل و هشتم در
فصل چهارصد و چهل و نهم در
فصل چهارصد و پنجاهم در
فصل چهارصد و پنجاه و یکم در
فصل چهارصد و پنجاه و دوم در
فصل چهارصد و پنجاه و سیم در
فصل چهارصد و پنجاه و چهارم در
فصل چهارصد و پنجاه و پنجم در
فصل چهارصد و پنجاه و ششم در
فصل چهارصد و پنجاه و هفتم در
فصل چهارصد و پنجاه و هشتم در
فصل چهارصد و پنجاه و نهم در
فصل چهارصد و شصتم در
فصل چهارصد و شصت و یکم در
فصل چهارصد و شصت و دوم در
فصل چهارصد و شصت و سیم در
فصل چهارصد و شصت و چهارم در
فصل چهارصد و شصت و پنجم در
فصل چهارصد و شصت و ششم در
فصل چهارصد و شصت و هفتم در
فصل چهارصد و شصت و هشتم در
فصل چهارصد و شصت و نهم در
فصل چهارصد و هفتادم در
فصل چهارصد و هفتاد و یکم در
فصل چهارصد و هفتاد و دوم در
فصل چهارصد و هفتاد و سیم در
فصل چهارصد و هفتاد و چهارم در
فصل چهارصد و هفتاد و پنجم در
فصل چهارصد و هفتاد و ششم در
فصل چهارصد و هفتاد و هفتم در
فصل چهارصد و هفتاد و هشتم در
فصل چهارصد و هفتاد و نهم در
فصل چهارصد و هشتادم در
فصل چهارصد و هشتاد و یکم در
فصل چهارصد و هشتاد و دوم در
فصل چهارصد و هشتاد و سیم در
فصل چهارصد و هشتاد و چهارم در
فصل چهارصد و هشتاد و پنجم در
فصل چهارصد و هشتاد و ششم در
فصل چهارصد و هشتاد و هفتم در
فصل چهارصد و هشتاد و هشتم در
فصل چهارصد و هشتاد و نهم در
فصل چهارصد و نودم در
فصل چهارصد و نود و یکم در
فصل چهارصد و نود و دوم در
فصل چهارصد و نود و سیم در
فصل چهارصد و نود و چهارم در
فصل چهارصد و نود و پنجم در
فصل چهارصد و نود و ششم در
فصل چهارصد و نود و هفتم در
فصل چهارصد و نود و هشتم در
فصل چهارصد و نود و نهم در
فصل پانصدم در
فصل پانصد و یکم در
فصل پانصد و دوم در
فصل پانصد و سیم در
فصل پانصد و چهارم در
فصل پانصد و پنجم در
فصل پانصد و ششم در
فصل پانصد و هفتم در
فصل پانصد و هشتم در
فصل پانصد و نهم در
فصل پانصد و دهم در
فصل پانصد و یازدهم در
فصل پانصد و دوازدهم در
فصل پانصد و سیزدهم در
فصل پانصد و چهاردهم در
فصل پانصد و پانزدهم در
فصل پانصد و شانزدهم در
فصل پانصد و هفدهم در
فصل پانصد و هیجدهم در
فصل پانصد و نوزدهم در
فصل پانصد و بیستم در
فصل پانصد و بیست و یکم در
فصل پانصد و بیست و دوم در
فصل پانصد و بیست و سیم در
فصل پانصد و بیست و چهارم در
فصل پانصد و بیست و پنجم در
فصل پانصد و بیست و ششم در
فصل پانصد و بیست و هفتم در
فصل پانصد و بیست و هشتم در
فصل پانصد و بیست و نهم در
فصل پانصد و سیام در
فصل پانصد و سی و یکم در
فصل پانصد و سی و دوم در
فصل پانصد و سی و سیم در
فصل پانصد و سی و چهارم در
فصل پانصد و سی و پنجم در
فصل پانصد و سی و ششم در
فصل پانصد و سی و هفتم در
فصل پانصد و سی و هشتم در
فصل پانصد و سی و نهم در
فصل پانصد و چهلم در
فصل پانصد و چهل و یکم در
فصل پانصد و چهل و دوم در
فصل پانصد و چهل و سیم در
فصل پانصد و چهل و چهارم در
فصل پانصد و چهل و پنجم در
فصل پانصد و چهل و ششم در
فصل پانصد و چهل و هفتم در
فصل پانصد و چهل و هشتم در
فصل پانصد و چهل و نهم در
فصل پانصد و پنجاهم در
فصل پانصد و پنجاه و یکم در
فصل پانصد و پنجاه و دوم در
فصل پانصد و پنجاه و سیم در
فصل پانصد و پنجاه و چهارم در
فصل پانصد و پنجاه و پنجم در
فصل پانصد و پنجاه و ششم در
فصل پانصد و پنجاه و هفتم در
فصل پانصد و پنجاه و هشتم در
فصل پانصد و پنجاه و نهم در
فصل پانصد و شصتم در
فصل پانصد و شصت و یکم در
فصل پانصد و شصت و دوم در
فصل پانصد و شصت و سیم در
فصل پانصد و شصت و چهارم در
فصل پانصد و شصت و پنجم در
فصل پانصد و شصت و ششم در
فصل پانصد و شصت و هفتم در
فصل پانصد و شصت و هشتم در
فصل پانصد و شصت و نهم در
فصل پانصد و هفتادم در
فصل پانصد و هفتاد و یکم در
فصل پانصد و هفتاد و دوم در
فصل پانصد و هفتاد و سیم در
فصل پانصد و هفتاد و چهارم در
فصل پانصد و هفتاد و پنجم در
فصل پانصد و هفتاد و ششم در
فصل پانصد و هفتاد و هفتم در
فصل پانصد و هفتاد و هشتم در
فصل پانصد و هفتاد و نهم در
فصل پانصد و هشتادم در
فصل پانصد و هشتاد و یکم در
فصل پانصد و هشتاد و دوم در
فصل پانصد و هشتاد و سیم در
فصل پانصد و هشتاد و چهارم در
فصل پانصد و هشتاد و پنجم در
فصل پانصد و هشتاد و ششم در
فصل پانصد و هشتاد و هفتم در
فصل پانصد و هشتاد و هشتم در
فصل پانصد و هشتاد و نهم در
فصل پانصد و نودم در
فصل پانصد و نود و یکم در
فصل پانصد و نود و دوم در
فصل پانصد و نود و سیم در
فصل پانصد و نود و چهارم در
فصل پانصد و نود و پنجم در
فصل پانصد و نود و ششم در
فصل پانصد و نود و هفتم در
فصل پانصد و نود و هشتم در
فصل پانصد و نود و نهم در
فصل ششصدم در
فصل ششصد و یکم در
فصل ششصد و دوم در
فصل ششصد و سیم در
فصل ششصد و چهارم در
فصل ششصد و پنجم در
فصل ششصد و ششم در
فصل ششصد و هفتم در
فصل ششصد و هشتم در
فصل ششصد و نهم در
فصل ششصد و دهم در
فصل ششصد و یازدهم در
فصل ششصد و دوازدهم در
فصل ششصد و سیزدهم در
فصل ششصد و چهاردهم در
فصل ششصد و پانزدهم در
فصل ششصد و شانزدهم در
فصل ششصد و هفدهم در
فصل ششصد و هیجدهم در
فصل ششصد و نوزدهم در
فصل ششصد و بیستم در
فصل ششصد و بیست و یکم در
فصل ششصد و بیست و دوم در
فصل ششصد و بیست و سیم در
فصل ششصد و بیست و چهارم در
فصل ششصد و بیست و پنجم در
فصل ششصد و بیست و ششم در
فصل ششصد و بیست و هفتم در
فصل ششصد و بیست و هشتم در
فصل ششصد و بیست و نهم در
فصل ششصد و سیام در
فصل ششصد و سی و یکم در
فصل ششصد و سی و دوم در
فصل ششصد و سی و سیم در
فصل ششصد و سی و چهارم در
فصل ششصد و سی و پنجم در
فصل ششصد و سی و ششم در
فصل ششصد و سی و هفتم در
فصل ششصد و سی و هشتم در
فصل ششصد و سی و نهم در
فصل ششصد و چهلم در
فصل ششصد و چهل و یکم در
فصل ششصد و چهل و دوم در
فصل ششصد و چهل و سیم در
فصل ششصد و چهل و چهارم در
فصل ششصد و چهل و پنجم در
فصل ششصد و چهل و ششم در
فصل ششصد و چهل و هفتم در
فصل ششصد و چهل و هشتم در
فصل ششصد و چهل و نهم در
فصل ششصد و پنجاهم در
فصل ششصد و پنجاه و یکم در
فصل ششصد و پنجاه و دوم در
فصل ششصد و پنجاه و سیم در
فصل ششصد و پنجاه و چهارم در
فصل ششصد و پنجاه و پنجم در
فصل ششصد و پنجاه و ششم در
فصل ششصد و پنجاه و هفتم در
فصل ششصد و پنجاه و هشتم در
فصل ششصد و پنجاه و نهم در
فصل ششصد و شصتم در
فصل ششصد و شصت و یکم در
فصل ششصد و شصت و دوم در
فصل ششصد و شصت و سیم در
فصل ششصد و شصت و چهارم در
فصل ششصد و شصت و پنجم در
فصل ششصد و شصت و ششم در
فصل ششصد و شصت و هفتم در
فصل ششصد و شصت و هشتم در
فصل ششصد و شصت و نهم در
فصل ششصد و هفتادم در
فصل ششصد و هفتاد و یکم در
فصل ششصد و هفتاد و دوم در
فصل ششصد و هفتاد و سیم در
فصل ششصد و هفتاد و چهارم در
فصل ششصد و هفتاد و پنجم در
فصل ششصد و هفتاد و ششم در
فصل ششصد و هفتاد و هفتم در
فصل ششصد و هفتاد و هشتم در
فصل ششصد و هفتاد و نهم در
فصل ششصد و هشتادم در
فصل ششصد و هشتاد و یکم در
فصل ششصد و هشتاد و دوم در
فصل ششصد و هشتاد و سیم در
فصل ششصد و هشتاد و چهارم در
فصل ششصد و هشتاد و پنجم در
فصل ششصد و هشتاد و ششم در
فصل ششصد و هشتاد و هفتم در
فصل ششصد و هشتاد و هشتم در
فصل ششصد و هشتاد و نهم در
فصل ششصد و نودم در
فصل ششصد و نود و یکم در
فصل ششصد و نود و دوم در
فصل ششصد و نود و سیم در
فصل ششصد و نود و چهارم در
فصل ششصد و نود و پنجم در
فصل ششصد و نود و ششم در
فصل ششصد و نود و هفتم در
فصل ششصد و نود و هشتم در
فصل ششصد و نود و نهم در
فصل هفتصدم در
فصل هفتصد و یکم در
فصل هفتصد و دوم در
فصل هفتصد و سیم در
فصل هفتصد و چهارم در
فصل هفتصد و پنجم در
فصل هفتصد و ششم در
فصل هفتصد و هفتم در
فصل هفتصد و هشتم در
فصل هفتصد و نهم در
فصل هفتصد و دهم در
فصل هفتصد و یازدهم در
فصل هفتصد و دوازدهم در
فصل هفتصد و سیزدهم در
فصل هفتصد و چهاردهم در
فصل هفتصد و پانزدهم در
فصل هفتصد و شانزدهم در
فصل هفتصد و هفدهم در
فصل هفتصد و هیجدهم در
فصل هفتصد و نوزدهم در
فصل هفتصد و بیستم در
فصل هفتصد و بیست و یکم در
فصل هفتصد و بیست و دوم در
فصل هفتصد و بیست و سیم در
فصل هفتصد و بیست و چهارم در
فصل هفتصد و بیست و پنجم در
فصل هفتصد و بیست و ششم در
فصل هفتصد و بیست و هفتم در
فصل هفتصد و بیست و هشتم در
فصل هفتصد و بیست و نهم در
فصل هفتصد و سیام در
فصل هفتصد و سی و یکم در
فصل هفتصد و سی و دوم در
فصل هفتصد و سی و سیم در
فصل هفتصد و سی و چهارم در
فصل هفتصد و سی و پنجم در
فصل هفتصد و سی و ششم در
فصل هفتصد و سی و هفتم در
فصل هفتصد و سی و هشتم در
فصل هفتصد و سی و نهم در
فصل هفتصد و چهلم در
فصل هفتصد و چهل و یکم در
فصل هفتصد و چهل و دوم در
فصل هفتصد و چهل و سیم در
فصل هفتصد و چهل و چهارم در
فصل هفتصد و چهل و پنجم در
فصل هفتصد و چهل و ششم در
فصل هفتصد و چهل و هفتم در
فصل هفتصد و چهل و هشتم در
فصل هفتصد و چهل و نهم در
فصل هفتصد و پنجاهم در
فصل هفتصد و پنجاه و یکم در
فصل هفتصد و پنجاه و دوم در
فصل هفتصد و پنجاه و سیم در
فصل هفتصد و پنجاه و چهارم در
فصل هفتصد و پنجاه و پنجم در
فصل هفتصد و پنجاه و ششم در
فصل هفتصد و پنجاه و هفتم در
فصل هفتصد و پنجاه و هشتم در
فصل هفتصد و پنجاه و نهم در
فصل هفتصد و شصتم در
فصل هفتصد و شصت و یکم در
فصل هفتصد و شصت و دوم در
فصل هفتصد و شصت و سیم در
فصل هفتصد و شصت و چهارم در
فصل هفتصد و شصت و پنجم در
فصل هفتصد و شصت و ششم در
فصل هفتصد و شصت و هفتم در
فصل هفتصد و شصت و هشتم در
فصل هفتصد و شصت و نهم در
فصل هفتصد و هفتادم در
فصل هفتصد و هفتاد و یکم در
فصل هفتصد و هفتاد و دوم در
فصل هفتصد و هفتاد و سیم در
فصل هفتصد و هفتاد و چهارم در
فصل هفتصد و هفتاد و پنجم در
فصل هفتصد و هفتاد و ششم در
فصل هفتصد و هفتاد و هفتم در
فصل هفتصد و هفتاد و هشتم در
فصل هفتصد و هفتاد و نهم در
فصل هفتصد و هشتادم در
فصل هفتصد و هشتاد و یکم در
فصل هفتصد و هشتاد و دوم در
فصل هفتصد و هشتاد و سیم در
فصل هفتصد و هشتاد و چهارم در
فصل هفتصد و هشتاد و پنجم در
فصل هفتصد و هشتاد و ششم در
فصل هفتصد و هشتاد و هفتم در
فصل هفتصد و هشتاد و هشتم در
فصل هفتصد و هشتاد و نهم در
فصل هفتصد و نودم در
فصل هفتصد و نود و یکم در
فصل هفتصد و نود و دوم در
فصل هفتصد و نود و سیم در
فصل هفتصد و نود و چهارم در
فصل هفتصد و نود و پنجم در
فصل هفتصد و نود و ششم در
فصل هفتصد و نود و هفتم در
فصل هفتصد و نود و هشتم در
فصل هفتصد و نود و نهم در
فصل هشتصدم در
فصل هشتصد و یکم در
فصل هشتصد و دوم در
فصل هشتصد و سیم در
فصل هشتصد و چهارم در
فصل هشتصد و پنجم در
فصل هشتصد و ششم در
فصل هشتصد و هفتم در
فصل هشتصد و هشتم در
فصل هشتصد و نهم در
فصل هشتصد و دهم در
فصل هشتصد و یازدهم در
فصل هشتصد و دوازدهم در
فصل هشتصد و سیزدهم در
فصل هشتصد و چهاردهم در
فصل هشتصد و پانزدهم در
فصل هشتصد و شانزدهم در
فصل هشتصد و هفدهم در
فصل هشتصد و هیجدهم در
فصل هشتصد و نوزدهم در
فصل هشتصد و بیستم در
فصل هشتصد و بیست و یکم در
فصل هشتصد و بیست و دوم در
فصل هشتصد و بیست و سیم در
فصل هشتصد و بیست و چهارم در
فصل هشتصد و بیست و پنجم در
فصل هشتصد و بیست و ششم در
فصل هشتصد و بیست و هفتم در
فصل هشتصد و بیست و هشتم در
فصل هشتصد و بیست و نهم در
فصل هشتصد و سیام در
فصل هشتصد و سی و یکم در
فصل هشتصد و سی و دوم در
فصل هشتصد و سی و سیم در
فصل هشتصد و سی و چهارم در
فصل هشتصد و سی و پنجم در
فصل هشتصد و سی و ششم در
فصل هشتصد و سی و هفتم در
فصل هشتصد و سی و هشتم در
فصل هشتصد و سی و نهم در
فصل هشتصد و چهلم در
فصل هشتصد و چهل و یکم در
فصل هشتصد و چهل و دوم در
فصل هشتصد و چهل و سیم در
فصل هشتصد و چهل و چهارم در
فصل هشتصد و چهل و پنجم در
فصل هشتصد و چهل و ششم در
فصل هشتصد و چهل و هفتم در
فصل هشتصد و چهل و هشتم در
فصل هشتصد و چهل و نهم در
فصل هشتصد و پنجاهم در
فصل هشتصد و پنجاه و یکم در
فصل هشتصد و پنجاه و دوم در
فصل هشتصد و پنجاه و سیم در
فصل هشتصد و پنجاه و چهارم در
فصل هشتصد و پنجاه و پنجم در
فصل هشتصد و پنجاه و ششم در
فصل هشتصد و پنجاه و هفتم در
فصل هشتصد و پنجاه و هشتم در
فصل هشتصد و پنجاه و نهم در
فصل هشتصد و شصتم در
فصل هشتصد و شصت و یکم در
فصل هشتصد و شصت و دوم در
فصل هشتصد و شصت و سیم در
فصل هشتصد و شصت و چهارم در
فصل هشتصد و شصت و پنجم در
فصل هشتصد و شصت و ششم در
فصل هشتصد و شصت و هفتم در
فصل هشتصد و شصت و هشتم در
فصل هشتصد و شصت و نهم در
فصل هشتصد و هفتادم در
فصل هشتصد و هفتاد و یکم در
ف

[illegible] فصل [illegible] مقصد [illegible]
[illegible] فصل [illegible] مشتمل [illegible]
[illegible] خوف [illegible] مشتمل [illegible]
فصل اول در فضیلت تزویج و [illegible] و اصناف [illegible]
فصل [illegible] فصل [illegible] وقت [illegible]
[illegible]
[illegible] فصل [illegible]
[illegible] فصل [illegible] وقت ولادت [illegible] فصل [illegible]
در اعمال وقت شیر دادن و زینت کردن مولود و [illegible] فصل [illegible] در آداب
معاشرت با مردم و اصناف حقوق ایشان مشتمل بر نه نوع نوع اول در حقوق [illegible] و فرزند و
حقوق فرزند بر ایشان نوع دوم در حق زن و شوهر بر یکدیگر است نوع سیم در حقوق خویشان
[illegible] نوع [illegible] حقوق [illegible] نوع پنجم
در حقوق [illegible] نوع ششم در حقوق مؤمنان بر یکدیگر نوع هفتم در حقوق
[illegible] مسلمانان [illegible] نوع هشتم در قضای حوائج اخوان و شاد کردن [illegible] و
[illegible] نوع نهم در آداب مجالس از سلام و مصافحه و معانقه [illegible]
[illegible] و [illegible] داشتن [illegible] فصل [illegible]
[illegible] و ادعیه سفر کردن است مشتمل بر [illegible] فصل فصل اول در [illegible]
[illegible] فصل دوم در [illegible] است از [illegible]
[illegible] فصل سیم در آداب [illegible] فصل چهارم [illegible] فصل پنجم
[illegible] آداب [illegible] فصل [illegible] در آداب سفر
[illegible] فصل [illegible] در بیان [illegible] داشتن
[illegible] و بیان [illegible] احوال [illegible]
[illegible] فصل [illegible] در آداب
تجارت و کسب و بیان حرام و اقسام آن است فصل دهم در آداب و ادعیه [illegible]
[illegible]
[illegible] فصل اول در بیان [illegible] انسانی

[illegible] و مختلف شدن [illegible] فصل [illegible] و صبر کردن [illegible]
و بیان [illegible] مؤمنان فصل [illegible] در بیان انواع [illegible] و بیان [illegible] فصل [illegible]
[illegible]
فصل ششم [illegible] فصل [illegible] در بیان خواص [illegible]
[illegible] فصل [illegible]
[illegible] و ادعیه [illegible] فصل [illegible] در ادعیه و اعمالی که باعث دفع انواع دردها
[illegible] فصل [illegible] در معالجه [illegible] و صرع و [illegible] از ادعیه و
[illegible] فصل [illegible] در معالجه [illegible]
[illegible] از ادعیه و ادویه [illegible] فصل [illegible] در معالجه امراض [illegible]
و درد کمر و درد شکم و [illegible] و درد دل و [illegible] و درد [illegible]
و دفع [illegible] و درد سینه از ادعیه و [illegible] فصل [illegible]
در معالجه [illegible] و فالج و [illegible] و سایر امراض از ادعیه و ادویه [illegible]
فصل [illegible] در معالجه [illegible] در احکام [illegible] مشتمل [illegible] فصل [illegible]
[illegible] فصل [illegible] فصل [illegible]
[illegible] فصل [illegible] در بیان [illegible] فصل [illegible] در آداب [illegible]
فصل [illegible] در زیارت [illegible]
[illegible] میان علمای امامیه [illegible] معرفت [illegible]
[illegible]
[illegible] میان علما [illegible]
[illegible]
مشکل است و [illegible] مشهور است و [illegible] دلیل [illegible]
[illegible]
کافیست در حصول ایمان [illegible] تصدیق و اذعان [illegible]
یعنی تصدیق [illegible] محمد مصطفی [illegible] امیر
المؤمنین علی بن ابی طالب بعد از [illegible] فصل [illegible] حضرت [illegible]

و بعد از او باشد [illegible] دلیل بهم رسیده باشد
یا محض تقلید باشد یا بحسب اتفاق و عادت [illegible] واقع شده باشد
[illegible] و حقیقت جمیع [illegible]
[illegible] خبر داده [illegible] حضرت
[illegible] اسلام [illegible] اظهار کلمتین شهادتین
[illegible] دلیل [illegible] بلکه [illegible] عوام [illegible]
[illegible] لازم می‌آید [illegible] موقوف [illegible]
[illegible] مشهور است [illegible]
[illegible] عوام [illegible] است
[illegible] اصول دین [illegible] توحید و عدل و نبوت و امامت و معاد [illegible]
[illegible] موجود است و وجود او واجب است به دلیل آنکه
[illegible]
[illegible]
[illegible] به دلیل آنکه هر چه هست خدا او را خلق کرده [illegible] موجود [illegible]
[illegible] خلق کرده [illegible] خدا است [illegible]
[illegible] متکلمین [illegible]
[illegible] دلیل حکما اینست که اگر [illegible] واجب باشد لازم می‌آید [illegible]
[illegible] باطل است پس [illegible] واجب باشد [illegible]
[illegible] خالی از این نخواهد بود
[illegible]
[illegible]
[illegible] موقوف [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] لازم می‌آید [illegible] فساد [illegible] باطل [illegible]

[illegible]
آن جسم از برای دیگری ممکن است [illegible]
[illegible] اراده [illegible] واقع می‌شود [illegible]
[illegible] امتناع [illegible] حرکت و سکون [illegible]
[illegible] لازم می‌آید [illegible] جسم [illegible] حرکت و سکون
[illegible]
[illegible] دیگر [illegible] ممکن نباشد [illegible] سکون آن جسم [illegible]
[illegible] ترجیح بلا مرجح [illegible] باطل است [illegible] لازم می‌آید [illegible]
[illegible] باطل است پس [illegible] عالم [illegible] بلکه [illegible]
که مقام مقتضی ذکر [illegible] صفات خدای تعالی [illegible] است [illegible]
[illegible]
[illegible] به دلیل آنکه هر چیز که بذات خود موجود باشد [illegible] محتاج نباشد [illegible]
[illegible] مستقل باشد [illegible] وجودش باید که فنا و عدم [illegible] ذات [illegible]
[illegible] ماضی و مستقبل [illegible] لا یزال [illegible]
[illegible] ثابت [illegible] عام است [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] موجودات [illegible] مخصوصه [illegible]
[illegible]
[illegible] و معنی اراده [illegible] خدای تعالی [illegible]
که [illegible] موجودات است [illegible] مخصوص [illegible]
[illegible] موجود [illegible]
[illegible] به دلیل آنکه خدای تعالی عالم است به همه چیز [illegible]

[illegible] آنکه متکلم است [illegible]
[illegible] حضرت موسی علی نبینا و آله السلام حرف
[illegible] کلام است و کلام است مگر
الفاظ مسموعه مفرزه هفتم و هشتم آنکه سمیع و بصیر است یعنی شنوا است و بیند
[illegible] است هر چیز را [illegible]
[illegible]
زمین و در آن [illegible] خدای تعالی عالم مسموعات و مبصرات [illegible]
[illegible]
ذات داشته باشد بدلیل آنکه خدای تعالی عالم است به همه چیز و از جمله [illegible]
[illegible]
بدانکه بعضی از فضلا اختلاف در صفات حق تعالی کرده که این مختصر جای ذکر آن نیست
و اما سلبیه یعنی صفاتی که حق تعالی از آنها منزه و مبرا است بسیار است از آنجمله هشت
را در مجموعه مسطور کردیم اول آنکه خدای تعالی جسم نیست یعنی طول و عرض و عمق
ندارد بدلیل آنکه هر چیز که طول و عرض و عمق دارد صاحب اجزا است و صاحب اجزا محتاج
باجزاست و احتیاج نشان نقصان است و نقصان بر خدای تعالی روا نیست دوم آنکه مرکب نیست
[illegible] سیم آنکه جوهر و عرض نیست بدلیل آنکه جوهر و عرض از اقسام ممکن است
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
نیست [illegible] چهارم آنکه در مکان و جهت نیست بدلیل آنکه هر چیز که در مکان
[illegible]
[illegible]
شود بدلیل آنکه جواز حلول مستلزم نقص است زیرا که لازم دارد احتیاج حال را بر محل [illegible]

و به عکس و نقص بر خدای تعالی روا نیست هفتم آنکه صفات خدای تعالی زاید بر ذات او
نیست [illegible]
[illegible]
دیگر از [illegible] الهی منزه میگردد [illegible] صفت زاید بر ذات بدلیل آنکه [illegible]
[illegible]
شریک ندارد بدلیل آنکه تعدد [illegible] مستلزم فساد است چنانکه مذکور شد
دوم از اصول دین عدل است و معنی این آنست که خدا عادل است و ظالم نیست و [illegible]
میکند [illegible] بدلیل آنکه ظلم نقص است و بر خدا روا نیست و باید اعتقاد
این باشد که عباد در افعال خود از طاعات و معاصی مجبور نیستند [illegible]
[illegible]
بل امر بین امرین [illegible] سیم از اصول دین نبوت است و معنی این آنست که محمد بن
عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبد مناف پیغمبر و فرستاده خدا است بسوی خلق
و هر چه از خدا بخلق رسانیده همه حق است بدلیل آنکه دعوای نبوت کرد و بر طبق دعوی
خود معجزه آورد و [illegible] خاتم جمیع پیغمبران است [illegible] بعد از
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و خطا موجب رفع وثوق و اعتماد است بر قول ایشان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
حضرت علی بن الحسین و بعد از آن فرزند آن حضرت امام محمد باقر و بعد از آن فرزند [illegible]

حضرت [illegible] جعفر صادق [illegible] و بعد از او فرزندش حضرت امام موسی کاظم و بعد از او
فرزندش حضرت امام علی بن موسی الرضا و بعد از او فرزندش حضرت [illegible] محمد تقی و بعد
[illegible] حضرت امام علی نقی و بعد از او فرزندش حضرت امام حسن عسکری
و بعد از او فرزندش حضرت صاحب الزمان محمد مهدی است که مؤمنان انتظار فرج او
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] بود از رسیدن فیض وجود آنحضرت بمردم و این ائمه اثنی عشر علیهم صلوات الله
[illegible] و امامت [illegible] و ائمه [illegible]
خلق و هر که در امور شرع از ایشان بعد [illegible] روایات و احادیثی که از ایشان بتواتر
رسیده عمل کرد نجات یافت و هر که بعنوان [illegible] و هر که در یکی از امور شرعیه
[illegible]
و غوایت فرو رفت و دلیل بر امامت این دوازده امام آنکه [illegible] امامت [illegible]
[illegible]
و واجبست تصدیق و عمل بآن [illegible] از اصول دین معاد است یعنی [illegible] خبر داده که
موت یعنی مفارقت روح از بدن حق است و سؤال منکر و نکیر و صراط و میزان و حساب
[illegible]
[illegible] در قرآن مجید مذکور است و زنده کردن مردگان در روز قیامت از برای حساب حق است
[illegible]
[illegible]
و سایر ائمه هدی علیهم السلام که در مقام شفاعت که در [illegible] محمد مقام محمود از آن
[illegible]
داشته باشد شفاعت خواهد بود و حضرت امیر [illegible] کوثر با حضرت رسالت
[illegible]
[illegible]
[illegible]

کتب سماویه بر حق است تصدیق و واجبست اعتقاد کردن بجمیع آنچه پیغمبر از آن
خبر داده [illegible] و کتب سماویه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
های یکانه دویم آنچه مکرر میشود در هر سال مانند زکوة و روزه سیم آنچه لازم میشود
[illegible]
[illegible] دیگر یکی واجب دیگری
مستحب و واجب بر دو قسم است اول واجب باصل شرع از غیر سببی مانند نماز
یکانه و روزه ماه رمضان و زکوة اموال و حج اسلام دویم واجب بسببی مثل نذر
[illegible]
ایام [illegible] و غیر ذلک دویم مستحب [illegible] الترغیب [illegible] مثل نمازهای مرغبه [illegible]
نماز تسبیح و غیر ذلک و مثل ترغیب در روزه نماز و صدقه و غیره [illegible]
و کراهت [illegible] اسنادیکه بسبب [illegible]
[illegible]
[illegible]
بطریق [illegible] مناسب [illegible]
[illegible]
[illegible] باقی عبادات مثل روزه کمیساقط میشود [illegible]
و عطش [illegible] که بجای روزه آن [illegible] قسم سیم از مقدمه در فضیلت ذکر
[illegible]
در فضیلت [illegible] ذکر [illegible]

[illegible] قوله عز من قائل واذکر ربک اذا نسیت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] او دو برابر [illegible] انما نه خدمت آنحضرت عرض کردند
[illegible] فضل است فرمود اینکه موت ترا دریابد در حالتیکه زبان تو گویا
[illegible]
[illegible] حسرت [illegible]
و از حضرت صادق مرویست که خدای تعالی میفرماید کسی که ذکر کند مرا در خفیه
[illegible]
[illegible] که حد و نهایتی ندارد و خدای تعالی [illegible]
[illegible]
[illegible] ولعب [illegible]
[illegible] که خدای تعالی راضی [illegible]
[illegible] بعد از آن [illegible] یا ایها الذین آمنوا اذکروا الله
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] که [illegible] بود در آن قرائت قرآن

قرآن و ذکر خدا بسیار میشود خیر و برکت در آن [illegible] میشود و ملائکه [illegible]
[illegible] و روشنی [illegible]
[illegible] که در آن قرائت قرآن و ذکر نمیشود کم میشود برکت [illegible]
[illegible]
شما را بهترین اعمال شما و ارفع اعمال شما [illegible]
[illegible]
[illegible] ملاقات کنید
اعدای خود را [illegible] عرض کردند بلی یا رسول الله فرمود ذکر کنید
خدا را [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر و دعا [illegible] زیاد کردن [illegible]
[illegible]
خدا [illegible] از حضرت رسول منقولست که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
زیرا که [illegible] حضرت رسول [illegible]

هو همد بود که حمد خدا کرده باشد و دانکار و پنهان دیگر تهلیل است و مراد از ان نفی
معبودست و اثبات معبود بحق چنانکه بگوید لا اله الا الله از حضرت رسول روایت
[illegible] عبادات بهتر [illegible] باشد که این کلمه چسبیده بزبان [illegible] اگر
[illegible] در وقت [illegible] روز قدوس [illegible] دیگر
[illegible] خداست از همه اشیا چنانکه بگوید الله اکبر روایت
[illegible] ست آزاد کردن بنده مرکا [illegible] بجای [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] روایت [illegible] که
مرجه [illegible] دعا سلاح مؤمن است و ستون دین و نور آسمان و زمین
[illegible] الکم [illegible] که از دشمنان [illegible] و دوزخ [illegible]
[illegible] لله فرمود شب و روز دعا کنید که دعا سلاح
[illegible] ست که از دعا عاجز باشد و بخیل ترین مردم کسی است
[illegible] روایت شده [illegible] دعای [illegible]
[illegible] رفته است قسم اول استعاذه یعنی پناه
[illegible] أعوذ بالله من الشیطان الرجیم قسم دوم
[illegible] ست و جناب قدس الهی چنانکه بگوید استغفر
[illegible] الله از حضرت رسول منقول که هر چیزی را دوائیست و دوای گناه
استغفارست و نیز آنحضرت فرمود که هر که بسیار استغفار کند خدای تعالی او را از
[illegible] قسم سیم
[illegible] آنست و آن عبارت از درود و ثناست چنانچه بگوید اللهم صل
[illegible] قسم چهارم طلب حاجت است مثلا از امام جعفر صادق روایت که
فرمود حضرت عزت جلت عظمته حاجات شما را میداند و لیکن دوست میدارد که
حاجات خود را عرض کنید و حق تعالی مکروه میدارد که کسی حاجت خود را از خلق
کند و اما آداب و شرایط آن بر چند نوع است نوع اول در اینچه پیش از دعا بعمل باید آورد

[illegible]
[illegible] حسن
طریقه او در اجابت دعا قسم سؤال نکردن از خدا امری محال [illegible]
[illegible] باشد مثل خواهش کردن منازل و درجات انبیا و ائمه صلوات الله علیهم السلام
قسم اجتناب از حرام در ماکول و مشروب و ملبوس و مکسب و [illegible] و اسد
[illegible] و رکوع و دوم [illegible] اقل [illegible] بخدای درود [illegible]
اول الحاح و جد کردن و ملول نشدن در [illegible] اجابت دوم نام بردن
حاجت سیم آهسته و پنهان دعا کردن که از احتمال [illegible] دور تر است چهارم
[illegible]
خشوع و خضوع [illegible] تمجید [illegible]
و کفتن یا من هو اقرب الی من حبل [illegible]
و درود بحضرت [illegible] گفتن [illegible]
[illegible]
از برای برادران مؤمن و التماس دعا از ایشان کردن سیزدهم مقدم داشتن دعای
[illegible] امام جعفر صادق علیه السلام
که شخصی سؤال کرد از آنحضرت که من دو آیه در کلام الله دیده ام که انچه از ایشان
[illegible] آنحضرت فرمود کدام است آن دو آیه عرض کرد یکی ادعونی استجب لکم یعنی
[illegible]
[illegible]
حضرت فرمود که من ترا آگاه میسازم [illegible] که دعا مشروط است با آنکه اول
تمجید و تحمید و تسبیح حق تعالی [illegible] یاد کرده شکر آنها ادا کرده بعد صلوات
بر رسول [illegible] بعد از آن گناهان خود را اعتراف کرده از آنها استغفار کند
[illegible]
فرمود آیه دیگر کدام است گفت و ما انفقتم من شیء فهو یخلفه یعنی انچه شما صدقه میدهید
حق تعالی عوض میدهد و حال آنکه صدقه میدهیم و عوض نمی یابیم حضرت فرمود اگر

از مال حلال و کسب حلال صادقه بهیداند خدای تعالی عوض بدهد نوع سیم بجهة
ملاحظات از دعا و ان چهار چیز است اول مکرر ساختن و عالم امتحان مشود و بخواه
[illegible] ما شاء الله لا حول
[illegible] لله المانع بقدرته خلقه و انا الیه بها سلطانه
[illegible] راحمه و راحبك
[illegible]
[illegible] علی محمد و
[illegible] و ان غنی
[illegible]
اجابت دعا است و از اجع میشود به چیز اول وقت دعا مانند شب و روز جمعه
و وقتی که امام فارغ شود از خطبه و وقتی که نصف قرص آفتاب غروب کرده در روز
[illegible]
[illegible] و اخر شبهای جمادی کہ شب غره رجب و نصف شعبان و شب عید
[illegible] ماه رجب و ماه رمضان
[illegible]
هفتم از هر شب و نزد دمیدن و نزد آمدن باران و نزد طلوع فجر تا طلوع آفتاب
[illegible] یا ایها الکافرون در وقت طلوع شمس روز جمعه و [illegible]
[illegible] و در وقت ختم قرآن خواندن
دوم آنکه بعض جاهای با فضیلت عرفات و مشعر الحرام و حرم و مروه و صفا و خانه کعبه
و مقاوم و مساجد خصوصا مسجد الاقصی و مشهد حضرت رسول و مرقد مقدس حضرت و
مقام انبیا و مشاهد ائمه خصوصا مشهد شهید کربلا ابی عبد الله الحسین بسند
صحیح روایت که خدای تعالی عوض شهادت سید الشهدا چهار چیز با وی عطا فرموده شفا در
تربت و اجابت دعا تحت قبه [illegible]
که زائران بقصد زیارت او [illegible]
[illegible]

[illegible] و عقب تلاوت قرآن خصوصا ختم آن
[illegible]
[illegible] عبادت [illegible]
[illegible] روایت که دعای [illegible]
[illegible]
و در دل او هیچ خطور نکند از امور دنیا و کسی که بار نخلد
وکسی که طهارت کند و در جای خود نشسته انتظار نماز کند و مظلوم و مسافر و
[illegible]
[illegible]
[illegible]
مقصد [illegible] شبانروزی و در آن چهار مقاله است مقاله اولی در بیان
که [illegible] طلوع آفتاب [illegible] فضل است فضل اول
در [illegible] وقت از آیات و روایات اما آیات قول
[illegible]
[illegible]
از آنجمله از حضرت امام جعفر صادق روایت که فرمود خدای تعالی دعا را
بندگان دوست میدارد [illegible] دعا کنید از صبح تا طلوع آفتاب بدرستی که
حضرت عزت جل و علا در این ساعت درهای آسمان را میگشاید و روزی خلقان قسمت
میکند و حاجتهای عظیم را بر می آرد پس هر کس که این وقت شریف را عبادت و
دعوت در یابد هر حاجتی که داشته باشد بر آید و نصیب از روزی یابد و هر که در آن
غفلت کند باید از حصول ما مول و رزق مقسوم محروم ماند و این خواب شوم است
[illegible]
از امیر المومنین منقولست که طلب کنید روزی را در ما بین طلوع فجر تا طلوع آفتاب
[illegible]
قسمت میکند روزی را در میان بندگان خود و از حضرت رسول مرویست که در باب

وبعد از ذکر خدا کردن بهتر است از شمشیر زدن در راه خدا ایضا از آنحضرت [illegible]
[illegible] آفتاب و بعد از غروب آن ساعت اجابت دعا است و از حضرت امام
[illegible] مروی است که [illegible] شکر [illegible] وقت [illegible]
[illegible]
[illegible] فصل دوم در تحقیق صبح است و تقسیم و تحدید صادق و آن
موقوف [illegible] است و آن اینست که [illegible] بخار عبارت از هوا آمیخته است
شده از اجزای ارضیه و مائیه که بسبب حرارت مرتفع شود و این کره بخار محیط است بکره
آب که بمنزله یک کره اند از جهت جواب و بعد سطح محدب او از سطح ارض [illegible] فرسخ است
تقریبا چنانکه صاحب [illegible] در مباحث معاد و اجرام بیان کرده و چون زمین جسم کثیفی است
[illegible]
[illegible] این ظل بشکل مخروطی مستدیر باشد و رأس این مخروط در فلک زهره بود [illegible]
این مخروط دائما در سطح منطقه البروج و اجزای سطح این مخروط داخل کره بخار شده [illegible]
[illegible]
[illegible] چون آفتاب تحت الارض بود این مخروط فوق الارض بود و شب عبارت از آن
ظلمت و بعد از تقدیم این مقدمه میگوئیم در نصف اللیل رأس مخروط ظل در دایره نصف النهار
[illegible] چون آفتاب قریب تر شود
مخروط با افق غربی [illegible] سطح مخروط که ملاصق کره بخار است از جانب مشرق
شود فوق دائره افق [illegible] مستطیل گویند [illegible]
[illegible]
آن دم کاذب مستطیل می نامند [illegible] و بلندی که دارد [illegible]
نامیده اند باعتبار [illegible]
[illegible]
و آن دم را صبح صادق نامیده اند [illegible]
[illegible]
فصل سیم در آداب خلا رفتن و بیان طهارة و مطهرات و نجاسات است اما آداب

آداب خلا رفتن از واجبات و محرمات و مستحبات و مکروهات اما واجبات اول
پوشیدن عورتین است یعنی قبل و دبر از ناظر محترم یعنی جز شوهر و زن [illegible]
از کسی که وطی او توان کرد و نه از اطفال که تمیز نداشته باشند و نیز از [illegible]
[illegible]
[illegible] بکلوخ چنانکه مذهب [illegible]
[illegible]
بکلوخ و لته و پنبه و امثال آن ظاهر می توان کرد هر چند آب [illegible] باشد و کافی نیست
کمتر از سه سنگ هر چند زوال [illegible] شود [illegible]
نیست یک سنگ سه گوشه [illegible] و اگر به سه زوال [illegible]
زیاده تا زوال [illegible] باید و مستحب است طاق بودن آن و اگر [illegible] آلوده شده باشد
واجب است شستن با آب [illegible]
[illegible] اما محرمات
اول مخرج را بسرگین پاک کردن هر چند حلال گوشت باشد دوم بخوردنی پاک
[illegible]
و کاغذی که اسم خدا یا پیغمبر یا ائمه هدی علیهم السلام در آن
[illegible]
باشند و خوف آن باشد که نجس شود [illegible] مستعمل [illegible]
هر چند پاک باشد و هر گاه استعمال نماید [illegible]
بود با آنکه اشکال است [illegible] اما مستحبات [illegible]
آنکه تمام بدن را بپوشاند یا آنکه پنهان شود در خانه یا گودی و اگر در صحرا باشد [illegible]
[illegible]
[illegible] اعوذ بالله من الرجس النجس الخبیث المخبث الشیطان الرجیم
[illegible]
[illegible]
[illegible] و طریق استبرا آنست که انگشت میان دست [illegible]

[illegible] مرتبه و یکبت شهادت را ورد و کرد [illegible] یکبت
[illegible] سه مرتبه [illegible]
سه مرتبه بنشاند و این مستندی ندارد و لکن عمل بر مشهور است بجهت آنکه اول
[illegible] طهارت [illegible] و بعد از آن [illegible] اما مکروهات هشت چیز است اول رو
[illegible] یاد کردن دوم استنجا بدست راست کردن و [illegible]
[illegible] انگشتری باشد که اسم خدا در آن باشد و الحاق کرده اند
[illegible] بیان کند باشند و الاحوط [illegible]
[illegible] که در حال استنجا رو بقبله و پشت بقبله نکند و اینها
[illegible] و ستر عورت و حرمتی [illegible]
[illegible] دو دست [illegible]
[illegible] ترک [illegible]
بول کردن در حمام بول کردن در شارع یعنی راهها و در جایی که از آنجا مردم آب بردارند
[illegible] که [illegible]
دشنام دهند و لعنت کنند پنجم بول کردن در سوراخ جانوران مثل موش و مار
[illegible] داشته باشد که ملائکه در آن وقت با آن درخت
[illegible] سوم مکروهست هفتم در آب جاری
[illegible] ایستاده چنانچه در احادیث وارد شده که در آب ایستاده باعث تسلط
شیاطین میشود و مورث دیوانگی و غلبهٔ فراموشی میگردد و بهتر آنست که غایط
[illegible] مگر [illegible] کردن [illegible]
چنانچه از حضرت صادق منقولست که هر که ایستاده بول کند بیم آنست که دیوانه شود
[illegible]
[illegible]
رد سلام و صلوات بر پیغمبر اگر اسم آن حضرت مذکور گردد و اگر امر ضروری باشد
که اگر حرف نزند فوت شود دوم خوردن و آشامیدن در حال بول و غایط و استنجا
[illegible]
[illegible] که [illegible] دیگر [illegible]

[illegible] طهارت [illegible]
یکی وضو و دیگری غسل [illegible] وضو [illegible]
[illegible] غسل [illegible]
جون یا میوتی وامثال اینها ششم جنابت هفتم حیض هشتم استحاضه نهم نفاس
دهم مس میت آدمی بعد از سرد شدن و پیش از طهارت و چون [illegible] وضو نماز [illegible]
[illegible]
حضرت [illegible] فرمود اگر [illegible]
میکردانیدم بر ایشان که در وقت هر نماز مسواک کنند و در حدیث دیگر فرمود که دو رکعت
نماز با مسواک بهتر است [illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
الدین عاملی در مفتاح الفلاح گفته که سزاوار است در حالت وضو استقبال قبله
[illegible] ذکر کرده [illegible]
کما انه علیهم السلام روایت شده که بهترین مجلس آنست که رو بقبله باشد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
باشد [illegible] اگر از غایط باشد و شیخ طوسی در مصباح گفته که اگر از
[illegible] سه مرتبه [illegible]
اول بسم الله بگوید و بعد از آن [illegible] بسم الله و بالله

اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين [illegible]
[illegible]
[illegible] سنت است که سه مرتبه مضمضه کند یعنی [illegible]
[illegible]
[illegible] ملفوظ از تلفظ است [illegible]
[illegible] در روزی که ملاقات میکنم ترا [illegible]
[illegible] مرتبه استنشاق کند یعنی سه بار آب در بینی کند
[illegible]
[illegible] از [illegible] است [illegible]
[illegible]
[illegible] ولا تسود وجهي يوم تبيض فيه الوجوه [illegible]
[illegible] که سیاه میشود در آن روز [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] کردن و بعد از آن جانب راست را بشوید پس جانب چپ را تا تمام [illegible]
[illegible]
چپ را بر جانب راست مقدم دارد [illegible]
است که در آب فرو برد بیک دفعه [illegible] که آب [illegible]
[illegible]
و موضعی از بدن نماند که شسته نشود و سنت است [illegible] کردن پیش از غسل
استبرا نمودن بطریقی که گذشت [illegible] سنت است شستن دستها [illegible]
[illegible] و مضمضه و استنشاق [illegible] در وضو کند
[illegible]
خواندن سورهای عزائم است یعنی سوره‌ای که در آن سجده [illegible]

[illegible]

[illegible]

دو بلیات ... قم جوان مرده که خون چند داشته باشد و در زندگی خواه کشته آن
خلاف نا شد دو خواه حرام و تفصیل اینها موجب تطویل است و این مختصر گنجایش ذکر آنها
[illegible] حروف و لحنات و ... و ...
سهویات نماز است بدانکه چون دانستن مخارج حروف ضرور است و قرا در این باب
رساله نوشته اند مناسب دانست که پیش از اشتغال بنماز عملی از اینها را بیان نماید
تا مصلی اینها را بداند و قرائت خود را درست کند پس باید دانست که جمله دندانها ...
[illegible] ... پیش است دو از
بالا و دو از پایین ... دوم رباعیات و آن نیز چهار است از چهار جانب ثنایا
دو از زیر و دو از بالا سیم انیاب که آن نیز چهار است از چهار جانب رباعیات چهارم
ضواحک که آن نیز چهار است از چهار جانب انیاب پنجم طواحن و آن دوازده است از
[illegible] ششم نواجذ است و آن چهار است از چهار جانب طواحن اما
[illegible] ... اول حلق است و اگر الف ساکن است از جوف دهن
ب از زیر لب ... از حنک ... و دو ... از سر زبان تا بیخ ثنایای بالا ث و ذ
[illegible]
[illegible]
ز ... سر زبان تا بیخ طواحن ... زبان تا بیخ طواحن بالا ... سر ثنایای بالا ...
[illegible]
ل کناره زبان تا بیخ ضواحک و انیاب ن سر زبان تا بیخ انیاب و رباعیات بالا
و اگر ... [illegible]
هم ... اگر ساکن ما قبل مکسور است ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
و تشهد و سلام است و ... سوای قرائت و تشهد و سلام ...
[illegible]
[illegible]

[illegible]
اول ... [illegible]
بیان حروف الله و اکبر ... تعلیم الله ... اکبر ... [illegible]
[illegible]
پنج است اول انتصاب دوم استقلال سیم استقرار چهارم اعتماد ...
[illegible]
[illegible] ... در هر رکعت ... دوم ... اعراب و ...
... سیم مراعات ترتیب کلمات ... چهارم موالات ...
[illegible]
وقت باشد ... عدم ... سوره بسوره دیگر اگر تجاوز از نصف کرده باشد ...
[illegible]
در باقی ... حمد و سوره ... بسمله ... اول حمد و سوره ...
هر کدام از سوره ... بسمله ... سوره ... چهارم اخراج حروف از مخارج
[illegible]
[illegible] ... زانوی او رسد دوم ذکر سبحان ربی العظیم
[illegible]
[illegible]
که از نماز خارج شود ... واجبات نماز ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... نماز ... دوم ... واجبات نماز ...
[illegible]
خواند چهارم صلوات ... صلوات ... ترتیب

هشتم واجبات قسم مراعات منقول هشتم از واجبات نماز تسلیم است و واجبات آن
یازده است اول جلوس برای سلام دوم قعده بقدار تسلیم السلام علیکم و رحمة الله و
برکاته سیم السلام علینا و علی عباد الله الصالحین چهارم ترتیب کلمات آن بهم
عرفت آن هشتم واجبات هفتم مراعات منقول هشتم تا جهران ارتشهد عدم اسماء مس
حدوث کردن در اثنای نماز مطلقا دیم تمام بیت بقدر کردن بی ضرورت سیم اعراض قلبی
بر ارکان نماز عمدا بطور خالی در مطالعه چهارم شک در رکعت اول و دوم کردن هشتم
سکوت تو یادهم نسیان یک رکعت یا زیاده و یا دادن بعد از صدور امری دیگر یازدهم
در نماز جهار رکعتی یک رکعت زیاده کردن سهوا بر طی که بعد از چهارم بقدر تشهد
یا اندک در هم چه قلیل مانند بیست رکعت عمدا یا سهوا سیزدهم عمدا در مکان غصبی
یا جامه پارچه غصبی بدن یا چیزی که رد عمدا یا سهوا سیزدهم عمدا در مکان غصبی
بی غلبه جلادت دشمن یازدهم در اثنای نماز چیزی خوردن هفدهم عمدا در حرف تکلم کردن
کردن بر قبله کوه عمدا یا سهو کردن واجبی کوچکی مانند بیست و دوم عمدا ترک واجب
قبل از قبله کوه عمدا یا سهو بیست و سیم عمدا کسب عبرت خود کردن و اما احکام جمل
واقع در نماز واجب پس از نیت صورت بیرون نیت یا صادر از مصلیت عمدا یا سهوا
یا شک پس در عمد باطلست نماز خواه اجزا کند عالم بحکم ان باشد یا نه سوای جمر احما
به حاصر جمع معلقه بیت و در سهو باطل است بجمله مستثنا است تحول و مکان بنا
بر ربع قبلی نماز و جواز نیت بر دیبت بر دو در جنبه هم یاد نمود بیست بدلیل
شک در نماز ضح و شام و در دو رکعت اول چهار رکعتی مطلقا بطل نماز است و در باقی
احکام از مجملست و شیخ بهائی میت و شش صورت نوشته از انجمله دوازده صورتیکه
متعرض و در این مختصر بیان کرده اول شک بنا به دو سه پیش از رکوع و در اثنای رکوع و بعد
رکوع قبل سجود و در اثنای سجود باطل است و بعد سجود و پیش بنا نوشته کذارد و بنا
نامه کند و جبانا دو رکعت بنا به دو رکعت نشسته بکذارد دویم مبنا بر دو و چهار مثل

مثل اول پیش بنا چهار کذاشته تشهد بخواند و سلام بقعده در رکعت بنا به انجا طاهر
سیم مبنا بر سه و چهار در جمیع صور جمیع پیش بنا رجحان کذشته یک رکعت نشسته بکذارد و
رابعا سه رکعت نشسته بکذارد و سیم جمعه مثل صورت اول پس سه رجحان کذارد
و سلام داده دو رکعت بنا به دو رکعت نشسته بکذارد جمعه میان دو و چهار مطلقا مثل
هشتم میان سه و پنج پیش از رکوع جمیع و در باقی صور مثل پیش بنا پنج کذارد دو رکوع
بکرده فشیده و دو رکعت نشسته بکذارد و در بعضا سهو کند بعضا هشتم میان دو و سه
و پنج در جمیع صور باطل هشتم میان چهار و پنج پیش از رکوع و بعد از نجود جمیع و در باقی
صور مثل پیش بنا پنج حسب کذارد و قیام را سهو کند سه رکعت بنا به دو رکعت
یا دو رکعت نشسته بکذارد و سجود سهو کند و در بعضا سهو کند سه رجحان کذارد و تشهد
خواند سلام دهد و در بعضا سهو کند سیم میان دو و چهار و پنج مثل پیش بنا پنج
فشیده دو رکعت بنا به دو رکعت نشسته بکذارد و سجود سهو کند دهم میان دو و سه و چهار و پنج
پیش از رکوع و بعد از نجود جمیع و در باقی باطل پیش از رکوع بنا پنج کذارد و قیام را سهو کند
نشسته سلام دهد و یک رکعت بنا به دو رکعت نشسته و بعد از نجود بنا
و سلام داده یک رکعت بنا به دو رکعت نشسته بکذارد و سجود سهو کند یازدهم میان
دو و سه و چهار و پنج در جمیع صور باطل است و بعد از نجود پیش بنا رجحان کذارد و سجود سهو
دوازدهم در جمیع صور باطل است و قول شیخ بهائی بنا بر کثرت شک حکم آن مثل حکم شک
رکعتین در دو رکعت نشسته بکذارد که بیست و چهار رکعت سنی مصلی بجز است نماز قبل
و بعد و نماز شب بر قول نفس مست بر کعه در نماز جنباه و جیست اجمه در حال رد
مثل نماز ات انعلت و خبث و استقبال قبله و ستر عورت و نیت قربت و تکبیر احرام تشهد
و تسلیم و چهار امر در این نماز و حکمت قول قعده نماز جنباه دو رکعتین یک رکعت یا بنده
ستیم رکعتین نیاه و قعود جمعه هم رکعتین نماز یک جنباه بجمله است و در این نماز دعا
قانتم مون نمی باید خواند و تسبیحات اربع قیام مقام قانتم نماز می شود و نیت چنین کند دو رکعت
بسنده نماز میکنم بجمله جنباه مردان بر زبان نکند و جیست در دل نکند و نیت تشهد
عملا سهو اینست که در بعد سهو بیکبار ذکر ای سهوی که در نماز ظهر مثلا کرده ام واجب بود که

در وقت لازم نیست و نیت نماز شب نماید سجود و بگوید در آن اللّهم صلّ علی محمّد و
محمّد [illegible] بطریق که اشهد ان لا اله
[illegible]
سلام دهد [illegible] که السّلام علیکم و رحمة الله و برکاته [illegible]
هر نماز بیست [illegible] بوی خوش مالیدن و استعمال عطر نمودن چنانچه
حضرت صادق منقولست که نمازی که با بوی خوش باشد بهتر است از هفتاد نماز
که بی بوی خوش باشد [illegible] قبل از نماز [illegible]
چنانچه در حدیث [illegible] حضرت امام موسی علیه السّلام منقولست که در تفسیر این آیه کریمه
[illegible]
[illegible] شانه کردن [illegible] در حدیث دیگر [illegible]
و در حدیث معتبر منقولست که در جای نماز حضرت امام جعفر صادق شانه بود که هرگاه
[illegible] شانه می کردند و در حدیث دیگر از آن حضرت منقولست که شانه
[illegible] شانه کردن [illegible] در حدیث دیگر [illegible] که شانه کند با خواندن [illegible]
[illegible] منقولست که [illegible] شانه کردن [illegible]
[illegible] که حضرت [illegible] شانه می کرد و در حدیث
[illegible] شانه کردن [illegible] شانه [illegible]
[illegible] شانه کند و بگوید اللّهم [illegible]
[illegible]
[illegible] علی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] در روایت دیگر وارد شده که [illegible] شانه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]

امام رضا علیه السّلام منقولست که هر که هفت مرتبه شانه [illegible] و سینه بکشد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
تا روشن شدن تمام و عزیز بودن تا طلوع آفتاب [illegible] مشغول نماز شود
[illegible]
که کسی که به مسجد برود [illegible] و بر خشکی [illegible] تسبیح میکند از [illegible]
تا طبقه هفتم زمین و روایت شده که یک نماز در مسجد الحرام برابر صد هزار نماز است [illegible]
نبی صلّی الله علیه و آله برابر ده هزار نماز و در مسجد کوفه برابر هزار نماز و در مسجد جامع
صد نماز و در مسجد قبیله برابر بیست و پنج نماز و در مسجد بازار برابر دوازده نماز است و در
خانه [illegible] نماز [illegible] و در حدیث [illegible] از حضرت [illegible] روایت شده که چون [illegible]
[illegible]
[illegible] علیه السّلام [illegible] از آن حضرت [illegible] که هر که [illegible] مسجد [illegible]
[illegible] از خانه بگوید [illegible] الّذی خلقنی فهو یهدین [illegible]
[illegible]
[illegible] بهشت [illegible] بهشت و هرگاه بگوید [illegible]
[illegible]
[illegible] سعد [illegible] و هرگاه بگوید [illegible]
[illegible]
بگوید رب هب لی حکما و الحقنی بالصّالحین [illegible] خدای تعالی [illegible]
[illegible] گذشته [illegible] و هرگاه بگوید و اجعل لی لسان صدق فی الآخرین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] كلماتك وتكلّمت على الله ولا حول ولا قوة الا بالله [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اكر [illegible] ست نكويد لا
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مجملا ذكر [illegible]
تفصيل [illegible] لازم [illegible] در عبادات افضل از نماز نمی باشد محمد بن يعقوب كلينى
بسند صحيح از حماد بن عيسى جهنى كه از اهل بصره است و منسوبست بقبيلهٔ جهينه [illegible]
جليل القدر است و از جملهٔ ثقات راويان شيعهٔ اثنی عشريه [illegible] امام جعفر صادق و امام
موسى كاظم و امام رضا عليهم السلام رسيده و از هر سهٔ ايشان صلوات الله عليهم احاديث [illegible]
كرده [illegible] روايت [illegible]
[illegible] حضرت امام جعفر صادق عليه السلام رسيدم فرمود [illegible]
[illegible] كتاب حريز [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
الله اكبر كفتند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
زانو [illegible] انكشتان [illegible] بعد از ان سر از سجده برداشتند [illegible]
راست نشستند [illegible] الله اكبر بعد از ان [illegible]
[illegible]
[illegible] الاعلى وبحمده و سر از سجده برداشتند و بعد از فراغ
[illegible] انكشتان [illegible]
[illegible] لا اله الا الله وحده لا شريك له [illegible]
[illegible] آل محمد [illegible] تشهد فارغ شدند سلام
[illegible] ابن حبيب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] مالکست که زنار سنت است که ... [illegible] عادتی که عبادت از کلام
[illegible] اعضاء عضوی دیگر که ذرات از آن سنت استعمال ...
[illegible] وبال کند ... قرار دادن که سنت است زن ... [illegible]
[illegible]
[illegible] سنن دستها و سر زانو که نماز ... [illegible]
[illegible]
[illegible] رسید مرسلت این بود که ذات نماز را دانسته ... [illegible]
[illegible] خود را اعاده بکن بلکه ... [illegible]
[illegible] ونکی نیست که کمال صورت ... است وچنانچه ...
[illegible] ... خضوع وخشوع ... لی بدارد ومثل
[illegible] ... باشند ... این قول امام است که
[illegible] لی که از شارع ... بر پای داشتند ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ودر مرتبه معنی ... آنست که خداوند عالم
[illegible] ... کرده شود ودر ذهن وخیال ... ورده
[illegible] ... مسئله که ... عز او تعالی مخلوق ... او است
[illegible] ... ست نه خالق ... پس صحیح است که خدا
[illegible]
[illegible] ... در ذهن وخیال ...
[illegible] ... حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود کلما
[illegible]
[illegible] ... مخلوقیت ومصنوعیت مثل نماز ... سوی نماز ...
له دو قسم است یکی ... که دست ... ویکی ... چنانی کردن

له ذهن ... واز آن ... ومع ... نیست میان دو ... بودن بلکه ...
... شود مثلا که ... بخلاف ... [illegible]
[illegible]
بدرستی که خدای ... پنهانست از نظر دانش عقول هم چنانکه پنهانست از دیده ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... منافی ... جانب ... شاعر ... آنچه ... از آن ...
... نیست ودیگری ... چیزی که ... باشد ...
... استعمال صفات پس صفات ثبوتی وسلبی که ... صفات ...
[illegible]
[illegible]
... نیست چنانکه افضل الدین کاشی ... ملخص ...
[illegible]
[illegible]
پس ... است این است که ... عناد ... که جناب ... لیس کمثله ...
ذات وصفات ... ومع ... مثل وخالی ... ذات ...
[illegible]
[illegible]
... ویا اشاره است بسوی ... که ... مردم ...
... بلند میکند ... بلند کردن دست ...
... ویار ... دستگیر ... دستگیر ویا ...
... چنانچه حدیث است که در ... مردم دستهای
... میکند که ... اشهد ان لا اله الا الله ...
شهادت میدهم بانکه نیست خدائی مستحق پرستش ...
... معنی ... واله تعالی است معنی
معقول ... باشد ... مذهب

اما ... است واما ... صاحب کشاف است که او اسم لای نفی جنس است و این
منونست ... کرده با آنکه او موصوف میشود و وصف واقع میشود چنانچه الله
میگویند ونفی اله میگویند ومبنی است بر فتح زیرا که اسم لای نفی جنس واقع شده
[illegible]
[illegible]
که دفع است ... زیرا که عمل لا بواسطه معنی نفی است و ...
[illegible]
... که آن خبر محذوف ... کلمه دلالت بر وجود الله تعالی ...
[illegible]
... وجود ... که ... باشد و اگر کوئی ...
... است که ... میگویند ... الا ...
[illegible]
[illegible]
... این مقام و امثال آن احتیاج ...
... است ... است که الله
... واو ... خواسته که ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... کلمه کریمه ... است که حروف آن از
[illegible]
... که ذکر خفی که ارباب حال را مقصود است در ان
... فان شعری که محتاج بحرکت لبها نیست ...
... تمام شود که ... حاصل شود ... بحرف الف که

الف که اشرف حروف ... است و ... حروف ... چنانچه مولای ... کرده
[illegible]
... است و ... عذاب ناری چنانچه ... لا اله الا الله حصنی فمن
دخل حصنی امن من عذابی ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
بعد از ان ... اصوات ... مخصوص کردد این
مرتبه ... است ... وجود علمی ... مرتبه ...
... حروف ... است ...
است ... صورت صوتی ... کردند حروف ... در این مرتبه حروف
[illegible]
[illegible]
[illegible]
که آن الف است ... که اشاره ... است پس الف
... است ... اشاره است تمام دایره کون پس در این کلمه طیبه
[illegible]
... که الف است ... که لام است ... تمام دایره ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... محمد رسول الله است ... فرستاده شده است ... سوی خلق ...
حی علی الصلوة ... که بشتاب ... بسوی ... بشتاب بسوی فلاح ...
... بشتاب ... عمل ... الله اکبر ... تکرار ... که معلوم شود
که هم چنانکه ابتدا بانها باید شود اختتام بانها باید شود ... از اذان

[illegible] کردن [illegible] کند انتر بتکم
و [illegible] است و [illegible]
[illegible] از اذان وا [illegible]
[illegible] در هر یک آن قول اذان و اقامه نماید
[illegible] ولی الله جزو اذان و اقامه نیست اگر بگوید
[illegible]
[illegible] خدا وند [illegible] ثم رسوله مستقرا و قرارا یعنی خداوند
[illegible] قرار گرفته و در ذم افزاید و بگردان از برای
[illegible] است مگر انکه
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] از فعال اذان حتی انکه واجب است
[illegible] از قامه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ایستد بنماز با وقار و ارام و خضوع و خشوع
مانند غلام با اخلاص که در خدمت اقای خود بایستد از حضرت بیم و روبت که
[illegible] خشوع نه
جوارح یعنی اگر [illegible] خشوع بود دل او بخشوع بود جوارح او یعنی حرکت عبث
[illegible] اعضا اما خشوع
[illegible] که [illegible] جمیع [illegible] نماز است و اگر دل او بجای دیگر رود
و ذکر [illegible] دل خود را و جان نکرد که در خانه دل او غیر معبود حقیقی منزل گیرد
و اما خشوع بجوارح و اعضا انست که همگی اعضا متوجه نماز باشد و بهیچ جانب میل

جانب میل و التفات نکند و از فعل عبث اعضا را باز دارد و بگذارد دستها [illegible] را
[illegible]
کشاده و با یکدیگر که [illegible] باشد و اگر زن باشد [illegible]
کند بوضع [illegible] خود و بلند کند نگاه خود را بطرف [illegible] دو [illegible]
این اخر نماز است که در [illegible] و نماز دیگر نخواهد رسید پس نیت نماز
کند و ان قصد [illegible] است [illegible] و [illegible] و وجوب [illegible]
[illegible] که نماز ظهر چهار رکعتی [illegible] واجب قربة الی الله و مقارن
دارد نیت را بکی از [illegible] تکبیر که سنتست در اول نماز گفته شود و هر یک را
[illegible]
و [illegible] تکبیر اول [illegible] تکبیرة الاحرام [illegible]
از [illegible] باحرام نماز مثل احرام حج یعنی حرام میکند بر خود [illegible]
بر او حلال بوده از حرف زدن و چیز خوردن و [illegible] و [illegible] نماز
نیت با تکبیرة الاحرام انست که بدون فصل بعد از نیت تکبیر بگوید و نماز را بسته
و انکه بعضی [illegible] کمند اند که [illegible] الف شود [illegible] نیت
[illegible] الله اکبر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
دستها [illegible] باشد [illegible]
من الشیطان الرجیم و [illegible] بگوید [illegible] که [illegible]

در نماز جهریه و خواه سریه بعد از آن شروع خواندن سوره حمد نماید با ترتیل
که [illegible] عبارت از [illegible] و بیان حروف است و تشدید کرده شده است
[illegible] وقت [illegible] که از برای او [illegible]
[illegible] و وقف حسن [illegible]
[illegible] الدین و وقف حسن [illegible]
[illegible] باشد [illegible] و [illegible] فاتحه بر الحمد لله و
[illegible] است وقف بر بسم الله و وقف [illegible]
[illegible] و ملاحظه نماید ادای مخارج را که حروف بیکدیگر مشتبه نشود
[illegible]
[illegible]
[illegible] نماز را [illegible] و باید حاضر کند قلب خود را و تفکر در معنی
بسم الله الرحمن الرحیم یعنی ابتدا میکنم یا بانجام سوره نماز که حمد
[illegible] بنام خدا که الله است یعنی ذات مستجمع
[illegible] منزه از جمیع صفات [illegible] از همه موجودات و سزاوار پرستش
[illegible] رحمان است یعنی بخشاینده و بخشش همه عالمیان است از
[illegible] صفت دارد که رحیم است یعنی بخشاینده و نعمت دهنده
الحمد لله یعنی [illegible] که از ازل تا ابد موجود بوده و
[illegible] خداوند است که مستجمع جمیع صفات کمال است رب العالمین یعنی
[illegible] دارد که [illegible] کننده همه عالمیان است از ملک و فلک و جن و انس
[illegible] الرحمن الرحیم تاکید رحمن و رحیم مذکور در بسم الله است و [illegible]
[illegible] رحمت [illegible]
[illegible] صفات و یا جهت اشعار بعد از رحمت که [illegible] رحمن و رحیم است
[illegible] گذشتن از گناهان خود در آن روز [illegible] و یاد رحمن و رحیم [illegible]
[illegible] که بسم الله است [illegible] رحمت [illegible] و رحمت دنیاست [illegible] رحمت
[illegible] یعنی بخشاینده وجود است [illegible] دیگر در آخرت بعد از فنای اشیاء
و رحیم و بخشاینده است دیگر بار [illegible] و رحمت بر مؤمنان [illegible] ایشان [illegible]

در بهشت جاودان مالک یوم الدین [illegible] کسائی مالک است و باقی قراءت
بدون [illegible] خوانده اند یعنی [illegible] دو صورت [illegible]
بنابر اول که با الف باشد اینست که مالک [illegible] روز جزا حساب
[illegible] است [illegible] اوست [illegible]
[illegible]
با وجود آنکه خدای تعالی مالک و ملک همه چیزهاست در همه اوقات
[illegible]
[illegible]
[illegible]
کمال است [illegible] جواب میگوئیم که ذکر اینها [illegible] است
میکند او را مردمان و عظیم می شمارند او را بعلت یکی از چهار چیزی باشد
[illegible]
و انعام میکند با ایشان و یا بجهت اینست که مردمان [illegible] بکثیر
احسان و جزیل [illegible] در زمان مستقبل و یا بجهت آنست که مردم میترسند از او
بعلت کمال قدرت و سطوت او پس گویا [illegible] حمد [illegible]
[illegible]
[illegible] صفات و کمال و اگر بجهت احسان و انعام و تربیت است پس هم رب العالمین
[illegible]
[illegible] صفات
[illegible]
[illegible]
[illegible]
صادق باین [illegible] که میرسید [illegible] غش میکرد و بیهوش [illegible]
[illegible] عبادت [illegible]
مشکل است عبادت [illegible] و از اینست که [illegible] عبادت دال است [illegible]

کوبلفظ بسمه الله مصلی بکفر است یعنی من برح الخطاب احد بعد فرموده است
[illegible] که در جواب گفته الا آنست که بعض صنفه در شرع بعد خاص
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
بی هم بر از تو استعانت میجوییم و بس نه از جز تو در همه امور حتی در عبادت از یکی
[illegible]
[illegible]
[illegible] دیگران متوسل نشوی و چون صدق در این قول مستلزم
[illegible] و اعلم این مرتبه دور از حقیقت شروع در دعا نموده
[illegible] باشد
تا از التفات غیر از تو را دکننده شدی کرفتار تو کردیم جز تو ندانیم و جز تو نخواهیم
[illegible]
[illegible]
و اول دست که کمال ایمان با قرار و لیقان بر ولایت انبیا و اوصیا و متابعت ایشان
[illegible]
[illegible]
[illegible] یعنی راه راست آنانکه انعام کرده بر ایشان و این مرد دل القرقه است
[illegible] چون در این آیه [illegible]
[illegible] که برای دشمنان خدا که نه رکنی همی از آن
[illegible] المغضوب علیهم و لا الضالین یعنی نه آنانکه خشم کرده
[illegible]

وار حضرت صادق علیه السلام روایت شده که اول اصحاب مند و ثانی صعقا المغول
[illegible]
را حق بدرفته و مخالفت اهل بیت رسالت نموده اند مانند سلفا و علمای اهل
و دیگر یا آنکه جهل و نادانی مخالفت کرده اند مثل اکثر عوام ایشان پس اول اشاره بعلم
[illegible]
که فاتحه شفای جمیع دردهاست و بیمار بهاء ابو سلمان روایت کرده که با رسول خدا
[illegible] بودیم مردی در میان ما صرع پیدا کرده بود یکی از صحابه رسول الله فاتحه در گوش
خواند شفا یافت این خبر بحضرت رسانیدند فرمود این سوره اصل قرآن است و شفا
[illegible]
[illegible]
[illegible] انجیل و زبور و فرقان نفرستاده مثل او خدای تعالی جمیع مقصودات
[illegible] ذکر کرده الله محمد بن مسعود عیاشی از رسول خدا روایت کرده که آن
حضرت جابر بن عبد الله انصاری گفت ای جابر تو را تعلیم کنم بهترین سوره که خدا
[illegible]
شفای هر دردی و دوای همه آفات مکر مرک و از امام جعفر صادق روایت که هر که
[illegible]
صد و چهار کتاب از آسمان فرو فرستاده از جمله تورات و انجیل و زبور و فرقان بود و قرآن
و علوم جمیع کتب آنها را در آن درج کرده و ثواب و بخشات خود را در آن مدرج ساخت بعد
[illegible]
[illegible]
[illegible]
خوانده باشد و هر که بعنی او را بشد مبان باشد که همه معانی آن کتابها را خوانده باشد
و ایضاً روایت که شیطان در جمیع عمر خود چهار نوبت مضطرب و بیتاب شد و ناله
را مدد کرد یکی که طوق لعنت کردن او در امر درگاه الهی رانده شد دوم [illegible]
[illegible]

ما تحفة الكتاب [illegible] مسلم بن حجاج در صحیح خود روایت کرده است [illegible] که
[illegible] ایشان خود [illegible]
[illegible] الرحمن الرحیم حق تعالی [illegible]
[illegible] تمام کرد [illegible] ثنا و ستایش من مشغول شد و چون گوید
[illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible] و این سخنهای مذکوره [illegible]
[illegible] از صفات [illegible]
[illegible]
روایت [illegible] ایشان [illegible]
[illegible] حسنات ایشان [illegible] سیئات ایشان [illegible]
[illegible]
[illegible] اسمای الهی که [illegible]
[illegible]
[illegible] که عبارت [illegible]
[illegible] روایت کرده که [illegible] معلم کودکی
[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم حق تعالی [illegible] برای [illegible] دوزخ برای او و پدر و مادر
[illegible] از آن حضرت روایت که [illegible]
[illegible]
[illegible] بکشند [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible]
دعوی خدائی کرد [illegible]

[illegible] که [illegible]
[illegible] عذاب [illegible] عذاب [illegible]
جزو هر سوره میشود که مصلی [illegible] میخواند مثلا اگر [illegible]
ان [illegible] انا انزلناه [illegible] هر سوره که [illegible]
[illegible] بسم الله [illegible] اهل سنت که [illegible] بسم الله
[illegible]
جمع سوره [illegible] قرآن که در اوائل سوره [illegible]
[illegible]
[illegible]
روایت [illegible]
در اوائل سوره [illegible] اهل سنت احادیث بسیار نقل کرده اند
[illegible]
[illegible] الرحمن الرحیم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] احادیث بسیار است که اهل سنت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بزرگی که قصد کرده میشود [illegible] بزرگی که [illegible]
[illegible] کتاب [illegible] علیه السلام [illegible]
[illegible] روایت [illegible]

شده یعنی میان او و باین یعنی کنایه از نفی ماهیت و غیریت وجود و مرجع
ضمیر است واجب او وجود است پس صمدیت معنائش خروج وجود است
[illegible]
از او غیر او بعلت اینکه متولد نشده است از غیر او یعنی اوست موجد ما سوایش
[illegible]
ی نباشد و در اصل و اساسه در ذات غیر در صفات و نزد در افعال پس غیریت و
وجود چیزی که مساوی باشد او را در قوه وجود پس از اول سوره تا آخر قولش الله
[illegible]
باشد و در قولش لم یلد اشاره کند الحمد دنیا آن است که مساوی و موازی در
زمان او نیست مذکر حادث در فضیلت سوره قل هو الله احد مناسب است که این
[illegible]
باشد کما این تکرر همه ایمان را ندارد و از اینجا شیخ مفید در تفسیر خود از ابو در دا
[illegible]
ان تواند در شب بخواند سوره قل هو الله احد را که خواندن آن برابری بخواندن ثلث
[illegible]
معرفت خدای تعالی و طریق بی بردن بشناختن او و معرفت سعادت و شقاوت
امروزی و علم باکه در آن سنا بجه عمل و کدام اعتقاد بر شبه سعادت قادر می توان شد
و بجه عمل و کدام اعتقاد بر شبه شقاوت رسید و این سوره منعقد معنی اول است که
معرفة الله است توحید و تنزیه او از مشابهت خلق پس بمنزله ثلث قرآن است اما اد
حضرت صادق علیه السلام مرویست که فرمود کسیکه گفت را و در شب و بخ بار قل
[illegible]
و الله اگر کوید و بعد از انکه بگوید تمام شود هم شود برای رکوع باین روش که بدستها گر

زانو ها را بروش انکه بگوید و هموار کند پشت خود را و بگشاد کردن خود را نخواهد
[illegible]
شود و برهم ندارد چشمهای خود را با نگاه بمکان قدمهای خود کند اگر ذن باشد اینها
مروریت و سنت است که دستهای خود را بالاتر از زانو ها گذارد و بعد از ان بگوید
سبحان ربی العظیم و بحمده بگوید و لعب و سه مرتبه یا سه مرتبه یا هفت مرتبه یا هفت مرتبه
یعنی پاک و منزه میدارم پروردگار خود را که عظیم است از انچه لایق جناب او تعالی
[illegible]
نیست پاک کردانیدنی و اگر خواهی بگو تنزیه اهل مرتبه سبحان مصدر است مثل غفران
[illegible]
مقدر است بحذف فعل عاد الله که باین تقدیر است خود معنی
[illegible]
مصدر خواهد بود مفعول و معنی خواهد کرد اند که از قبیل اضافه مصدر باسد جا عل یعنی
تنزه و تقدیر شن چنین میشود که سبح الله سبحان ربی و او در و بحمده یا او حالیه که جمله
و بحمده حال باشد از فاعل فعل محذوف و یا ظرف صفات است مقدر فعل که جمله مذکوره
معطوف باشد بر فعل مقدر و تقدیر کلام چنین باشد که انزه تنزیها و استعین بحمده و
[illegible]
صادق علیه السلام روایت کرده که سنت است بنزد سبحان ربی العظیم و بحمده آید ها
[illegible]
و انصرفت عنی یعنی ایمان تو اورده ام مرجید بر پی کردن مرا یعنی از خدا کفایت کند که عبادت
رکوع شناه با دعای عبودیت است و رمضان دعوی سجدتین پس کویا عدد تین دو شاهد
عدد کند از برای دعای عبودیت و تعداد اتمام ذکر سه از رکوع بر دارد و راست یا ایستد

[illegible] بالله نیت نماز ... و هر گاه هر دو را بخواند در قنوت اول
[illegible] اللهم اهدنا را و بعد از قنوت الله اکبر گوید و برکوع رود
[illegible] از ان ... تشهد بخواند
[illegible]
[illegible] تشهد
[illegible]
[illegible] الرسول
[illegible] واجب
[illegible] لا اله الا الله
[illegible] اشهد ان محمدا عبده و رسوله اللهم صل علی محمد و آل محمد و زیاده
[illegible] سلام
[illegible] النبی و رحمة الله و برکاته السلام علینا و علی عباد الله
[illegible] السلام علیکم و رحمة الله و برکاته اول سنت است و در سلام دیگر
که اند ... واجب است ... نماز ... یکی از این دو سلام ...
[illegible]
باشد بعد از انکه تشهد را بخواند بگوید بحول الله ... [illegible]
برخیزد و در رکعت سیم و رکعت ... در رکعت ... از چهار رکعتی ...
... تسبیح ... تسبیح ... بخواند که سبحان الله و الحمد لله و لا
[illegible]
رکوع و سجود و تشهد و سلام ... افعال در رکعت سیم و چهارم بروش مذکور
بجا آورد ... نماز صبح و دو رکعت ... نماز شام و ... بخواند و نماز ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
نماز ... از امام محمد باقر روایت شده است که امام زین العابدین

العابدین علیه السلام هیچ نعمتی از خدا یاد نکرد مگر آنکه شکران سجده کرد و هیچ آیه
[illegible] مگر ... سجده کرد ... مگر ...
مگر ... [illegible]
توفیق مییافت که میان دو کس اصلاح کند البته برای شکران سجده میکرد و در جمیع
[illegible]
امام رضا علیه السلام منقول است که سجده بعد از نماز واجب شکر خداست برای آنکه توفیق
داد بنده خود را بانکه ادا کرد فرض او را ... اینچه در این سجده گوید ... کمتر مرتبه
بگوید شکرا لله ... پرسید چه معنی دارد شکرا ... حضرت فرمود که معنیش آن است که
این سجده از من شکر خداست بر آنکه مرا توفیق داده که خدمت او قیام نمودم و فرض او را ادا
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و چیزی گذارد که در نماز زمان میگذارد و افضل است که بجای سجده نماز دستها را
بر زمین بخواند و سینه و شکم را بر زمین ... سنت است که اول پیشانی بر زمین گذا
پس طرف راست رو را ... طرف چپ رو را ... بار دیگر پیشانی بر زمین گذارد و ... بعد
سجده شکر میگوید ... سنت است که ذکری بکند ...
[illegible]
[illegible]
تا وقت زوال و بعد از عصر تا شام ... منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام ...
[illegible]
سجده ... افضل است که سجده شکر بعد از جمیع تعقیبات ... بود
مگر در نماز مغرب ... سنت است ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] لا یموت [illegible] روایت است
[illegible] حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در سجود این دعا را میخواندند ناجیک یا سیدی
[illegible] من یعلم انک تعطی ولا ینقص[illegible]
[illegible] من یعلم انه لا یغفر الذنوب الا انت [illegible]
[illegible] حضرت صادق [illegible]
[illegible] بگریست [illegible]
[illegible] یا رب [illegible]
[illegible] فناجینی للمهتدین هذا لک یوم تبعث [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] علیه السلام و حضرت
[illegible] والفوز بالجنان [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] روایت است [illegible]
[illegible] حضرت صادق [illegible] فرموده [illegible]
[illegible]
[illegible] لا الله الا هو [illegible]
[illegible]
[illegible] دست [illegible]
[illegible] لا الله الا انت
[illegible] والیقین [illegible]
[illegible] از امام حضرت منقولست که هر گاه دردی و بیماری و آزاری
[illegible] بر موضع درد بمال و هفت مرتبه بگو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اراده [illegible]
[illegible] علیه السلام است [illegible]
و زیارت حضرت در این مجموعه در ضمن اعمال هفته و عمل [illegible] از زیارات نوشته میشود

[illegible] روایت [illegible]
معتبر از سدیر صیرفی منقولست که گفت حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که
مانع است ترا از اینکه زیارت کنی قبر امام حسین علیه السلام [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] زیارات [illegible]
که تا بام روی بام خانه خود پس بلند شوی بجانب راست و چپ خود پس سر خود را
بسوی آسمان بلند کنی و رو بجانب قبر آنحضرت بگردانی و بگوئی السلام علیک
[illegible] السلام علیک [illegible] السلام علیک و رحمة الله و برکاته
تا نوشته شود برای تو ثواب حج و عمره سدیر گفت که بسا باشد که در روزی زیاده
از یکمرتبه چنین زیارت بکنم نقل معتبر و حقیقت فضیلت و شرایط آداب
است [illegible]
و ملا محسن کاشی در [illegible] زیاد نموده و گفته علت اینکه اصحاب تعقیب را در تعقیب ذکر
[illegible] تعقیب [illegible]
ذکر وارد نشده بلکه هر تعقیب عام است [illegible] چنانچه از آیات قرآنیه
[illegible]
چنانچه بعضی از اکابر ذکر کرده اند اما فضیلت پس فضایل آن بسیار و نوادر
بیشمار و از برای فضل آن همین بس است که حق تعالی در قرآن خطاب بحضرت رسالت
فرموده فاذا فرغت فانصب و الی ربک فارغب و بتفسیر آن حضرت امام جعفر صادق
فرموده چون فارغ شوی از نماز خود را تعب بده در دعا و بسوی پروردگار خود
رغبت کن و حاجات خود را از او طلب کن و امید خود را از غیر او قطع کن و از حضرت
امام محمد باقر [illegible] روایت است که [illegible]
[illegible]
و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر یک از شما که از نماز فارغ گردد دستها
بلند کند بسوی آسمان و خود را تعب بکند در دعا از حضرت صادق علیه السلام
که حق تعالی نمازها را در بهترین ساعتها بر شما واجب گردانیده است پس بر شما
[illegible]

بوده مهمان خدای خالی میباشد و بر خدا لازم است که اکرام و احترام میهمان خود کند و مرد
[illegible] ذکر خدا کوید تا آفتاب برآید او را
بهر کوی باشد که بهشت [illegible]
در جای نماز خود تا آنکه بکذرد ساعتی که صلح باشد در آن نماز بعد از آن دو رکعت با
[illegible] باشد که مرد
[illegible]
[illegible] منقولست که
[illegible]
متکی بودن بمنبر در روی زمین و از حضرت [illegible] منقولست که هر کاه بعد از نماز فارغ
[illegible]
نماز مرا ادا کرد و معاملت خود مرا از من سؤال کرد کویا اودی بنیاد است از من بکیرید نماز او را
زیاد و روزی او [illegible] منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام در خراسان چون نماز
صبح ادا میکردند تا طلوع آفتاب در مصلای خود می نشستند و مشغول تعقیب میکردید [illegible]
[illegible]
[illegible] منقولست که [illegible]
[illegible] تعقیب [illegible] نوشته شود و اما [illegible] آداب
[illegible]
در انسان [illegible] خصوصا در تعقیب نماز شام و [illegible] که از جمیع شرایط نماز است در تعقیب [illegible]
و ظاهر آنست که اکر بعد از نماز بلا فاصله مشغول تعقیب کرد و خواه نشسته
نقل باشد و خواه برخاسته [illegible] بسند صحیح از حضرت امام [illegible] علیه السلام مرویست که فرمود
پیوسته مؤمن در نماز و ثواب نماز است مادام که بذکر خدا مشغولست خواه نشسته
[illegible] که با وضوی نماز دارد ثواب تعقیب
[illegible]
[illegible]
قسم اول از تکبیرات یا تهلیل و تحمید یا تسبیح تکبیرات است که بعد از سلام [illegible]

رفعهای زمینه سه مرتبه دست بردارد تا محاذی [illegible] کردن
[illegible]
مرویست که [illegible] از آنحضرت رسید علت [illegible] که بعد از سلام سه مرتبه تکبیر
میکوید و دست برمیدارد فرمود برای آنکه چون حضرت رسالت [illegible] فتح مکه نمود [illegible]
[illegible] نماز ظهر را با اصحاب خود ادا کرد [illegible] سه نوبت تکبیر کفت و در هر نوبت دست [illegible]
[illegible]
[illegible]
ربنا و رب آبائنا الاولین لا اله الا الله وحده [illegible]
[illegible]
[illegible]
و نماز بعد از [illegible] زیرا که هر که بعد از سلام چنین کند ادا کرده است شکر نعمت خدا را
[illegible] سلام [illegible] بسند موثق از حضرت صادق علیه السلام مرویست که
[illegible]
جمله [illegible] باشد که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت منقولست [illegible]
[illegible]
از حضرت [illegible] تسبیح [illegible] سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله
[illegible]
[illegible] منقولست [illegible]
بعد از نماز نکوید پیش از آنکه [illegible] نماز [illegible] شود و بهشت [illegible]
[illegible]
سبحان الله است [illegible] که بعد از تمام کردن تسبیح لا اله الا الله کوید و بهتر آن
که ترتیب [illegible] حضرت [illegible] رعایت [illegible] جمیع ارکان [illegible]

[illegible] المودة [illegible] مستجابست در زمان [illegible] و [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] و مردم [illegible]

و چون سید الشهدا الحسین بن علی علیه السلام شهید شد [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] لا اله الا الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مرا [illegible] دوزی [illegible] کفت که [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] و كما ينبغي لكرم وجهه وعز جلاله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دعا [illegible]

[illegible]

صلوات [illegible]

[illegible]

[illegible] مرتبه بگوید استغفر الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حیوة با ولوت و نفس حضرت دوست که میکوید بعد از هر نماز اعوذ بوجهک
الکریم و بعزتک التی لا ترام و قدرتک التی لا یمتنع علیها شیء من شر الدنیا و
الاخرة و من شر الاحیاء و الاموات و در بعضی روایات این تعقیب را دارد و اعوذ بقوة
الله التی لا یقهر و بعزته التی لا ترام و بقدرته التی لا یمتنع علیها شیء من شر
هر که بکوید هر بار خدا بس مرا و کافی است مرا از هر چه مرا مهم است
بالله توجیل لا اله الا هو علیه توکلت و هو رب العرش العظیم ولد و لم یکن له کفوا احد و عبد
منی و مالی و ولدی و کل ما هو منی و رزقنی من شر ما خلق و من شر ما
ادرک و من شر ما عاد فی العقد و من شر حاسد اذا حسد و عبد من
مالی و ولدی و کل ما هو منی و رزقنی الناس یلیه الناس من شر و سوسة
الخناس الذی یوسوس فی صدور الناس من الجنة و الناس و عبد منی و مالی
و ولدی و کل ما هو منی بالله الذی لا اله الا هو علیه توکلت و هو رب العرش العظیم
ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم هر که بکوید هر بار
بدرستی که من بالله توکل کردم بر خدائی که زنده است و نمیرد و حمد
میکنم او را بحمد کسی که شکر کند او را و او بر همه چیز تواناست و بس است
مرا خدا و نیکو وکیلی است و بس است مرا خدا و نیکو یاوری است و بس است
مرا خدا و نیکو مولائی است و بس است مرا خدا و نیکو نگاهبانی است
و بس است مرا خدا و نیکو روزی دهنده ای است و بس است مرا خدا و نیکو
پناه دهنده ای است و بس است مرا خدا و نیکو نگاهدارنده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو یاری کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو
مددکاری است و بس است مرا خدا و نیکو حافظی است و بس است مرا خدا
و نیکو کفایت کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو شفا دهنده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو رحم کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو
عطا کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو نعمت دهنده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو نیکی کننده ای است و بس است مرا خدا
و نیکو احسان کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو فضل کننده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو بخشنده ای است و بس است مرا خدا و نیکو
عطا کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو نعمت دهنده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو نیکی کننده ای است و بس است مرا خدا
و نیکو احسان کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو فضل کننده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو بخشنده ای است و بس است مرا خدا و نیکو
عطا کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو نعمت دهنده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو نیکی کننده ای است و بس است مرا خدا
و نیکو احسان کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو فضل کننده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو بخشنده ای است و بس است مرا خدا و نیکو
عطا کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو نعمت دهنده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو نیکی کننده ای است و بس است مرا خدا
و نیکو احسان کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو فضل کننده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو بخشنده ای است و بس است مرا خدا و نیکو
عطا کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو نعمت دهنده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو نیکی کننده ای است و بس است مرا خدا
و نیکو احسان کننده ای است و بس است مرا خدا و نیکو فضل کننده ای است
و بس است مرا خدا و نیکو بخشنده ای است و بس است مرا خدا و نیکو

بجوانم ایمان من کامل گردد و زایل نشود و فرود کنم و بعد از هر
پس بفرماید که سلام بر او حضرت چگونه باید کرد حضرت فرمود چنین گوید

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و بمقدار طاقت و استعداد خود ابتدا از ابجد در مقام قرآت مبین است و بذکر مجیی از انها
اکتفا می نمائیم و از جمله آداب قرآت آنست که بابد طاهر و با وضو باشد و رو بقبله آرام
[illegible]
[illegible] قرآت [illegible]
مکر آنکه بکرده بصفت آنرا بعنی از رای و بحسب ذهنی خالی و وجهی بهم رسد پس هر وقت
[illegible]
[illegible] رحمت [illegible]
شود که کویا می میرد از خوف و شاید بخلاف زبان و دل و در ذکر خدا و اسما آنهو
[illegible]
تا با استبشار و استیحا و اشتوان بر اعضا و جوارح شل بیکر ز خوف و حزن [illegible]
که بر کند و زجا بیشانی عرق نماید و تردیست رجلال از زیان وار و هم در [illegible]
[illegible]
حرالد بعلت آنکه تدبر کردن در از م عبادت است و باید مقصود در سوره تمام کردن وقت
خواندن نباشد بجز قلیل بالمد تر و تنکر بهتر از کثیری بدون تدبر و تفکر است و باید
کمتر از بجاه ابر تلاوت نکند بجا بجز از حضرت صادق علیه السلام روایت شده
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] و من حنث
[illegible] یعلم بعبادتهم و من یستکبر [illegible]
[illegible] یا ایها ملک الملک تؤتی الملک
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چشمهای خود را حضور را از جهاد عرض کرد بجز سحفان از جهاد فرمود که
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و لا
[illegible] بجذام مبرم [illegible]
و لا عمل یجری فیه عثلر و لا مرای مقدرا انک انت الرئوف الرحیم ایضا [illegible]
[illegible] قرآت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خدای تعالی در قرآن فرموده و رتل القرآن ترتیلا و ترتیل بجز [illegible]
[illegible]
تبرکرده شده است ازل تو صنا و حسن و تانی ما و ردن نصاب معتبره از هم [illegible]

[illegible] ولنصلّ ايناني قبري وانّا في حشري [illegible] من [illegible]
[illegible] است كه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ماد رسالة [illegible]
[illegible] جناب مقدس
[illegible]
[illegible]
حضرت باري جلت كبريائه تا زياده شود معرفتش بقدرت و [illegible]
[illegible] بسيار شود خوفش چه معرفت بقدرت سبب خوف و خشيت است [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] معرفت حاصل مي شود و ديگر زياد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عبادت [illegible]
[illegible] عبادت وطاعت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

هر چند شئ باشد ايضاً بسند صحيح از آنحضرت مرويست كه هر كه بعد از نماز صبح [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
كما جنبنا فانه لا يغفر الذنوب كما منعنا الا انتحوتم فلا تذكره [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
وعلي وبن فاطمة عليها السلام و [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ششته بماز ... است وآن بر چهار نوع است نوع اول در آنچه مخصر و یکبار است
حضرت ... علیه السلام مرویست که هر که وارد کند داخل شده ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
... و اشهد ان محمداً عبده ورسوله ...
[illegible]

رسول صلى الله علیه و ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
... اللهم انی اعوذ بك من الهم ... [illegible]
... وغلبة الرجال ... [illegible]
[illegible]
... ما نع لما اعطیت و لا معطی لما منعت ولا ینفع ذا الجد منك الجد ... [illegible]
... اللهم لك الحمد نوع اول ... [illegible]
... و منتهی الرضا و زنة العرش والله اكبر ملا المیزان و منتهی الرضا ... [illegible]

و [illegible] و تشتی لی الحوائج فی الدنیا و الآخرة فی یسر منک
و عافیة [illegible] معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که حضرت
رسول [illegible] در عقب نماز صبح ده مرتبه بگوید سبحان الله العظیم
و بحمده و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم حق تعالی از او [illegible]
از کوری و [illegible] و پیسی و [illegible] و خانه [illegible] و دیوانگی و جذام
[illegible] و دیگران گفته اند که بعد از نماز صبح ده مرتبه
[illegible] فی قلوب العباد محبتی و [illegible] السموات و الارض
[illegible] و [illegible] لی و [illegible]
[illegible]
[illegible] ده مرتبه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ده مرتبه بگوید [illegible] فیما اعطیتنی و
[illegible]
[illegible] ده مرتبه در عقب نماز صبح
[illegible] دو هزار [illegible] که [illegible] ثواب [illegible]
و دیگر بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مرویست که هر که بعد از
نماز صبح یازده مرتبه سوره قل هو الله احد را بخواند در آن روز گناهی بر او نوشته نشود
[illegible]
از حضرت خیر البشر و آله [illegible] سلام الله [illegible] مرویست که هر که
در عقب نماز صبح [illegible] قیام [illegible] نماید بلا شک [illegible]
[illegible]
گناهان [illegible] شود و [illegible] حرام گردد [illegible]

و [illegible] از حضرت [illegible] حضرت
[illegible]
[illegible] و ذکر استغفار [illegible]
[illegible] لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم [illegible]
[illegible] سبحان الله و بحمده و لا اله الا الله و الله اکبر [illegible]
[illegible] استغفر [illegible]
[illegible]
[illegible] استغفر الله و اسأله [illegible] اللهم صل علی محمد و آل محمد
[illegible]
[illegible]
[illegible] از حضرت [illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم و صلی الله علی محمد و [illegible]
[illegible] الابرار الذین اذهب الله عنهم الرجس و طهرهم تطهیرا
و [illegible] و ما توفیقی الا بالله علیه توکلت و من یتوکل علی الله فهو
حسبه [illegible] قد جعل الله لکل شیء قدرا ما شاء الله کان حسبنا الله
و نعم [illegible]
[illegible] و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان
محمدا صلی الله علیه و آله عبده و رسوله ارسله بالهدی و دین الحق لیظهره علی الدین
کله و لو کره المشرکون و ان [illegible] و ان [illegible] و القول [illegible]

[illegible]

کە از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده اند که فرمود [illegible]

[illegible]

[illegible] که مردی [illegible] گفت [illegible]

[illegible] سوخت [illegible] فرمود [illegible] از مرد رفت و زود به مراجعت کرد [illegible]

[illegible] که سوخت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت رسالت [illegible] دوست [illegible]

از دنیا [illegible] بجواهر و [illegible] لشکر و حریر و [illegible]

جبرئیل برای حضرت رسول آورده و آن حضرت بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و حضرت [illegible]

[illegible]

موکل کرده اند [illegible] که حفظ نمایند جان و اهل و فرزندان و مال او [illegible]

و هر چه [illegible] از [illegible] سوختن و غرق شدن [illegible]

و [illegible] ایمن گرداند خدا او را از شر شیطان و [illegible]

[illegible] و در امان و ضمان خدا باشد و اگر با اخلاص و یقین بخواند [illegible]

ثواب صد صدیق باو کرامت فرماید و اگر در آن روز بمیرد داخل بهشت شود [illegible]

[illegible]

حزب الاعظم

... وعدد قطر الأمطار وورق الأشجار وعدد الحجر والمدر ... والبحر والمدر وعدد ذلك كله وعدد ما بين السماوات والأرض وما بينهن وما تحتهن وما بين ذلك وما فوقهن ... [illegible]

... والإكرام وأهل ... [illegible]

ومن شر ما في قعر البحر ومن شر ... ومن شر ... [illegible]

... ومن شر ما يحدث في الليل والنهار ... ومن شر ما في ... الأرض ... والأنهار ومن شر ... [illegible]

... والجان والنجار والحساد ... والأشرار وما يلج في الأرض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ومن شر كل ذي شر ومن شر كل ... [illegible]

... المرسلين والأئمة المطهرين ... أن تصلي على محمد وآل محمد وأن ... [illegible]

... وأسألك اللهم من الخير كله عاجله وآجله ما علمت منه وما لم أعلم ... [illegible]

... الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم اللهم صل على محمد وصل على جميع ... [illegible]

... اللهم صل على محمد وآل محمد ... [illegible]

[illegible] بالهم صل على محمد [illegible]
[illegible] في الدنيا والآخرة [illegible]
[illegible] وتحييهم
وعلى اولياءهم وعلى جميع المؤمنين والمؤمنات [illegible] على كل شيء قدير [illegible]
[illegible] ما شاء الله لا قوة الا بالله حسبي [illegible]
[illegible] ولا اله الا الله [illegible]
[illegible] لا اله الا الله وحده [illegible]
[illegible] از حضرت صاحب [illegible]
[illegible]

[illegible] حضرت صادق علیه السلام فرمود [illegible]
[illegible] از حضرت صادق [illegible]
[illegible]
[illegible] الحمد لله [illegible]
[illegible] في هذا اليوم [illegible]
[illegible] في هذا اليوم [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] والآثام [illegible] رب العالمين وصلى الله على محمد وآله [illegible]
[illegible] حضرت صادق عليه السلام روايت كرده كه هر كه چهل صباح اين
دعا را بخواند از ياوران قائم [illegible] باشد و اگر پيش
از ظهور آن حضرت بميرد خدا او را [illegible] آن حضرت رساند و حق تعالى
به هر كلمه هزار حسنه به او [illegible] و هزار گناه [illegible] اللهم رب النور
العظيم ورب الكرسي الرفيع ورب البحر المسجور ومنزل التوراة والإنجيل والزبور
ورب الظل والحرور ومنزل الفرقان العظيم ورب الملائكة المقربين و
الأنبياء والمرسلين اللهم إني أسألك باسمك الكريم وبنور وجهك المنير
وملكك القديم يا حي يا قيوم أسألك باسمك الذي أشرقت به السماوات والأرضون
وباسمك [illegible] يا حيا [illegible] يا حيا [illegible] لا إله إلا أنت
اللهم بلّغ مولانا الإمام الهادي [illegible] القائم بأمرك صلى الله عليه وعلى
آبائه الطاهرين عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الأرض ومغاربها
سهلها وجبلها وبرها وبحرها وعني وعن والديّ [illegible] من
الصلوات زنة عرش الله ومداد كلماته وما أحصاه كتابه وأحاط به علمه
اللهم إني أجدد له في صبيحة يومي هذا وما عشت به في أيامي عهداً وعقداً
وبيعة له في عنقي لا أحول عنها ولا أزول أبداً اللهم اجعلني من أنصاره
وأعوانه والذابين عنه والمسارعين إليه في قضاء حوائجه والممتثلين لأوامره

[illegible] منه والمستشهدين بين يديه
[illegible] الموت التي جعلته على عبادك حتما مقضيا
[illegible] دعوة الداعي
[illegible] تجديده والحلول [illegible]
[illegible] محنته وابعد امره و
[illegible] عبادك [illegible] و
[illegible] في البر والبحر مما كسبت ايدي الناس وظهر للناس وليك
وابن وليك وابن بنت نبيك المسمى باسم رسولك صلواتك عليه و آله و [illegible]
[illegible] ويحق الله به الحق ويحققه
[illegible] من عبادك [illegible] لمن لا يجد له ناصرا غيرك و
[illegible] من اعلام دينك وسنن
[illegible]
[illegible] على دعوته واجمعنا
[illegible] حضوره وعجل [illegible]
[illegible]
[illegible] صاحب الزمان دیگر از جمله
دعاهای ساعات [illegible] طلوع آفتاب که حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام [illegible] والقمر والنجم والشفق
[illegible] خلق الانسان من علق ظهرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خاتم النبيين [illegible]
[illegible] بلسان عربي مبين [illegible]
[illegible] الكريمة [illegible]

[illegible] فاجعلهم سبیلی
[illegible]
[illegible] غایة املی [illegible]
[illegible] فصل دوازدهم [illegible] صاحب [illegible]
و دیگر بسیار از رسول و ائمه اطهار علیهم السلام ماثور گردیده و غریب [illegible]
[illegible] روایات و اخبار وارد شده [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] روایات در این باب بسیار است [illegible] اخبار [illegible]
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که شیطان [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible] لشکرهای خود را [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible] روایت است که [illegible]
[illegible] حضرت امام جعفر صادق [illegible]
که رسول خدا [illegible]
[illegible]
[illegible] در کتب معتبره [illegible]
صحیح و معتبر است [illegible]
اکتفا کنند [illegible] از حضرت صادق علیه السلام
روایت که مردی از اصحاب [illegible] بخدمت رسول [illegible] رسید آن حضرت از او
پرسید که [illegible]
فرمود [illegible]
فرمود [illegible] لا حول ولا قوة الا بالله توکلت علی الحی الذی
لا یموت والحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی

[illegible]

... وَشَاهِدٍ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ... [illegible]

[illegible]

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِ ... [illegible]

[illegible]

... وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطاهرين ...

[illegible]

[illegible]

[illegible] که [illegible] کرد [illegible] در [illegible] صالح [illegible] آنچه خواهد
[illegible] کند [illegible] وطرا السموات و
الأرض [illegible] شهد [illegible] أبي [illegible] أن لا إله إلا
وحده لا شريك له [illegible] ورسوله [illegible] حبي في مغنمي
[illegible] من [illegible] رحمتك [illegible] عندك
[illegible] سه مرتبه [illegible]
[illegible] مروي است که [illegible] سه مرتبه بگوید این دعا را
[illegible] در [illegible] عرق [illegible] در آن
[illegible] لا قوة إلا بالله ما شاء الله كل نعمة من الله
[illegible] ما شاء الله لا يصرف السوء إلا الله و حضرت
[illegible] مروي است که هر که [illegible] خوف شود از [illegible] در آن
[illegible] دفع شود [illegible] بأنك [illegible]
[illegible] وعيننا [illegible]
[illegible] روایت [illegible] حضرت
[illegible] حق تعالى [illegible]
[illegible] که [illegible] کرد و
[illegible] أنزل [illegible] شيئا
[illegible] حضرت صادق عليه السلام
[illegible] فرمود که میخواهی ترا دعائی تعلیم کنم که اگر صبح و شام
[illegible] کند از [illegible] علي بن رسول الله فرمود که
[illegible] بحمد الله [illegible]
[illegible] و [illegible] عليه السلام [illegible] 3
[illegible] من [illegible]
[illegible] حضرت
[illegible] که هر که [illegible] و شام [illegible] نصیب [illegible]

[illegible] دنيا و آخرت [illegible] صلى الله عليه وآله [illegible] و [illegible]
[illegible] لازم است که در [illegible] کرد [illegible] بسند معتبر از حضرت صادق
مروی است که هر که بگوید این کلمات را سه مرتبه در حین خواب محفوظ شود [illegible]
[illegible] که در صبح سه مرتبه بگوید تا شام محفوظ شود أستودع الله العلي
الأعلى الجليل العظيم ديني ونفسي و أهلي و مالي وولدي وإخواني المؤمنين و
جميع ما رزقني ربي وجميع من يعنيني أمره أستودع الله المرهوب المخوف المتضعضع
[illegible] كل شيء ديني ونفسي وأهلي ومالي وولدي وإخواني المؤمنين وجميع
ما رزقني ربي وجميع من يعنيني أمره بسند معتبر از حضرت [illegible]
هر که در صبح و شام سه مرتبه بگوید سبحان الله ملأ الميزان ومنتهى الحلم ومبلغ
الرضا وزنة العرش [illegible] الحمد لله ملأ الميزان ومنتهى العلم ومبلغ
الرضا و [illegible] لا إله إلا الله والله أكبر ملأ الميزان ومنتهى [illegible]
[illegible] وزنة العرش [illegible] الكرسي [illegible]
[illegible]
که در صبح و شام سه مرتبه [illegible] حضرت
[illegible] دعا که حضرت امیر المؤمنین [illegible]
[illegible] أمسيت [illegible] لا [illegible]
ولا يحاول ومن شر كل غاشم وطارق من سائر ما خلقت وما خلقت من
خلقك الصامت والناطق في جنة من كل مخوف بلباس سابغة حصينة
ولاء أهل بيت نبيك [illegible] محتجبا من كل قاصد لي إلى أذية بجدار حصين
الإخلاص في الاعتراف بحقهم والتمسك بحبلهم موقنا أن الحق لهم ومعهم
وفيهم و [illegible] أعادي من عادوا [illegible] فصل على محمد
وآل محمد وأعذني [illegible] من شر كل ما أتقيه يا عظيم حجزت الأعادي عني ببديع
السموات والأرض [illegible] الأذقان فهم مقمحون
وجعلنا من بين أيديهم سدا ومن خلفهم سدا فأغشيناهم فهم لا يبصرون
[illegible] بگوید اللهم إني [illegible] هذه [illegible]

[illegible] ویحیی [illegible] ویحیی [illegible] ونحیی [illegible] ونحو
[illegible] من کل [illegible] من کل خوف وحفظا
من کل سوء پس تسبیح را به بنانی و دو جانب بنانی خود بگذارد اگر ده جهار
[illegible] کرده چنان که تا صبح در امان حق باشد دیگر
بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که در صبح و شام چهار مرتبه بگوید الحمد لله رب
العالمین شکر نعمتهای آن روز را ادا کرده است [illegible]
[illegible] و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که
[illegible] بعد از غروب ده مرتبه
[illegible] وحده لا شریک له [illegible] له الحمد یحیی و یمیت و یمیت
[illegible] و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر [illegible]
[illegible] که اگر [illegible] قضا نماید ایشان را و روایات معتبره بسیار از آن حضرت
[illegible] بالله السمیع العلیم من
[illegible]
[illegible] حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده که پرسیدم از حضرت رسول
[illegible] کلمهای [illegible] فرمود که ده مرتبه در صبح و ده مرتبه
در شام [illegible] که هر کس بخواند خدای تعالی شش خصلت با او عطا فرماید اول آنکه
[illegible] نباشد دوم آنکه قنطاری از ثواب او عطا کند که در میزان عمل او از
[illegible] که میزان نیکوکاران [illegible] رسند
[illegible] آنکه دوازده ملک در وقت خواندن
دعا حاضر شوند و در نامه عمل او بنویسند و در روز قیامت از برای او شهادت دهند پنجم
چنان باشد که تورات و انجیل [illegible] تلاوت کرده باشد و چنان باشد که [illegible]
مقبول کرده باشد و اگر در آن شب [illegible]
لا اله الا الله والله اکبر سبحان الله والحمد لله استغفر الله لا حول ولا قوة
الا بالله [illegible] له الملک وله الحمد یحیی و یمیت
حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر ایضا حضرت امام زین العابدین

[illegible] مرویست که هر صبح [illegible] ده مرتبه [illegible]
[illegible] و یحیی [illegible] شیء [illegible] ده مرتبه [illegible]
[illegible] و اگر در شام [illegible] بگوید [illegible]
حضرت صادق علیه السلام مرویست که حضرت رسول فرمود در بهشت [illegible]
[illegible] که از اندرون [illegible] بیرون [illegible] است [illegible]
[illegible] که [illegible] بگوید و طعام مردم [illegible] کند و [illegible]
کند در هنگامی که مردم در خواب باشند پرسیدند [illegible] کلام [illegible] است که در صبح و شام ده مرتبه
بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر دیگر بسند معتبر از حضرت
امام [illegible] علیه السلام روایت شده است که هر که در هنگام صلوة صبح [illegible]
[illegible] و هر که در شام بخواند [illegible]
[illegible] لا اله الا الله [illegible] علی کل شیء قدیر ده مرتبه که مذکور شد [illegible]
[illegible] ده مرتبه [illegible] لا اله الا الله [illegible]
[illegible] و بسند [illegible]
[illegible] علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه [illegible]
[illegible] اکبر بگوید [illegible] ثواب صد [illegible] دیگر
[illegible] از آن حضرت علیه السلام مرویست که حضرت رسول فرمود که در [illegible]
[illegible] رکعت صلاة [illegible] متحرک [illegible] ساکن [illegible] متحرک
ساکن [illegible]
[illegible] بگوید [illegible]
[illegible] متوسط [illegible] از حضرت صادق علیه السلام مرویست
که [illegible] بخواند [illegible] والملک والحمد والعظمة والکبریاء
والجبروت [illegible] والجلال والجمال والکمال والبهاء والقدرة والتقدیس
والتعظیم والتسبیح والتکبیر والتهلیل والتحمید [illegible] والکرم والمجد
[illegible] والحول والسلطان والقوة والعزة والقدرة [illegible]
[illegible] والاخرة [illegible] لا [illegible]

وما يؤمنون [illegible] وما عملت منه وما [illegible] وما هو كائن به رب
العالمين الحمد لله الذي ذهب بالليل وجاء بالنهار [illegible] برحمته وعافيته
وفضل عظيم الحمد لله الذي له ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم [illegible]
[illegible] يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل ويخرج الحي من الميت ويخرج
الميت من الحي وهو عليم بذات الصدور اللهم بك أمسي وبك أصبح وبك أحيى و
بك أموت وإليك المصير وأعوذ بك من أن أذل أو أذل وأضل أو أضل أو
أظلم أو أظلم أو أجهل أو يجهل علي يا مفرج [illegible] قلبي على [illegible]
[illegible] لا [illegible] من لدنك رحمة
إنك أنت الوهاب [illegible] والنهار [illegible] من خيفة فلا
[illegible] ولا ركوب المحارم و [illegible] فيها خيرا [illegible]
[illegible] در مهج الدعوات حضرت رسول
[illegible] توكل كرد
كه هر [illegible] از زمين [illegible] حفظ كنند [illegible]
خدا باشد [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم
[illegible] الله رب الأرض والسماء بسم الله الذي لا يضر مع اسمه
شيء ولا [illegible] وعلى [illegible] بسم الله على قلبي ونفسي بسم الله
على ديني وعقلي بسم الله على أهلي ومالي بسم الله على ما أعطاني ربي
بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم
الله ربي لا أشرك به شيئا الله أكبر الله أكبر الله أعز وأجل مما أخاف
وأحذر عز جارك وجل ثناؤك ولا إله غيرك اللهم إني أعوذ بك من شر
نفسي ومن شر كل سلطان شديد ومن شر كل شيطان مريد ومن شر كل
جبار عنيد ومن شر قضاء السوء ومن شر كل دابة أنت آخذ بناصيتها إن
ربي على صراط مستقيم وأنت على كل شيء حفيظ إن وليي الله الذي نزل الكتاب
وهو يتولى الصالحين فإن تولوا فقل حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو
رب العرش العظيم [illegible] حضرت امير المؤمنين عليه

[illegible] سلام مرويست كه هر كه [illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي لا إله إلا هو الملك الحق
المبين [illegible] الدائم [illegible] لشيء أزل
[illegible] موصوف [illegible]
[illegible]
[illegible] في السماوات العلى الرحمن على العرش استوى له ما في
السماوات وما في الأرض وما بينهما وما تحت الثرى [illegible] أنت الله
لا دافع لما وضعت ولا واضع لما رفعت ولا [illegible] لما أذللت ولا مذل
لمن أعززت ولا مانع لما أعطيت ولا معطي لما منعت وأنت الله لا إله إلا
أنت كنت إذ لم تكن سماء مبنية ولا أرض مدحية ولا شمس مضيئة ولا
ليل مظلم ولا نهار مضيء ولا بحر لجي ولا جبل راس ولا نجم سار ولا قمر
منير ولا ريح تهب ولا سحاب يسكب ولا برق يلمع ولا رعد يسبح ولا
روح تتنفس ولا طائر يطير ولا نار تتوقد ولا ماء يطرد كنت قبل كل شيء
وكونت كل شيء وقدرت على كل شيء وابتدعت كل شيء وأغنيت وأفقرت وأمت وأحييت
وأضحكت وأبكيت وعلى العرش استويت فتباركت يا الله وتعاليت أنت
الله الذي لا إله إلا أنت الخلاق العليم أمرك غالب وعلمك نافذ وكيدك
غريب ووعدك صادق وقولك حق وحكمك عدل وكلامك هدى ووحيك
نور ورحمتك واسعة وعفوك عظيم وفضلك كثير وعطاؤك جزيل و
حبلك متين وإمكانك عتيد وجارك عزيز وبأسك شديد ومكرك مكيد
أنت يا رب موضع كل شكوى وشاهد كل نجوى وحاضر كل ملأ ومنتهى
كل حاجة وفرج كل حزين وغنى كل فقير وحصن كل هارب وأمان كل
خائف حرز الضعفاء كنز الفقراء مفرج الغماء معين الصالحين ذلك الله
ربنا لا إله إلا هو تكفيني من عبادك من توكل عليك وأنت جار من لاذ بك
وتضرع إليك عصمة من اعتصم بك من عبادك ناصر من انتصر بك تغفر
الذنوب لمن استغفرك جبار الجبابرة عظيم العظماء كبير الكبراء سيد السادات

[illegible] دعوة المصطفى
[illegible] الحكم [illegible] أرحم
[illegible] المؤمنين [illegible] الصالحين [illegible]
[illegible] لما [illegible]
[illegible] وأنت [illegible] السائل
[illegible] وأنت [illegible] الدليل
[illegible] وأنت [illegible] المنى والغاية
[illegible] وأنت [illegible]
[illegible] فرد [illegible]
[illegible]
[illegible] الراحمين [illegible]
[illegible] إلا بالله العلي العظيم
[illegible]
[illegible]
[illegible] ولا قوة إلا
[illegible] سبحان [illegible]
[illegible] ولله
[illegible] من [illegible]
[illegible] سبحان [illegible]
[illegible] سبحان [illegible]
[illegible] سبحان ذي [illegible]
[illegible] لا يموت [illegible]
[illegible] سبحان الدائم [illegible] سبحان [illegible]
سبحان [illegible] سبحان العلي الأعلى سبحانه وتعالى
سبوح قدوس ربنا ورب الملائكة والروح سبحان الدائم غير [illegible] سبحان

سبحان الله [illegible] سبحان الذي يرى ما يُرى وما لا يُرى سبحان الذي يدرك
الأبصار ولا تدركه الأبصار وهو اللطيف الخبير اللهم إني أصبحت منك
في نعمة وخير وبركة وعافية فصل على محمد وآله وأتمم علي نعمتك وخيرك و
بركاتك وعافيتك ونجاة من النار وارزقني شكرك وعافيتك وفضلك
وكرامتك أبداً ما أبقيتني اللهم بنورك اهتديت وبفضلك استغنيت وبك
أصبحت وأمسيت اللهم إني أشهدك وكفى بك شهيداً وأشهد ملائكتك
وأنبياءك ورسلك وحملة عرشك وسكان سماواتك وأرضك وجميع
خلقك بأنك أنت الله [illegible] لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك وأن محمد
عبدك ورسولك وأنك على كل شيء قدير تحيي وتميت وتميت وتحيي وأ
أن الجنة حق وأن النار حق وأن الساعة آتية لا ريب فيها وأن الله يبعث
من في القبور وأشهد أن علي بن أبي طالب أمير المؤمنين حقاً حقاً وأن الأ
من ولده هم الأئمة الهداة المهديون غير الضالين ولا المضلين وأنهم
أولياؤك المصطفون وحزبك الغالبون وصفوتك وخيرتك من خلقك
ونجباؤك الذين انتجبتهم لدينك واختصصتهم من خلقك واصطفيتهم على عبادك
وجعلتهم حجة على العالمين صلواتك عليهم أجمعين والسلام ورحمة الله وبركاته
اللهم اكتب لي هذه الشهادة عندك حتى تلقنيها وأنت عني راض إنك على
ما تشاء قدير اللهم لك الحمد حمداً يصعد أوله ولا ينفد آخره [illegible]
حمداً يضع لك السماء كنفيها وتسبح لك الأرض ومن عليها [illegible] حمد
حمداً سرمداً أبداً لا ينقطع ولا ينفد ولك [illegible] إليك [illegible] وعلي وفي
ومعي وقبلي وبعدي وأمامي وخلفي وفوقي وتحتي وإذا مت وبقيت فرداً
وحيداً ثم فنيت ولك الحمد إذا نشرت وبعثت يا مولاي اللهم ولك الحمد
ولك الشكر بجميع محامدك كلها على جميع نعمائك كلها حتى ينتهي الحمد إلى
ما تحب ربنا وترضى اللهم لك الحمد على كل [illegible] وشربة وبطشة ونهضة
[illegible] وفي كل موضع شعرة اللهم لك الحمد كله حمداً خالداً مع خلودك
ولك الحمد حمداً لا منتهى له دون علمك ولك الحمد حمداً لا أمد له دون مشيئتك

[illegible] حلمك بعد علمك ولك الحمد
[illegible] ولك الحمد [illegible] ولك
[illegible] ولك الحمد [illegible]
[illegible]
[illegible] منزل الآيات من
[illegible] من الظلمات ويخرج من في
[illegible]
[illegible] والقول [illegible]
[illegible] في النهار [illegible]
[illegible] ولك
[illegible] ولك الحمد عدد
[illegible] عدد [illegible]
[illegible] عدد [illegible]
[illegible] عدد الانس والجن والطير [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الله [illegible]
[illegible] يا بديع السموات والارض
[illegible] يا حي يا قيوم
[illegible] الا انت [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم صل على محمد وآل محمد [illegible] ما انت اهله
[illegible] ما انت اهله
[illegible] اهل الذنوب و
[illegible] يا مولاي وانت ارحم الراحمين [illegible] لا حول ولا قوة الا بالله [illegible]

[illegible] الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له
شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا [illegible]
[illegible] خلق الليل والنهار
[illegible] بعد
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] من فضله ولتبلغوا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ومبا
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
الحسنات [illegible] من السيئات [illegible]
[illegible] الكرام الكاتبين [illegible]
[illegible] من حسنات [illegible]

[illegible] وتصلنا من نكرت و
[illegible] تفضل على محمد وآله واخصص من
[illegible] ومن جميع نواحينا
[illegible] مستعملا [illegible]
[illegible] وفي جميع ايامنا ولياليه
[illegible] واتباع السنن وعادته
[illegible] الامر بالمعروف والنهي عن المنكر وحياطة الاسلام و
[illegible] واعزاز [illegible]
[illegible] تفضل على محمد وآله واجعله [illegible] يوم
[illegible] وخير وقت صليناه وصلنا من
[illegible] شكرها لما اولتنا
[illegible] من شرايعه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الا اليك [illegible]
[illegible] رؤف بالعباد مالك الملك رحيم
[illegible]
[illegible] تفضل على محمد وآله اكثر
[illegible] الفضل [illegible] احد من
[illegible] احد من [illegible]
[illegible] من كل خير تفضل
[illegible]
[illegible] دروقت [illegible] كثيره ومنفع
[illegible] مباركه
[illegible] وتو لحضرت بشرد

[illegible] كه هر چيز را دلى هست ودل قرآن يس است [illegible]
[illegible] منفعت [illegible]
[illegible] قرآت [illegible] كه همه آن [illegible]
[illegible] در تمام تلاوت [illegible] صلاح
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ديگر سورة انا [illegible] وسورة قل هو الله احد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] آسمان وزمين [illegible]
[illegible] امير المؤمنين على عليه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو مولانا و
على الله فليتوكل المؤمنون [illegible] وان يمسسك الله بضر
فلا كاشف له الا هو وان يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء
من عباده وهو الغفور الرحيم [illegible]
[illegible] وما من دابة في الارض الا على الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها
كل في كتاب مبين [illegible] اني توكلت على الله ربي
وربكم ما من دابة الا هو آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم [illegible]
[illegible] وكاين من دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها واياكم وهو
السميع العليم [illegible] ما يفتح الله للناس من رحمة فلا
ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم [illegible]

به فسيقولون سنة من خلق السموات والأرض ليقولن الله قل أفرأيتم ما تدعون
من دون الله إن أرادني الله بضر هل هن كاشفات ضره أو أرادني برحمة
هل هن ممسكات رحمته قل حسبي الله عليه يتوكل المتوكلون بگو بات
عربيت كه در مجمع بيان از حضرت باقر عليه السلام روايت
كرده كه در قرآن مجيد ميت بزرگتر نيست كه هركس آنرا يا مداومت بخواند تا شام در حفظ
وامان خدا باشد و دران روز عمدا مكروهي باو نرسد اول و دوم و سوم هر يكي
نام بهاء الله و ديگر شهادت و ديگر ملكت در نوع چهارم از بقيات مستركه
مرتباري گذشت برخواند برخواست إن ربكم الله الذي خلق السموات و
الأرض في ستة أيام ثم استوى على العرش يعني إلى الله ربكم فاعبدوه حثيثا
والشمس والقمر والنجوم مسخرات بأمره ألا له الخلق والأمر تبارك الله رب العالمين
ادعوا ربكم تضرعا وخفية إنه لا يحب المعتدين به شمول لا تفسدوا
في الأرض بعد إصلاحها وادعوه خوفا وطمعا إن رحمة الله قريب من المحسنين
بشود ارض زخبر و اضمامات ضفادع احزاب زحزاف لسان بتذكر
إن الحكم والحكم لله رب السموات والأرض وما بينهما ورب آبائكم الأولين
انما يستجيب الذين يسمعون والموتى يبعثهم الله ثم إليه يرجعون وحفظا من كل شيطان مارد لا يتمعنون
إلى الملإ الأعلى ويقذفون من كل جانب دحورا ولهم عذاب واصب
إلا من خطف الخطفة فأتبعه شهاب ثاقب ياد آرد سوره والصافات سبحان ربك
رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين و ديگر از
سوره ص يا محمد بخبر ما الأرض إن ستعلم نبأه بعد حين ما فيها من السموات
والأرض وما بينهما لاعبين ما خلقناهما إلا بالحق ولكن أكثرهم لا يعلمون إن يوحى إلي إلا أنما أنا نذير مبين
عليكما أو لم يروا أنا نأتي الأرض ننقصها من أطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب و ديگر از
سوره زخرف ولئن سألتهم من خلقهم ليقولن الله فأنى يؤفكون وقيله يا رب إن هؤلاء قوم لا يؤمنون
وقيله لا سلام فسوف يعلمون اين سه آيه را بعد از هر نماز واجب بخواند
العفو والعافية في الدين والدنيا والآخرة لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
اسلام المرسلين الحمد لله رب العالمين اين دعا را مكرر خوانند انشاء الله تعالى

لله الحق له الأسماء الحسنى يسبح له ما في السموت و
الأرض وهو العزيز الحكيم بقاء بنيم درايجه مخلوق ست ما بين صنوع حق و
زوال مشتمل بر چهار فصل ست فصل اول در نماز كه در هر روز بايد بجا آورد
انجامه پوشيدن و منديل بر سر بستن و انگشتر در دست كردن و سرمه كشيدن و
در اينه ديدن و شانه كردن و بوي خوش استعمال نمودن و روغن ماليدن و بخور
كردن و كلاب بر روي زدن و انواع تكلف نمودن و صدقه دادن و احكام و آداب
متعلقه بانها تا انجامه پوشيدن پس موافق احاديث معتبره زينت كردن و جائها
پاكيزه پوشيدن هر كار را وقتي هست و مناسبتي و پسنديده ست و موجب
خوشنودي پروردگار است و اگر حق تعالى روزي او را فراخ گردانيد در خوردن كردن
و پوشيدن و صرف نمودن بايد و بر برادران مؤمن خود بذل و عطا نمايد و اگر روزي او تنگ شود قناعت
نمايد و بحرام و شبهه خود را آلوده نكند و مرد را جز منزه از تصنع پوشيدن و جائها
ملايم حرمت داشتن اعم از آنكه عرفچين و كيسه و جيره نكردن عورت را مانع نشود
بوشيدن هم از حرير نباشد و بايد چنان نباشد كه اعراب جامه ها سازند نخ حرير
و پنبه است كه جبر يكبار ريشه محلوج كنند و بدينسان و بدين ريسمان پاك نكنند
و دون ست كه بقدر نيم يار زياده نباشد و اگر مجموع نار يا پود غير حرير باشد
بهتر خواهد بود و بايد پوست جوان مرده نباشد هر چند دباغي كرده باشند بنابر
بين الاختلاف و پوست جوانى نجد كه قابل تزكيت نباشد و در نماز بايد كه پوست
و پشم و موي خود نجس و سايز اجزاي جوانى كه گوشت ايشان حرام است نباشد
و در ممر و مسجد و حرمكه خانى معروفست حداقت و حوك احتياط است اگر چه
اظهر در مسجد و خزانست كه نماز در انها جايز است و ممر و جايز نيست و بهتر آنست
كه با جامه كه در ديزان يا در بالاي آن پوشيده باشند نماز نكنند بنا ادا موزه پوشيده
باشند و بهتر آنست كه وقتي صدق غير برير منع نمايند از پوشيدن صلاة
و حرير و بهترين جامها جامه ايست كه از پنبه بافته باشند و بعد ازان كتان است و
جامه پشمينه هيچ پوشيدن و نباشد چون در آن كراهت زياد است اما گاهي رايج
مضاحت يا رفع سرما بدينست و بهترين كفار در جامه سفيد است و بعد ازان زرد و بعد

از آن سبز و بعد از آن سرخ نیم رنگ و کبود و عنابی و سرخ تند مکروه است خصوصا
در نماز و پوشیدن جامه سیاه کراهت شدید دارد در همه حال مگر در سه چیز عمامه
و عبا و موزه و اگر عمامه و عبا هم سیاه نباشد بهتر است [illegible] آداب جامه و دراز پوشیدن
[illegible]
و خاک کشیدن مذموم و مکروه است و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است
که حضرت [illegible] علیه السلام [illegible] جامه های خود [illegible]
[illegible]
[illegible] دست با دامان بر داشتند پیوسته جامه [illegible] بر این [illegible]
[illegible] که [illegible] جامه [illegible] است [illegible]
میکشیدند [illegible] انگشتان میگذشت می بریدند و باید جامه که از برای تجمل و زینت
[illegible] مهیا نموده اند در خانه نپوشند که زود کهنه شود بلکه در خانه جامه
[illegible] چنانچه از حضرت صادق علیه السلام [illegible] منقول است که
[illegible] که جامه از رو و پیرون یکی باشد و جامه که مخصوص زنان است
مرد را پوشیدن [illegible] و چنین حرام است
[illegible]
[illegible] از حضرت امام
[illegible] زیرا که رسول خدا صلعم لعنت کرده مردانی را
[illegible] حضرت صادق علیه السلام
[illegible]
[illegible]
[illegible] فی الناس [illegible] از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که چون خدا تعالی جامه نو [illegible] دو رکعت
نماز بکند و در هر رکعت سوره حمد و آیة الکرسی و قل هو الله احد و انا انزلناه بخواند
[illegible]
[illegible] رجس [illegible] جامه نو [illegible]

معصیت خدا نکند و بعد در مرادی که در آن جامه است ملکی موکل گرداند که خدا را یاد کند و برای او استغفار نماید و برای او رحم کند و از رسول خدا منقول است که چون
پوشید جامه نو بسم الله [illegible] و الحمد لله [illegible] ما اواری به عورتی و اتجمل به
فی الناس بعد در [illegible] جامه گوید اللهم اجعله ثوب یمن و تقوی و برکة اللهم ارزقنی فیه حسن عبادتک و عملا بطاعتک و اداء شکر نعمتک الحمد لله الذی کسانی ما اواری به عورتی و اتجمل به فی الناس
[illegible]
و باید بعد از [illegible] جامه ایستاده نپوشند [illegible]
[illegible] و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که زیر جامه را
نشسته بپوشند و ایستاده نپوشند که موجب [illegible] و درد [illegible] میشود و از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هر گاه مرد عریان شود شیطان بسوی او نظر میکند
و طمع میکند در [illegible] معصیت در او [illegible] [illegible] که جامه خود را
[illegible] و [illegible] که در میان [illegible] نشسته [illegible] جامه خود را
[illegible] که اگر کوتاه [illegible]
[illegible] و از حضرت موسی کاظم علیه السلام سؤال کردند که کسی که در برابر
[illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible] که جامه [illegible] حضرت [illegible]
جامه [illegible] جامه [illegible] پوشیدن دشمن را
مغلوب میکند و از حضرت امیر المؤمنین منقول است که شستن جامه اندوه و غم را برطرف
میکند و موجب قبولی نماز میگردد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر گاه
جامه [illegible]
رنگ [illegible] کردن [illegible] و کلاه بر سر [illegible] سنت است [illegible] و بخت [illegible]
[illegible] از حضرت صادق علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible] در ترغیب و تحریص [illegible]
[illegible] خلاف [illegible] حضرت
رسول روایت کرده اند که [illegible] صحاح [illegible]

بستن عمامه است بر سر پس گردانیدن تحت الحنك و خود صاحب صحاح همین حدیث را
ذکر کرده و مراد از تلقی کردن عمامه است در تحت لحیین و لحیین دو طرف عمامه را
گویند پس این سنت در زمان ما از طرف شاه و سادات این باشد که تحت الحنك
از جمله مختصات مذهب ائمه علیهم السلام بوده و بعلت تقیه متروك شده و مالك
بن انس هم چیزی نشنیده بود بنابر عوام و خواص غیر منحصر و فیه است بلا
نحس کاشی رحمة الله در خلاصه ذکر کرده که سنیها بعضی از اصحاب ما در ابتدای تقیه
میکردند عمامه را در تحت حنك خود و بعد میکشوده از حمیت تقیه و این بدعت و
فی الجمله عمل حدیث سند و شیخ شهید ره که عمامه را ابتداء و بعد از سنت است
و در وقت بجا آوردن لبیك اللهم لبیك لبیك لا شریك لك لبیك إن الحمد والنعمة لك والملك
لا شریك لك و قال بعض العلماء لا تخلع ربقة الإیمان من عنقي و حضرت رسول چند
قسم کلاه داشتند بر سر میکذاشتند و در کلاهای دوازده که بر طاقیه میکوزیدند و از سنت
که بوسیدن انها نزد یهود ان است و علما اکثر ذکر کرده است و از بعضی احادیث
ظاهر میشود که با بین کلاه داشتن در کردانیدن مکروهست و از حضرت رسول صلعم
منقولست که هر کار کلاهی ترك دارد در میان امت من بسیار شود زنا کردن در میان
ایشان شایع گردد و اما اکثر سیدات معتبر روایت که سنت مؤکد است مردان و
زنان را اکثر در دست راست کردن و در بعضی احادیث تجویز نموده اند که در
دست چپ کند و نقش مزینی با بین سزای داشته باشد و نباید بیرون از
دو دست باشد و حضرت صادق فرموده که حضرت رسول صلعم می فرمود و اکثر
اکثر در کلمات شریف و سنت بدین مکرر و بر زبان حضرت مروی است که
اکثر سیدات با بین یکدست رسانیده و در روایتی که اکثر را بر سر انگشتان کردن
عمل نموده است و در بعضی از نسخ کوراست که در وقت اکثر دست کردن بگو
اللهم بحق بیعة الإیمان و ختم لي بخیر و اجعل عاقبتي إلى خیر اللهم اني اسئلك العفو و
العافیة و مردان را اکثر علاوه در دست کردن حرام است و اکثر امن و فرزند
در بر مردان زنان را مکروهست چنانچه بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
که اکثر بیرون خانه صفا ر نقره بود و منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

علیه السلام چهار انگشتر در دست میکرد اما انگشتر یاقوت برای شرافت و نگینش و در بر
برای بصره و یاریش و حدید برای قوتش و عقیق برای سرور و دفع دشمنان و بلا اما و
ته حدیث معتبر از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام منقولست که انگشتر
یاقوت در دست کنید که پریشانی را زایل میکند و از حضرت موسی علیه السلام منقولست
که انگشتر نقره در دست کردن موجب امانیست که در ان هیچ دشواری نباشد و سند
معتبر از مفضل بن عمر منقولست که گفت روزی بخدمت حضرت صادق علیه السلام رسیدم
و انگشتر ذبحت در دست داشتم فرمود که ای مفضل این نگین سرکار و بدهای مردان
مؤمن و زنان مؤمنه است یاد کرده شده در دهاست از بدهای ایشان و من دوست
میدارم برای مرد مؤمن که هیچ انگشتر در دست داشته نباشد یاقوت فاخرترین همراه
عقیق و ان خالص تر است برای خدا و برای ما اهل بیت و فیروزه و ان چشمها را قوة
میدهد و سینه را کشایش میدهد و قوة دل را زیاد میکند و چون بی کاری رود او را
در دست کند پس چون برکرد حاجتش برآورده شده باشد و حدید صینی دار را در دست
نمیدارم که همیشه در دست داشته باشد ولیکن بد نمیدانم در دست کردن او را در وقتی
که بدین نمی رود و از او ترسد از اهل شر برای انکه شر او ساکن شود و حدید صینی شیطان را
دور میکرداند بابن سبب دوست میدارم که داشته باشد بجهت ان ذکری که در نجف
اشرف خدا ظاهر میسازد که هر که او را در دست کند بهر نظر کردن بان خدا وند عالمیان
زیارتی بخ یا عمره و نامه عمل او بنویسند که ثوابش بواب پیغمبران و صالحان باشد و اگر
خدا رحم نکرد بر شیعیان ما هر اینه هر نگین ازان بیست بسیار میبود ولیکن خدا ازان
کرده است برای ایشان که تواند کران و فقیران ایشان تواند دست کرد اما انچه
رخصوص نقش نگین در احادیث وارد شده که نقش باید کرد اینست بر عقیق زرد نامه الله
لا تؤمن لا من تشهد استغفر الله و بر فیروزه یکرنگ خدا و علی و بر میرو بر راسخ صد رنگ
رب لا تذرني فردا و انت خیر الوارثین و برای امان از شر حیوانات درنده و غیر و علیه
راعد الله الملك و بر طرف یکرنگ الملك لله الواحد القهار و بر حدید صینی ابن سکران
نقش باید کرد و در نگین و وسط نقش باید کرد در سطر
اول امنت بالله و کتبه و در سطر دیگر و اتی و ائق بالله

[illegible] تا بوده [illegible] و حد [illegible] در حدیث صحیح منقول است
که [illegible] حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا جایز است که پیران
[illegible] که حضرت امام زین العابدین زنان و اطفال خود را
[illegible] در حدیث معتبر دیگر از آن حضرت منقول است که سر خلاف شمشیر
[illegible] از نقره بود و در آن حضرت سه حلقه نقره در پیش رو و که
[illegible] در حدیث معتبر [illegible] که [illegible] بیت کردن فرا
و شمشیر [illegible] و در روایت معتبر وارد شده است که جایز است که دندانها را طلا
[illegible] که [illegible] اخود و اولی آنست که
مردان اجتناب نمایند اگر چه در خبر و معتبر [illegible] در حدیث معتبر
از حضرت [illegible] علیه السلام منقول است که [illegible] دهن را خوشبو
میکند [illegible] و در حدیث دیگر حضرت صادق علیه السلام فرمود که [illegible]
[illegible] میکند و [illegible]
[illegible] حضرت صادق علیه السلام که [illegible] کنید
[illegible] و در حدیث معتبر حضرت امیر المؤمنین
منقول است [illegible] و در حدیث
صحیح منقول است که [illegible] حضرت رسول [illegible] خواب [illegible] کشیدند چهار میل
در دیده راست و سه میل در دیده چپ و در فقه الرضا مذکور است که چون اراده
نمائی که سرمه کشی میل [illegible] و بگو بسم الله و چون
[illegible] اللهم نور بصری به [illegible]
[illegible] نوراً علی دنیای و اجر بی
و [illegible] سرمه کشیدن [illegible] وقت خواب [illegible] نظر کردن در
آینه [illegible] از حضرت صادق علیه السلام منقول است [illegible] فرمود که حمد
[illegible] کرد [illegible] بهشت [illegible]
[illegible] بگو الحمد لله که خدا او را صورت نیکو آفریده و او را معیوب نکرده است و در فقه
الرضا و غیران مذکور است که چون [illegible] آینه [illegible]

[illegible] و بگو بسم [illegible] دست [illegible] بگذار [illegible]
[illegible] نیست [illegible] بر تحقیق [illegible]
[illegible] و فضلنی علی کثیر من خلقه و من علی بالاسلام و رضینی لی دینا
[illegible] دست [illegible] لا تغیر ما بنا من نعمه و اجعلنا من
[illegible] و لانعمک من الذاکرین و در روایت دیگر منقول است که حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که [illegible] در آینه [illegible]
[illegible] خوشبو کردن [illegible] در فضل
[illegible] بوی خوش در حدیث معتبر از حضرت [illegible]
منقول است که چون آدم و حوا از بهشت بزمین آمدند حضرت آدم بر کوه صفا قرار داشت
و حضرت حوا بر کوه مروه و حضرت حوا چون در بهشت از بوی خوش بها گیسوی خود را
شانه کرده بود و بسته بود چون بزمین آمد گفت چه امید داشته باشم از شانه
[illegible] بهشت کرده [illegible] بر گیسوهای خود
[illegible] بوی خوش [illegible] در مشرق و مغرب [illegible]
[illegible] باین سبب [illegible] بوی خوش [illegible] و حضرت
صادق علیه السلام [illegible] که بوی خوش [illegible] و قوت [illegible]
و در حدیث [illegible] از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که بوی خوش [illegible]
پیغمبران است باید که هر روز استعمال نمود و اگر قادر نباشد یک روز در میان و اگر قادر
نباشد هر جمعه و ترک آن نباید کرد و سنت مؤکد است و فضیلت بسیار دارد و از
حضرت [illegible] مرویست که [illegible] صرف [illegible] نباشد و از ابو عبد الله
منقول است که [illegible]
و حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در [illegible] بوی خوش [illegible]
[illegible] عقلش [illegible] حضرت رسول [illegible] بوی خوش زنان [illegible]
[illegible] و در حدیث دیگر منقول است که
حضرت رسول [illegible] بوی خوش و شیرینی را که برای آنحضرت [illegible]
[illegible] صادق علیه السلام منقول است که بوی خوش [illegible] و عنبر و عود و زعفران

و در حدیث حجر منقولست که علی بن جعفر از حضرت امام موسی سؤال کرد که آیا نمک
در روغنی که بخورد مانند و داخل می توان کرد فرمود که من میکنم و می نیست و اشکالی
در باب خلوق و اند سذ و آن بوی خوشی بوده که از چند چیز میساختند که یکی از آن
زعفرانست و بر اجساد می اندودند و مست خلوق و اند سذ و نیلا و محمد باقر کمپانی
این تفهیما و ای آن نماند که روغن بسیار در بدن نماند و در حدیث دیگر منقولست
که حضرت علی بن الحسین علیه السلام شبی از خانه بیرون آمدند و جبه خزی و عبای
بوشیده بودند و در پیش خود دراز بغالیه خوشبو کرده بودند پرسیدند در این شب با این
هیئت زیبا برای چه بیرون آمدید فرمود مخرام عادت الهی کنم و خوش خدا را خوش
دارم یعنی برای عبادت زینت و بوی خوش کردن سنت است و روغن مالیدن
از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که روغن مالیدن بشر را لازم میکند و
دماغ را قوت میدهد و بخاری بد را دور بدن انسان میکند و خشونت جلد را برطرف
میکند و دماغی نمکی روغنی زایل میسازد و دور البوزان میکرداند و از حضرت صادق
منقولست که چون روغن زیتون بر کف دست بریزی بگو اللهم انی اسئلک الزین والزینة
والخشوع و امثال این بگوید پس کف دست بر پای خود کشیده و بر صورت
ابتدا کن روغن مالیدن و در چند حدیث نهی وارد شده است مگر دست بر روغن
مالیدن و مراد از نهی در روایتی آنست که مانعی نگذارد و در روایتی دیگر نهی شده بکرتبه
یا دو مرتبه استعمال نمودن را مراد از روغن مالیدن بدنست و از غسله منقولست که نخستی فضائل
و دناغش افت رسید تو حضرت صادق علیه السلام فرمود روغن بنفشه در
دماغ بحکمانه چنان کرد بلشفا یافت بعد ازان فرمود که ای غسله روغن بنفشه در زمستان
گرم است و در تابستان سرد است و برای شبعنان سازم است و برای دشمنان ما
حسلیست کرم فضیلت آن را بداند مرا بنفشه یک و قیراط بنفشه یک اشرفی میشود
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که نکوروغنی است روغن نان و در حدیث
دیگر منقولست که نخستی نان حضرت شکایت کرد از تزلکهائی که در دست و پا بین
هم رسیده بود فرمود که بیا تا روغن بنفشه را بگیرد و بر دست و پا خود بکذار نا روغن
در آن دست بخش بگیرد بنده آن کار کرد و آن از از او برطرف شد و بسند معتبر

معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که روغن بان بر خود بمالد و در بیش دشمنان
شیطان نخواهد بقدرت الهی یارای نزدیک نتواند رسانید و در حدیث دیگر امان است از
هر دردی و در روایت دیگر از حضرت رسول صلعم منقولست که در روغن زیت
منافع بسیار است و در آن شفا از هفتاد درد است و منقولست که حضرت رسول
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که یا علی روغن بخور و بر بدن بمال که هر که روغن
زیت بمالد شیطان تا چهل روز بر در دیار و بنابد و در یعنی احیاء العلوم است
روغن کل جبری روغن اطیفی است و در حدیث موثق منقولست که حضرت رسول
روغنی که صدع بسیار عارض شده روغن بخور در بینی جکانیدن خوب کردن
حضرت صادق علیه السلام منقولست که سزاوار است مرد را که کاهو در منزل خود
خود را بدو نبود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که عود خام
بوس در دهان را جمل روز بی بماند و در حدیث دیگر است که حضرت رسول صلعم
شاهد و هندی خام بخور میکردند و بعد از آن کاف و شنف بر خود می بستند
در روایت دیگر وارد شده است که حضرت رسول صلعم بوی خوشی که دلدار
روایت دیگر است که در وقت خوردن بیدانجیر بخواند الحمد لله الذی یغفر
الذنوب و یقبل التوب و یجیب الدعوات و یقضی الحاجات الحمد لله حمدا
وافیا و نعمه متواترا و آلائه متظاهرا و خیر مقسوما و فضلا معلوما
و خشنه معدوما و لا نفرق بین نعمه و بین عافیته و کرامته و نعمته علی کافة
خلقه و بریته و در روایتی دیگر است که در وقت خوردن بیدانجیر بخواند
اللهم انی اسئلک ما حولنی و حصل دنیا رحمة لی و لا تجعله
و زنا و اثما اللهم صیبا نافعا کما جعلت لنبی و سوای بعضا علیک
علیه ما کاف در وردن و وجه کاهو نوشیدن از حضرت رسول منقولست که
کاف ریه را در دور ریه میکند و بول را از طرف میبارد و در حدیث دیگر
فرمود هر که کاف بخورد بدان بدن او بحق و بول نمی ماند و بسد و چون کاف
بخورد و بسنها ماند حمد بخدا بکند و صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و در روایت دیگر
منقولست که چون آن حضرت را تعرق بودی میرسید از بدن آن حضرت مشک بوی سید
و بدان سبب گیاهان روئیدی و چون برگشتی نیز شاد شدی و کل سرخ در آن روزها

سرّ نبی که معلوم شد که حضرت بعد از استشمام میل کل نرجس را ببوید و در روایت
دیگر از طرق عامه از حضرت وارد شده است که گل سرخ از عرق من روئیده
شب معراج و گل سفید از عرق جبرئیل و گل زرد از عرق براق و در روایت وارد شده
که ببوئید گل سرخ را و در بعضی [illegible] بیاورد و حضرت رسول [illegible] و بود که
نیکو کلیسه بنکوشد و دور عرش می روئید و ابن [illegible] جهنم است و در
دیگر است که ببوئید [illegible] که قوت شامه [illegible] از حضرت [illegible]
منقول است که گل بیست و یک نوع دارد و سید همه مورد است و در حدیث
معتبر از حضرت رسول منقول است که هر گاه گلی بشما بدهند ببوئید و بر دیده
خود بگذارید که آن از بهشت آمده است و در ضمن حدیث معتبر است که هر که گلی را
بگیرد و ببوید و بر دیده‌های خود بگذارد پس بگوید اللّٰهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد
[illegible] که [illegible] و حضرت امام علی نقی علیه السلام
منقول است که هر که گل را ببوید و بر دیده بگذارد پس صلوات بر محمّد و آل او بفرستد
حق تعالی [illegible] حسنات [illegible] که در ما بین بکر و عراق
[illegible] است [illegible] ما بین صد [illegible]
[illegible] روایت کرده که حضرت [illegible] در هر روز صد [illegible]
در [illegible] بیاورد. [illegible] صاحب کافی از حضرت
روایت کرده که هر روز صد مرتبه [illegible] و [illegible] بیت موئی که
[illegible] کند بصد مرتبه [illegible] تا آنکه دفع کند از او [illegible]
[illegible] مگر آنکه [illegible] دارد [illegible]
[illegible] مخصوصه ساعات دوازده است
[illegible] معروف ثواب دوازده ساعت
[illegible] منسوب [illegible] و دعائی در
[illegible] که مشتمل بر توسل [illegible] المقام است ساعت اول
[illegible] منسوب بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام است
[illegible] که از [illegible] طلوع آفتاب است

[illegible] که [illegible] شود [illegible] بخوانند [illegible]
[illegible] یا خالق السّموات والارض [illegible]
[illegible] الرّحیم و القیّوم [illegible] دعاء
[illegible] یا [illegible]
[illegible] یا من لا تدرکه الابصار و هو یدرک الابصار یا من لا
[illegible] یا رزّاق [illegible]
[illegible] یا من [illegible] علی من [illegible]
[illegible] الکرب [illegible]
[illegible] یا من لا [illegible] علی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
الاسباب [illegible] یا
کریم [illegible] یا [illegible] الابواب یا من [illegible]
و [illegible] یا من [illegible] یا من لا [illegible]
[illegible] یا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و [illegible] الامام [illegible]
[illegible]
[illegible] فی [illegible] اللّٰهمّ صلّ علی محمّد

وَبِهِ وَذُنُوبِي [illegible] بِحَقِّ [illegible] تَقَبَّلْ وَضَاعِفْ وَمُرِيدَاتِ [illegible]
كَانَتْ [illegible] وَاسْتَجِبْ [illegible] إِلَيْكَ وَأُذُنِي [illegible]
[illegible] مِنْ [illegible] وَالْجَنَّةَ [illegible]
[illegible] ذُلِّي مِنْ خَشْيَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي [illegible]
[illegible] وَعَافِنِي
[illegible] بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل سیم در ادعیه هر روز که مخصوص بساعتی نیست بلکه در تمام روز میتوان
خواند مشتمل بر چند نوع نوع اول بهترین دعائی که خوانده شود استغفار است از حضرت صادق
روایت است که اگر مؤمنی در یک روز چهل گناه کبیره کرده باشد پس از روی ندامت
و پشیمانی این استغفار را بخواند خدا گناهان او را بیامرزد اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَاَسْئَلُهُ اَنْ
يَتُوبَ عَلَيَّ و مرویست که حضرت رسول فرمود که هر که خواهد که در نامه اعمال
در ملا اعلی ثنا گویند پس هر روز بعد از [illegible] بخواند و اگر گناهی داشته باشد آمرزیده
شود و اگر [illegible] داشته باشد [illegible] و اگر [illegible] داشته باشد [illegible]
شود و اگر همی و غمی داشته باشد زائل گردد و بعد از رفتن [illegible]
تا در لوح محفوظ برای او نوشته شود دعا اینست سُبْحَانَ اللهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَاللهُ اَكْبَرُ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ وَجَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ
وَالنَّبِيِّينَ حَتّٰى يَرْضَى اللهُ و ایضا روایت شده است که سنت است که هر روز این دعا
را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْمُشْرِقِ الْحَيِّ [illegible] وَاَسْئَلُكَ
بِنُورِ وَجْهِكَ الْقُدُّوسِ الَّذِي اَشْرَقَتْ بِهِ السَّمٰوَاتُ وَانْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَ
صَلَحَ عَلَيْهِ اَمْرُ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُصْلِحَ لِي شَاْنِي كُلَّهُ
و نیز از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت شده که هر که هر روز [illegible]
[illegible] مرتبه بخواند [illegible]
[illegible]
[illegible] هر روز [illegible]
[illegible] سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ سُبْحَانَ
[illegible] سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
سُبْحَانَ رَبِّنَا وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى و در حدیث
وارد شده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هر روز میخواندند اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا
اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَاِنْ عُدْتُ فَعُدْ عَلَيَّ بِالْمَغْفِرَةِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا وَاَيْتُ بِهِ عَلٰى

[illegible] وَلَا تَجْعَلْ لَهُ عِنْدَكَ وَدِيعَةً إِلَّا تَرَكْتَهُ فِيهَا [illegible] مَرَّتْ بِرَأْيِكَ ثُمَّ أَلْقَهُ فَإِنِّي
[illegible] غَفَرَ فِي رَوْعِي الْأَحْقَادَ وَسَقَطَاتِ الْأَلْسُنِ وَشَهَوَاتِ الْجِمَاحِ وَمَعَرَّاتِ
[illegible] بِيَدِكَ رَحْمَتُ مَرْوِيَّتْ كَهْ هَرْكَهْ هَرْرُوزْ صَدْ مَرْتَبَهْ بِگُويَدْ وَلَا تَذْلِلْ خَاضِعًا لِأَحَدٍ
وَسَتَرَ فِي سِرِّي بِرَوْفَتِكَ وَسَعَفَ بِنَيْرِ حِينِكَ وَأَسْلِنِي بِجُدْرَةٍ مِنَ اعْتِذَابِكَ وَ
[illegible] بِذَرَّةٍ مِنْ شَفْيِ وَأَنْتَ مِنْ وَرَاءِ ذَلِكَ كُلِّهِ وَفِي الْأَعْطَاءِ وَالْمَنْعِ ذَلِكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ وَدِيعَهْ وَغَيْرِ هَرْرُوزْ دَرَاخِرِ دَعَاسْتْ رَا مَعَادَهْ رَتَكْرَارْ نَمَايَدْ كَرْدَ اِزْ
[illegible] اِسْنَادِ صَحِيحٍ اِزْ حَضْرَتِ صَادِقْ عَلَيْهِ السَّلَامْ مَرْوِيَّتْ كَهْ هَرْ بَنْدَهْ كَهْ هَرْرُوزْ هَفْتْ مَرْتَبَهْ
بِگُويَدْ أَسْئَلُ اللَّهَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ حَتْمٌ كَوِيدْ خُدَايَا اُورَا اِزْ مِنْ پَنَاهْ دَهْ
[illegible] سَنَدْ مُعْتَبَرْ اِزْ حَضْرَتِ مَرْوِيَّتْ كَهْ هَرْرُوزْ هَفْتْ مَرْتَبَهْ بِگُويَدْ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ
[illegible] كَانَتْ وَهِيَ كَهْ نِعْمَتْ نَكْذَشْتَهْ وَبِدَادْ كَرْدَهْ بَاشَدْ اَزْ
حَضْرَتِ مَرْوِيَّتْ كَهْ هَرْكَهْ هَرْرُوزْ هَفْتْ مَرْتَبَهْ بِدَعَا بِخَوَانَدْ مَوْرِدْ بَادْ حَضْرَتْ وَكَفَايَتْ
بِيَابَدْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَيْضًا
[illegible] حَضْرَتِ مَرْوِيَّتْ شَدَهْ كَهْ هَرْكَهْ هَرْرُوزْ هَفْتْ مَرْتَبَهْ بِدَعَا بِخَوَانَدْ حَقْ تَعَالَى جَهْلْ وَبَحْرْ
حَسَدْ رَا اَزْ وَيْ بِبَرَدْ وَجَهْلْ وَبَحْرْ مَرْبُوكْ اَزْ وَيْ بِگَرْدَانَدْ وَجَهْلْ وَبَحْرْ هَزَارْ دَرَجَهْ دَرْ
[illegible] وَيْ وَبَدْ كَنَدْ وَحَزْنِي بَاشَدْ دَائِمْ بَرَايِ اَوْ وَاَزْ شَرِّ شَيْطَانْ وَظَالِمَانْ وَسَتَمْكَرَانْ
[illegible] اَوْ رَا اِحَاطَهْ كَنَدْ بَاوْ كَنَاهْ كَبِيرَهْ وَبِرْوَايَتْ دِيگَرْ جَانَ بَاشَدْ كَهْ دَوَازْدَهْ مَرْتَبَهْ
[illegible] خَوَانَدْ كَهْ حَقْ تَعَالَى خُدَاوَنْدِ بِهِشْتْ خَاصَّهْ بَرَايِ اُوْ بِنَا كَنَدْ وَدُعَا لَيْسَتْ اَشْهَدُ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
أَيْضًا اَزْ حَضْرَتِ رَسُولْ مَرْوِيَّتْ كَهْ هَرْكَهْ هَرْرُوزْ دَهْ مَرْتَبَهْ بِگُويَدْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَزْ كَتَافَانْ هَرْوُنْ بَاشَدْ رُوزِي كَهْ اَوْرَا
[illegible] بِنَاشَدْ وَحَقْ تَعَالَى اَزْ اُوْ دَفْعْ كَنَدْ هَفْتَادْ نَوْعْ بَلَا كَهْ كَمْتَرِينِ آنْ بَرَصْ وَدِيوَانَگِي
[illegible] بَاشَدْ وَحَقْ تَعَالَى هَفْتَادْ مَلَكْ مُوَكَّلْ گَرْدَانَدْ كَهْ وِي رَا سَتَايِشْ كَنَنْدْ تَا
[illegible] حَضْرَتِ مَرْوِيَّتْ شَدَهْ كَهْ هَرْكَهْ هَرْرُوزْ دَهْ مَرْتَبَهْ بِدَعَا بِخَوَانَدْ حَقْ تَعَالَى جَهْلْ وَبَحْرْ هَرْ بَرَكَتْ اَوْ
بِمَرْدَدْ وَدَرْ [illegible] مَكْرُوهْ مَوْتْ وَ [illegible] رَفِيقْ وَصَدْهَزَارْ هَوْلْ قِيَامَتْ نَجَاتْ دَهَدْ وَاَزْ شَرِّ
شَيْطَانْ وَسَتَمْكَارَانْ اُورَا مَحْفُوظْ دَارَدْ وَقَرْضْ اَدَا شَوَدْ وَغَمْ وَفَقْرْ زَايِلْ شَوَدْ وَهَفْتَادْ

[illegible] بِكُلِّ صَوْتٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِكُلِّ فَمٍ وَغَمَّتْ اللَّهُ وَبِكُلِّ نِعْمَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ
[illegible] تَشْكُرُ لِلَّهِ وَلِكُلِّ غُرْبَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلِكُلِّ ذَنْبٍ تَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ
[illegible] مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَلِكُلِّ مَيْتٍ حَسَنِي شَدْ وَبِكُلِّ قَضَاءٍ
[illegible] تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَبِكُلِّ عَدُوٍّ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَبِكُلِّ صَنْعَةٍ وَمَعْصِيَةٍ وَهَرْ
[illegible] لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ دِيگَرْ اَزْ حَضْرَتِ صَادِقْ عَلَيْهِ السَّلَامْ مَرْوِيَّتْ كَهْ حَضْرَتْ
[illegible] رَسُولْ فَرْمُودْ كَهْ هَرْكَهْ هَرْرُوزْ بَامْدَادْ سِهْ مَرْتَبَهْ بِگُويَدْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ إِيمَانًا وَتَعَبُّدًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عُبُودِيَّةً وَرِقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيمَانًا بِكِتَابِهِ
اَزْ اُوْ نَكْذَرَنْدْ تَا دَاخِلْ بِهِشْتْ كَرْدَانَدْ وَرَا دِيگَرْ سَنَدْ مُعْتَبَرْ اَزْ حَضْرَتْ مَرْوِيَّتْ كَهْ هَرْكَهْ
هَرْرُوزْ سِيصَدْ بَارْ بِگُويَدْ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
[illegible] سِيصَدْ هَزَارْ نَيْكِي كَهْ كَمْتَرِينِ آنْ مِثْلِ كَوْهَا بَاشَدْ وَمَحْوْ كَنَدْ وَدَرْ حَقِّ اُوْ دَرْ بِهِشْتْ دَرَجَاتْ
بَسْيَارْ بِنَوِيسَنَدْ وَبَاقِي حَدِيثْ كَهْ سَنَدْ مُعْتَبَرْ اَزْ حَضْرَتِ صَادِقْ عَلَيْهِ السَّلَامْ مَرْوِيَّتْ كَهْ حَضْرَتْ رَسُولْ فَرْمُودْ هَرْرُوزْ هَفْتَادْ مَرْتَبَهْ
[illegible] اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَهَفْتَادْ مَرْتَبَهْ أَتُوبُ إِلَيْهِ نَوْعْ سِيمْ اَجْرْ صَدْ بَارْ خَوَانَدْ مِي شَوَدْ اَزْ حَضْرَتْ
صَادِقْ عَلَيْهِ السَّلَامْ بِسَنَدْ مُعْتَبَرْ مَرْوِيَّتْ كَهْ هَرْكَهْ هَرْرُوزْ صَدْ مَرْتَبَهْ بِگُويَدْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ حَقْ تَعَالَى هَفْتَادْ نَوْعْ بَلَا اَزْ اُوْ دَفْعْ كَنَدْ كَهْ كَمْتَرِينِ آنْ فَقْرْ وَغَمْ بَاشَدْ وَدِيگَرْ
هَرْ بَرَايِ اَنْ شَوَدْ وَدِيگَرْ رِوَايَتْ دِيگَرْ شَكْ مِنِّي وَنَقْرَارْ دَرْ مِيَانْ اَسْتْ وَهَرْكَهْ هَرْرُوزْ صَدْ مَرْتَبَهْ
بِگُويَدْ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ حَقْ تَعَالَى بِدَسْ مَرْ اَوْ نُورْ
[illegible] كَرْدَانَدْ وَيَا سَنَدْ مُعْتَبَرْ مَرْوِيَّتْ شَدَهْ كَهْ حَضْرَتْ رَسُولْ فَرْمُودْ كَهْ هَرْكَهْ هَرْرُوزْ صَدْ
مَرْتَبَهْ بِگُويَدْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ اَمَانْ بِيَابَدْ اَزْ فَقْرْ وَوَحْشَتْ قَبْرْ وَنُورْ
[illegible] رُوبِ اَوْ دَرْ وَدَرْجَاتِ بِهِشْتْ وَرُوِي وَكَشَادَهْ شَوَدْ وَنَوْعِ چَهَارْمْ اَجْرْ اَزْ بَيْتِ مَعْمُورْ
بِسَنَدْ مُعْتَبَرْ اَزْ حَضْرَتِ صَادِقْ عَلَيْهِ السَّلَامْ مَرْوِيَّتْ كَهْ حَضْرَتْ رِسَالَتْ فَرْمُودْ هَرْرُوزْ بَعْدَ اَزْ هَرْ نَمَازِي بَايَدْ
بِسْتَادْ وَشَشْ مَرْتَبَهْ مِيكُفْتْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ كَبِيرًا عَلَى كُلِّ حَالٍ وَرِوَايَتْ دِيگَرْ
[illegible] حَضْرَتْ مَنْقُولَتْ كَهْ هَرْكَهْ دَرْ دَوْلَتْ بِيَابَدْ هَرْرُوزْ دَعَا صَدْ مَرْتَبَهْ بِايَدْ خَوَانَدْ
[illegible] بِيَابَدْ سِيَاوَرْ كَرَامَتْ وَبِايَدْ دَعَا اِينَسْتَ سَتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
[illegible] جَمِيعُ تَدَبُّعِ الذُّنُوبِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ مِنْ جَمِيعِ مَا يُبْغِضُ رَبِّي وَأَسْأَلُهُ فِي فَنَنِي فَوْتَ

[illegible] نوع [illegible] باید که در کتاب [illegible] علی العلوی مروی است
[illegible] سلطان [illegible] و حلوا [illegible]
[illegible] فانهم [illegible]
[illegible] صلوات [illegible]
[illegible] من [illegible] اتکم [illegible]
[illegible] من [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و کذلک [illegible]
[illegible] الحب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الا انه و لم [illegible]
[illegible] من [illegible]
[illegible] عادت جاری
شد [illegible] در این امت موافق شریعت از خوردن و آشامیدن و بی طاعتی از خانه
[illegible] سواره [illegible] احکام
[illegible] مشتمل [illegible] نوع آداب و اقسام [illegible]
[illegible] اوقات و ظروف طعام خوردن و حلیت
[illegible]
[illegible] مکروه است و [illegible]
[illegible]
[illegible] باشد [illegible] کند و [illegible]
[illegible] بسیار گرم خوردن و باید

و باید [illegible] گرم [illegible] تا سرد شود و بعد از آن خورد و مستحب است
[illegible] دست در پیش دیگران دراز نکند و تنها در وقت [illegible]
چیز خوردن مکروه است و با خدمتکاران و غلامان و [illegible] چیز خوردن سنت است
و باید [illegible] چیز خوردن داشته باشد که دست بکشد و پیش از طعام و بعد از طعام
دست شستن سنت است و پیش از طعام که دست بشوید سنت است که [illegible]
[illegible] صاحب خانه دست بشوید تا آخر مجلس و بعد از طعام اول [illegible]
[illegible] دست بشوید [illegible] و خود [illegible] بشوید سنت است که [illegible]
[illegible] دست بشویند [illegible] در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت صادق
[illegible] روایت نموده که [illegible] است [illegible]
[illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] پیش [illegible] خوردن و [illegible] خوردن [illegible]
[illegible] خوردن [illegible]
[illegible] مردم [illegible] طعام و [illegible]
[illegible] دست [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] است که [illegible]
[illegible] که [illegible] خوردن [illegible] سنت [illegible]
[illegible] گوشت خوردن [illegible]
[illegible] گوشت [illegible]
[illegible]
[illegible] است که [illegible]
[illegible] و [illegible]
اگر [illegible] که [illegible] حضرت
[illegible] که [illegible]

[illegible] میگوید عرض کردم کدام است افضل [illegible] و طول دادن در رکوع و سجود نماز و
طول دادن نشستن [illegible] فرمود [illegible] باشد [illegible] رکن اعظم در
خیری خوردن اجتناب از حرام و شبهاتست در کتاب مکارم الاخلاق از حضرت [illegible]
منقولست که فرمود [illegible] لعنت کنند [illegible] در
میان [illegible] و نظر نکند خدای تعالی جانب او بنظر رحمت و کسی
خوردن لقمه از حرام مستوجب غضب الهی بود و اگر توبه کند توبه او قبول نشود و اگر بمیرد [illegible]
[illegible] احادیث در باب اجتناب از حرام و شبهه بسیار است که [illegible]
[illegible] در کتاب [illegible] از حضرت [illegible] محمد باقر [illegible] که
حضرت [illegible] عبادت [illegible] افضل از طلب حلال است [illegible]
[illegible] و در حدیث معتبر
از حضرت ابی عبد الله علیه السلام منقولست که چون [illegible] بگوید بسم الله
و در حدیث است که [illegible] میگوید [illegible]
[illegible] ما [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] الحمد لله
[illegible]
[illegible]
[illegible] و حضرت
[illegible]
[illegible]
[illegible] از حضرت [illegible]
[illegible] از حضرت [illegible]

حضرت [illegible] منقولست که [illegible]
[illegible] حضرت صادق علیه السلام فرمود [illegible]
[illegible] دست [illegible]
[illegible] فرمود که [illegible] دست [illegible]
[illegible] الحمد لله [illegible]
[illegible] فرمود [illegible] دست [illegible]
[illegible] از حضرت امام رضا [illegible]
منقولست که [illegible]
[illegible] و در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible] و در حدیث دیگر [illegible] خوردن [illegible] و در حدیث دیگر
خوردن [illegible] و حضرت رسول فرمود [illegible]
[illegible]
[illegible] از حضرت صادق علیه السلام منقولست که [illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible] فرمود که [illegible]
[illegible] و حضرت [illegible] موسی علیه السلام فرمود که
[illegible]
صادق علیه السلام فرمود که [illegible]
و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که خلال کردن [illegible]
[illegible] و در حدیث دیگر فرمود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله [illegible]
[illegible]
[illegible] علیهم السلام [illegible]
خوردن [illegible]
[illegible] خلال [illegible]
[illegible] و مانند [illegible] خوردن و

انا میدن باشد بلکه نایه منظور او قوت عبادت باشد چنانکه مذکور شد
وباید مقدر صرف کند که نسبت بخل و سرف باشد که خلاف مروت است
بعی دارد اما ظروف کل و شرب و سایر استعمالات و اجزای آن وارد مسئله بعد
خوردن و آشامیدن از ظروف طلا و نقره جایز نیست و در استعمال اعیان کل از
خلافت و اخوه اجتناب است و هم چنین در نگه داشتن برای زینت اخوه احتیاط
و بعضی گفته اند که حکم آنست که در ظرف طلا و نقره کشیده حرام میشود اگر چه طعام را
در آن نپزند و بکار نبرند و اگر چه در بیرون خود نقره نباشد و جمعی باطلاق میگویند
و صوابی آنست که در ظرف طلا یا نقره نپزند و در مائده سر نهند و عنبر چیره و سرقلیان
و نایژه که مردم دهن بر آن گذارده باشد که در مشاهده سر نهند می آویزند و ظرف منجنیق و
دعا و انبه را نپزند و صلاح آنست بلکه چوب و بی را نپزند که خلافت و اخوه در آنها
احتیاط است اگر چه رطوبت آنها بر خیز ثابت نیست و در نعلبکی قلیان که از نقره و
طلا باشد احتیاط نمیتوان کرد و مکروه است در نقره کوب و صدا کوب حریر چرم
و امثالهما و اگر بخورد بهتر آنست که دهان را بموضع نقره و طلا نرساند و استعمال
میان طلا آن نیز آنست که حرمت استعمال ثابت مگر بوسیله چوبی که در دهان
حوله نباشد و اگر هم آن مشروع نباشد یا در دست مسلمان کرفته باشد
و حرام است استعمال پوست جوان مرده و هم چنین پوستی که یافته شود اگر چه
گمان باشد که از دست مسلمان افتاده است مثل کفش در مسجد مسلمانان بعضی گفته اند
که جایز است استعمال شده و هم کی که مشروط بطهارت ساخته اند مثل دباغت و
جوشانیدن و امثال آنها بدون ثبوت و اخوه حتاست و هم چنین
جایز نیست استعمال پوستی که علی بهم رسد که از مسلمانی کشته یا از دست
مسلمانان افتاده است و حالی از قوی نیست و اخوه اجتناب و پوست حیوان
طاهر که گوشت آن خورند و ذبح شرعی کرده باشند استعمال می توان کرد اما بیش از
ده روز و هفت استعمال آن وضوئی که شرب در آن کرده باشند مرجید مرجید
بجاست در آن نفوذ نکند مثل شیشه و مس نشتن پاک میشود و هم چنین مرجید
کاشی نشده باشد و شفاف نباشد که نزاد درجه آن حاکی در مثل سود

سود کدو خم سیکانبی و امثال بنها خلافت و مکروهست که ناب کشیدن
در آن میشود خصوص وقتی که اندیشه در ناب بکذارند که ناب در آن سور کند و ناب
شراب در آن نماند و لحوط اجتنابست و در حدیث معتبر دیگر فرموده که کراهت
دارد خوردن چیزیکه در دهانی که از مضمضه و ندیده باشد و حضرت امام محمد باقر
که صدم صادق فرموده اند در بین کاسه سیاهی که در میان آن پنبه رود سوزد
قبل موالفه لحد نشسته کرده بودند نماز مکروهست آن و سوزن و کوشت و روغن و سایر
چیزها از حیوانات حاصل میشود و شیرینها و بعضی چوب و میوه ها و سبزیها و لا بد اگر
اجزای نجسه از دوائیکه بعد باشد در صدر دشت و حیوانست و در شبه
شدن هذا به معتادی در بدن انسانی ناچار است که طبیعت در آنات هضم
فعال کند تحلیل دستخوش و تقریب و عقد و عقد و تشبیه و دخان در حیوان مخلوط
مقدر نعلان نیست چه در شیر مخلوط نعل کاهیت تقریبی و نعاب و عقد و تشبیه و
دخان و در نخم مخلوط بتحلیل و استحاله و در لحم مخلوط باند نعل است تقریبی
که تشبیه و دخان باشد بین در هذا ها کوشت مقدم است و هم چنین کوشت
و بعضا باید و در بیضات بان کندم از حضرت صادق علیه السلام مرویست که زان
کرمی دارید عرض کرد ما کر میخ بنیش مان کدام است و سود چون زان حاصل
شود تفاوت چیره بکو مکشید و از حضرت صادق علیه السلام مسئول است
که مان را در یکاسه مکدار یا تسامح حضرت امام رضا علیه السلام جواب
که حضرت رسول فرمود که کرده ای مان کوجانت کنید که با مرکز ده بر کنی نیست
و در چند حدیث معتبر منقوشت که مان را بدون بخوان ارکرده میرید و شکی نیست
نکنید و در تهذیب صحیح معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که فضلیان
حوزه ان کنده مسئله اهل بیت نیست رسانیده و هیچ بعیری بیت مکر انکه
دیده شده است ربی حوزه ان یا از نجو و برک و سنه و شبه است براورد داخل هیچ
سنی میشود مکر انکه هر دو دی که در زمانست بیرون میکند و از نجو قوت بعضی
و طفره بکوکردن ست و حق تعالی نکرده است قوت بعضی را مکر مان جو و مودکه
دهل شکم صاحب مرض سل میشود چیزیکه مانع تزریق باشد و در روایت دیگر

از حضرت صادق علیه السلام منقولست که رای صاحب السمعان بریخ بگوشت
دم جنین رای صاحب سال درد هارا از بدن میکشد در مکارم الاخلاق از حضرت
ابی عبد الله علیه السلام منقولست که نیست در کاوزبان نمکی و کاوزبان باید پزم و
و ای دهنده تراست در بعده و در حدیث صحیح حضرت امام رضا فرمود نیکو خوراکی آب
سویق یعنی رو بود داده کرسنه را بیدار میکند و طعام را هضم میکند و حضرت صادق
فرمود که سویق هفتاد نوع بلارا دفع میکند و هر که چهل صباح بخورد کفتین او پیشود
از نوه و صفرا را قوی نشاند و معده را اصلاح میکند و شفای هفتاد درد است و هیجان
خون و حرارت را برطرف میکند و در ضمن حدیث دیگر فرمود که اگر تمکن سویق
نباشد خرما خورده شود و صفرا را برطرف میکند و در حدیث صحیح از حضرت امام رضا
منقولست که بهترین نان خورشها در دنیا و در آخرت گوشت است هرگز نشنیده که خویشتن
را وصف بهشت بفرماید و خبر نمیدهد بچیزی که بشتهوی او در حدیث از حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیه رسیده خوردن گوشت و در حدیث دیگر فرمود که گوشت خوردن در بیماری
گوشت را زیاد کند کسی که بیمار است گوشت نخورد هرگز خوش نشود و هرگز که
دندان در گوشش نکاشد در حدیث صحیح منقولست که خدمت حضرت امام رضا
عرض کرد که اهل بیت گوشت گوسفند نمی خورند و میگویند سودا را بحرکت می آورد و
ازان دردسر و دردهای دیگر پیدا میشود حضرت فرمود که اگر خدای عزوجل گوشتی بهتر
از گوشت گوسفند میدانست قربانی اسمعیل را گوسفند قرار نمی کرد و حضرت امام محمد باقر
فرمود که چون سر جبرئیل علیه السلام بحضرت موسی تکلیت کرد و بعد از چهل روز بسیار
شده بود وحی تعالی شد بحضرت موسی که امر کن بنی اسرائیل را که گوشت گاو را بسیار
بخورند حضرت صادق علیه السلام فرمود که مرق گوشت گاو بینی را زایل میکند و امیر
المومنین علیه السلام منقولست که در دل گاو دشمن جان است چون لحم بخورد و موضع
جای چوله مرده ان است چون که معلوم نمی شود در لحم حتی مردان است جزمی خورد
گوشت نخورد که زود بیرون آید مگر باشد که باعث زیادتی قوه می شود و بگیرد
خود را از زینت کرده اند در حدیث معتبر وارد شده است که هر که خواهد
خشم او کم شود و دلش مرد باشد گوشت در لحم بخورد و از حضرت امام موسی علیه السلام

روایت شده است که گوشت کتف ساق بازوی مرد را قوی میکند و پشت را قوی میکند
و در حدیث صحیح است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود از خوردن گوشت خام و فرمود که
از خوردن حیوانات درنده است بلکه نباید خورد تا آنکه آفتاب را تغییر نداده
در احادیث بسیار منع وارد شده است از گوشت قدید که در سایه خشک کرده باشند که
زود بحرکت می آورد و بعد از آن است میکند و در بعضی از احادیث بخور چون
منع وارد شده است و حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که با کی نیست در خوردن گوشت
شیر و در حدیث دیگر فرمود که مرگ بیماری هر دردی گوشت بخورند
ن در ... حضرت موسی ... علیه السلام فرمودند که تو
باید خوردن ماهی که اگر بیان نخورید کابنت و اگر نان بخورید کواد است و حضرت امیر
المومنین علیه السلام فرمود که مداومت نماید بر خوردن ماهی که بدن را می کاهد و
بروایتی ماهی تازه بیه چشم را میکند از دو حضرت رسول صلعم چون ماهی تناول میکرد
میفرمود اللهم بارک لنا فیه و ابدلنا خیرا منه و در احادیث بسیار مدح مرق گوشت
که نان در آن تر کرده باشند وارد شده و احادیث معتبره در
دیبا میکرد و در سر سرخ میکرد و در سر ... مدح کلیه و ... وارد شده که
محل تزکیه است و بجز اینها از همه اعضا تر دیکتر و از کثافات دورتر است حریره و حضرت امیر
فرمود که بر شما باد بخوردن حریره که ناچیل روز قوت عادت بد بعد و از عمل ماند
که خداوند عالمیان بر حضرت رسول نازل کرده بود و نعم مرق سبلت خواش گوشت را
زیاد میکند و معده گوشت را دارد و بخصوص بحدت حضرت امام رضا علیه السلام
صفرا را فرو برد حضرت فرمود که استعمال ... کن و نعم مرق را با بیار بخور و در حدیث دیگر
با گوشت وارد شده و حضرت صادق علیه السلام فرمود که زرده تخم سبلت است و سفیده آن
سنگین است و حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که بسیار خوردن تخم زیاده میکند و فرمود
و احادیث معتبره در مدح سرکه بسیار وارد شده است و منقولست که بهترین نان خورشها نزد حضرت
رسول سرکه بود و میفرمود که خانه که سرکه در آن باشد خالی از نان خورش نیست و حضرت
امیر المومنین علیه السلام فرمود سرکه خورش پیغمبرست سرکه که صفرا را زیاده
میکند و حضرت صادق فرمود که سرکه که از شراب بهم رسیده باشد کم صفرا را می کشد

دفع درد زانو میکند و [illegible] قوی میکند و شهوت زنان را قطع میکند و منقول است
که خوردن عسل و تلاوت قرآن و خاییدن کندر بلغم را میبرد [illegible]
[illegible] و هر چه کهنه شود [illegible]
احادیث بسیار وارد شده است و مراد از آن [illegible] یا قند یا از قبیل حلوا چیزی از
شکر ساخته [illegible]
و هر چه کهنه شود خشکی در او غلبه میکند و منقول است که حضرت امام موسی علیه السلام
در وقت خواب تناول میفرمود و منقول است که [illegible] نفع بلغم میکند و [illegible]
[illegible] درهم داشته باشد و غیر از چیزی نداشته باشد و هر [illegible]
[illegible]
[illegible] و چون شیر تناول میکرد
[illegible] از آنحضرت منقول است که
[illegible] شیر گاو [illegible] و حضرت امیر
مؤمنین علیه السلام فرمود که شیر گاو دواست و حضرت امام [illegible] علیه السلام فرمود که شیر
[illegible] شیر گاو [illegible] از شیر [illegible]
[illegible]
[illegible] باشد در
[illegible] و خنازیر و فساد و امثال آن کرده باشند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] باشد و در ایام خوردن [illegible]

[illegible]
[illegible] حضرت صادق [illegible]
از ضعف بدن فرمود که شیر بخورد که گوشت را میرویاند و [illegible]
و حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که هر که را [illegible]
[illegible] شیر [illegible]
[illegible]
[illegible] و حق تعالی شفاء شیر قرار داده است
[illegible]
[illegible] که روز اول ربع
رطل بات [illegible] درهم اضافه نمایند تا دو رطل [illegible] مزاج قوی باشد و [illegible]
[illegible]
[illegible]
داخل کند و دستور خوردن شیر [illegible] این است که روز اول نبات [illegible] مثقال شیر [illegible] مثقال
نبات سفید داخل نموده بنوشند و روز پنجم [illegible] مثقال شیر و [illegible] مثقال نبات زیاد
[illegible]
تا مثل اول شود و باید بحسب [illegible] زیاد و کم نمایند تا نفع از آن شود و [illegible]
[illegible]
منقول است که هر که [illegible] بار [illegible] و حضرت [illegible] علیه السلام
فرمود که دوست میدارم پنیر را و در روایتی وارد شده است که [illegible]
مضر است و [illegible] نافع است و موجب تولد فرزند میشود و حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام فرمود که خوردن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] میکند و [illegible] قطع میکند و [illegible]

که حضرت امام رضا علیه السلام خود بریان کرده پیش از طعام و بعد از طعام نان لیک
میفرمودند و در روایت معتبر بسیار وارد شده است که خوردن عدس دل را نرم میکند
و آب دیده را جاری میکند و در روایت معتبر منقول است که خوردن باقلا ساق را
بمغز میکند و دماغ را زیاده میکند و تولید خون زیاده میکند و در روایتی باقلا را
[illegible]
[illegible] منقولست که شخصی بخدمت امام موسی علیه السلام شکایت کرد
از مغز و بود که نان و طعام خود را حل کن آن را بو ماده حدیث معتبر است که اگر چه
[illegible]
[illegible] دن خرمای بود که حضرت علی بن الحسین علیهما السلام دوست میداشت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
واز ماهی و مسلمانان خوردن چنین مکن و بلکه از نیکه بخورد و در حدیث دیگر فرمود
[illegible]
[illegible] است که از بهشت آمده است انار ملس و سبب
[illegible] حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که سیب
[illegible] در حدیث معتبر مکرر است که اگر
[illegible]
[illegible] علیه السلام منقولست که سیب و بکلام مؤثر است
خوردن جمیع مرضها را دفع میکند مگر مرض مرگ و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه
السلام منقولست که میوه صاحب نعمت است و بعد از هم انار است فرمود که انار
نار که گرسنه را سیر میکند و سیر را هضم طعام میکند و فرمود که هیچ میوه نزد حضرت رسول
محبوب تر از انار نبود [illegible]
[illegible] باشد و فرمود که انار را با پیه خورید که دباغی معده میکند

مشو و برای افزاید و فرمود که انار ترش شیرین شایسته تر است [illegible]
و دو جوب درخت خرما حشرات و کرمهای زمین را ببرد و [illegible] از حضرت
[illegible] علیه السلام منقولست که [illegible]
فرمود که خوردن سیب نافع است برای زهر و سحر و استیلای جنه و غلبه بلغم و هیچ
[illegible]
[illegible]
خوردن به دل ضعیف را قوی میکند و معده را پاکیزه میکند و [illegible] میکند
[illegible]
[illegible]
[illegible]
انجیر که دهان را زایل میکند و استخوان را سخت میکند و موی را رویاند و [illegible]
[illegible]
از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که بخورید امرود که جلای دل
[illegible]
[illegible]
[illegible] خوردن و در حدیث دیگر حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که
[illegible] حرارت را فرو می نشاند و صفرا را ساکن میگرداند و دوای خلط خون را ساکن میکند
[illegible]
[illegible]
و میوه است که لطیف و اشتها آورنده که دهان را پاک میکند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت صادق علیه السلام منقولست
که خیر نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم میوه تازه ای در [illegible] و بر مردم

بکذارند و میکفتند اللهم کما ابتدأت اولها فی عافیة فاختم آخرها فی طاعة بعونی
[illegible]
سبزیها از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکز خوانی نزد امیر المؤمنین علیه السلام
نمی آوردند مکر آنکه سبزی در آن بود و فرمود که دلهای مؤمنان سبزاست و مایل است
بسبزی و فرمود که هرکه شب بخوابد و هفت برک کاسنی در معده او باشد در آن شب از
قولنج ایمن کردد و فرمود که کسی که خواهد مال و فرزندش زیاد شود بسیار بخورد
برک کاسنی را و در حدیث دیکر فرمود که هیچ سبزی نیست که [illegible] برکی از آن نیست
مکر آنکه قطرهای از بهشت بر روی او [illegible] پس وقت خوردن حرکت مدهید
که قطرهٔ آن بریزد و فرمود که کاسنی بهترین سبزیهاست و فربه را بسیار نیکو میکند
و [illegible] شب عارض شود و صداع داشت حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود که کاسنی را بکوبند و بر روی کاغذی پهن کنند و روغن بنفشه بر آن بریزند
و بر پیشانی بنهند که تب و صداع را برطرف میکند اما دستور آشامیدن آب
کاسنی موافق دستور طبی آنست که برک او را شسته کوفته [illegible]
کرم کنند و شب کذاشته روز دیکر صاف نموده از [illegible] مثقال تا هشتاد مثقال
[illegible]
سکنجبین [illegible] و هرکاه اخراج صفرا مراد بود [illegible] و [illegible]
[illegible] آب کاسنی [illegible] و هرکاه برک کاسنی [illegible]
[illegible]
[illegible] مثقال [illegible]
[illegible] مذکوره بنوشند که [illegible] دستور آشامیدن
[illegible] کاسنی است و اکر خواهند اجرای مسهل [illegible]
[illegible] صاف نموده بنوشند و [illegible] آب
[illegible]
[illegible]
مرویست و اکر [illegible] خوانده باشد [illegible]
[illegible]
[illegible] زخوره و خون [illegible]
[illegible]

موسی علیه السلام منقولست که شخصی را علت [illegible] عارض شده بود فرمود که [illegible]
[illegible] حضرت صادق علیه السلام [illegible]
[illegible]
بواسیر را قطع میکند و هرکه مداومت کند بر آن از خوره ایمن است و حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام [illegible] حضرت صادق علیه السلام
[illegible]
[illegible]
[illegible] و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقولست [illegible]
[illegible] علیها السلام و در حدیث دیکر فرمود که بر شما باد بخوردن [illegible]
[illegible] از حضرت صادق علیه السلام منقولست [illegible]
[illegible]
[illegible] و بیرون [illegible]
[illegible] علیه و آله منقولست که [illegible]
[illegible] از بهشت [illegible]
[illegible] منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم دوست
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و رفع عطش
[illegible]
[illegible] از چهل و پنج مثقال تا نود مثقال [illegible]
[illegible] و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که [illegible]
[illegible]
[illegible] میکند و در روایت دیکر فرمود که [illegible] و در روایت دیکر

... را دفع میکند و در حدیث معتبر از امام جعفر و امام موسی علیهما السلام منقول است
که خوردن شلغم قوت جماع را زیاد میکند و امان میدهد از فالج و دفع بواسیر میکند و
در چهار حدیث معتبر وارد شده است که ... شلغم ... که هیچ کس
نیست مگر آنکه در او رگ ... هست و شلغم آن رگ را میگدازد و در حدیث معتبر منقول است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله ... با نمک می خوردند و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که ... که باعث زیادتی برکت می گردد
[illegible]
دیگر از آن حضرت منقول است که ... بادنجان را که ... در ...
... بسیار است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است ...
[illegible]
[illegible] ... میکند ... را ... میکند
[illegible]
[illegible]
... که طاعون آن شهر را از شما دور گرداند و فرمود که هر که ... خورد ...
... اما اگر کسی که به مسجد رود ... و از حضرت صادق
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... اگر قبول کند ... اگر ...
[illegible]
[illegible] ... حضرت منقول است که ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
طعام ... و بعد از ... دست ... و حضرت
رسول فرمود که ... حاضران و غایبان ...

قبول کند ... باشد که این از امور ... که در دین لازم است و
... حضرت ... فرمود که ...
[illegible]
[illegible] ... است در
احادیث معتبر وارد شده است که بهترین آشامیدنیهای دنیا و آخرت آب است
و در آب زمزم دواست از برای هر دردی که برای آن بخورند و حضرت صادق
علیه السلام فرمود که آب زمزم شفاست از هر دردی و در روایت دیگر از برای هر
[illegible]
... که بدن را پاک میکند و بیماریها و دردها را از بدن دفع میکند و از حضرت
صادق علیه السلام ... وارد شده است ... خوردن ... و در روایت دیگر وارد
[illegible]
... زیاد ... مگر ... تا آنکه ... افتاد بخدمت حضرت
صادق علیه السلام ... که ...
... کعبه ... طلب کردم ... از مردم ...
[illegible]
[illegible]
صادق علیه السلام منقول است که ...
[illegible] ... در احادیث ... وارد شده
... حضرت رسول ...
[illegible]
حضرت صادق علیه السلام ...
[illegible]
[illegible] ... و حضرت
موسی علیه السلام فرمود که خوردن آب سرد ... و حضرت امام
رضا علیه السلام فرمود که ...

دیگر بکردانیدن آب را زایل میکند و قوت بید بیدستاق و قدم را و سنگ آست
اشامیدن آب مضاعف بمکیدن و بدفعات مرغشا که یکبار فرو برد ماند
کبوتر از حضرت پیغمبر صلعم مرویست که فرمود بد اشامیدن آب عثا موجب
دردجگر می شود و سنت است که بسه نفس خورده شود و حمد خدا بعد از هر
نفس کند و بدست خود یا شامد از حضرت صادق علیه السلام سئوال کرد
و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که
و از حضرت رسالت پناه صلعم روایت است که
السلام بن سالم و ابو بصیر و ابان از انفرات مروی است و از انفرات مشهور میان
است که آب خوردن بسه نوبت و سزاوار است حساب کردن
چنانچه از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که بسیار خورد آب
که ماده مرا خوشی است و از آنحضرت علیه السلام منقول است که هر که آب
بخورد و حضرت امام حسین و اهل بیت او را یاد کند و لعنت کند کشندگان
و از حضرت رسالت پناه صلعم روایت است که
علی قاتل الحسین علیه السلام و لعنة الله علی قاتل الحسین علیه السلام
آب خوردن سه نوبت بود یا نیکرا آب خورد و هر نوبتی خواهش آب داشته باشد از آن آب
پس خدا بسبب این بهشت را بر او واجب گرداند و تا آخر حدیث و در حدیث معتبر از آنحضرت

و از حضرت منقول است که حضرت رسول صلعم چون آب خوردندی میفرمود
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون آب خورد میگفت

[illegible] خرجت وعلى الله توكلت لا حول ولا قوة إلا بالله [illegible]

[illegible]

[illegible] اللهم إني أسألك خير أموري كلها وأعوذ بك [illegible]

[illegible]

[illegible]

ودر سفر [illegible] خفی [illegible] دو رکعت
که در فقیه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام [illegible] محمد بن
مسلم را گفته باید محافظت کنی [illegible] مرد و جه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] از فاتحه چنانچه در حدیث وارد شده
و در اعمال وقت نماز [illegible] نوشته خواهد شد [illegible]
[illegible] و فریضه [illegible] باشد برای [illegible]
[illegible] چنین کند که دو رکعت از
[illegible]
[illegible]
[illegible] از سوره‌های قصار که از والضحی تا سوره الناس است
خواند مستحب است در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله بخواند و در رکعت دوم
[illegible] وسند حسن روایت کرده و در
[illegible] هر سوره که خواهد در رکوع و سجود چنانکه گذشت [illegible]
قنوت و تشهد و تسلیم بگوید بعد از سلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] رکعت [illegible]
[illegible] نوشته شد [illegible]
[illegible] نماز [illegible] مگر در چهار از آنها اول نافله
[illegible] که در ابتدای شروع هشت رکعت تکبیرات ستة و ادعیه ثلاثه را باید
[illegible] در اول نافله مغرب [illegible] و در اول وتر [illegible] در اول [illegible]
[illegible] ساعت [illegible]

بجز از دعیه دوازده ساعت روز که در فصل بعد ذکر خواهد شد پس دو رکعت دیگر
از آن هشت رکعت بگذارد بدون تکبیرات سبعه و ادعیه ثلاثه و آن تعقیب و دعا
[illegible]
[illegible]
نماز ظهر و فصل کند میان اذان و اقامت بدو رکعت باقی هشت رکعت چنانکه
گذشت و این هشت رکعت نافله در سفر ساقط است و نیز [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
[illegible]
[illegible] تکبیر گوید و باید [illegible] لا اله الا الله الها واحدا تا آخر [illegible]
[illegible] تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام بگوید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

کفعمی از آنحضرت روایت کرده که بعد از نماز صبح و نماز ظهر [illegible] بگوید اللهم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] که قبل از بن مذکور شد بخواند و اختیار کند از انها الحمد را بیرون [illegible]
خواندن از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر که مداومت [illegible]
سوره کند در فریضه و در نماز حق تعالی روز قیامت [illegible] عملش [illegible]
[illegible] از حضرت [illegible] که بسیار کند [illegible]
[illegible]
[illegible]
و از فضل حق تعالی [illegible] مرسلین دارد و بعد از فراغ از دو رکعت اول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] محمد و [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و [illegible] محمد [illegible]
[illegible] اسألك باسمك الاعظم الذی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
پس دو رکعت دیگر بگذارد و [illegible] اللهم انی ادعوک بما دعاک [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] علی محمد و [illegible]
[illegible] بما دعاک به عبدک [illegible] و انت ارحم الراحمین [illegible]

[illegible] من [illegible] اهل [illegible] دعاک [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و انا ادعوک [illegible] عبدک [illegible]
[illegible] ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفرج [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
تفرج همی و تصلح شأنی فی دینی و دنیای و ان تدخلنی الجنة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
صادق مرویست که هر که بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه استغفار کند حق تعالی [illegible]
کند او را [illegible] و در روایتی دیگر هفتاد سال و پنجاه سال [illegible] احادیث [illegible]

[illegible]

[illegible] کند باد ابی که گذشت در فصل اول و بعد بگوید [illegible]

[illegible] از حضرت امام رضا علیه السلام روایت که در سجده [illegible]

[illegible] مرتبه میفرمودند [illegible] و نیز [illegible] از حضرت منقولست که در [illegible]

[illegible]

[illegible] ساعت نهم ودهم ویازدهم که در فصل ششم ذکر خواهند [illegible]

[illegible]

[illegible] ساعات روز وادعیه مخصوصه [illegible] وقت [illegible]

[illegible]

[illegible] اثنی عشر سلام الله علیهم ودعاهای [illegible] ساعت [illegible] که منسوبست [illegible]

[illegible]

[illegible] وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نماز عصر حضرت امام رضا علیه السلام منسوب است و دعایش اینست [illegible]

[illegible]

[illegible] علي بن ابيطالب الذي اخرنه [illegible]

[illegible]

[illegible] امام صادق عليه السلام [illegible]

[illegible]

[illegible] ايضا بسند هاي معتبر
انحضرت وحضرت كاظم عليهما السلام منقولست كه چون نزديك بغروب افتاب
شود ايد بخوان تا ايمن كردي از شر دنده واز شر شيطان لعين ورزند [illegible]

[illegible]

[illegible] شر [illegible]
من شر ما كان في الليل والنهار ومن شر ابي مرة وما ولد ومن شر
الرجيم ومن شر ما وصفت وما لم اصف والحمد لله رب العالمين وديكر
مناسبست خواندن دعاي دوازدهم روز كه كذشت وما ادعيه مختصه بنا از اكثم
[illegible] از حضرت صادق عليه السلام روايت كه در هنگام غروب ميفرمود امسينا
[illegible] والواحد القهار والحمد لله رب العالمين الذي قضى بالنهار

[illegible]

[illegible] فما انعمت به علي [illegible] از حضرت امير
[illegible]
[illegible] فيه حامدين لله الحمد كما امسينا لك مسلمين سالمين وديگر چراغ [illegible]
[illegible]
[illegible] از غروب افتاب وبيتار ابر طرف ميكند وروزي را زياد ميكرداند
وايضا از انحضرت منقولست كه چون چراغ را بيفروزند [illegible]

[illegible]

در برطرف شدن سرخی طرف مشرق سنت خواندن دعا و اذکار موجب [illegible]
و اخبار اهل بیت اطهار وسیلهٔ جلب منافع و دفع مضار است چنانچه بعضی از آنها
مذکور گردید و در این وقت ذمهٔ مکلف مشغول است به [illegible] رکعت فریضه و چهار
رکعت نافله و این نافله را بعد از فریضه باید بجا آورد به دو سلام و در سفر ساقط نمی‌گردد
و بعضی هم تصریح نموده‌اند اول وقت این فریضه را ابتدای برطرف شدن سرخی مذکور است
تا آن مقدار که ادای آن شود و بعد از آن وقت نماز عشا درآید و در هر دو مشترک
[illegible]
[illegible]
در مفتاح الفلاح گفته که مستفاد از روایات معتبره از اهل بیت عصمت [illegible]
[illegible]
کافی به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که آن حضرت فرمود
[illegible] دو وقت یکی وقت فضیلت
و دیگری وقت اجزا غیر نماز مغرب که وقت آن یک وقت و چون [illegible]
[illegible] در مجلس شصت و دوم از کتاب امالی از ابی اسامه روایت
[illegible] علیه السلام [illegible] بود کسی که
[illegible] می‌دارد نماز مغرب را تا مشتبک شود ستاره‌ها پس من از او بیزارم و چنانچه
[illegible]
[illegible] نماز مغرب [illegible]
[illegible] آن حضرت من بیزارم بسوی خدا از کسی که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] دو وقت مگر مغرب پس به درستی که گردانید از برای آن وقت واحد
و تجویز وارد شده است در روایات معتبره بیرون رفتن وقت مغرب به زایل شدن
شفق و جماعتی از علمای ما رضوان الله علیهم به آن عمل کرده‌اند و قرار داده‌اند
ما بین غروب و رفتن شفق را وقت از برای شخص مختار و ما بعد آن را وقت از برای

از برای مضطر و اظهر مذاهب مشترک است که مضیق وقت فضیلت آن است [illegible]
[illegible] علیه السلام [illegible]
تاخیر کند اشتباک نجوم و هر کسی که اعتقاد داشته باشد و چون که تاخیر [illegible]
[illegible]
ندارد و واقع شده است یا بعلت انکار اعتبار اخبار کرده طرح کرده است یا معاذ
[illegible]
[illegible] است که تاخیر شود از برطرف شدن شفق و الله اعلم و چون غروب آفتاب
محقق شود اذان و اقامت بگوید و شروع در نماز کند و باید ترک نکند اذان و اقامت
[illegible]
قائل بوجوب اذان و اقامه در نماز شام شده‌اند بعضی قائل به بطلان نماز اند در ترک آنها
[illegible]
باشند چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بنشیند ما بین اذان
[illegible]
[illegible]
[illegible] و حضور صلواتک و اصوات دعاتک و تسبیح ملائکتک ان تصلی علی
[illegible]
اقامت بجز آنکه گذشت از دعا بخواند و شروع در نماز نماید با آداب و شرایطی که پیش
[illegible]
رکعت و بعد که قل یا ایها الکافرون باشد و امثال آنها و در رکعت ثانیه سورهٔ توحید
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
شدن سرخی جانب مغرب است بیرون رود و بعضی گفته‌اند تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها

بخواند و باقی را بعد و ملا محمد باقر رحمه الله در مقابس گفته کمان من اینست که اجزاء [illegible]
[illegible] از نوافل خواند افضل است بشرط خواندن خصوصاً تعقیباتی که وارد شده [illegible]
[illegible] حرکت دادن پاها باید خواند و چون خوف بیرون رفتن نوافل هم رساند
[illegible] در حدیث معتبر وارد شده که فضیلت تعقیب [illegible]
[illegible] ماند و قول ملا محمد باقر رحمه الله در نزد حقیر ظاهر [illegible]
[illegible] حضرت صادق علیه السلام رویت که هر که بعد از نماز مغرب [illegible]
[illegible] یفعل ما یشاء ولا یفعل ما یشاء غیره حق تعالی [illegible]
[illegible] و سنت است که بعد از نماز مغرب [illegible] مرتبه بگوید ما شاء الله لا حول
[illegible] استغفر الله و بگوید اللهم انی اسئلک موجبات رحمتک و
[illegible] و السلامة من کل اثم و الغنیمة من کل بر [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اللهم انّی اتقرّب الیک بوجهک ولتغفر لی وارحمنی [illegible]
[illegible] هر گاه وقت وه نکند دعاهای مشترک
[illegible] اول تعقیبات نماز صبح مذکور شد اکتفا می توان
[illegible] نماز شام خلافست واحادیث نیز اختلافی دارد و
[illegible] آنکه نظر را مقدم داشتن بر نوافل افضل باشد و اگر
[illegible] شد و در سجده و بعد از
[illegible] نافله نماز شام و سایر
[illegible] نماز شام چهار رکعتست بدو سلام و تاکید در
[illegible] در حضر و سفر احادیث بسیار وارد شده است از انجمله از حضرت صادق
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] منقولست که گفت
زنود بدرستیکه خدای تعالی مباهات میکند بر بنده که قضا کند نماز شب را در روز
ویفرماید ای ملائکه من نظر کنید سوی بنده من که قضا میکند امری را واجب نکرده ام
[illegible] مستحب است مبالغه نمودن در گفت
[illegible] پس قرائت کردن بعد از سوره حمد توحید را

سه مرتبه و در ثانیه انا انزلناه و اگر خواهد در رکعت اول جحد کفعل یا ایها
باشد و در ثانیه توحید بخواند و در حالت تمامیز اکتفا میتوان نمود مثل سایر نوافل
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] والدی وولدی وجمیع اخوانی المؤمنین فی
[illegible] برحمتک یا ارحم الراحمین پس دو رکعت دیگر بگذارد و بخواند
[illegible] السموات والارض وهو العزیز الحکیم له ملک
[illegible]
[illegible] استوی علی العرش
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] علی محمد [illegible]

[illegible] نات مشترکه وا بين خمس مختص بمغرب و بعضا دعيه مشترکه صباح و مسا که
[illegible] گو بار اجتناب طار و بعده شکر را بکند چنانکه گذشت و اما سایر آنها
[illegible] عمل است وان دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد این و ذا النون
[illegible] عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت
[illegible] الآية [illegible] المؤمنين و در
[illegible]
[illegible] ن المسالين [illegible] دعا او سوال کند حاجت را انشاء الله تعالى
[illegible] دیگر بعد از ساعت غفلت دو رکعت است که در
باب سطورات رکعت اول الحمد و سوره اذا زلزلت سیزده بار و در رکعت دویم الحمد
[illegible] مرتبه سوره توحید چنانچه از حضرت صادق علیه السلام مرویست که حضرت رسول
فرمود که هر که این نماز را [illegible] بکند [illegible] بهشت و ثواب
[illegible] الله تعالی دیگر و این ساعت دو رکعت نماز [illegible]
[illegible] باشد [illegible] احکام اوقات نوشته خواهد شد فصل دویم
[illegible] و فضیلت [illegible] اول وقت عشا [illegible]
[illegible] از نماز مغربست و نماز غیر [illegible] زوال حمره مغربیه است چنانچه [illegible]
[illegible] وقت عشا آخر [illegible]
[illegible] نماز [illegible]
[illegible] این وقتیست با برکت و [illegible] و طلب حاجت در [illegible] اجابت دارد
چنانچه از حضرت رسالت صلعم روایت که هر که حاجتی داشته باشد در این وقت سؤال
نماید که دو فیض است که حضرت [illegible] و بعد از نماز [illegible]

[illegible] در این وقت ماثورات [illegible] رکعت [illegible] و دو رکعت [illegible]
بعد از اذان و اقامت با آداب [illegible] وقت فضیلتش [illegible]
و وقت ادائش تا [illegible] نصف شب [illegible] و این نماز چهار رکعتست در حضر
و دو رکعت در سفر و چون وقت این نماز وسیع است سنت است سورهای
طوال خواند در رکعت اول مثل سوره سبح اسم ربک و الشمس که بسند صحیح روایت شده
است یا مانند آن و در دویم سوره توحید و نیز سنت است طول دادن در قنوت و
[illegible]
[illegible] بر محمد و آله بر هر دعائی که خواهی بکن دیگر خواندن این دعا است اللهم
[illegible]

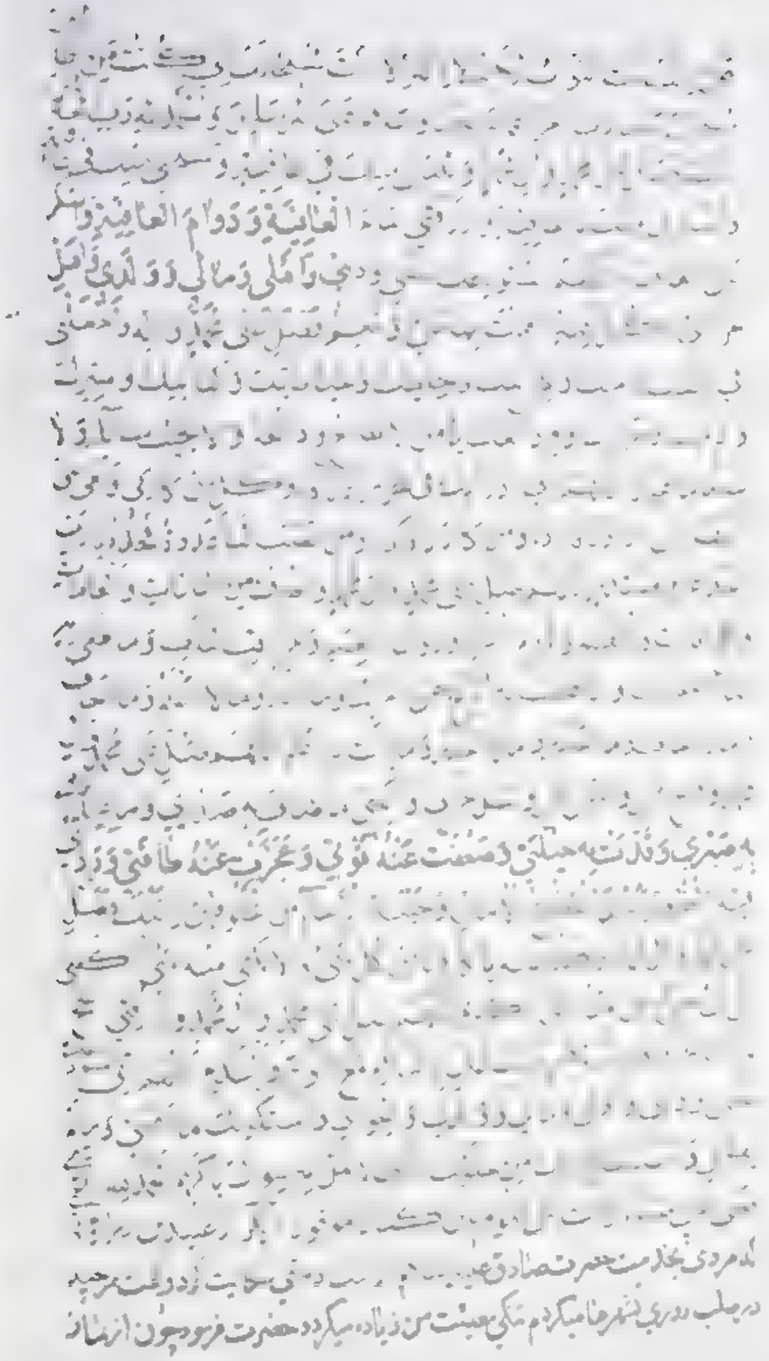

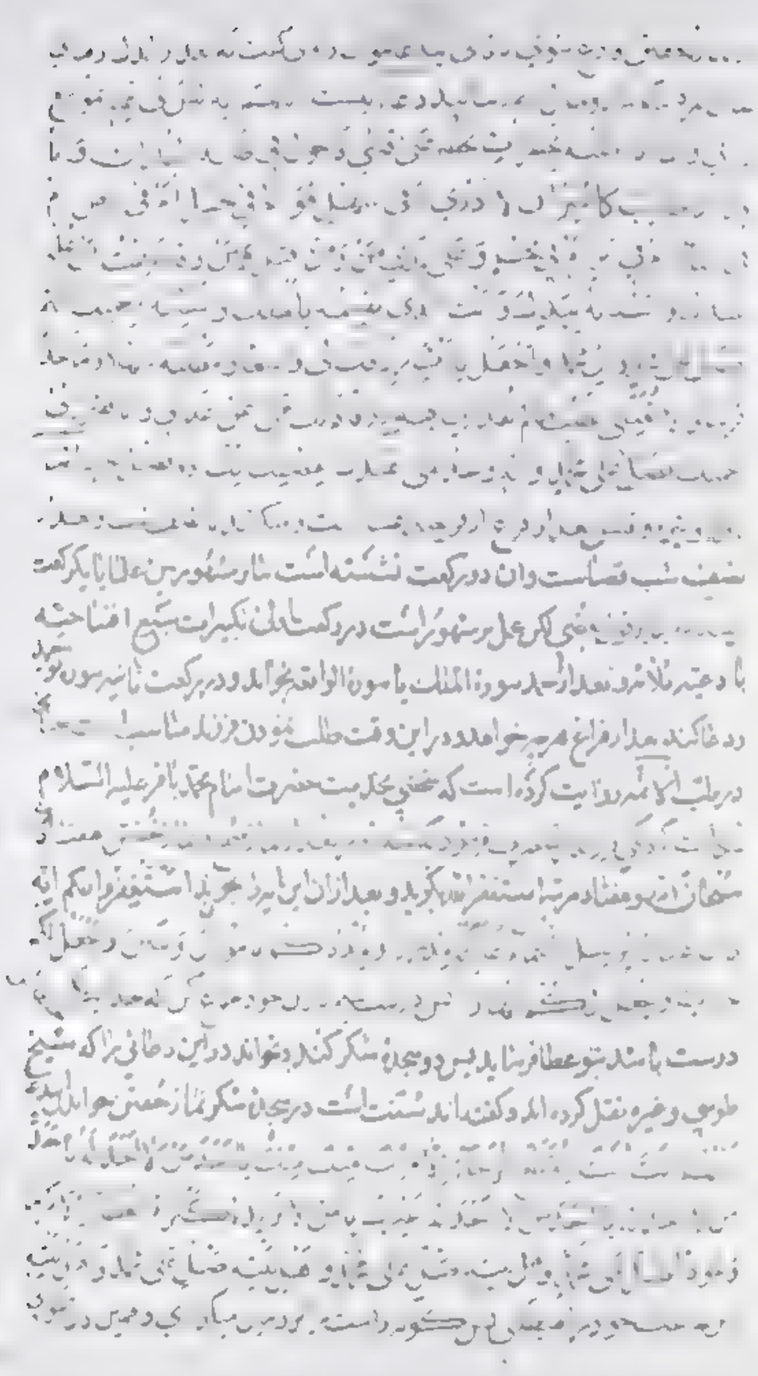

[illegible]

[illegible]

[illegible] جمله واستثنا

[illegible] گفته

[illegible] وقت خواب

نصف شب مشتمل بر پنج نوع نوع اول در بیان اوقات خوابست بدانکه خواب کرد

[illegible]

[illegible]

[illegible] از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت

[illegible] مناست وخواب قبلهٔ نعمتست و

[illegible]

[illegible] المؤمنین علیه السلام مرویست که بخوابد مسلمان در حالتی

[illegible] مگر با وضو واگر آب نیابد برای وضو تیمم بکند [illegible]

[illegible] منقولست که خواب [illegible] غفلت و

[illegible]

بجهت وخواب حسرت خواب غفلت در مجلس ذکر است وخواب متفاوت

[illegible]

[illegible]

در بیان خوابست مشهور میان علما آنست که خوابیدن در مساجد مکروهست

وظاهر احادیث آنست که مکروه نیست مگر در مسجد الحرام و مسجد رسول صلعم و در

[illegible] بسیار است که رسول خدا صلعم [illegible]

[illegible]

[illegible]

نداشته باشد از امان خدا بدر بوده و در احادیث از حضرت صادق علیه السلام

منقولست که مکروهست کسی تنها بخوابد و فرموده مرد و زن مرد و در این حکم مساویند

مساویند پرسیدند اگر سه طرف دیوار داشته باشد چون است فرمودند هر چهار

طرف باید دیوار داشته باشد و در بعضی از روایات حد بلندی دیوار در

[illegible]

[illegible] از خواب مرتبهٔ اول رود بعد از آن بخوابد نوع سیم در

[illegible]

چنانچه در فقیه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که وضو بسازد و

[illegible]

[illegible] خواب را تجویز کرده اند بدل وضو [illegible]

[illegible]

[illegible]

با دیوانه شود ملامت نکند مگر خود را [illegible] اطفال خود را در وقت خواب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خواب نماید چهار میل از چشم راست و [illegible] میل در چشم چپ و بیرا از حضرت [illegible]

که سرمه کشیدن نزد خواب امانست از بی که نازل شود در چشم و در حدیث دیگر

از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که سرمه سنگ چشم را جلا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نقل کرده که چون اراده نمائی که سرمه بکشی میل را بدست [illegible]

[illegible]

[illegible] وَامْدِنِي إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ وَارْشِدْنِي [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] یس و سورهٔ اذا وقعت [illegible]

[illegible] از حضرت صادق علیه السلام [illegible]

[illegible]

[illegible] از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت شده که هر که سوره [illegible]

[illegible] روی او مانند ماه شب چهارده [illegible]

[illegible] حضرت امام محمد باقر علیه [illegible]

[illegible] است در وقت [illegible]

نمیرد تا خدمت حضرت صاحب الامر علیه السلام برسد و اگر بمیرد در همسایگی حضرت [illegible]

[illegible] حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که خانهٔ خود [illegible]

[illegible] خانه خود را بر وقت خواب بکند که اگر خانه [illegible] داخل شده باشد

[illegible] و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون کسی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] بعضی دیگر در حدیث دیگر وارد شده که چون وقت خواب برسد تسبیح حضرت فاطمه

علیها السلام بخوان و آیة الکرسی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و ده آیه

از اول سورهٔ صافات بخواند و در حدیث دیگر آیة الکرسی سه مرتبه است و دیگر [illegible]

[illegible] از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده که هر که سورهٔ الهکم

[illegible] علت فقر ایمن کرده و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق

[illegible] است که هر که یازده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد پیش از خواب بخواند گناهانش [illegible]

شود و او و همسایگانش از بلاها محفوظ باشند و اگر صد مرتبه بخواند گناهان پنجاه سال [illegible]

[illegible] در حدیث صحیح [illegible] سورهٔ قل هو الله احد و قل یا ایها

الکافرون را پیش از خواب بخواند که قل یا ایها الکافرون بیزاری از شرک است و قل هو الله

احد نسبت پروردگار است و در روایت معتبر دیگر وارد شده که هر که در وقت خواب یازده [illegible]

ده مرتبه سورهٔ انا انزلناه بخواند حق تعالی یک فرشته را موکل گرداند که او را [illegible]

[illegible] و ایضا منقولست که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله وقت خواب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] که هر که در وقت خواب این آیات را بخواند از دزد ایمن [illegible]

[illegible] ادعوا الله او ادعوا الرحمن ایاما تدعوا فله الاسماء الحسنی و لا تجهر بصلاتک و لا تخافت بها [illegible]

[illegible] الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له

[illegible] و کبره تکبیرا و ایضا از برای دفع ضرر و بیناییده [illegible]

از حضرت علی بن الحسین علیهما السلام منقولست که هر که در وقت خواب بخواند ضرر و

بینایی او [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... دو دست چپ خوابیدن و در خوابیدن ... [illegible]

[illegible]

... فضیلت خوابیدن بر دست راست و منع خوابیدن بر دست چپ بسیار وارد شده ...
در حدیث دیگر وارد شده است که ... [illegible]

[illegible]

... که اینها را بخواند در وقت خواب محفوظ ماند از ... [illegible]

مرویست که فرمود هر که بخواند این کلمات را پس من ضامنم که نرسد باو نیش عقرب ...

[illegible]

... استغفار پیش از خواب وارد شده و در حدیث صحیح از حضرت ... منقولست که هر که بعد از خوابیدن در رختخواب سه مرتبه بگوید الحمد ...

[illegible]

... النجوی من الشیطان لیحزن الذین آمنوا ولیس بضارهم شیئا ... بگوید عذت بما عاذت به ملائکة الله ... [illegible] ... ومن شر الشیطان الرجیم و در اثنای خواب چون ... از حضرت منقولست که هر وقت از پهلوی به پهلوی دیگر گردد ... [illegible] ... ایمن باشد ... وصلی الله علی محمد و آله ... [illegible]

... انحضرت فاطمه علیها السلام ...

[illegible]

وانا اول المؤمنين ايضاً از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام منقول است كه حاجت
نافع است براي تاريخ جنم و ديدن خواب نوع جمله بنماز و دعا براي ديدن
[illegible]
حضرت رسول صلعم را در خواب ببيند بعد از نماز خفتن غسل نيكو بجا آورد
و چهار ركعت نماز بگذارد و در هر ركعت بعد از حمد صد مرتبه آية الكرسي بخواند و بعد از
[illegible] صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و جامه پاكيزه بپوشد كه [illegible]
[illegible] و دست راست در زير رخسار [illegible]
[illegible]
ملك ذات الجمال ديدم كه روح [illegible] روايت كرده است
كه فرزندان خود را وصيت كرد و گفت كه هر گاه [illegible] از شما رو دهد با حادثه

[illegible]
ودعا بايد در شب اول [illegible] و گمان دارم كه [illegible] بگويد كه روح
از اين غم و دلگيري [illegible] و در مكارم الاخلاق شيخ طبرسي [illegible]
نوشته و دعا را بياورده ايضاً بسند معتبر از حضرت امام موسي عليه السلام روايت
كرده است كه هر گاه بسوي خدا حاجتي باشد و خواهد كه آن را در خواب ببيند
جاي خود را [illegible] در سه شب با غسل بخوابد و با خداي تعالي مناجات كند
[illegible]
خود برسد نوع [illegible] خواب [illegible] و تعبير خواب در حديث معتبر
[illegible]
و هوامي بيند خواب [illegible] راوي پرسيد [illegible]
[illegible] كه اگر چنين باشد خواهد [illegible]
[illegible] چنين [illegible]
[illegible]
[illegible] و چون [illegible] ملائكه ملاقات ميكند [illegible]
[illegible] و از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقول است كه حضرت رسول
[illegible]
تا آنكه خود از براي خود تعبير كند [illegible] كه تعبير كرد [illegible] خواب خود را نقل
[illegible] در حديث معتبر منقول است كه شخصي
خدمت حضرت صادق عليه السلام آمد و گفت خواب ديدم كه آفتاب بر سرم تابيده بود
[illegible]

دردین عرصه [illegible] بحضرت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت [illegible] کرت [illegible]

شد و دختنای بود که به بهشت پوشید بانی پاره پاره خواهد کرد زیرا که [illegible]

[illegible]

[illegible] دور کردم و در خانه نشستم دختری گذشت و او را [illegible]

[illegible] کردم [illegible] شد و آمد و سر او ان دختر گفت و من [illegible]

خانه مادرم و دختنای بود پاره پاره کرد و منقولست که شخصی دیگر با ان حضرت عرض [illegible]

[illegible] بسیار مترحم و ما ادری که [illegible] است خواب دیدم که [illegible]

[illegible] حضرت فرمود که [illegible] لیکن مرضی و [illegible] داد

[illegible] انا معاشر [illegible] طول عمر است [illegible]

[illegible] حسین فرمود که زیارت حضرت امام حسین علیه السلام [illegible]

[illegible] ان حضرت در خواب [illegible] توفیق زیارت آن حضرت [illegible]

[illegible] آن حضرت منقولست که شخصی گفت در خواب دیدم [illegible]

[illegible] فرمود که [illegible] فرمود که اگر [illegible] خدا [illegible]

[illegible] چون [illegible] خدا او را دختری خواهد داد [illegible]

[illegible] گفت دوازده [illegible] فرمود که دوازده دختر [illegible]

[illegible] که من این حدیث [illegible] نقل کردم او گفت که من [illegible]

[illegible] و یازده [illegible] دارم و در حدیث صحیح منقولست که حضرت امام رضا [illegible]

فرمود که من [illegible]

[illegible]

که یاسر خادم [illegible] امام رضا علیه السلام عرض کرد که در خواب دیدم که [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از [illegible] بدندان [illegible] دیدم [illegible] بیرون [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] چون دیدم که [illegible] دیگر غیر از من ندارد در خواطر [illegible]

[illegible] کردم که بقیمت بسیار ارزانی از او بخرم [illegible]

از نصف شب تا طلوع صبح و در این [illegible] فضل اول در فضیلت این وقت [illegible]

برخواستن است [illegible] دنی است که [illegible] خدای تعالی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اول شب [illegible] اول شب [illegible] و لکن [illegible]

وسط شب تا خلوت کنی من [illegible] خلوت کنم [illegible] خود را [illegible]

[illegible]

یستغفرون و بعد [illegible] وقت طلوع فجر است [illegible]

[illegible]

و بجو ستن شب و فضیلت آن وارد شده است از آنجمله در کافی بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده که شرف مؤمن در خواستن او است در شب و عزت
او استغنای از مردم ایضا در کافی از حضرت ابی عبدالله روایت کرده که فرمود بدرستیکه
که غیر مؤمن و زینت وست در دنیا و آخرت نماز در آخر شب و یاس او از آنچه بیش
[illegible]
[illegible] کند مگر آنکه [illegible]
[illegible]
فرمود ساعتی است که از شب نصفی گذشته باشد و باقی مانده باشد ثلث آن
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] از سر برداشتن از آن الحمد لله
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و در حدیث دیگر منقولست که چون از خواب بیدار شوی
[illegible] لا اله الا انت

لا انت ظلمت نفسی و عملت سوءا [illegible] انک انت التواب الرحیم الغفور و در حدیث
دیگر است که چون حضرت صادق در آخر شب [illegible]
میگفت اللهم اعنی علی هول المطلع و وسع علی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] چون خواهد مشغول عبادت
[illegible] محتاج غسل باشد و اذا بسواد غسل [illegible] در فصل
ستیم در مقاله اولی گذشت و بعد از آن سواک کند که سنت است و وضو
[illegible] که در فصل [illegible] مذکور گذشت [illegible] استغفار نماید و دو
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و در عین [illegible] کمترای معبود سزاوار پرستش از جمیع [illegible]

وجامهٔ پاکیزه بپوشد و بسوی قبله برگردد و ده بار سورهٔ انا انزلناه
را بخواند پس آب را کرد اگر خدا که نماز خواهد کند باشد پس دو رکعت
[illegible]
[illegible] حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام روایت کرده که هرگاه [illegible]
[illegible] بشست مسکین هر مسکینی نصف صاع صاع حضرت
[illegible] پس هرگاه شب شود غسل کن در ثلث آخر شب
[illegible] بپوشند و [illegible] ببند و بعد از آن دو رکعت نماز
[illegible] در رکعت [illegible]
[illegible]
یاد کن خدای تعالی را و بعد از آن یاد کن گناهان خود را و اقرار کن بگناهان خود [illegible]
[illegible] بسجده رود چون سر از سجده بردارد پنجصد بار بگو اللهم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خود را رحمت شود هر [illegible]
[illegible] بدرستی که هرگاه چنین کنی امید دارم که [illegible]
[illegible] سلام
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] در رکعت اول بخواند بعد از سوره حمد توحید
[illegible] پس [illegible] تکبیر
[illegible] قنوت و گفته که هرگاه بگذاری ثواب دو رکعت نماز را
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] ولا [illegible]
[illegible]
[illegible]
در فضیلت و آداب و ادعیه هشت رکعت نافله شب و دو رکعت شفع و
[illegible] اول وقت نماز شب [illegible]
فجر ثانی که طلوع صبح صادق است شود افضل است پس اگر چهار رکعت
[illegible] صبح طلوع کند تمام کند [illegible]
مشهور آنست که جایز است مقدم داشتن نماز شب [illegible]
مر صاحب عذر را و قضا کردنش در روز افضل است از تقدیم [illegible]
[illegible]
کرد از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که نماز زوال روز را میدانیم [illegible]
[illegible] آفتاب پس چگونه بدانیم زوال شب را پس حضرت فرمود از برای [illegible]
[illegible] مانند زوال آفتاب [illegible]
[illegible]
[illegible]
و باین آمده از وسط السماء و این نماز شب از جملهٔ سنتهای مؤکده است
که فضیلت تمام و منزلتی [illegible] دارد و در وی اجر و ثواب بسیار وارد
و اخبار بسیار است و فضایل و حسنات و ارتفاع درجات و اطلاع [illegible]
و فیض و فتوحی که از نماز شب حاصل میشود [illegible]
[illegible] که این مختصر گنجایش ذکر آنها داشته باشد [illegible]
[illegible] در این وقت دعائی ذکر کرده که فواید و نتایج کثیره دارد [illegible]
[illegible]
وان لم يتمعه اذني فقد سمعه عقلي المصدق بالاخبار [illegible]

دَبَّنَا فَوْلًا مَرْحَبًا بِكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ لَوْ رَدَّ عَلَيْنَا مِنْ مَالِكِنَا الْحَلِيمِ الْأَكْرَمِ الْأَوْدِ
[illegible] بِنَا قَدْ سَمِعْنَا بِلِسَانِ حَالِ عُقُولِنَا نُزُولَكَ عَنْ بُعْدٍ بِنَجَاحٍ
[illegible] لِمَا قُلْ مِنْ سَائِلٍ فَأُعْطِيهِ سُؤْلَهُ وَأَنَا سَائِلٌ لِكُلِّ مَا أَحْتَاجُ
[illegible] إِلَّا إِقْبَالٌ عَلَيْهِ وَتَمَامُ
[illegible] عَلَيَّ كَمَا أَحْسَنَ
[illegible] مِنْ أَمْثَلِ بُلُوغِ مَأْمُولِنَا فَلَا بُدَّ
[illegible] وَاضْطِرَارًا إِلَّا أَنِّي ضَعِيفٌ عَاجِزٌ
[illegible]

ومستحب است که در هر رکعتی از دو رکعت قل الحمد یکبار و قل هو الله احد بیست و پنج بار
چنانچه در ذکری مذکور است که هر که در این دو رکعت قرائت بدین طریق نماید
[illegible] نماید و هر که امر زیده شود و اگر نتواند در هر رکعت اول الحمد و قل هو الله
[illegible] بخواند و در رکعت دویم الحمد و قل یا ایها الکافرون یکبار بخواند اگر
[illegible] باشد اکتفا بحمد تنها جایز است چنانچه در سایر نوافل هم جایز است و در
[illegible]
رکعت و ابتدا [illegible] و آنچه [illegible] باشد در طول هم جایز است
[illegible] قرآن اگر از حفظ نداشته باشد بخلاف فریضه که در آن جایز نیست
[illegible] قرائت و قنوت [illegible] دو رکعت [illegible]
[illegible]

[illegible]

... بگذارد و بخواند در آن هر سوره که خواهد و اگر سوره المزمل
... پس تمام کند مثل دو رکعت اول و بعد از سلام بخواند
... [illegible] ... پس دو رکعت
دل ذکر شد پس دو رکعت دیگر کند هر سوره که خواهد لیکن مستحب است که در
اول سوره یس یا سوره اذا وقعه و در دوم سوره حم دخان یا سوره مدثر بخواند و
بعد از سلام دعا و سجده بطریق گذشته بعمل آورد پس برخیزد و دو رکعت دیگر
... [illegible] ... که در اول سوره ... و در دوم
هل اتی علی الانسان بخواند و برای طلب روزی در سجده این دو رکعت بگوید

... بگوید یا خیر مدعو یا خیر مسئول یا اوسع من اعطی یا خیر مرتجی
... [illegible] ... فضلک وسبب لی رزقا واسعا من فضلک
[illegible]
... صل علی محمد وآل محمد وارحمنی ...
[illegible]

... سنت است بعد از هر دو رکعت از نمازهای سنتی ...
[illegible]

[illegible] بخواند در قنوت
هرچند در سوره قل هو الله احد باشد و سزاوار است طول دادن آن خصوصاً در نماز
شب زیرا که وقت در آن وسیع است و جایز است خواندن قنوت را
در نمازهای سنتی از روی کتاب و مانند کتاب و منع مخصوص نماز وتر
واجبست که از حفظ باید خواند و بعضی از قنوتات در قنوت نماز صبح مذکور
[illegible]

[illegible]

[illegible] بعد از فراغ از هشت رکعت
نافله شب شروع در دو رکعت شفع و یک رکعت وتر نماید و افضل اوقات آن
میانه صبح کاذب و صادق است و در یک از دو رکعت نماز شفع بعد از حمد سوره

سوره قل هو الله احد بخواند و روایت کرده‌اند که اگر در رکعت اول بعد از حمد سوره
قل اعوذ برب الفلق و در رکعت دویم قل اعوذ برب الناس بخواند مجزیست و در
[illegible] و قنوت [illegible]
و چون سلام دهد باید بخواند الٰهی تعرّض لک فی هذا اللیل [illegible]
[illegible] القاصدون و أمّل فضلک و معروفک الطالبون [illegible]

[illegible]

الی ادعونی کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی [illegible]
از آن شروع در رکعت وتر نماید [illegible]
[illegible]
قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند چه روایت است که هر کرا در وتر
این سوره‌ها بخواند بشارت دهند او را که ای بنده خدای تعالی وترت قبول
کرد و چون قل هو الله احد سه بار بخواند مثل آنست که قرآن را خوانده باشد و چون
قنوت دست بردارد و باید که در قنوت [illegible]
[illegible]
[illegible] العلی العظیم سبحان الله رب السموات [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ثواب بدهد تا روز قیامت وعطا کند او را ثواب صد حج و عمره و بعدد سورهای قرآن [illegible]

[illegible]

[illegible] تا برآمدن صبح از جانب مشرق و چون صبح برآمده باشد

[illegible] قل یا ایها الکافرون بخواند [illegible] قل هو الله احد [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت زهرا علیها السلام بگرداند و صد بار صلوات [illegible]

[illegible] استغفر [illegible]

بخواند خدای تعالی او را بیامرزد و بگوید اللهم [illegible]

[illegible]

[illegible] اگر کسی را از نماز شب فوت شود پیش از صبح [illegible] برخیزد و دو رکعت نماز شفع
و یک رکعت نماز وتر [illegible] بکند از برای آنکس نماز شب نویسند و از رسول [illegible]
روایت که [illegible] آنکس که [illegible]
بکند در هر رکعت [illegible]
از آنکه سلام دهد دوازده بار بگوید استغفر الله که عوض قیام لیالی شود و بنویسد
خدای تعالی از برای او ثواب چهار صد هزار شهید و بنویسد از برای او هر یکی حج و صد
[illegible] هر یکی که [illegible] چهار صد شهر در بهشت و بعد هر یکی بنویسد

بنویسد عبادت صد هزار ساله که روزها روزه داشته و شبها قائم بوده باشد
حضرت امام زین العابدین علیه السلام بعد از [illegible] رکعت نماز شب که عادت
[illegible] نماز شب و دو رکعت شفع و یک رکعت وتر و دو رکعت نافله صبح
[illegible]
[illegible] وَالسُّلْطَانِ الْمَنِيعِ بِغَيْرِ جُنُودٍ وَلَا أَعْوَانٍ وَالْعِزِّ الْبَاقِي عَلَى مَرِّ [illegible]
[illegible] الْأَعْوَامِ وَمَوَاضِي الْأَزْمَانِ وَالْأَيَّامِ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
كَذَلِكَ [illegible] الْأَوَّلِ [illegible] أُولَئِكَ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
الْأَعْمَالِ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] الیك فی ان تسهّل لی الی رزقی سبیلا فلك الحمد علی ما ابتدأتنی به من النعم [illegible]

[illegible]

[illegible] وآخرتی منها بفضل رحمتك وأعلی عزائم [illegible]

[illegible]

[illegible]

نه فصل است فصل اول در اعمال شب و روز جمعه است اما شب [illegible]

از شبهای تمام هفته واطیب شبهای شریفست [illegible]

وحسنات [illegible] وموجب روایات واخبار حسنات [illegible]

[illegible] دعا اجابت نمایند و درجات بلند گردانند وحاجات روا کنند

[illegible] حضرت [illegible] شد که حق
تعالی فرشته [illegible] در هر شب جمعه امر میفرماید که ندا میکند از اول شب تا آخر شب
[illegible]
که بخواند از برای دین و دنیای خود پیش از طلوع فجر اجابت کنم او را [illegible]
[illegible] قبول کنم [illegible]
[illegible] باشد و طلب وسعت کند تا من رزق او را گشاده گردانم
[illegible] که مهموم و مغموم باشد و از من رهائی خواهد تا او را از [illegible]
[illegible] که سؤال کند از من پیش از طلوع فجر [illegible]
[illegible]
[illegible] و از دیگری [illegible] و پیوسته آن فرشته این ندا میکند [illegible]
[illegible] شب شاغل شود و بعمل صالح مشغول باشد و از [illegible]
[illegible]
[illegible] است در این شب در رکعت اول نماز شام
[illegible] رکعت دوم اذا جاء [illegible] سبح اسم ربک الاعلی و [illegible]
[illegible] از نمازهایی که منتخب است در این شب نماز اعرابی [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] در هر رکعت نماز [illegible]
و بخواند در هر رکعت حمد و قل هو الله احد [illegible] مرتبه [illegible] کفایت میکنم او را
در حساب و میزان و ایضا از آنحضرت مرویست که هر که در شب جمعه دو رکعت نماز
بکند [illegible] رکعت [illegible] و آخر [illegible]
[illegible] اللهم صل علی محمد النبی العربی [illegible] نزد خدای تعالی گناهان متقدم
[illegible]
[illegible] روز قیامت [illegible] و او را از هر غم و خوف و پناه داده او را [illegible]
[illegible]
[illegible] در این شب [illegible]

[illegible]
[illegible] حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مرویست که گفت [illegible]
خدا فرموده هر که در شب جمعه چهار رکعت نماز بگذارد بیک سلام در هر رکعتی
[illegible]
الکافرون هر یک یکبار و در هر رکعت هفتاد بار استغفار خواهد از خدای تعالی
[illegible]
لا اله الا الله والله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم [illegible]
حضرت [illegible]
او را از حوائج دنیا هفتاد حاجت او را از حاجتهای آخرت و نبوید خدای
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و در هر رکعت اول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] استغفر الله ربی و اتوب الیه [illegible] باشد که خدای
[illegible]
[illegible] ایضا نماز دیگر در مکارم الاخلاق از حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام
مرویست که گفت آن کسی که او را حاجتی باشد بخدای تعالی باید که غسل کند در
[illegible] رکعت نماز بکند و در هر رکعت
[illegible]
[illegible]
[illegible] پنج کند و در رکعت [illegible]
[illegible] خدای تعالی حاجت او را [illegible]

[illegible] ان [illegible] فالحمد لك وان [illegible] فالحمد لك
[illegible] سبحانك [illegible] وغفر [illegible]
قد عصيتك [illegible] احب الاشياء اليك وهو الايمان بك [illegible]
[illegible] منك به على لا منا به عليك وقد عصيتك
[illegible] ولا الجحود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الايمان [illegible]
[illegible] على محمد وآل محمد
[illegible] على محمد وآل [illegible]
[illegible]
[illegible] على محمد وآل محمد [illegible]
[illegible]
[illegible]
که این نماز را بگذارد و بعد از آن بخواند [illegible] گناه [illegible] درهای آسمان
اجابت دعای او و دعای او مستجاب شود و در همان وقت یا در شب [illegible]
این اجابت دعا از فضل خدا [illegible] که اهل [illegible]
در این شب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و محو کند [illegible] گناه او می کنند

[illegible] سوره [illegible]
[illegible]
[illegible] جعفر [illegible] روایت که هر که سوره [illegible]
جمعه بخواند [illegible] عمل [illegible]
هر کس سوره [illegible] در این شب [illegible]
[illegible] کفاره گناهان [illegible] باشد از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روایت شده که هر که سوره [illegible] در شب جمعه [illegible]
[illegible]
[illegible] روایت که [illegible] در شب جمعه سوره [illegible]
خدای تعالی او را در دنیا محافظت نماید و در آخرت عطا کند او را بهشت [illegible]
که [illegible] هر که [illegible] شب جمعه بخواند الله تعالی [illegible]
[illegible]
[illegible] روایت که هر که [illegible]
سوره ص والقرآن بخواند از خیر دنیا و آخرت او را [illegible]
باشند مگر [illegible] یا فرشته مقربی یا خدای تعالی او را و هر که [illegible]
[illegible] بهشت [illegible]
[illegible] روایت [illegible]
[illegible]
[illegible] روایت است که حضرت [illegible]
[illegible] که هر که سوره [illegible]
گذشته او را عفو فرماید [illegible] که هر که این سوره را شب جمعه بخواند
[illegible] حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام [illegible] که هر که شب جمعه سوره [illegible]
دوست دارد و دوست گرداند [illegible] در دنیا [illegible]
[illegible] روایت که هر که شب جمعه سوره انا انزلنا بخواند بعدد هر چیزی که خدا

[illegible] ذکر کرده که هرکه در ماه رجب [illegible]
[illegible] هر چه از خدا خواهد حاجت کند صاحب [illegible]
[illegible] در شب جمعه [illegible] بخوانند و بعد از آن صلوات
[illegible] و صدقات کامل بجا آورد حضرت پیغمبر از خواب [illegible]
و از حضرت صادق علیه السلام روایت که [illegible] کرد در شب جمعه
[illegible] مستحب است [illegible]
[illegible] و در آن [illegible] تصدقات [illegible]
[illegible] از حضرت پیغمبر روایت که [illegible]
در هر شب جمعه [illegible] می کند [illegible]
ای والی ولا والی لی [illegible] با مهربانی کنید با او رحم [illegible] غریبی و جای تنگ و
تاریک [illegible] حضرت [illegible] تعالی [illegible] یاد کنید [illegible]
[illegible] وقت [illegible] که چون اجل
[illegible] هفتاد هزار فرشته که
در دست [illegible] بیاید و می گوید سلام
[illegible]
[illegible] کرامات [illegible]
[illegible] هفتاد هزار [illegible]
[illegible] در کتاب [illegible] حضرت [illegible]
روایت کرده که هرکه [illegible] یا ذا الفضل
علی البریة یا باسط الیدین بالعطیة یا صاحب المواهب السنیة صل علی
محمد و آله خیر الوری سجیة واغفر لنا یا ذا العلی فی هذه اللیلة بنویسد
خدای تعالی از برای او صد هزار حسنه و محو نماید از او صد هزار سیئه و بلند
[illegible] و چون قیامت شود [illegible] حضرت [illegible]
در بهشت بود و سنت است در شب [illegible] هفت مرتبه بخواند اللهم
انت ربی لا اله الا انت خلقتنی و انا عبدک و ابن امتک فی قبضتک

و ناصیتی بیدک امسیت علی عهدک و وعدک ما استطعت
اعوذ برضاک من شر ما صنعت ابوء بذنوبی فاغفر لی ذنوبی انه لا یغفر
الذنوب الا انت دیگر خواندن دعای مجیب است که در جمع الدعوات [illegible]
بسیار نقل شده از جمله آنها اینست که هرکس بخواند این دعا را جمیع شب [illegible]
[illegible] خدای تعالی هرکه [illegible] خلاصت [illegible]
اللهم انی اسئلک یا من احتجب بشعاع نوره عن نواظر خلقه یا من تسربل
بالجلال والعظمة واشتهر بالتجبر فی قدسه یا من تعالی بالجلال والکبریاء
فی تفرد مجده یا من انقادت الامور بازمتها طوعا لامره یا من [illegible]
السموات والارضون مجیبات لدعوته یا من [illegible]
[illegible] لخلقه یا من انار القمر المنیر فی سواد اللیل المظلم بلطفه
یا من [illegible] الشمس [illegible] وجعلها [illegible] لخلقه وجعلها مفرقة [illegible]
[illegible] بعظمته یا من [illegible] الشکر بنشر [illegible]
[illegible] رحمته [illegible] هو [illegible]
[illegible] فی ذنوب [illegible] غریب [illegible]
[illegible] فی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اسئلک [illegible] محمد و [illegible]
[illegible] و الاعراض و الامراض والخطایا
والذنوب [illegible]
[illegible]

[illegible] وتستر [illegible] انك [illegible] لطيف لما تشاء و
[illegible] يا ارحم الراحمين [illegible] است كه [illegible]
[illegible] وتجمع بها امري [illegible]
[illegible] ذكري [illegible] عملي وتلهمني
[illegible] من كل سوء [illegible] بها ما اصابني
[illegible] في الدنيا والآخرة [illegible] اللهم اني اسئلك
[illegible] على اعدائي اللهم اني
[illegible] وان ضعف عملي [illegible] الى رحمتك فاسئلك
[illegible] الخير [illegible] وان تجيرني من
[illegible] ومن فتنة القبور [illegible]
[illegible]
[illegible] الرشيد اسئلك
[illegible] يوم [illegible] مع المقربين الشهود [illegible]
[illegible]
[illegible] وحزب الاعداء [illegible]
[illegible]
[illegible] نورا في قلبي ونورا في قبري ونورا
[illegible] ونورا في سمعي ونورا في بصري ونورا في شعري و
[illegible] ونورا في دمي ونورا في عظامي اللهم اعظم لي نورا
سبحان الذي [illegible] بالعز [illegible] سبحان الذي لبس المجد وتكرم به
[illegible] سبحان ذي الفضل والنعم سبحان ذي المجد والكرم
سبحان ذي الجلال والاكرام وايضا ايد دعا كه در مهج از سلمان از حضرت امير
[illegible] روايت كرده [illegible]
كه [illegible]
[illegible] اللهم [illegible] لا [illegible]

[illegible] وقريب لا يبعد [illegible]
[illegible] وصمد لا يطعم وقيوم لا ينام ومجيب لا يسأم [illegible]
لا يرام [illegible] وقوي لا يضعف وحليم لا يجهل وجليل لا [illegible]
لا يخلف وغالب لا يغلب وعادل لا يحيف وغني لا يفتقر وكبير لا [illegible]
وحكيم لا يجور ووكيل لا يخيب وفرد لا يستشير ووهاب لا يمل وعزيز
لا يستذل وسميع لا يذهل وجواد لا يبخل [illegible] لا يغفل [illegible]
[illegible] لا يفنى ومحتجب لا يرى [illegible] لا يبلى وواحد لا يشبه ومقتدر لا
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم اني اسئلك [illegible] بامان الخائفين
[illegible]
الحسنات رافع الدرجات اسئلك [illegible]
[illegible] يا الله يا رحمن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] دعائه [illegible]
[illegible] لا اله [illegible]
[illegible]

وصد ولا من حيث رجوت [illegible] وزاغ بصري وتعوذت بك والمتوقعة
[illegible] عند [illegible] أو خيل أو غول دعاء
من شدة [illegible] وعظم جرمه وأشرف على الهلكة وضعفت قوته ومن لا
يثق بشيء من عمله ولا بذنبه [illegible] ولا ينفعه [illegible] فرضيت
إليك غير مستكبر ولا مستنكف عن عبادتك يا أنس كل مستوحش أسألك
بأنك أنت الله لا إله إلا أنت الحنان المنان بديع السماوات والأرض ذو الجلال
والإكرام عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم أنت الرب وأنا العبد وأنت المالك
وأنا المملوك وأنت العزيز وأنا الذليل وأنت الغني وأنا الفقير وأنت الحي وأنا الميت
وأنت الباقي وأنا الفاني وأنت المحسن وأنا المسيء وأنت الغفور وأنا المذنب وأنت
الرحيم وأنا الخاطئ وأنت الخالق وأنا المخلوق وأنت القوي وأنا الضعيف وأنت
المعطي وأنا السائل وأنت الآمن وأنا الخائف وأنت الرازق وأنا المرزوق وأنت
أحق من شكوت إليه واستغثت به ورجوته لأنك كم من مذنب قد غفرت
له وكم من مسيء قد تجاوزت عنه فاغفر لي وتجاوز عني وارحمني وعافني مما نزل بي ولا
تفضحني بما اطلعت عليه مني وخذ بيدي وبيد والدي وولدي وارحمنا برحمتك
يا ذا الجلال والإكرام [illegible]
[illegible] واستعدلوه [illegible] إلى مخوف رحمتك [illegible]
[illegible] يا رب نفسي [illegible] واستعيذ
[illegible] دعائي [illegible] لا يخيب
سائل ولا [illegible] بجميل صنائعك [illegible]
[illegible] بالإساءة [illegible] فإن لا تخيب ولا
[illegible] الذي [illegible] فلم يبعث [illegible]
عظيم [illegible] رحمة [illegible] من رحمتك واسعة وعفوك عظيم
يا عظيم يا عظيم [illegible] إلا حلمك ولا ينجي من نقمتك إلا التضرع إليك
فهب لي يا إلهي فرجا بالقدرة التي تحيي بها ميت البلاد ولا تهلكني غما حتى
تستجيب لي وتعرفني الإجابة في دعائي وأذقني طعم العافية إلى منتهى

[illegible] عني ولا تشمت بي عدوي ولا تسلطه علي ولا تمكنه من عنقي إلهي
إن وضعتني فمن ذا الذي يرفعني وإن رفعتني فمن ذا الذي يضعني وإن
أهلكتني فمن ذا الذي يعرض لك في عبدك أو يسألك عن أمره وقد
علمت أنه ليس في حكمك ظلم ولا في نقمتك عجلة وإنما يعجل من يخاف الفوت
وإنما يحتاج إلى الظلم الضعيف وقد تعاليت يا إلهي عن ذلك علوا كبيرا
اللهم إني أعوذ بك فأعذني وأستجير بك فأجرني وأسترزقك فارزقني
وأتوكل عليك فاكفني وأستنصرك على عدوي فانصرني وأستعين بك
فأعني وأستغفرك يا إلهي فاغفر لي آمين آمين [illegible]
حضرت صادق عليه السلام [illegible] بخواند [illegible]
حق تعالى [illegible]
[illegible] كل حسنة [illegible]
اللهم يا [illegible]
سماء ذات أبراج [illegible]
[illegible] الذي تجليت به للجبل فجعلته دكا وخر موسى صعقا [illegible]
الذي [illegible] به [illegible] الأرض على وجه الماء [illegible]
المخزون المكنون المكتوب [illegible] الذي إذا دعيت به أجبت وإذا سئلت به
أعطيت وباسمك السبوح القدوس البرهان الذي هو نور على كل نور ونور
من نور يضيء منه كل نور إذا بلغ الأرض انشقت وإذا بلغ [illegible]
الذي [illegible] وأسألك بحق جبرئيل وميكائيل وإسرافيل
وبحق محمد المصطفى صلى الله عليه وآله وعلى جميع الأنبياء وجميع الملائكة
وبالاسم الذي مشى به الخضر على ظلل الماء كما مشى به على جدد الأرض وبحق
الاسم الذي فلقت به البحر لموسى وأغرقت فرعون وقومه وأنجيت به موسى ومن معه
وباسمك الذي دعاك به موسى بن عمران من جانب الطور الأيمن فاستجبت له
وألقيت عليه محبة منك وباسمك الذي أحيا به عيسى بن مريم الموتى وتكلم
في المهد صبيا وأبرأ الأكمه والأبرص بإذنك وباسمك الذي دعاك به حملة عرشك

وعترسل وميكائيل واسرافيل وحبيبك محمد صلى الله عليه وآله وسلم أن تكشف
عني من الهموم والغموم ما أنت كاشفها عن المضطرين وأجبت دعوة المكروبين
وبإسمك الذي دعاك به ذو النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر عليه
فناداك في الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فسمعت
له وخلصته من غمه وكذلك نجي المؤمنين وبإسمك العظم الذي دعاك به داود
فغفرت له ذنبه وبإسمك دعاك به آسية امرأة فرعون
فقالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون وعمله ونجني من
القوم الظالمين فاستجبت دعاءها وبإسمك الذي دعاك به أيوب إذ نادى
ربه أني مسني الضر وأنت أرحم الراحمين فكشفت ما به من ضر وبإسمك
الذي دعاك به يعقوب فرددت عليه بصره وقرة عينه يوسف و
جمعت شمله وبإسمك الذي دعاك به سليمان فوهبت له ملكا لا ينبغي لأحد
من بعده إنك أنت الوهاب وبإسمك الذي خرقت به الرياح لمحمد صلى الله
عليه وآله وسلم فاستجبت له في أمر عمه أبي طالب حين
في ذلك مقصرين وبإسمك الذي نزل به جبرئيل على محمد صلى الله عليه
وبإسمك الذي دعاك به آدم فغفرت له ذنبه وأسكنته جنتك وأسألك
بحق هذين العبدين الذين خلقتهم من شيئين وبحق رحمة وبحق قصتهم يوم القيامة
وبحق هود إذ نجيته والمخلصين الذين نجوا معه وبحق نوح إذ ناداك من قبل فاستجبت له
ومن معه وبحق إبراهيم خليلك على نمرود إذ قيل حرقوه وانصروا
آلهتكم إن كنتم فاعلين فقلت يا نار كوني بردا وسلاما على إبراهيم وأسألك
وأتوسل إليك بلا إله إلا الله وحده لا شريك له
وأن محمدا عبده ورسوله وأسألك بإسمك المخزون في خزائن الغيب الذي استأثرت
به في علم الغيب عندك لم يطلع عليه أحدا من خلقك لا ملك مقرب ولا نبي مرسل
وأسألك بكل وحي أوحيته وبكل قضاء قضيته على أحد من خلقك أن تصلي
على محمد وآله وأن تفعل بي كذا وكذا

وفرج عن محمد صلى الله عليه وآله وعلى جميع الرسل وبإسمك المخزون في
أسألك بحق تلك المناجات التي كانت بينك وبين موسى بن عمران فوق
جبل طور سيناء وأسألك بإسمك الذي علمته ملك الموت فقبض روح
وأسألك بإسمك الذي كتب على ورق زيتون فصعقت له إن ربك
لو رقى فقلت يا نار كوني بردا وسلاما فأسألك بإسمك الذي كتبته
على سرادق الجبار وأنك أمنة يا من لا يخيبه سائل ولا ينقصه نائل
يا من ليس دونه حاجب ولا بينه وبينك ترجمان أسألك بحق الغرين من عرسيت ومهمي
من كتاب وبإسمك الأعلى وكلماتك التامات العلى
أسألك رب رياح وما ذرين وسماء وما أظلت وأرضين وما أقلت و
الشياطين وما أضلت وبحق كل حق هو عليك حق وبحق ما
تقربت إليك ملائكتك وأنبياؤك ورسلك وأسألك بحق يس والقرآن الحكيم
بالمنزل وبحق كل وحي بينك بين أحد من خلقك أن تصلي على محمد وآله وأن
تستجيب دعائي هذا وأن تعيذني وأن تجيرني من شر كل ذي شر وأن تغفر لي ما
وما أخرت وما أسررت وما علنت وما أخطأت وما تعمدت وما
إنك على كل شيء قدير وحيث ما كنت وأين ما أكون كل غرب بالمغرب
كل وحيد بالتوحيد كل ضعيف بالضعف كل صعب بالصعوبة كل مذعور بالذعر كل
كل مستوحش يا صاحب كل مسافر يا عدة كل حاضر يا غائب كل
وحيث يا غياث المستغيثين يا صريخ المستصرخين يا كاشف الكرب
المكروبين يا فارج غم المغمومين يا رازق المرزوقين يا منجي الغرقى
الصالحين يا مجيب دعوة المضطرين يا رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما
يوم الدين يا أجود الأجودين يا أكرم الأكرمين يا أسمع السامعين يا أبصر
الناظرين يا أوحد قادرين يا غافر الذنوب التي تعصمه واغفر لي
الذنوب التي تورث الندم واغفر الذنوب التي تورث النقم واغفر
الذنوب التي تهتك العصم واغفر الذنوب التي تنزل النعم واغفر
التي تحبس الدعاء واغفر الذنوب التي تقطع الرجاء

وعندي ذنوب [illegible] واغفر لي الذنوب التي [illegible]
[illegible] الذنوب التي [illegible] واغفر لي الذنوب التي لا يغفرها
غيرك [illegible] لا أحد من خلقك [illegible]
[illegible] في صدري [illegible] في نفسي [illegible]
[illegible] وارحمني [illegible]
[illegible] ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي ومن تحتي
[illegible] ولا تخذلني في [illegible]
[illegible] إلى [illegible] في الأمور [illegible]
[illegible] واجعل لي [illegible] على [illegible]
[illegible] من صفات رزقك واستعملني [illegible]
[illegible] يا [illegible] إن حسبت رحمتك
[illegible] من [illegible] ومن [illegible] ومن [illegible]
[illegible] ومن [illegible] من [illegible]
[illegible] من [illegible] ما [illegible] ومن [illegible]
[illegible] من الأسقام ولا من [illegible] ولا
[illegible] وخير [illegible] وما [illegible] وللحقني
[illegible] عند [illegible]
[illegible] على الأبرار والنبيين [illegible] وعلمهم
[illegible] وصعبت علي
[illegible] حسنت خلقي وعلمني [illegible] وهديتني
[illegible] على [illegible] وكم من كرب
[illegible] وكم من غم [illegible] وكم من عيب [illegible]
[illegible] وعلى هذا
[illegible] في هذا اليوم ومن خير
[illegible] وخير [illegible]

ورحمته [illegible] وسعت كل شيء وأنت [illegible] خزائن
السماوات والأرض وأنت الجواد الكريم المعطي الذي لا يرد سائله ولا يخيب
آمله ولا ينقص نائله ولا ينفد ما عنده بل يزداد كثرة وطيبا وعطاء
وجودا وارزقني من خزائنك التي لا تفنى ومن رحمتك الواسعة إن عطاءك
لم يكن محظورا وأنت على كل شيء قدير برحمتك يا أرحم الراحمين
[illegible] روایت کرده که هر که شب [illegible] کلمات [illegible]
که داشته باشد [illegible]
لم يزل سبحان العالم الذي لم [illegible] سبحان [illegible] الذي لم يجعل [illegible]
الذي لم يجعل [illegible] يا أرحم الراحمين [illegible] دراين
شب خواندن دعای جوشن کبیر که [illegible] و دعای [illegible]
که در شب نیمه شعبان مذکور خواهد شد [illegible] دراین شب بدعا
خواند اللهم صل على محمد وآل محمد وهب لي [illegible]
[illegible] حتى [illegible]
صل على محمد وآله [illegible]
[illegible]
[illegible] صل على محمد وآله [illegible]
[illegible] لي [illegible]
[illegible] في [illegible]
الا [illegible] قد [illegible]
اللهم يا [illegible]
ما [illegible] الذنوب [illegible] على [illegible] سوى [illegible]
[illegible] من [illegible] من [illegible]
[illegible] على [illegible]
[illegible] على [illegible] ولا تجعل [illegible] على [illegible]
و [illegible] بعد از آن [illegible] سجده [illegible]

ضمنت فی ذمة الله و ذمة ملائکته و ذمم انبیائه و رسله علیهم السلام ان
یبلغ [illegible] صلی الله علیه و آله و سلم و انا ضامن لمن لقیه من انبیاء الله و رسله
[illegible] و علی سنته و شهد بذلک فی حلم الله و وحیه
[illegible] صلی الله علیه و آله و کفی بالله شهیدا که در صحیح مذکور است و از ابوهریره
[illegible] که گفت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که طلوع آفتاب
[illegible] و فی هذه الساعة ساعة لا یسئل الله فیها شیئا الا اعطاه ایاه ما لم یسئل حراما
[illegible] و انا اعلم ما هذه الساعة فقال ابوهریره بلی یا رسول الله فقال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
[illegible] و لا یستطیع احد ان یقوم فیها فیسئل الله شیئا الا اعطاه ایاه ما لم یسئل حراما
[illegible] و انا اعلم ما هذه الساعة فقال ابوهریره بلی یا رسول الله فقال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
[illegible] و ما من ملک مقرب و لا سماء و لا ارض و لا ریح و لا جبل و لا بحر الا و هو یعرف یوم الجمعة
[illegible] و ما من دابة الا و هی مصیخة یوم الجمعة من حین تطلع الشمس حتی تغرب شفقا من الساعة
[illegible] و ما من دابة الا و هی تعلم یوم الجمعة الا الجن و الانس ففیها ساعة لا یوافقها عبد مسلم
[illegible] و هو قائم یصلی یسئل الله شیئا الا اعطاه ایاه قال فقلت صدقت یا رسول الله
[illegible] من عملها علیک و علی امتک فذکر الحدیث و فیه ثم ذکر کل نبی ارسله الله
[illegible] حتی انتهی الی عیسی فقال انه لا ینبغی لاحد ان یکون نبیا و انا امه فان انا ادرکته
[illegible] فانه یوشک ان ینزل فیکم حکما عدلا فاذا رأیتموه عرفتموه رجل مربوع الی الحمرة و البیاض
[illegible] بین ممصرتین کان رأسه یقطر و ان لم یصبه بلل فیدق الصلیب و یقتل الخنزیر و یضع الجزیة
[illegible] و یهلک الله فی زمانه الملل کلها الا الاسلام و یهلک المسیح الدجال فیمکث فی الارض
[illegible] اربعین سنة ثم یتوفی و یصلی علیه المسلمون و فیه ایضا قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
[illegible] ان من افضل ایامکم یوم الجمعة فیه خلق آدم و فیه قبض و فیه النفخة و فیه الصعقة
[illegible] فاکثروا علی من الصلاة فیه فان صلاتکم معروضة علی قالوا یا رسول الله و کیف تعرض صلاتنا علیک
[illegible] و قد ارمت یقولون بلیت فقال ان الله عز و جل حرم علی الارض ان تاکل اجساد الانبیاء
[illegible] و فیه ایضا قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ما من یوم اکثر ان یعتق الله فیه عبیدا من النار من یوم عرفة
[illegible] و انه لیدنو ثم یباهی بهم الملائکة فیقول ما اراد هؤلاء
[illegible] و فیه ایضا قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ما من یوم اکثر ان یعتق الله فیه عبیدا من النار من یوم عرفة
[illegible] و انه لیدنو ثم یباهی بهم الملائکة فیقول ما اراد هؤلاء
[illegible] و فیه ایضا قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ما من یوم اکثر ان یعتق الله فیه عبیدا من النار من یوم عرفة
[illegible] و انه لیدنو ثم یباهی بهم الملائکة فیقول ما اراد هؤلاء
[illegible] و فیه ایضا قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ما من یوم اکثر ان یعتق الله فیه عبیدا من النار من یوم عرفة
[illegible] و انه لیدنو ثم یباهی بهم الملائکة فیقول ما اراد هؤلاء

[illegible] و فضیلت یوم جمعه و اذکار و ادعیه و اعمال مختصه به در آن
[illegible] نموده که هر که در آن شب جمعه را زنده بیدار گذارد
[illegible] و ابو الدرداء هر روز جمعه می گفت هر که بامداد جمعه این دعا را
[illegible] است و از برای خواستگاری و نکاح خوبست و جمعه را علت
[illegible] این جمعه گفته اند که روز اجتماع و کثرت مردم است و در وی علم
[illegible] است جمعه بضم جیم و سکون میم و بفتح عین و هاء و تخفیف
[illegible] که حضرت فرمود که در جمعه ساعتی است که هیچ بنده
[illegible] در آن حسنات و بلند میگردد درجات و ساعات میرسد دعوات و برطرف
[illegible] میشود کربات و برآورده میشود حاجات بزرگ و در روز جمعه روزه بیداشت
[illegible] حسنات و درس الهی زیاده میکند بندگان گناه کار را از بامداد و هر که دعا کند
[illegible] در این روز و شناسد حق و حرمت و قدر و فضیلت او را می باشد بر خدای تعالی
[illegible] که بمیرد او را از آتش یا بمیرد و او را بخشد یا شب مرده باشد شهید و
[illegible] معروف گردد ایمن و بهشت بیند یا که استخفاف کند حق و حرمت او را مگر اینکه می باشد
[illegible] که توبه کند و بر گردد از آن و بخ مگر که تغیر کند و صورت او را
[illegible] و در جمعه بهتر باشد و در جمعه
[illegible] و در خبر صحیح است از روز فطر و صحیح و آن روزیست که خدای تعالی
[illegible] در آن خلق کرد و در آن روز آسمان و زمین فرستاد و در آن روز متوفی شد
[illegible] در آن روز حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم متولد شد و در آن روز حضرت علی
[illegible] امیر المؤمنین علیه السلام را بر دوش مبارک نصب کرد و قیامت
[illegible] و قیامت در روز جمعه خواهد شد و در جمعه ساعتی است که هر حق که
[illegible] خدای تعالی خواهد در وی می شود مگر حرامی مانند
[illegible] روایت کرده شده است که چون روز جمعه شود بدان که بلا مؤمن
[illegible] بر روی زمین که در این روز خدای تعالی بندگان را
[illegible] و پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که در روز جمعه خیر و شر مضاعف شود و در
[illegible] سؤال طلب خیر نماید و در آن ساعت مستجاب شود و در

در رکعت اول نماز صبح سورهٔ جمعه و در دوم قل هو الله احد بخواند و در رکعت اول
نماز ظهر سورهٔ جمعه و در دوم منافقین و در رکعت اول نماز عصر سورهٔ جمعه و در
دوم قل هو الله احد یا سورهٔ منافقین بخواند و سفر کردن در این روز بعد از طلوع فجر
مکروه است مگر بعد از نماز جمعه اگر تحقق شود حرام و بعد از زوال نیکوست و غسل کردن
در شب و در چند روایت بخوانند واقع شده بلکه بعضی روایات دلالت بر استحباب
میکند و سنگ سوده بکشد و نیم کراهت و حنا مالیدن کند و در وقت نوره
کشیدن بیدانه [illegible] و از حضرت
صادق علیه السلام مرویست که هر که بکوید ایمن شود از سوختن نوره هر جمعه
پیش و پناع خود با لذت در شب آن خوردن انار و برگ کاسنی فضیلت بسیار دارد
و در روز جمعه خوردن [illegible] بسیار دارد و مرویست که هر که یک انار در روز
جمعه بخورد هزار [illegible] و سوره یاسین را در روز جمعه و شب جمعه
هر که بخواند روزی او زیاد شود و از هول قیامت ایمن گردد و هر که هفت برگ
کاسنی در روز پیش از ظهر بخورد داخل بهشت شود و حجامت
در روز یکشنبه نیکو است زیرا که در این روز شفا عتی است که اگر در آن حجامت واقع شود
[illegible] و مستحب است وارد شده که نفشانی ندارد و از موسی بن جعفر
مرویست که هر که در شب یا روز جمعه خون غلبه کند اینرا که بیماری نخواهد و خون کم کند
و مستحب است که در روز جمعه بعد از نماز صبح صد مرتبه سوره قل هو الله احد
و صد مرتبه سوره انا انزلناه و صد مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه و صد مرتبه
اللهم صل علی محمد و آل محمد بخواند و از حضرت ابو عبد الله
علیه السلام مرویست که هیچ عملی در روز جمعه افضل از صلوات بر محمد و
آل او نیست مگر شنیدی که هر کس بر محمد صلوات نامه و سلام علیه صلوات فرستد خدای
تعالی بر او هزار صلوات فرستد با هزار صف از ملائکه و هیچ مخلوقی نماند که بر او
صلوات نفرستد جمله صلوات خدا و ملائکه پس اگر کسی در این روز هزار
صلوات فرستد موجب ثواب بسیار و حسنات بیشمار باشد و اگر تواند صد بار
هم کافیست و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که بکوید بعد از نماز صبح
و نماز ظهر اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم صد مرتبه عزیز هر که

مکاید یکباره زائل گردد حضرت قائم را و هر آن حضرت درود که هر که صد بار بفرستد
و بخواند و آل محمد بین نماز جمعه و عصر روز جمعه و از برای نماز هر رکعت عدد
و هر رکعتان نوافل اعمال را از حضرت روایت کرده که هر که بعد از نماز عصر جمعه
هفت مرتبه و در روایت دیگر بعد از نماز عصر هر دو رکعت بگوید [illegible] صلی علی محمد
و آل محمد الا قضیت از حاجتین من حاجتین یقضیها محمد و آل محمد و از آن حضرت ما یتصل به
و السلام علیهم و علی آبائهم و جمیع ذریتهم [illegible] و از کتاب [illegible]
رب و مثل عمل نقبین در آن نوشته و ایضا از آن حضرت روایت شده که هر که
صلوات فرستد بعد از بین صلوات نجوم و حطب بی و دانی کرده شود
و مستجاب گردد دعای او و اطاعت کرده شود و عائق و خیبه نشود از برای
اسماء خبر و نفع کرده شود مال و اولاد او زیاد شود و در آن روز و شب از
گناهان در بهشت و صلوات بایشان صل علی محمد و ال محمد فی الاولین
و صل علی محمد و ال محمد فی الآخرین و صل علی محمد و ال محمد فی الملا الاعلی
الی یوم الدین و صل علی محمد و ال محمد فی المرسلین و صل علی محمد و ال محمد
حتی یرتضی لهم و من علیهم و انت خیر من انابوا الیه محمد و
الهم سیئاته و انعمها و الطرف و ارفعه و اذخره الکبری لهم
امتی محمد و صل علی محمد و علیه و علیهم و ارزقه فلا تخزنی فی هذا یوم
و ارزقنی شفاعته و توفنی علی ملته و سقنی من حوضه مرویا
سائغا هنیئا لا اظمأ بعده ابدا یا منتهی کل رغبة یا قدیر ایها من
شاء یحول بین المرء و قلبه و اره فرجی فی الحال و جمیع
محمد و اهل بیته کلهم و سلاما و ذکر استغفارات از حضرت ابی عبد الله
مرویست که هر که در روز جمعه بعد از عصر استغفار کند و صد مرتبه
بگوید استغفر الله ربی و اتوب الیه بیامرزد خدای تعالی گناهان
گذشته و را و بخشد و را و آن گناهان ابله و اکثر و راکبی میان
بیامرزد گناهان والدین و را و فاسور نیز از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام مرویست که هر که سوره انا انزلناه در جمعه بخواند امین کرده شود از عذاب

وازامام محمد باقر علیه السلام مرویست که هرکه سوره مؤمن را در جمعه بخواند
خداوند تعالی او را در قیامت در زمره مؤمنان برانگیزاند و ازحضرت
پیغمبر صلی الله علیه وآله مرویست که سوره کهف سوره ایست که میان آسمان
و زمین پرامت اربرکت آن وخواندن او مثل او ثواب است و هرکس او را
روز جمعه بخواند کفاف یابد یعنی که دوجه کرده باشد مرزید سوره ازحضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت شد که سوره والصافات در روز جمعه
خواندن ازحضرت جعفر ازخانه او نیاست تا درد بابا شد و بزرگی روزی فراخ
شود و هیچ بلیه سحر و فسون و هلکش نرسد و کردن روز بادران نشمرد
خصما مرده باشد و سوره ازخمن بین خواند که تواب بسیار دارد و فضیلت
بسیار دارد ازحضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که هرکه سوره ان را بر
صبیان روز جمعه بخواند حق تعالی هر آینه رحمت و عطا و برکت
بسیار بخشد و مرویست که هرکه سوره یاسین را در شب جمعه بخواند
ظالم بیکباره بردار آویخته شود حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که
هرکه سوره حم سجده را در روز جمعه بخواند در روز قیامت می برد از خوف
امام موسی منقولست که حمام یکروز درمیان کوشت بدن را زیاده میکند و مرا
رو سپید کرده و بی گمان زود پیر و اغر میگردد و در خبر حدیث دیگر راست
سل میزاید و در حدیث خبر بسیار وارد شده است که هرکه بحمام رود باید
دار دباید که بی لنگ داخل حمام نشود و حضرت صادق فرمود که هرکه داخل حمام
دیدهای خود را از نظر کردن بعورت دیگران بپوشاند حق تعالی او را از خیم خشم
بر کرامت حضرت رسول فرمود از غسل کردن در بربرهمان بی لنگ داخل
شدن و در بی لنگ بیرون آمدن بپرهیزید و بپوشانید ران خود را از نظر
مسلمان و نیز فرمود که داخل حمام نشوید مگر که ازار بسته باشید
و از حضرت صادق منقولست که داخل حمام نشوید مگر که ازار بسته باشید
و از حضرت صادق مرویست که بر بی زن حائض و نفساء حمام حرام است
و از حضرت صادق منقولست که بر بی زن حائض و نفساء حمام حرام است
و از حضرت صادق مرویست که بر بی زن حائض و نفساء حمام حرام است

[illegible] آورده اند

[illegible] زیارت [illegible]

شده هرگاه زیارت عاشورا را زیارت کنی در این روز که ثواب بسیار دارد [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت [illegible] که هر که [illegible] زیارت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] زیارت [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] که هر که زیارت قبر [illegible]

[illegible] طلب حاجت کند [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] که با امام جماعت [illegible] بعد از زوال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] صلّ علی محمد وآل محمد [illegible]

[illegible]

[illegible] السموات والارض

[illegible]

[illegible] انت الحق [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الواحد القهار الكبير المتعال ذو الجلال والاكرام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] صلى الله عليه وآله

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... بالله الملك على كل شيء قدير بعد حضرت ... كه هر ...

... كما مي بيان ... وعدا ما ذكر انكه ... شود - ديگر نماز حضرت

... در ركعت اول بعد از حمد سوره

[illegible]

... سبحان ذي الجلال الباذخ العظيم سبحان ذي الملك الفاخر ...

... سبحان من تردى بالنور والوقار سبحان من يرى ...

... سبحان من هو هكذا لا هكذا غيره ...

... حضرت ... و بعد از ان صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد

... نماز حضرت امام حسن مجتبى ع در روز جمعه ...

... چهار ركعت است در هر ركعت ... مرتبه سوره توحيد بطريق نماز حضرت امير المؤمنين عليه

عليه السلام نماز ديگر ان حضرت در روز جمعه چهار ركعت است در هر ركعت بعد از سوره حمد ...
مرتبه سوره توحيد و از جمله نماز حضرت امام حسين ع نيز چهار ركعت است در هر ركعت سوره حمد پنجاه
مرتبه و سوره توحيد پنجاه مرتبه و در ركوع ... مرتبه و چون سر از ركوع ...

[illegible]

[illegible]

[illegible] روایت سید ... هر رکعت

در هر رکعت بعد از سورهٔ فاتحه صد مرتبه سورهٔ توحید [illegible] دیگر نماز حضرت امام محمد باقر به روایت
سید دو رکعت است در هر رکعت سورهٔ فاتحه یک مرتبه و بعد از آن صد مرتبه سبحان الله والحمد لله و
[illegible] دیگر نماز حضرت [illegible] به روایت سید دو رکعت است
رکعت فاتحه یک مرتبه و آیهٔ شهد الله صد مرتبه دیگر نماز حضرت [illegible] به روایت سید
دو رکعت است در هر رکعت فاتحه یک بار و سورهٔ توحید دوازده بار دیگر نماز حضرت امام رضا
شش رکعت است در هر رکعت فاتحه یک بار و هل اتی ده بار دیگر نماز حضرت جواد [illegible] دو رکعت
در هر رکعت فاتحه یک بار و سورهٔ توحید هفتاد بار دیگر نماز حضرت علی نقی [illegible] دو رکعت است رکعت
اول بعد از فاتحه سورهٔ یس و در رکعت دوم سورهٔ الرحمن دیگر نماز حضرت امام حسن عسکری [illegible]
[illegible] در رکعت اول بعد از حمد پانزده بار اذا زلزلت و در رکعت دوم بعد از حمد پانزده
[illegible] دیگر نماز حضرت صاحب الامر [illegible] دو رکعت است در هر رکعت فاتحه را
[illegible] صد مرتبه [illegible] آخر سوره را تمام بکند پس سورهٔ توحید یک بار [illegible]
چون از نماز فارغ شود باید این دعا بخواند اللهم عظم البلاء و برح الخفاء و انکشف الغطاء و
ضاقت الارض بما وسعت السماء و [illegible]
[illegible]
[illegible] یا محمد یا علی یا علی یا محمد [illegible]

یا مولای یا محمد یا علی یا علی یا محمد اکفیانی فانکما کافیانی ... سه مرتبه بگوید یا مولای یا صاحب
الزمان الغوث الغوث الغوث ادرکنی ادرکنی ادرکنی الامان الامان الامان
دیگر نماز جعفر طیار است فضایل این نماز بسیار و ثواب بیشمار دارد این نماز سنت موکد است
و در هر روز می‌توان کرد لکن افضل روز جمعه است و این نماز چهار رکعت است به دو تشهد و دو سلام
در رکعت اول حمد و اذا زلزلت و در رکعت دوم حمد و العادیات و در سوم حمد و اذا جاء نصر الله
و در چهارم حمد و قل هو الله [illegible] که در هر رکعت حمد و اخلاص بخواند و در روایت دیگر [illegible]
اخلاص و قل یا ایها الکافرون [illegible] چون از قرائت فارغ شود در هر رکعت سبحان الله و
الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر [illegible] مرتبه بگوید [illegible]
بخواند و در رکوع ده بار و [illegible] از رکوع ده بار [illegible] از دو سجده ده بار و در
[illegible]
من لبس العز و [illegible] سبحان من تعطف بالمجد و تکرم به سبحان من لا ینبغی التسبیح الا له سبحان
من احصی کل شیء علمه سبحان ذی المن و النعم [illegible]
بمعاقد العز من عرشک و منتهی الرحمة من کتابک و اسمک الاعظم و کلماتک التامة التی
تمت صدقا و عدلا صل علی محمد و اهل بیته [illegible]
[illegible] روایت کرده اند [illegible]
امام جعفر صادق [illegible] یا رب یا رب [illegible]
یا رباه [illegible] یا الله [illegible] یا رحیم [illegible]
[illegible] یا رحمن [illegible] یا ارحم الراحمین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
دعا بخوان و حوایج خود را بعد طلب [illegible]
شیخ و سید رحمهما الله که ملا محمد باقر طاب ثراه در زاد المعاد ایراد نموده سبحان من لبس العز و

[illegible] سبحان من [illegible] سبحان من لا ينبغي التسبيح الا له [illegible]
جلاله سبحان من [illegible] سبحان ذي المنّ والنعم سبحان
ذي القدرة والكرم [illegible]
[illegible]
[illegible] اللهم [illegible]
[illegible] الكرم [illegible] المجد ولك الحمد
[illegible]
[illegible] يا ارحم الراحمين [illegible]
[illegible] يا كريم [illegible]
[illegible]
[illegible] اللهم صل على محمد وآل محمد [illegible]
[illegible] من النار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] يا ارحم الراحمين [illegible]
[illegible]
[illegible] من النار صل على محمد وآل
محمد [illegible]
[illegible]
[illegible] يا ارحم الراحمين
[illegible]
[illegible]
[illegible] من النار [illegible] اللهم صل
على محمد [illegible] يا ارحم الراحمين [illegible]

[illegible] امیرالمؤمنین
[illegible] صلی الله علیه وآله [illegible] هر رکعت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] استغفار کند [illegible]
[illegible] سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی
العظیم [illegible] صلوات [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] روایتست که
[illegible] حضرت [illegible] رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible]
[illegible] دو رکعت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] وصنعته على السموات
[illegible] وعلى المعالي ما استعرت و
[illegible] وعند الائمة
[illegible] على محمد وآل محمد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بين الحروب [illegible]
[illegible] بحق محمد وآل محمد عليك [illegible]
[illegible]
[illegible] رحمن رحيم [illegible] لا من شيء كان ولا من شيء كوّن
[illegible] من الصر على [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] وعلى عوائق نايات الفكر كيفية
[illegible]
[illegible]
[illegible] الاحاطة به سوابح العقول
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الاذهان في لجج امواج [illegible]
[illegible]
[illegible] نواصي الاسباب

[illegible] على ربوبيته و[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
تمّح [illegible] لا اله الا الله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اليوم افضل الوسائل واشرف العطا [illegible]
[illegible] صل على محمد وآل محمد الذين امرت [illegible]
[illegible] صل على محمد وآل محمد الذين [illegible]
[illegible] صل على محمد وآل محمد [illegible]
[illegible] من الاولين والاخرين [illegible]
[illegible] الذين امرت [illegible]
[illegible]
[illegible] فصل على [illegible]

كان تستقي الذنوب وحالت مني وبينك لأنك بحار الصيد ورصد المريض لا تفضل
مواهبك ولا يعجبك ما لك قلت أنت فجعلوا ولم تعم الحمام بأمن لا تفوض مرآته
ولا بيد ملكه ولا تراه العيون ولا مغرب شمسه تركه ولا سكون لم تزل ولا تزال
لا إله إلا أنت سبوح في كبر ولا تمام ولا أحول بكلمات إلا وزراني بأزراني وتفردت
عن صفات الصفات وغريت أن تخطر بك خواطر ما تفاوت ولم يكن مستحدثا
فوجد فسقط عن حالي ما لك أنت الأول لا بأول والآخر لا بآخر والقاهر لا بحيل
ما يتعاطى عنك من خلقك وتعالى عن صاحبة وأساء بطل لما يلد كما لم يحدث في
قدمك شيء فيكون محدثا ولم يحلك أمام فيكون أزليا كل ما ذكرت فقد أثبتك
وحكمها بالعيب فتعاليت في ارتفاع سايب عن أن يتعداك حكم فتعبد أو تحال
من حال فتحتاج به الحاجة إلى تبديل أو توجد في إبداء والفعال ساع في إخلاء
صور ولم تمس بحالات الإحاطة بك في خواطر الأحلام ونسبل لك بما جعل عن
صدور الأنام لا يعدم ملكك مولا بل تعد فعل مستحيل ولا مقدر تؤتيه وتعتز من تشاء
بما يعوزه شحت ما تعلم سبب وتعلن ما لك وأعلق بالحيذ في نزعاتك و
أعد مرتبة وحسن عبادتك لمن وعدته وتحملت الأرض فترسما وأخرجت
بساطا حاطها وسار وخوفه فسخلت بالحاها وجرت بأمرك بياضها وما ناجى المستقر
فيه ما أمرها فيا من تعزز بالبقاء وقهر عباده بالفناء أكرم مطوي دليل خبر متقع
لا تنبت ثمرا من قوله في كل سنة وتمنحني بحظ نصيبك أنزل نوء حاجتي و
رب اشمل ملا تزدني حاشا ما رجوت ولا تحفظ دعائي فإذا فحصه لي مدخوت و
من لي غيرك ولا تدرني من فضلك الواسع بزلة واسعا لما لا أحصيه حتى
مرتبط في ما فيه لمستحق خيرك نوء مدى وأعد لي الحظ الذي فقدا وتحسبني و
تحدث عن رضوان فتاه وتحيني ما لست حبت منك رغبة ودعاء ظاهر رحيم كرم
وهب يا رب يا رب حسن خاتمتي لكم فرضت على نفسك الآلاء والأنعام حتى
تعصيني وأنت من حبك الأوراد وحفظها وأذن لعبدك عن عبده وصلى من تحتي إليها
وأنعم بما أنت أهله كل موجود مع الموجودات والأحوال والأحوال وأجمعين أنعم
الأرواح لنا وهم خيالك مع الحجاب الأخيار إنك سميع الدعاء وصلى الله على النبي محمد

[illegible] وعزيزه وشفيعنا [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الأول قبل الأشياء والآخر بعد الفناء
[illegible] الذي لا يبلغه وهم ولا يناله غوص فطنة ولا يحيط به بصر ولا يحويه مكان ولا يعجزه شيء
[illegible] الذي لا يشغله شأن عن شأن ولا يحيط به زمان ولا يصفه لسان أشهد يا إلهي
[illegible] أشهدك وكفى بك شهيدا وأشهد جميع ملائكتك وسكان سمواتك وحملة
عرشك ومن خلقت من أنبيائك ورسلك وأنبياء من أصفيائك أني أشهد
أنك أنت الله لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك ولا عديل ولا أحد يتولاك ولا يتخذ
من دونك ولي فقلته وله عدلت وتفضلت أن ما حاجته إلى شيء وجاهد في
[illegible] من الجهاد وله استوى ما موجود من نور وأنذر بما موجد من الغياب اللهم
[illegible] على وليك ما اختيرني له من دينك وعدتني وعدت لي من نفسك رحمة أنك
[illegible] أنوصات صل على محمد وآل محمد واجعلني من أنصاره وأعوانه وشيعته وممن
في زمرته ووفقني لما ترضى من الطاعات وما احتبيت به من الحاجات وجعلت
من نعماك في يوم الحرة إليك أنت العزيز الحكيم مولاي هو الذي وعدت
شهداء معركة الطف أمام موسى كاظم عليه السلام مرضاة لحق الله الحديد وتكاثين
شاهدين كنا رحيما أنه فبهم أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد
أن محمدا عبده ورسوله وأن الإسلام كما وصف وأن [illegible] كما أنزل
والعدل كما حدثت وأن الله هو الحق المبين وصلوات الله وبركاته وسلامه عليه وعلى
علي وإليه اصطفيت في أمان الله الذي لا يستخفر ولا يضيع ودائع الله
والله الذي لا يضام وكنيفه الذي لا يرام وجاره الله من مخوف ما ساء الله وكل نعمة
من الله لا بأس بالجبر لا الله ما شاء الله ما شاء الله يعم الله ما شاء الله ما قوة إلا بالله على الله توكلت
لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده
الخير وهو على كل شيء قدير أستغفر الله ربي من كل ذنب أذنبته ربي وأتوب إليه
عن كل مساءة [illegible] اللهم اغفر لي ذنوبي وارزقني وارحمني واهدني وعافني واعف عني
واغفر لي وارضني واقبلني وانصرني واتقني في مقامي هذا وأشكر يا ما يا أهل التقوى وأهل
المغفرة أنت أهل أن يذكر فيذكر وأن يشكر فيشكر يا ذا القوة المتين يا ذا الرحمة
والرأفة يا ذا العفو والمغفرة يا ذا الطول والإنعام يا ذا الآلاء والكرام يا سامع
كل صوت يا سابق الفوت يا محيي العظام البالية والرميم بعد ما صارت رفاتا
[illegible] أسألك بأسمائك الحسنى وصفاتك العليا وكلماتك التامة أن تصلي على محمد
وآل محمد وأن تجعلني ممن [illegible] وما كنت تجلي من [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

على ابراهيم قال ابراهيم انك حميد مجيد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] در اعمال شب و روز شنبه است و در شب و روز آن نماز وادعیه
بسیار وارد شده است الاول اعمال شب را جمله نمازیست که از حضرت پیغمبر
روایت شده و آن دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد انا انزلناه [illegible] بخواند و در رکعت دوم
بعد از حمد اذا زلزلت [illegible] و چون فارغ شود صد بار استغفار [illegible] فرستد و آنحضرت
فرموده هر که [illegible] در کتاب مصباح کبیر روایت از حضرت

[illegible]

[illegible]

وانا ادعوک ولا [illegible] ولا تعذبنی وانا مستغفر یا ارحم الراحمین [illegible]
[illegible] دیگر [illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible] حضرت امیرالمؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت صادق [illegible] منقولست که [illegible]
[illegible]
[illegible] از حضرت رسالت [illegible]

هر کس اراده سفر دریا باید روز شنبه را اختیار نکند که اگر در این روز سفری از کوه و در کوه خدای تعالی او را بخان خود دارد که گلیمی گوید موجی بود را فرمود در صفه بگرد و تا بها عبادت مشغول باشد
زیان روز شنبه را اختیار کرده اند که بنده در این روز حق تعالی از خلق اشیا فارغ شد و هر چه در این روز
حادث شود مستمر بود تا شنبه دیگر و بعضی گفتار یعنی در این روز رفع میکنند از جبرئیل و آدم و اهل السلام
خلاف آن گفته اند است و بر این جناب از حضرت سؤال سفر است که هر که در روز شنبه سفر
بود تا وام کان بسامه در دل او هست و بر من بگرد و بگرداند و بکسی و وقت استخوان در این
اما اول روز است تا چاشت و بعد از ان از زوال تا عصر و اخر روز شنبه کردن باعث عافیت از دو
مذکور و در جشم بگرد و در حدیث دیگر است که باعث جریان خون در رگ شان است و در
نعمه که گردد روز جمعه باشد . یا یعنی فرجام شنبه و پنجشنبه تاخر کرد ابتدا باکشت کردن
جب و جو باکشت کردن جلت سرلت کند و برای اخذ و عطا و ابتدای تعلیم خوب کند از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقول است که خدایا برکت کرد امت برای امت من بام دادشنبه و پنجشنبه
در روز نیب داده شد است که حجامت کردن در روز شنبه موجب شفا است و از حضرت چهار چیز
برخاست که در روز شنبه چهار رکعت نماز کند در هر رکعت فاتحه یکبار و سوره قل یا ایها الکافرون
[illegible] الکرسی یکبار بخواند حق تعالی بعدد هر یهودی و یهودیه عادت بجنازه
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... النبات الذي تجيء به المقادير ... [illegible]

... والاحوال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

والى الذين من قبلك [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible]

خدای تعالی ثواب شهدا — دیگر روایت که هرکه در این شب چهار رکعت نماز [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] كه اشد از روز جمعه نمايد و هشت ركعت نماز كذارد و چهار ركعت [illegible]

[illegible] عليها السلام هر دو ركعت بيك سلام و نيت چنين كند اصلي

[illegible] زوج فاطمه عليها السلام لندبها قربة الى الله و روز شنبه

[illegible] امام حسن ع و روز دوشنبه [illegible]

[illegible]

[illegible] امام همه است سنت [illegible]

[illegible]

[illegible] صاحب [illegible] صاحب [illegible] و دعا [illegible] و حوايج [illegible]

[illegible] كه در ركعت و با اجابت مقرون كرده جانب روز شنبه متعلق بحضرت [illegible]

[illegible] متعلق [illegible] و روز دوشنبه با امام حسن ع و امام حسين ع و

[illegible]

[illegible] جمعه با امام حسن عسكرى

[illegible] طلوع آفتاب كه [illegible]

[illegible] رسول [illegible] و رو بقبله ايستاده نيت زيارت كند [illegible] كه [illegible]

فلان بن فلان لندبها قربة الى الله يعني زيارت ميكنم [illegible] فلان بن فلان را [illegible]

[illegible] بعد از آن شروع در زيارت نمايد [illegible]

[illegible] الله وحده لا شريك له و اشهد ان محمدا [illegible]

[illegible]

[illegible] محمد النبي [illegible] والصلاة [illegible] صل على محمد

[illegible] و اجعل صلواتك و صلوات ملائكتك و انبيائك المرسلين و عبادك الصالحين

[illegible] السموات و الارضين و من سبح لك يا رب العالمين من الاولين و الآخرين

[illegible] و صلوات [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دوروقتی که آفتاب بجانب مشرق آید مرادش نماز عصر در محلی که بجانب مغرب میل باشد

بیع داود فت منش کعت نماز هر دو رکعت خواهد بکند پس روبقبله دستها را برداردو

اللهم انا الیابه من حیث یشت وکیف یشت وان یشت [illegible]

پس بجوبی که اشتعال ان دو را اشارکند [illegible] نماز که در مصباح کفعمی از امام

جعفر صادق روایت شده که هرکرا حقی رو دهد بایدکه غسل کند و دو رکعت نماز کند و در هلو

غزالیه در طرف نماز روی خودرا بدست راست خود بگذارد و بگوید [illegible]

[illegible] ازامام این معنی را بر وجه کسی این عبارت و مستوی از او

اتحفی [illegible] نماز که در حواشی مصباح کفعمی از امام جعفر صادق روایت شده که هرکه

[illegible]

نام خود را بداند و دو رکعت نماز کند و چون تمام شد سجده رود و حاجت خود را [illegible]

[illegible] یا جبرئیل یا محمد انتما کافیای فاکفیانی واحفظانی [illegible]

[illegible]

نمازی که در کافی شیخ کلینی از امام محمد باقر روایت [illegible]

وضو بسازد و دو رکعت نماز کند و در [illegible]

[illegible]

یکبار و حسبنا الله ونعم الوکیل هفت بار و در رکعت [illegible]

الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین هفت بار و در رکعت سیم الحمد [illegible]

[illegible] بعد در رکعت چهارم الحمد یکبار و افوض امری [illegible]

[illegible] بالعباد هفت بار پس حاجت خود را طلب کند [illegible]

[illegible]

[illegible] نماز استغاثه است بحضرت فاطمه علیها السلام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] و حاجت خود را [illegible]

[illegible] نماز شکر است [illegible]

[illegible] دو رکعت نماز شکر [illegible]

[illegible] الحمد لله الذی استجاب دعائی [illegible]

[illegible] نماز شکر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] رکوع کن [illegible] دو رکعت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نماز [illegible] از حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] در رکعت [illegible]

[illegible] رکوع کن [illegible]

[illegible] نماز [illegible]

[illegible] دو رکعت نماز [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] که [illegible]

[illegible]

[illegible] زیرا که

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] على خلقك [illegible]

[illegible] دو رکعت نماز [illegible]

[illegible] اللهم انّ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] دو رکعت نماز [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] دو رکعت نماز [illegible]

[illegible]

[illegible] نماز [illegible]

[illegible] امیر المؤمنین [illegible] دو رکعت نماز [illegible]

[illegible] من الصلاة [illegible]

[illegible]
این کم شد از روزی باید [illegible] از معاصرات است روایت میکند جابر انصاری که حضرت رسول
نظر کرد بجانب حضرت فاطمه علیها السلام را دید و گفت اگر ترا مصیبتی و سختی رسد یا ترسید از جور
سلطانی دو رکعت نماز بکند و دعا را باحسان برداید و گوید [illegible]
[illegible]
[illegible] علی [illegible]
[illegible] اهل حاجت خود را که لطف شود [illegible]
[illegible] دو رکعت [illegible] در هر رکعت فاتحه و یازده مرتبه سوره
[illegible] صلوات بر پیغمبر و آل او فرستد پس از آن دعا کند و گوید [illegible] اللهم
[illegible]
[illegible] از امام محمد باقر و جعفر صادق علیه السلام
[illegible] و اما وقت و سوره [illegible]
[illegible] بوی [illegible] آب زمزم یا آب باران یا آب [illegible]
[illegible]
[illegible] از کم بودن است و روزی که اول روز زندگی باشد [illegible]
[illegible] که برانست نقصانی روزی او و کرچه [illegible]
[illegible] چند دارد که هر که [illegible]
[illegible]

اگر از او منزلتی باشد [illegible] اگر باو دوست و بر او باشد [illegible] اگر او تمام سجود مطلع
گرداند که جانب خود حاجات آن امر را بی [illegible] اما پنهان دارد و کسی [illegible] کند زیرا که
اگر غافل است [illegible] و اگر [illegible] حاجت میکند در حضیر
حرامی شود اگر با او دوست دار [illegible] خود را [illegible] حضرت رسول
فرمود که [illegible] با خاصان [illegible] میکند و [illegible] بالبخل که
مانع [illegible] بیت [illegible] با کسی که [illegible] باشد که
[illegible] که بدتر است و در حدیث دیگر فرمود که با کسی که طلب حاجت میکند
[illegible] کسی که [illegible] پنهان [illegible] و مقصود [illegible] در این مقام
از جانب [illegible] است و [illegible] معلوم است [illegible] که مانع [illegible]
دنیا و [illegible] است [illegible] و اللطف [illegible] از جمیع [illegible]
بر جمیع امور [illegible] صلاح [illegible] و [illegible]
خود را [illegible] صلاح خود را طلب [illegible] باید که بنده [illegible] در جمیع امور
طلب [illegible] معلوم است که [illegible]
است که [illegible] اراده [illegible]
از [illegible] خود [illegible] مقدم دارد [illegible]
[illegible] توکل علی الله فهو حسبه
[illegible] در فضیلت [illegible]
روایات و اخبار کثیره از حضرات ائمه علیهم السلام وارد شده [illegible]
[illegible] که از جمله [illegible] که کار [illegible]
[illegible] روایت شده که هر که [illegible]
و [illegible] بلا [illegible] حضرت [illegible] روایت شده است [illegible]
که هر [illegible] طلب [illegible] که حاجت [illegible] بلا و فرمود که [illegible]
[illegible] روایت شده
که [illegible] طلب [illegible] اگر [illegible] است [illegible]
[illegible] روایت شده است که [illegible]

[illegible] که ... از ... و بعد از آن امری که واقع شود ... ناشد

[illegible]

[illegible] ... متوسل شود و ... از

[illegible] ... از ... ان زیرا که

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... عمل خورکرده اند و ... در کتب ... انواع ... ذکر کرده اند

... و ... رحمة الله علیه ... در ... زده اند

[illegible]

انواع استخارات ...

... از حضرت صادق ... در ... کیفیت

... و صلوات ...

اسئلك بانك عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحیم وانت علام الغیوب استخیر الله برحمته

... باشد که ...

[illegible]

... لا اله الا الله

... العلی العظیم و بعد از آن ... باشد ...

... که حضرت امام زین العابدین ... اراده امری ...

... وضو ... دو رکعت نماز ...

... سورهٔ حشر و سورهٔ رحمن ... قل اعوذ برب الفلق و قل

اعوذ برب الناس و قل هو الله احد ... اللهم ان کان الامر الذی

اریده خیرا لی فی دینی و دنیای و آخرتی و عاجل امری و آجله فیسره علی احسن الوجوه و

[illegible]

کردی توکل کن برخدا و حضرت بولیة ستوقت که هرکه الم سوره کند الله مدابت ... [illegible]
اجر جبر ... وارث ... که سوره ... [illegible]
واران ... سوره ... ذکر ... [illegible]
... از حضرت صادق روایت شده است که چون ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیگر در هر شب اول ماه سوره انا فتحنا در نماز مغرب بخواند و [illegible] در زاد المعاد ایضه نقل شده که از حضرت
دو رکعت نماز است در شب اول هر ماه الحمد و سوره انعام یکبار و در روز اول هم دو رکعت [illegible]
وارد شده که دو رکعت نماز با یکدیگر رکعت اول بعد الحمد [illegible] و توحید و دوم الحمد [illegible]
[illegible]

و رفته روز نشست مراد روز ایام البیض است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و سبب تسمیه
ایام البیض است که اول شب تا آخر شب ماه هست یا جهت آنچه از بعضی روایت شده که حضرت
آدم چون از بهشت بیرون آمد و رویش سیاه شد بعد از آن امر شد که این سه روز را روزه دارد و روز اول
از این سه روز ثلث رویش سفید شد پس این سه روز را ایام البیض گفتند

[illegible]

[illegible]

و الاسلام و الیقین و الایمان ... و التوفیق لما تحب و ترضی و منقولست
که چون ماه را در وقت دیدن ...
و شمعه رفت ... چون ماه شوال ...
ببیند ... هفت بار سوره ... چون ماه ...
...
اقوال ...
عربی و فارسی ...

[illegible]

شایسته ... ماه ... نیک برای ... [illegible]

[illegible]

... و فرزندی که در این روز متولد شود ... [illegible]

... هرکه ... باشد ... [illegible]

[illegible]

... کارها اختیار کن ... [illegible]

... و هرکه در این روز ... شود حالش نکو ... [illegible]

... که در این روز ... ماه ... [illegible]

... در این روز خواستن ... کردن و هرکه ... در این روز ... [illegible]

[illegible]

... که در این روز ... شود ... و هرکه بیمار شود در این روز ... باید و هر طفلی که در این ... [illegible]

... متولد شود نیکو ... [illegible]

[illegible]

... ماه برای همه کارها شایسته ... [illegible]

... و هرکه ... و هر طفلی که در این روز متولد شود ... نیکو ... [illegible]

... شایسته است برای ... کردن ... [illegible]

... ماه ... است برای ... [illegible]

... و هر طفلی که متولد شود ... [illegible]

... شایسته باشد و هرکه بگریزد ... [illegible]

... شایسته است برای هر کاری ... [illegible]

... که ... هر کاری شایسته است ... ماه ... [illegible]

[illegible]

... هرکه ... و هرکه در این روز ... [illegible]

در این روز بگریزد نجات یابد و هرکه بیمار شود بیماریش سبکتر شود و هرکه گم شود زود می یافت شود و زن ... که متولد شود شایسته باشد و در همه حال توفیق یابد و در روایت دیگر فرزند فراخ روزی باشد و در روایت سلمان خواب که در این روز دیده شود اثرش ... ظاهر گردد ... ماه نوح در این روز متولد شده است فرزندی که در این روز متولد شود بسیار عمر و فراخ روزی باشد و نیک رای ... خرید و فروخت و سفر کردن ... [illegible]

[illegible]

... کردن ... شاهان و هرکه بگریزد در این روز زود پیدا شود و در حدیث دیگر ... [illegible]

[illegible]

دیده شود ... ماه حضرت شیث در این روز متولد شده است و شایسته است برای ... کارها و خرید و فروخت و سفر کردن ... در این روز ... [illegible]

... و هرکه در این روز بگریزد ... [illegible]

... و هرکه بیمار شود ... و هر طفلی که متولد شود ... [illegible]

[illegible]

... که ... در این روز ... ماه ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... و در روایت دیگر ... است که این روز ... [illegible]

... در این روز ... [illegible]

... ماه ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... و در روایت دیگر ... [illegible]

[illegible]

... برای ... و هر فرزندی که متولد شود ... [illegible]

و خوابی که دیده شود ... ماه ... برای ... [illegible]

باد و کرفتن و کسی که درین روز بیمار شود زود بصحت یابد و کسی که بگریزد زود بدست آید و
فرزندیکه متولد شود لال باشد یا دیر زبان شود و بروایت سلمان بخواب که ببیند بعد از سه
[illegible] ظاهر شود [illegible] ماه روز عجیب است برای هیچ کار خوب نیست مگر عبادت کردن
[illegible] و هرکه سفر کند در این روز هلاک شود و هرکه بگریزد بزودی بگردد و هرکه را گم کند تمام
بماند و هرکه بیمار شود زود بمیرد و فرزندیکه متولد شود جز از زوال دیوانه باشد و اگر بعد از
[illegible] متولد شود عاقبتش نیکو باشد بروایت سلمان خوابی که در این روز بیند بعد از دو روز ازمش
[illegible] ماه میانه است هر چیز در آن روز از نماز عمر کردن و قرض دادن و قرض گرفتن
[illegible] قرض بقدر اول دیگر کرده و هرکه بگریزد بعد و فرزندیکه متولد شود عاقبتش نیکو باشد و بروایت
[illegible] نیست و از روز جامع خوب نیکی در روایت دیگر وارد شده است که حجامت در او هم
شفاعت و روایت دیگر روز بیست و چهار و رکردن [illegible]
[illegible] پادشاه رفتن و طلب حوائج خود پس بدرستیکه از
[illegible]
[illegible]
[illegible] ماه روز [illegible] و در آن روز حضرت [illegible] متولد شده است و شایسته است
[illegible] طلب روزی و سعی در کارها و خرید و فروش و [illegible]
[illegible] باشد و کسیکه بعد از یازده روز [illegible] و فرزندیکه متولد شود در این روز [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ماه روز [illegible] است و بسیار دلالت دارد بر [illegible] و هر چیز را باید شناخت
[illegible] کسی که سفر کند [illegible] و فرزندیکه [illegible] باشد و روایت
بر روز [illegible] است [illegible] است برای [illegible]
[illegible] در آن روز [illegible] و سایر [illegible] کرده و
[illegible] ماه در این روز حضرت [illegible] متولد شده است و نیکست برای طلب
[illegible] روز [illegible] و کسی که در این روز سفر کند [illegible] باید و [illegible]

یابد و خیر بسیار بیند و فرزندیکه متولد شود نیکو زیست یابد [illegible] ماه بسیار نحس است و حرون
در این روز [illegible] است پس هیچ کاری در این روز نکن و فرزندیکه متولد شود در روز
[illegible] و [illegible] باید و بعد لشکر کشته شود یا غرق شود و هرکه بیمار شود بیمار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] که [illegible] و فرزند مبارک و فراخ روزی و نیکو کاری باشد
[illegible] و اخراجات یابد و در روایت دیگر هرکه در این روز بیمار شود [illegible]
[illegible] سلمان [illegible] بنا بعد از بیماد [illegible] ماه روز
[illegible] برای سفر [illegible] و هرکه در این روز [illegible]
[illegible] زیرا که در این روز [illegible] حضرت [illegible] و اگر از سفر
بر کرده در این روز [illegible] داخل شود [illegible] در این روز [illegible] باشد و فرزندیکه [illegible]
در [illegible] و هرکاری [illegible] و فرزندیکه در این روز متولد شود [illegible]
[illegible] فراوان [illegible] باشد و بروایت دیگر برای سفر بسیار نیکست
[illegible] ماه خوبست برای هرکاری و در این روز حضرت یعقوب متولد شده است
بر هر فرزندیکه متولد شود [illegible] باشد [illegible] و در روایت
خواب [illegible] ماه برای هیچ کار خوب نیست [illegible]
[illegible] در آن روز و فرزندیکه در این روز [illegible] و هرکه بیمار شود زود شفا یابد و
در این روز [illegible] است [illegible] و در روایت دیگر است
برای [illegible] کارها خصوصاً ملاقات پادشاه [illegible] و [illegible] کردن و [illegible]
بروایت سلمان خوابی که در این روز [illegible] شود [illegible] ماه نیکست برای [illegible]
و [illegible] و فرزندیکه در این روز [illegible] باشد [illegible]
بعضی [illegible] که [illegible]
[illegible] در آن روز [illegible]
[illegible] و هرکه بگریزد بدست آید و هرکه چیزی گم کند [illegible] و هرکه
مالی قرض کند زودی باز [illegible] حضرت امیرالمؤمنین [illegible]

حضرت صادق که بگذر خیر است جامعه از این قدر معلوم است و [illegible] ماهها

ودر [illegible] منزل [illegible] است و دو دانه است [illegible]

[illegible]

[illegible] عقرب [illegible]

[illegible]

[illegible] کوبند که [illegible]

[illegible]

[illegible] خیارات [illegible] و [illegible] تمام شده از سفر کردن و تزویج نمودن و دیگر

[illegible] عقرب باشد مناسب [illegible] که [illegible] که [illegible] در [illegible] شود و قاطع

[illegible] است که هرچه از [illegible] غروب گذشته [illegible] و دیگر [illegible] پس هرچه

[illegible] از مراتب [illegible] که در [illegible] که [illegible] در آن [illegible]

[illegible] در [illegible] اسباب [illegible] و [illegible]

[illegible] گذشته [illegible] و چندان که [illegible]

[illegible] و تا [illegible]

[illegible]

[illegible] و [illegible] است [illegible]

فصل [illegible] نوشته [illegible] ترتیب [illegible] سرطان [illegible] میزان عقرب

[illegible] و چون [illegible] از این زوج که [illegible] و [illegible] بعضی کارها مناسب [illegible]

[illegible] کرده اند [illegible] از این زوج مناسب [illegible] است در این رساله بطریقی که

[illegible]

[illegible] و [illegible] کردن و [illegible] نمودن و [illegible] کردن و ملاقات

پادشاهان نمودن و [illegible] است از برای [illegible] و زراعت [illegible] برای [illegible]

دوستان و کتابت [illegible] و [illegible] استعمال [illegible] و [illegible] انواع [illegible]

[illegible] و شرکت و [illegible] و [illegible] است از برای [illegible]

[illegible] است از برای [illegible] فروختن [illegible] و [illegible] ابتدای کتابت و ملاقات [illegible]

[illegible] برای [illegible]

[illegible] جیدست از برای سفر کردن و [illegible] خوردن و [illegible]

[illegible] و نیست برای تزویج [illegible] جیدست از برای [illegible]

[illegible] اشتغال [illegible] و طلب حاجات [illegible]

[illegible] نیست از برای [illegible]

[illegible] و تعلیم [illegible] زراعت و فروختن [illegible] و [illegible] نیست از برای زوج

و علاج امراض [illegible] مساحت و [illegible] جیدست از برای [illegible]

[illegible] که [illegible] شایسته [illegible]

و هر که [illegible] قبل از [illegible] جیدست از برای [illegible]

[illegible] کردن [illegible] و جراحت کردن و [illegible]

[illegible] گرفتن [illegible] نیست برای [illegible] جیدست از برای [illegible]

[illegible] کردن و [illegible] نیست از برای [illegible] و حیوانات [illegible] و [illegible] خوردن و [illegible]

[illegible] پوشیدن [illegible] جیدست از برای ساختن [illegible] پوشیدن [illegible] کردن و [illegible]

[illegible] نیست از برای [illegible]

[illegible] جیدست از برای [illegible] و [illegible]

[illegible] نیست از برای [illegible] جیدست از برای [illegible]

[illegible] و پوشیدن [illegible] و [illegible] پوشیدن [illegible]

[illegible] برای [illegible]

[illegible] نمودن در جمیع امور و استمداد از حضرات معصومین علیهم السلام [illegible] توسل [illegible]

[illegible] از مفضل بن یعقوب که بحضرت امام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] روز دهم [illegible] قتل سید الشهداء [illegible]

[illegible] سید شهدا شهید کربلا [illegible]

[illegible] مصیبت [illegible] آل محمد و شیعیان [illegible]

... که دیگران بسته‌های خود ... از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده‌اند که هر که یاد آورد
مصیبت ما را و بگرید و بگریاند برای آنچه مرتکب شده‌اند دشمنان ما بر ما باشد در درجه ما در روز
قیامت و کسی که یاد دیگران آورد مصیبت ما را پس بگرید و بگریاند گریان نگردد دیده او در روزی
که دیده‌ها گریان باشد و کسی که بنشیند در مجلسی که در آن احیای امر ما نمایند ...
... در روزی که دلها ... بمیرد ... باشد ...
... که هر که مهموم و مغموم باشد برای ... است ...
... در نامه عمل نوشته شود ... عبادت باشد ...
... ثواب ... از حضرت صادق ... روایت ...
... شود و شیخ طوسی ... از حضرت صادق روایت کرده است که هر که ...
... اشک ... برای خوبی که از ما ... که ...

[illegible]

... هر کس ... که در هر رکعت ... در هر رکعت سوره ... و سوره
... چون فارغ شود ... رکعت ... تسبیحات اربع ...
... این عمل ثواب عظیم است ...
... از حضرت ... که هر که ... در هر رکعت ...

... و در هر رکعت ... و بعد از سلام ...
... ایشان ... سید ابن طاوس و شیخ ...
... اعمال روز ... که روز عاشورا ...

[illegible]

... در این روز ... ذخیره کند ... برکت ...
... روز عاشورا را روز ... و روز ... در خانه ...
... که ... در این روز ...
... در ماتم عزیزترین اولاد ... مستحب است ...
... باید و از طعام ... و ...

[illegible]

... اندوهناک باشد ... این روز را ...
مؤمنان یکدیگر را تعزیه گویند به مصیبت امام حسین ... حضرت امام جعفر صادق ... اصحاب خود را ...

[illegible]

... السلام ... چنین کرد که خدا ... ثواب عظیم ...

[illegible]

... از حضرت امام جعفر صادق ... روایت که هر که ... شود ...
مصیبت آل رسول ... که مذکور شد ...
... هزار ... ثواب ...
... شهید شده باشد ... زیارت ...

[illegible]

زیارت [illegible] و صلوات [illegible]
[illegible] آن حضرت [illegible] روایت کند که [illegible] زیارت کند در روز عاشورا
[illegible] باشد که زیارت [illegible] کرده باشد [illegible]
[illegible] زیارت [illegible]
[illegible] که هر که زیارت کند حسین را در روز عاشورا [illegible] روایت شده که
هر که [illegible] رسول خدا و [illegible] علیهم السلام کرده باشد [illegible] امام حسین را زیارت
کند در روز عاشورا [illegible] حضرت صادق [illegible] که هر که در شب عاشورا [illegible] حضرت
امام حسین [illegible] زیارت کند [illegible]
هر که در [illegible] حضرت [illegible] باشد که [illegible] حضرت شهید شده باشد
[illegible] روایت کرده [illegible] که حضرت امام
محمد باقر فرمود که هر که [illegible] حضرت امام حسین [illegible] قرآن [illegible]
[illegible] در [illegible] هزار [illegible] و دو هزار [illegible] هزار [illegible]
[illegible]
[illegible] زیارت [illegible] حضرت [illegible] روز عاشورا [illegible]
[illegible] امام [illegible]
حضرت و بعد از آن دو رکعت نماز گذارد [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible] امام [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت امام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] که شهید شدند با حضرت امام حسین در کربلا [illegible]

[illegible]

یا بن رسول الله ... به مناجات خدا ... اگر باد حضرت فرمود که ...
و بدان که در مثل این روز حضرت امام حسین شهید شده است کم ای ...
در رو خواهش فرمود که روزه بدار ... که ... روز یکی ... نمازت و
... تمام روز ... باید که افطار تو بعد از نماز عصر باشد ... ساعتی ... زیرا که
... در طرف ... در زمین ... اهل بیت ... ایشان ... که ...
... در این حضرت ... حضرت در ... بود ... حضرت ...
[illegible]
... کار ... که در این روز یکی است که جامه‌ای پاکیزه بپوشی ...
با ... بیرون ... بپوشی ... که ...
... ازرای ... ازمخالفان ... پس چهار رکعت نماز بگذاری ...
... رکوع ... و بعد از ... رکعت سلام بگویی ... رکعت ... بعد از سوره حمد سوره قل یا ایها الکافرون
... رکعت دوم سوره قل هو الله احد ... رکعت دیگر ... بعد از سوره حمد
سوره احزاب ... رکعت دوم اذا جاءک المنافقون ... که ...
پس بگردان روی خود ... جانب روضه مقدسه آنحضرت ...
و ... صلوات ... ایشان ... روایت دیگر ...
... آنحضرت که ... هزار ...
درجه در بهشت ... هزار ... اللهم العن قتلة الحسین ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] صلوات نور رکانه وحنانه [illegible]
[illegible] رب الثلاثة ملك [illegible]

[illegible]

مشهور نیست و دو وجه میتواند داشت یکی وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این ماه دیگر
چنانچه مذکور شد در این سه ماه ثواب فال نیکو کرده در این ماه ابتدا بفال نیکو کرده
باز جهة عزم سفر دادند از حضرت رسول روایت که چون ماه صفر در آید ...

[illegible]

چراست نماز حاجت و برکت از فریضه و نافله در شب و روز کردن و زیارت از بعید ...
و درست راست کردن و جبین را در سجده شکر بر خاک مالیدن ... بسم الله الرحمن الرحیم ...

[illegible]

و هنگامی که در روز بلند شده بود زیارت اربعین کن ...

[illegible]

علیه من عترته الذین ... باع حظه بالادنی ... وشری آخرته بالثمن الاوکس ...

[illegible]

... ایشان از نزدیک ودر بامنیت ... روایت ...

... است ودرچهار شنبه اخران ...

[illegible]

در این روز ... [illegible]

نحوست چهار شنبه اخر ماه صفر شهرت تمام دارد ودر کتب معتبره عامه وخاصه چیزی که
دلالت براین کند بنظر نرسیده است واحادیث در بیان چهار شنبه مخصوص بچهار شنبه
اخر ماه وارد نشده ... فی الجمله نحوستی دارد ممکن است که چهار شنبه اخران از سایر چهار
شنبه ها ... [illegible]

[illegible]

... بود ودر این شب ... امیر المؤمنین ... در
جای آن حضرت خوابید وایه ومن الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضات الله در شان او نازل
شد وان حضرت ... ورده چهارم از غار بیرون امد ...

[illegible]

... حضرت صاحب الامر ... امامت ... زیارت این دو روز
در این روز ... وکلینی وغیر ... وفات حضرت در روز ...
بود ... زیارت ان دو امام علیهما السلام اشتغال نمایند ...
ایشان ... بحار ... در زاد المعاد ...
علمای خاصه وعامه اختلاف ... است که ... بیستم ماه

وجه واقع شده و بعضی جهت و بعضی برکت اند و مستند این در قول نقل تو در خانه است و از
کتب معتبر چنین معلوم میشود که چنانچه الحال میان عوام شیعه مشهور است قتل او در نهم
ماه ربیع الاول واقع شده و منافات با آنچه از محققین شیعه مشهور بوده سید بن طاوس
رحمة الله در کتاب اقبال اشاره نموده است با آنکه ابن بابویه رحمة الله روایت از حضرت امام
حسن عسکری نقل کرده اند که در روز نهم واقع شده از نقل و جانی مشهور بود که صدوق چنین
اعتقاد داشته است [illegible]
نوبت داده است و روایت معتبری در این باب ایراد نموده موافقت کرده که بسیار طول روایت
این مختصر را ایراد نموده و در آن روایت است که حضرت امیر المؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible] بیوم کان
از نو شنو و حضرت فرمود که این روز است که مومنان از شر آن منافق لعین
[illegible]
[illegible] و بر ایشان و زنان مومن در [illegible]
[illegible] و پوشیدن جامهای نو و شکر نماید
[illegible] روزه داشتن نیست [illegible]
[illegible] واصل شد و اگر چنین باشد نزد شرافت این روز خواهد
[illegible]
[illegible] ربیع شد
[illegible] ربیع روز ولادت با سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله واقع شده و این روز بسیار
عظیم البرکة همیشه صالحان از ائمه تعظیم و تکریم آن نموده اند و سنت است این روز را
روزه داشتن و روزه این روز معادل روزه یک سال است [illegible] مروی است که هر که
[illegible] روزه یک سال [illegible] مستحب است غسل کردن و
[illegible] حضرت امیر المؤمنین کردن و زیارت [illegible]
[illegible] دو رکعت نماز در هر رکعت بعد از الحمد سوره [illegible]
[illegible] سلام کوید [illegible]
[illegible] حتی لا یموت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] وخیرا لی وان [illegible] اذا کانت الوفاة خیرا لی واسئلک الخشیة فی
[illegible]
واسئلک الرضا بعد القضاء واسئلک برد العیش بعد الموت واسئلک لذة النظر الی
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وَنَقْلَتْهُ مِنْهَا إِلَى أَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَطَافَتِكَ لَهُ وَتَحَنُّنَاتِكَ عَلَيْهِ إِذْ كَلَأْتَ لَيْلَهُ
وَنَهَارَهُ وَحِفْظَهُ وَجِيئَتَهُ مِنْ [illegible] عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ
وَبَعَثْتَ بِهِ إِلَى الْخَلْقِ مِنْ رَحْمَتِهِ بِهِمْ وَإِرَادَتِكَ هِدَايَتَهُمْ بِهِ مَنَنْتَ عَلَيْهِ بِأَنْ
[illegible] وَبَلَّغَهُ مَا أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَأَدَّاهُ عَنْكَ [illegible] وَسَنَنْتَ بِهِ
كَمَا أَمَرْتَ [illegible] وَعَلَى هَذِهِ الْمُعْجِزَةِ صَلَّى
كَمَا أَمَرْتَ [illegible] وَعَلَى مُحَمَّدٍ عَلَى [illegible] وَتَبِعَ رَحِيمَ الْكَفِّ
[illegible] وَمَنْ [illegible] وَأَوْحَيْتَ [illegible] عَادَتْ وَأَوْحَيْتَ [illegible]
[illegible] وَبَيْنَ [illegible] إِلَى جَانِبِ [illegible] [illegible]
[illegible] وَقَالَ [illegible]
[illegible] وَبَيْتَ [illegible] وَفِي [illegible] وَخَلَعَ [illegible]
وَبَيْتَ [illegible] وَفِي [illegible] وَبَعَثَهُ [illegible]
وَسَلَامِهِ [illegible] وَأَنْ [illegible] وَنِسَاءِ وَرَحْمَةُ وَغَيْرِهِ [illegible] وَوَصِيلِ
[illegible] مِنْ حَضَرَتْ [illegible] بِكُلِّ بَلَدٍ سَلَامٌ يَا مَرْسُولَ كَهْ خَرَامِي وَجُونَ فَارِغْ شُوْنَ [illegible]
[illegible] وَمَنْ [illegible] وَقُلْتَ لَيْلَكَ مُحَمَّدٌ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ
[illegible] وَبَعْدَهُ [illegible] وَبَعْدَهُمْ [illegible] وَحَاجَتَهُ [illegible] وَحَضَرَ [illegible] وَسُؤَالِكَ
[illegible] وَلَهُ [illegible] وَإِلَى [illegible] مِنْ [illegible] وَمُسْتَغْفِرِكَ [illegible] مِنْ ذُنُوبِ
[illegible] وَمَغْفِرَتِكَ [illegible] وَمَنْ [illegible] وَمَنْ [illegible] وَمَنْ

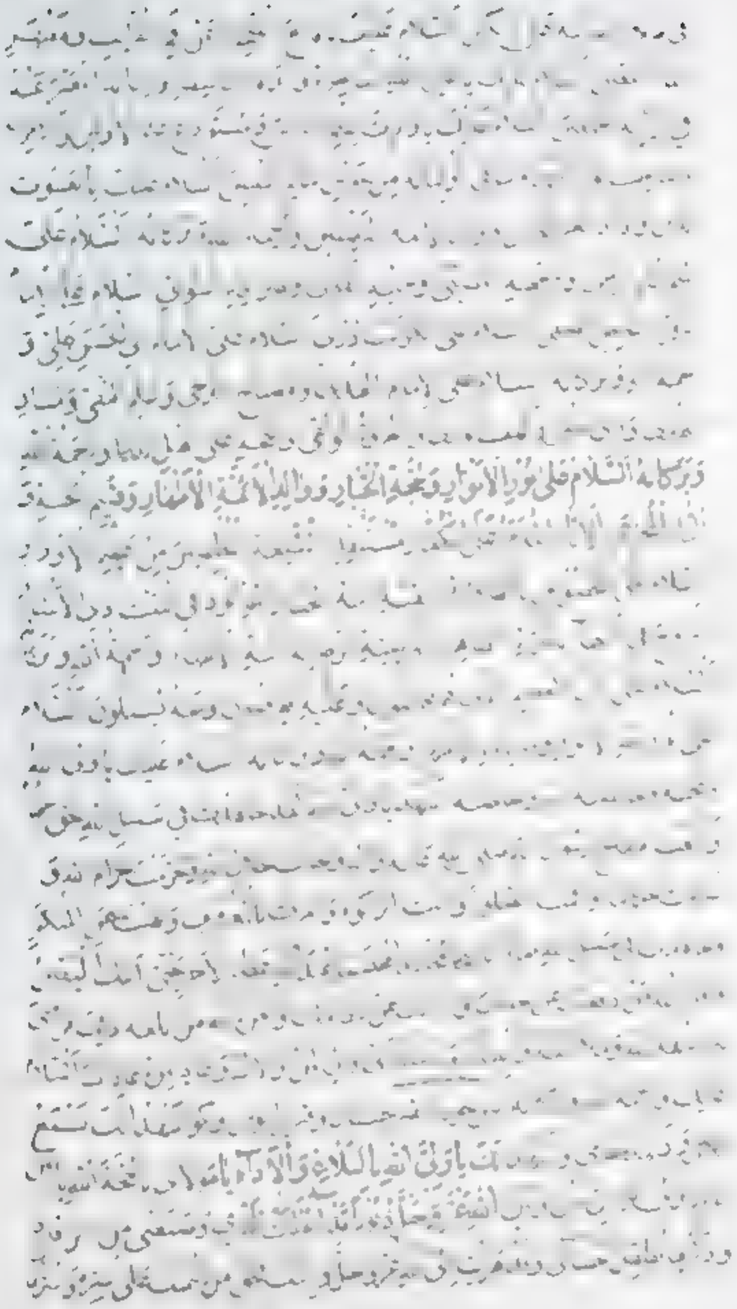

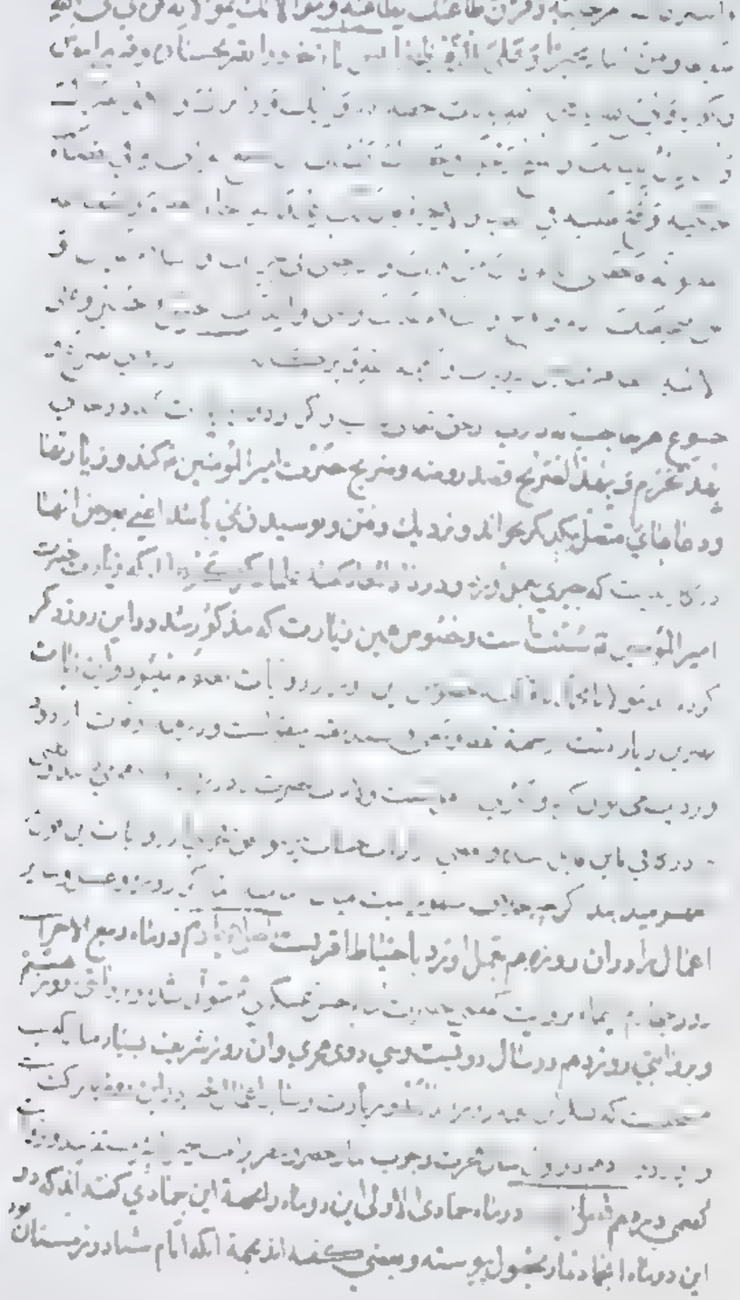

ماه صفر بوده وفات حضرت فاطمه در سیزدهم یا پانزدهم جمادی الاولی باید
... حضرت مناسب است خصوصا جمادی دهم کما مظهرات و در شانزدهم
... در ماه رجب حضرت امام زین العابدین علیه السلام متولد شد
... و در روز هفدهم بیست و پنجم ماه مبارک و در روز
... زیارت حضرت در سال این مقامها خوانده میشود و وارد شده که غسل کند و جامه
... یکی اول فاتحه یکبار و انا انزلناه ده بار و در دوم تا
... سوم بعد از فاتحه قل هو الله ده بار و در رکعت خامس
... سر تحفه قدر و شکر گوید و امر بر من
... در ماه جمادی الآخر است و در پنجم
... بن حارس و دیگران
... زیارت حضرت و دعا برای ما و خاصه
... ماه ولادت با سعادت حضرت فاطمه بوده بعد از بعثت هیجده سال و
... بیست سخت است و این روز مناسب است روز سخاوت کردن و روزه داشتن
صدقه دادن و علاج جهت کردن و زیارت حضرت خدای و بیرون نشدن از خانه
ماه رجب ماه اردهای حرام است و ماهی عظیم و شریف و مبارک و در جاهلیت
و نیز عظیم و نسائی و در اسلام شرف و عظمت آن زیاده گردید و چون ماه رجب بزرگ و عظیم بود
از آن جهت از ارجاء میدانند ماخوذ از ترجیب است یعنی تعظیم خدای تعالی و از رسول مروی است
که رجب نهر بهشت و بهشت از شیرین تر و از عسل سفیدتر هر که یکروز در رجب روزه دارد
از آن نهر سیراب شود و ماه رجب ماه امید است امیدوار شدند که از آتش دوزخ ایمن شوند
زیرا که در ایام ... یکروز در صدای سازها و آلات طرب بگوش نرسید
و یکروز بجز حرام نوشیدن صلاح و از آسیان و بیاید از حضرت پیغمبر

از حضرت پیغمبر مرویست که فرمود ماه رجب ماه نزول خداست و ماهی در رحمت و
فضیلت بآن نمیرسد و فرمود باکو فرزن در این ... حدات و شعبان ماه امت و رجب
ماه امت منست و کسی که یکروز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خوشنودی نزول خدا
... آب قلیل دارد و ... حضرت پیغمبر دیده کرده و بسته گردد
بن جعفر علیهما السلام منقولست که هر که یکروز از ماه رجب روزه دارد آن صحیفه یکساله
را از او دور گردد و هر که سه روز از ماه رجب روزه دارد بهشت از برای او واجب گردد و هر
پسندیده از حضرت صادق منقولست که هر که سه روز از ماه رجب را روزه دارد قصر
روز ثواب روزه یکساله برای او نویسند و هر که هفت روز از این ماه را روزه بدارد هفت در
جهنم بروی او بسته گردد و هر که هشت روز از آن روزه دارد هشت در بهشت بروی او
گشاده شود و هر که پانزده روز روزه بدارد خدای تعالی حساب او را آسان کند و هر که
جمیع ماه را روزه بدارد خدای تعالی از خوشنودی خود برای او نویسد و هر که خدا را خوشنود
... و هر که ... حضرت ... که
... ماه ... که
... و از یاد شادمان بهشت کرامت کند و بار خدای تعالی شفیع ایشان و اولاد
... و جمیع ... و اگر حج مستوجب دوزخ باشند و
در روایات معتبره وارد شده که هر که عیال را در ماه خود از خود خوشنود و شاد
گرده باشد و طعامی حاضر مانده را در مکاسب کند ثواب بسیار کردن ... که
عنایت بر او و اگر اطعام کند ثواب بیشتر است و برای کسانی که در راحت و سلامت
در جمعه ولیت ... که ... از آن راحت است ... که
... و در ماه ... و بخصوص ...
... که ... که
إِلَّا مَوْعِدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ و بعد از آن چیزی مضاف کردن است و یکبار
بار لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ گفتن دیگری روایت و سایل و اقبال در رکعت نماز گذاردن و در
از سفاهای این ماه در هر رکعت بعد از حمد سه قل هو الله و سه قل یا أیها الکافرون و یکبار

... در هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه قل هو الله دیگری نیز چهار رکعت نماز است
بدو سلام در رکعت اول بعد از حمد صد بار آیة الکرسی و در رکعت دوم بعد از حمد ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... والآخرة فانه
[illegible] ... حضرت ... خود ... است
جبر ... و ... شاه ... بر ... رکعت ... دو ...
یا ذا الجلال والإکرام یا ذا النعماء والجود یا ذا المن والطول حرم شیبتی علی النار و روایت
[illegible]
استغفر الله و اتوب الیه بعد از آن دست ... بگوید اللهم اغفر ... علی ...
بجهت ... بیان ... ماه شعبان و ماه رمضان از حضرت رسول
روایت که هر که در این سه ماه در هر شبانه روز ... از این سوره و آیات که سوره حمد
و آیة الکرسی ... و سوره قل یا ایها الکافرون و قل هو الله و قل اعوذ برب الناس
و قل اعوذ برب الفلق ... سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر
ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و صلوات و استغفار باید بخواند و بعد از
سه بار بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله
[illegible] ... بگوید اللهم صل علی محمد ...
[illegible]
[illegible] ... جمیع ...
[illegible] ... و اتوب الیه ... که ...
[illegible] ... که این عمل ... اگر ... و بعد ...
[illegible] ... رکعت ... الحدیث
بجهت خصوص

ابجد خصوص ... است ... که در هر شب دو رکعت نماز باید کرد و در
[illegible] ... و بعد از سلام ...
... لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد ...
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... لا اله الا الله ...
[illegible]
و اگر خواند ... در هر ... و اگر خواند ...
و اگر خواند صد بار بگوید سبحان الله الجلیل سبحان من لا ینبغی التسبیح الا له سبحان
[illegible]
دیگر ... بعد ... که حضرت ... در ... رجب ...
[illegible]
[illegible] ... مواعیدک الصادقة و ایادیک الفاضلة
و رحمتک الواسعة فاسئلک ان تصلی علی محمد و آله و ان تقضی حوائجی للدنیا والآخرة
دیگر این دعا که ... اللهم ...
[illegible]
المجید و انا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد ...
علی ... یا قوی یا عزیز اللهم صل علی محمد و آله الاوصیاء ...
[illegible] ... حضرت ...
[illegible] ... ذلک و ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
علی المتقین اللهم ... و ...
[illegible]

[illegible] الیک خیر الغرب
[illegible] مذنب [illegible]
[illegible] بالحضور [illegible]
[illegible]
[illegible] الشریفة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] دو ثواب بسیار مثل اعمال شب لیلة الرغائب کنند و ابن انس
که در روز پنجشنبه اول رجب روزه گیرد و چون شب شود ما بین نماز شام و خفتن دوازده
[illegible]
[illegible] محمد و آله [illegible]
[illegible] رب اغفر وارحم وتجاوز عما تعلم انک انت العلی [illegible]
[illegible] که بود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
دوازده رکعت نماز بگذارد که در مصباح و سفینة النجاة نقل شده در هر رکعت حمد و آیة الکرسی
[illegible]
اللهم یا اهل [illegible]
[illegible]
[illegible] یا ذا الجلال والاکرام [illegible]
لیالی و ایام این ماه است شب اول [illegible] این ماه [illegible] که در فضل [illegible]
[illegible] این ماه و این شب از جمله [illegible] است که احیای [illegible] است [illegible]

[illegible] و شب
عید قربان و شب نیمه شعبان و شب اول رجب و شب اول محرم و شب عاشورا و شب قدر که
شب بیست و سیم ماه رمضان باشد پس سنت است احیا داشتن چنانچه از حضرت امیر علیه
روایت که فرمود عجب دارم از کسی که نفس خود را فارغ دارد در چهار شب از سال شب اول رجب
و شب نیمه شعبان و شب عید رمضان و شب عید قربان و غسل کردن بعد از غروب
آفتاب و زیارت حضرت امام حسین [illegible] نمودن و از جمله زیارات مخصوصه از حضرت
زیارتیست که آخوند ملا محمد باقر مجلسی در زاد المعاد ذکر کرده و گفته این زیارت را
در شب اول و پانزدهم ماه رجب و در نیمه ماه شعبان و در شبهای ماه مبارک
[illegible] زیارت [illegible] است [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شرایع دینی [illegible]
[illegible]
[illegible] زیارت [illegible]

[illegible] سلام علیک یا [illegible]

[illegible]

[illegible] السلام علیکم یا انصار ابی محمد

[illegible] بابی انتم و امی طبتم و طابت [illegible]

[illegible] وارد شده که در شب نماز شام و خفتن

[illegible]

مدار عشا مفهوم می‌گردد زیرا که بعد از [illegible]

[illegible]

[illegible] بر حاجت بطلبد روز اول سنت است روزه داشتن

[illegible] کردن و زیارت حضرت امام محمد باقر یکی از زیارات جامعه

[illegible]

از جمله دو رکعت از سی رکعت نماز سلمان رضی الله عنه [illegible] حضرت جبرئیل روایت

کند در ضمن حدیث با سلمان خطاب نموده که ای سلمان جبرئیل مرا [illegible] این نماز سلمان [illegible]

[illegible]

نماز را چگونه گذارم و در کدام وقت نقل از آن حضرت فرموده در اول ماه رجب ده رکعت بگذارد در هر

[illegible] در هر رکعت فاتحه یکبار و توحید و قل یا ایها الکافرون هر یک سه بار و بعد

هر دو رکعت سلام بدهد [illegible] لا اله الا الله وحده لا شریک له [illegible]

[illegible]

لا مانع لما اعطیت و لا معطی لما منعت و لا ینفع ذا الجد منک الجد [illegible]

و ده رکعت در وسط ماه [illegible] بگذارد و بعد از [illegible]

[illegible]

و ده رکعت در آخر [illegible]

الا الله وحده لا شریک له [illegible]

[illegible]

و دستها را رو بگشن و حاجت خود را طلب [illegible] خدای تعالی حاجت تو را [illegible]

میانه تو و دوزخ خندقی که میانه هر خندقی از آن چنان باشد که میانه آسمان و زمین [illegible]

[illegible]

ذکر کرده در هر رکعت الحمد یکبار و سوره توحید ده بار و در هر رکعت دوم بعد از حمد قل هو الله

[illegible]

فرموده که با خلق از انبیای گذشته نداده است ماه رجب ماه شعبان و ماه رمضان و [illegible]

[illegible]

امت داده است که مثل آنها انبیای پیش نداده است [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... غسل و زیارت حضرت

امام حسین و هزار مرتبه استغفار نمودن و نماز گذاردن از آن جمله شش رکعت است

[illegible] ... و در حدیث گذشت و این نماز ... [illegible]

[illegible] ... رجب و شعبان و رمضان ... [illegible]

[illegible] ... رجب ... ده رکعت نماز

[illegible] ... به سلام بالحمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شوی هر یک از سوره قل اعوذ

[illegible] ... آیة الکرسی را چهار مرتبه بخوانی پس چهار

[illegible] ... والله اکبر پس بگوئی ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... هفت مرتبه

[illegible]

[illegible] ... اللهم انی اسئلک بمعاقد عزک علی ارکان

[illegible] ... ذکرک الاعلی الا ...

[illegible] ... محمد و اسئلک ما کان اوفی

[illegible] ... فی المعاد ... [illegible]

[illegible] ... از دهم رجب که از ایام البیض است روز ولادت

[illegible] ... حضرت علی بن ابیطالب واقع شد و بقولی اول ذی الحجه و بعضی

[illegible] ... السلام در آن وقت سیزده ساله بود و در روایتی ده ساله و در روایتی نه ساله بوده و

[illegible] ... و در سال دوم هجرت تغییر قبله از بیت المقدس بکعبه واقع شد و مردم در نماز عصر بودند که از

بیت المقدس گردیدند و رو به بیت الحرام کردند و در این روز ثواب بسیار دارد چنانچه از حضرت رسول

روایت کرده که هر که در نیمه ماه رجب روزه بگیرد ... کفاره گناهان ... سال او شود ... [illegible]

غسل کردن و زیارت حضرت امام حسین ... [illegible]

... رضا سؤال کرد که زیارت حضرت امام حسین در کدام وقت بهتر است فرمود در نیمه رجب

و نیمه شعبان و زیارت حضرت صادق کردن یکی از زیارات جامعه ... [illegible]

روایتی روز وفات آن حضرت نیمه رجب است ... دوازده رکعت نماز ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... رجب و ... حضرت ... [illegible]

داود بن الحسن ... حسن ... که دایه حضرت امام جعفر صادق بوده ... [illegible]

آن حضرت را شیر داده بود تعلیم فرموده ... [illegible]

[illegible] ... بعد ... [illegible]

... خواندن ... که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم که ایام البیض است روزه بدارد

[illegible] ... زوال شود

[illegible]

... و در رکوع و سجود ... پس نماز ظهر را ... [illegible]

[illegible] ... حمد ... [illegible]

... بعد از سلام صد مرتبه بگوید یا ... الطالبین ... [illegible]

داب و شرایط ... ورد بروایت دوم رکعت اول نماز عشر بعد از حمد شش مرتبه سوره قل ...
دیگر سه سوره انا اعطیناک الکوثر بخواند بس نماز عشر را بخضوع و خشوع تمام ادا ...
ورد و بروایتی روی حصیر پاک ... سوره حمد ... مرتبه سوره قل هو الله
و ده مرتبه ... بخواند ... سوره ... انعام و بنی اسرائیل
و کهف و لقمان ... والظلمات ... جمعه و حم عسق
و حم دخان ... تبارک الذی بیده الملک ... و اذا السماء انشقت تا آخر
... فل هو الله احد ...
... روایت دیگر وارد شده که ... مرتبه

[illegible]

[illegible]

... رَبِّ یا مُهَیمِنُ یا عَزیزُ یا جَبّارُ یا مُتَکَبِّرُ یا سَلامُ یا مُؤمِنُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا نُورُ یا مُدَبِّرُ

[illegible] یا مُؤمِنُ یا باعِثُ یا وارِثُ یا عالِمُ یا حاکِمُ یا بادی یا هادی

[illegible]

یا صَبورُ یا مُتَوَکِّلُ [illegible] یا اَوّابُ [illegible]

[illegible]

السلام یا مَن وَهَبَ لِآدَمَ شیثاً و لِاِبراهیمَ اِسمعیلَ و اِسحٰقَ و یا مَن رَدَّ یوسُفَ علی یعقوبَ

و یا مَن کَشَفَ بَعدَ البَلاءِ ضُرَّ اَیّوبَ یا رادَّ موسیٰ علی اُمِّهِ و یا زائِدَ الخِضرِ فی عِلمِهِ

[illegible]

شصت ساله می نویسند سنت است در این شب غسل کردن و زیارت حضرت امیر المؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] لا اله الا الله [illegible]
[illegible] الله العلی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
در این شب غسل باید کرد و چون نماز خفتن کرده باشی و خفته باشی هر وقت که بیدار شوی [illegible] که مراد نصف شب است دوازده رکعت نماز بکن [illegible]
[illegible]
[illegible] و آیة الکرسی هر یک را هفت بار و بعد از آن الحمد [illegible] ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ان تصلی علی محمد و آله وان تفعل بی ما [illegible]
[illegible] روز بعثت است که در این روز حضرت جبرئیل را حق تعالی فرستاد بعد از [illegible]
[illegible] سنت است در این روز غسل کردن و روزه داشتن که ثواب آن برابری
میکند با شصت ماه روزه [illegible] برای او ثواب روزه شصت ساله و این روز
از جمله چهار روز سال است که روزه او [illegible] است چهار روز [illegible]
روز مولد که [illegible] ربیع الاول است و روز دحو الارض که بیست و پنجم ذی قعده است
و روز غدیر که هیجدهم ذی الحجه است [illegible] صلوات فرستادن و
زیارت حضرت امیر المؤمنین کردن و زیارت حضرت رسول نمودن که بعد از این مذکور خواهد
شد دیگر از جمله اعمال این روز زیارت است [illegible]

[illegible]
[illegible] ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

... در شب ... وصلی الله علی سید ... [illegible]
... [illegible] کفارهٔ نود ساله گناه کرده ... حضرت امام
... [illegible] که روزه بیست و نهم کفارهٔ صد ساله گناه ... اگر
... [illegible]
... گناهان گذشته ... [illegible]
... [illegible] عمل ... [illegible]
... [illegible] روایت ... [illegible]
... [illegible] ماه ... تعلیم کند
... [illegible] که در آن بهشت ... روزهای ... [illegible]
... [illegible] شعبان ... ماه رجب ... [illegible]
[illegible]
... و در این ماه ... و فضیلت تمام دارد چنانچه از حضرت
صادق منقول است که روزه شعبان ذخیره ایست از برای روز قیامت و هر بنده که
... [illegible] کفایت کند ... [illegible]
[illegible]
... از حضرت ... منقولست که حضرت رسول فرمود که شعبان ماه من است و
رمضان ماه خداست پس هرکه یک روز از ماه من روزه دارد من شفیع او باشم در قیامت و هرکه دو

و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده شود و هر که سه روز از ماه
من روزه بدارد او را ندا کنند که عمل را از سر گیر یعنی هیچ گناهی نداری ... [illegible]
کرده است که ... تمام ... رسیدند ... [illegible]
... فضل است ... [illegible] از حضرت ... که فرمود شعبان
ماه من است هر که یک روز از ماه من روزه بدارد بهشت او را واجب شود و هر که دو روز روزه
بدارد در قیامت از رفیقان ... و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد و وصل کند
[illegible]
... از حضرت صادق روایت شده که هر که ... از ماه شعبان روزه دارد بهشت
او را واجب ... و رسول خدا او را شفیع باشد در قیامت و هر سال که در ماه شعبان ...
... مردم از شر پادشاه سالم باشند ... [illegible]
... در این ماه ... پادشاه
شود ... پادشاه شود ... مردم ... [illegible]
اعمال ... قیامت ... [illegible]
... روایت که هر که در این ماه ... [illegible]
بدن او را بر آتش دوزخ حرام گرداند ... از حضرت ... منقولست که حضرت
رسول فرمود شعبان ماه من است ... [illegible]
[illegible]
از حضرت رسول ... روایت که هر که ... [illegible]
ساله در نامه عمل ... بنویسند و گناهان هر ساله او ... [illegible]
[illegible]
... خدای تعالی روح ... [illegible]
[illegible]

[illegible]

مُتّبِعاً وطریقاً إلیک مَهیعاً واجعلنی له مُصاحباً [illegible] یوم القیامة [illegible]
ذنوب [illegible]
الأحبار [illegible]
دعاهای [illegible] گذشت ومخصوص این شب [illegible]
نمازهاست از جمله دو رکعت است در هر رکعت حمد و توحید یکبار و چون سلام داد [illegible]
[illegible]
[illegible] سوره حمد [illegible] چهار رکعت است با حمد و توحید [illegible]
[illegible] دو رکعت است [illegible]
[illegible] دو رکعت است [illegible]
مرتبه توحید و بعد از سلام [illegible] چهار رکعت است در هر رکعت حمد و
توحید [illegible] دو رکعت است در هر رکعت اول [illegible]
[illegible] دو رکعت است در رکعت اول بعد از فاتحه [illegible]
[illegible] توحید [illegible] بار و در رکعت دوم بعد از فاتحه [illegible]
[illegible] چهار رکعت است در هر رکعت فاتحه یکبار و اذا جاء نصر الله [illegible]
[illegible]
[illegible] هشت رکعت است در هر رکعت فاتحه یکبار و قل یا ایها الکافرون [illegible]
دو رکعت است در هر رکعت فاتحه [illegible]
[illegible] در هر رکعت الحمد [illegible] و تبارک الذی بیده [illegible]
توحید یکبار [illegible] دو رکعت است در هر رکعت حمد
[illegible] چهار رکعت است [illegible]
[illegible]
[illegible] ولادت با سعادت حضرت صاحب الزمان [illegible] در این شب
[illegible] معجزات [illegible]
[illegible] زیاده از آن است که در این مختصر ذکر توان کرد [illegible]
[illegible] زیرا که [illegible] در این شب [illegible]

[illegible] روایت کرده است و یحیی [illegible]
[illegible] سلام که [illegible] شعبان [illegible] و مرا [illegible] مگر
شب قدر چون خدا در این شب با بندگان خود تفضل کند و ایشان را بیامرزد و رحمت خود بر همه کند
و [illegible] که [illegible]
شب زنده بدارد ملائکه از خدا طلب بهشتی کنند تا نوحه [illegible] و از حضرت امیر المؤمنین
منقول است که حضرت رسول فرمود چون شب نیمه شعبان شود شب را بعبادت بایستید
و روز آن را روزه بدارید بدرستی که از اول تا آخر [illegible] خدا [illegible] که آیا
استغفار کننده هست که [illegible] و [illegible] آیا کسی هست
که از ما طلب روزی کند که ما روزی او را فراخ گردانیم [illegible] که شهید روی
[illegible] جمع می کرد و شب
[illegible] و در رکعت اول [illegible] و در رکعت دوم [illegible] و ثلث سیم را
[illegible] است در این
[illegible]
خواب [illegible] شب [illegible] ماه رمضان و شب عید فطر و شب نیمه شعبان و [illegible]
و روایت کرده سبحان الله اکبر و سبحان الله و لا اله الا الله و ذکر خدا و استغفار و طلب آمرزش
کردن و قرآن خواندن و زیارت حضرت امام حسین که در شب اول رجب گذشت کردن جنانچه
[illegible]
مصافحه کنند زیارت حضرت امام حسین در شب نیمه شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در این
شب از خدا رخصت می طلبند که بزیارت آن حضرت بیایند خوشا حال کسی که این بزرگواران با او
مصافحه کنند و جمله ایشان پنج پیغمبر اولو العزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد اجمعین که
[illegible] حضرت صاحب الامر
بوده که در زیارات [illegible] گذشت و از جمله اعمال این شب نماز است [illegible] چهار رکعت
[illegible]
[illegible]
[illegible] اللهم [illegible]

من [illegible] و اعوذ [illegible] من [illegible] و اعوذ بک منک جل ثناؤک انت کما اثنیت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و دیگر از حضرت باقر روایت کرده دو رکعت بعد از نماز خفتن در رکعت اول بعد
حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد و بعد از سلام [illegible]
[illegible]

خدا مآبي دو در شب جمعه يا در هر ماهي يا در سالي يكبار بخوان تا كفايت شر دشمنان از تو شود
و ياري كرده شوي و روزي داده شوي و آمرزيده شوي و كميل طول صحبت و خدمت
موجب آن شد كه تو را بچنين تحفه و نعمتي و كرامتي سزاوار كردم بركت نوشيد و دعا اين است

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني اسألك برحمتك التي وسعت كل شيء وبقوتك التي قهرت بها كل شيء وخضع
لها كل شيء وذل لها كل شيء وبجبروتك التي غلبت بها كل شيء وبعزتك التي لا يقوم لها شيء و
بعظمتك التي ملأت كل شيء وبسلطانك الذي علا كل شيء وبوجهك الباقي بعد فناء
كل شيء وباسمائك التي ملأت اركان كل شيء وبعلمك الذي احاط بكل شيء وبنور وجهك
الذي اضاء له كل شيء يا نور يا قدوس يا اول الاولين ويا آخر الآخرين اللهم اغفر لي
الذنوب التي تهتك العصم اللهم اغفر لي الذنوب التي تنزل النقم اللهم اغفر لي الذنوب
التي تغير النعم اللهم اغفر لي الذنوب التي تحبس الدعاء اللهم اغفر لي الذنوب التي
تنزل البلاء اللهم اغفر لي كل ذنب اذنبته
وكل خطيئة اخطأتها اللهم اني اتقرب اليك بذكرك واستشفع بك الى نفسك و
اسألك بجودك ان تدنيني من قربك وان توزعني شكرك وان تلهمني ذكرك اللهم اني
اسألك سؤال خاضع متذلل خاشع ان تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك راضيا قانعا

وفي جميع الاحوال متواضعا اللهم واسألك سؤال من اشتدت فاقته وانزل
بك عند الشدائد حاجته وعظم فيما عندك رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك
وخفي مكرك وظهر امرك وغلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن الفرار من حكومتك
اللهم لا اجد لذنوبي غافرا ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن مبدلا
غيرك لا اله الا انت سبحانك وبحمدك ظلمت نفسي وتجرأت بجهلي وسكنت الى قديم ذكرك
لي ومنك علي اللهم مولاي كم من قبيح سترته وكم من فادح من البلاء اقلته وكم من
عثار وقيته وكم من مكروه دفعته وكم من ثناء جميل لست اهلا له نشرته اللهم عظم
بلائي وافرط بي سوء حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي وحبسني عن نفعي بعد املي
وخدعتني الدنيا بغرورها ونفسي بجنايتها ومطالي يا سيدي فاسألك بعزتك ان لا يحجب
عنك دعائي سوء عملي وفعالي ولا تفضحني بخفي ما اطلعت عليه من سري ولا تعاجلني
بالعقوبة على ما عملته في خلواتي من سوء فعلي واساءتي ودوام تفريطي وجهالتي وكثرة
شهواتي وغفلتي وكن اللهم بعزتك لي في كل الاحوال رؤوفا وعلي في جميع الامور عطوفا
الهي وربي من لي غيرك اسأله كشف ضري والنظر في امري الهي ومولاي اجريت علي حكما

[illegible] فيه من تزيين عدوي فعرفني بما هوى واسعده على ذلك
فعلا فعرفت بما جرى عجلا من ذلك بغتة فلو خافت بغتة امر لغلبك احمد على
في جميع ذلك ولا محنة اجل جرى علي فيه قضاؤك وارى حكمك وبلاؤك وقد انبلت
يا الهي بعد تقصيري وادبر اني على صيغ تعديرا ناديا مكبرا مقبلا مستغفرا منيبا مقرا مذعنا
معترفا لا اجد مفرا مما كان مني ولا مفزعا اتوجه اليه في امري غير قبولك عذري وادخالك
[illegible] وعلى من تعدى في
[illegible] بذنبي فيرفعك عني وقد غطى يا من بدأ خلقي وذكري وبرئني
بعد عدمي بمنه لا بندا كريك وسالف بريك بي يا الهي وسيدي وربي أترالك
[illegible] وعذبه بعد [illegible] من غرور وخدع به بسبب
من ذكرك واعطاه بدلا من حبك وبعد صدق اعترافي ودعائي خاضعا لربوبيتك
معتمدا انك اكرم من ان تضيع من ربيته او تبعد من ادنيته او تشرد من اويته
او تسلم الى البلاء من كفيته ورحمته وليت شعري يا سيدي والهي ومولاي اتسلط
النار على وجوه خرت لعظمتك ساجدة وعلى السن نطقت بتوحيدك صادقة وبشكرك

وبذكرك مادحة وعلى قلوب اعترفت بالهيبك محققة وعلى معاقد حنت من
الجلم لك حتى سالت خاشعة وعلى جوارح سعت الى اوطان تعبدك طائعة و
اشارت باستغفارك مذعنة ما هكذا الظن بك ولا اخبرنا بفضلك عنك يا كريم
يا رب وانت تعلم ضعفي عن قليل من بلاء الدنيا وعقوباتها وما يجري فيها من الحكم
على اهلها على ان ذلك بلاء ومكروه قليل مكثه يسير بقاؤه قصير مدته فكيف احتمالي
لبلاء الاخرة وجليل وقوع المكاره فيها وهو بلاء تطول مدته ويدوم مقامه ولا
يخفف عن اهله لانه لا يكون الا عن غضبك وانتقامك وسخطك وهذا ما لا تقوم
له السموات والارض يا سيدي فكيف بي وانا عبدك الضعيف الذليل الحقير المسكين
المستكين يا الهي وربي وسيدي ومولاي لاي الامور اليك اشكو واليما منها اضج
واكي لالم العذاب وشديده وطول بلائه ومدته وبما يصير لي من الهوان مع
العذاب اليك وجمعت بيني وبين اهل بلائك وفرقت بيني وبين احبائي واولائي فمضى
يا الهي وسيدي ومولاي وربي صبرت على عذابك فكيف اصبر على فراقك وصبرت
صبرت على نارك فكيف اصبر عن النظر الى كرامتك ام كيف اسكن في النار ورجائي عفوك

وعزيزك ، سيدي ومولاي فسله صادقين تركني ما مضى لا يحين إليك من أوابي
صحح الأمل ولا أخرجن إليك سراح المستصرخين ولا يكن عدت كأحد العبيد
وأنا عبدك بن عبدك وابن أمتك المؤمنين يا غاية آمال العارفين يا غياث المستغيثين يا
حبيب قلوب الصادقين ويا إله العالمين أقر لك سبحانك يا إلهي وبحمدك أسمع فيما
عنفت به يحيى ما يخالفني وذاق طعم مذاقها يعصيه وحيث من أطاعها
بجزيه وجزويه وموبخي إليك صحح مؤمل رحمتك وبادلت بلسان أهل توحيدك
ويتوسل إليك بربوبيتك يا مولاي بكفى في العذاب وموبخ ما يكف من ملكك
ورأفتك ورحمتك أم كيف تؤلمه النار وهو يأمل فضلك ورحمتك أم كيف تحرقه لهبها
وأنت تسمع صوته وترى مكانه أم كيف يشتمل عليه زفيرها وأنت تعلم ضعفه أم كيف
يعذبه خازنها وأنت تعلم صياحه أم كيف ترجره زبانيتها وهو يناديك يا ربه أم كيف
يرجو فضلك في عتقه فتتركه فيها هيهات ما ذلك الظن بك ولا المعروف من فضلك
ولا الشبيه بما عاملت به الموحدين من برك وإحسانك فإني أقطع لولا ما حكمت به
من تعذيب جاحديك ووعدت به من إخلاد معانديك لحكمت أن نارك عليهم برد وسلام وما كان

[illegible]

جابجا از حضرت صادق [illegible] منقولست که هر که روز اول [illegible]

[illegible]

[illegible] از حضرت امیر المؤمنین منقولست که رسول خدا [illegible] در روز چهارشنبه [illegible]

[illegible]

امام حسین [illegible] و روز [illegible] ثواب عظیم دارد و ابتدا [illegible] بخواند اللهم انی اسئلک [illegible]

[illegible]

[illegible]

... بسند معتبر از حضرت صادق ... روایت ...

[illegible]

... روزه ماه شعبان ...

[illegible]

که در جمیع ماه شعبان دعا و استغفار از گناهان و تلاوت قرآن ثواب بی پایان دارد ...

[illegible]

و در آن ثواب ... و خواب ثواب عبادت دارد و علمای ما از ... منقولست و دعای ...

و در آن مستجابست ... سؤال کنید ... از روزه ... دعای ...

... که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت قرآن ...

[illegible]

خود را از آنچه نشاید ... و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی

و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا

مهربانی کنید بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید بسوی
[illegible] خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست
[illegible] هر گاه
[illegible] اجابت کرده [illegible]
تنهای کرده مردمان [illegible] که جانهای شما در گرو کردهای شماست پس آزاد کنید [illegible] طلب
[illegible] شما را طول
سجدهای خود بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است بعزت خود که عذاب نکند نمازگزارندگان
و سجده کنندگان را و نترساند ایشان را با آتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار دهد
روزه داری مؤمن را در این ماه ثواب او نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان
گذشته [illegible] پس بعضی از صحابه گفتند که یا رسول الله همه ما را [illegible] پس فرمود که بپرهیزید از
آتش جهنم با افطار فرمودن روزه دار [illegible]
[illegible] بنمایند [illegible]
[illegible] هر روزی که [illegible]
[illegible] در قیامت حساب او را آسان گرداند و هر که در این ماه
[illegible] حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در این ماه یتیم
[illegible] گرامی بدارد [illegible] در قیامت [illegible]
[illegible]
[illegible] در این ماه نماز سنتی بکند حق تعالی برای او برات
بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجبی ادا کند خدا عطا کند او را ثواب هفتاد نماز
واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که [illegible] بر من صلوات بفرستد خدا
سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزی که [illegible]
[illegible]
درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نبندد و در
های جهنم در این ماه بسته است از خدا سؤال کنید که بر شما نگشاید و شیاطین را در این ماه غل
می کنند پس سؤال کنید از خدا که مگر بر شما او را مسلط نگرداند اما حقیقت روزه و آنچه در آن

[illegible]

[illegible]

و اوقات دیگر مره … [illegible] … بحاجت … [illegible]

ع … در اعمال مختصه با وقات معینه این ماهست مشتمل بر دو قسم

سمهای معینه این ماه است شب اول … [illegible] … بود و بعضی واجب

دانسته اند و آداب وارده غیر مشترکه مرتا … بود … و مختصه با جمله در فصل اول و دوم

[illegible]

[illegible] حضرت صادق ع
منقولست که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان در نهر جاری [illegible]
[illegible]
[illegible] سال با ورسد و مستحبست زیارت حضرت امام حسین ع کردن
چنانچه از حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب اول رمضان یا شب نیمه آن یا شب آخر
زیارت حضرت بکند گناهان او بریزد مانند برگ درختان و از گناهان بیرون آید مانند
روزی که از مادر متولد شده باشد و ثواب حج و عمره خدای تعالی باو عطا کند و دیگر از اعمال
این شب نماز است که در نمازهای مقرری [illegible] شب مذکور خواهند شد و دیگر خواندن
دعائیست از انجمله دعائیست که در شب اول ماه شعبان نوشته شد و دیگر در بعضی کتابها
ایراد نموده که دعای جوشن کبیر در این شب خواندن مناسب است و دیگر خواندن سوره انعام
خواندن [illegible]

[illegible]

[illegible]

... وارده شده است و هم بزرگان وارد شده است ...

... و زره داشتن محمول بر تقیه است چنانکه در میان ... [illegible]

... کراهت ... کردن در ... [illegible]

[illegible]

والمؤمنات ... [illegible]

[illegible]

... که در ... نوشته ... در زاد المعاد ... [illegible]

[illegible]

... در سفینة ... نوشته

[illegible]

... مریم ... [illegible]

زمین ... [illegible] ... زاد المعاد ... [illegible]

وَالْعَافِيَةَ اللَّهُمَّ إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفْهُ لِي وَاغْفِرْ لِي

إلى الله وظاهر اينست كه واجب نيست تمام اين عنوان را كه از ابتداي اول زوال تا غروب وقوف كند بلكه جايز است غسل و نماز ظهر و عصر را در بيرون عرفات كند و
واجب را بعمل آورده است ولكن احوط اينست كه بيشتر از زمان غسل و نماز ظهرين در عرفات توقف نكند و تمام اين وقت را در عرفات باشد بهر حال هر كاه عمدا
بيرون رود كناه كار است وبحجة اين بايد قربانى بكند و چند حج او باطل نشود و صحيح باشد
وانچه مذكور شد در اختيار است اما مكروه ممكن نشود او را در ليالى عرفات در دور و نزديك
كه شب عيد در عرفات توقف كند مخير قليل باشد و اين در وقتيست كه بلد مشعر الحرام
پيش از طلوع آفتاب در ليله عيد مكث كند و هرگاه نشنيد كه شعر الحرام از او فوت ميشود در عرفات
غسل كند و استراحت خود را جمع كند و اموري كه باعث تشويش
جمع كند ميان نماز ظهر و عصر در اول وقت بيك اذان و
واستغفار كند و مشغول خاموش تا شام و هرگاه ايشان
در حضور قلب تا مدت بنشيند و از بزرگى برادران خود تمنا و
وقوف شب عيد بهتر از وقوف قديم كفت بخدا سوكند دانا كردم مكر براى برادر
خود زيرا كه از حضرت امام موسى شنيده ام كه هر كه دعا كند براى برادر ايمن خود
را امام واجب اطاعت او را نمود ميباشد براى نفس او ثواب

پس ابن غالب بسند روايت كرده اند كه پس بدعرفات در حديث
از خيمه بيرون آمد ذا كرو هي از اهل بيت و فرزندان و شيعيا
پس در رجاء جب كه در عرفات واقع است ايستاد مانند
و دست بر او روى بر داشتن مانند مسكين كه طعام طلبد و
و مسكنت
حق
و

وذرني وذرية أبي عيسى إنك كريم كريمي وأستغورني وأعفر لي خطيآتي
وخطيئتي وهب رهباني وجعل لي يا إلهي أبهج الغلمان في الجنة و
أدوم الناظرين بك حكم حضني في معاني وهيفاء تبع أن آباءكم حلفتني
خلفني خيانة وغدرني وكنت عن حقي عيني رب برأني فعدلت فيرأب
رب ما أساء في محسنات صوابي رب ما حسنت بي وفي شيء أبغني رب
لا تذرني وحيدا رب ما أنعمت علي فعدلت علي رب ما وفيتني وفي كل خير
فيتني وخير بي رب ما الغلمان فيستغني رب يا أغنيني وهبني أن يا
أعمى وقد يرني رب ما أنا من وكرك عصابي وبشرت بي من قبلها
خلقا على الخير وجعل في رأسي وغير وقد يرني الأيام وبقائي وهبني
في دنيا لدنيا وكربات الآخرة واكفني شر ما تعمل الظالمون في الأرض اللهم
ما عرفني وفي وجهاني في نفسي وذريتي وعترتي وفي سفري وحضري وفي
أهلي ومالي وفي ما أحييتني وهبه وردني ما رأيتني وفي نفسي قد أبي وفي أخي
وفي ما أنعمت وفي سوء خلق ولا سيئ فعالي وأدوائي فلا تعلمني وبشرون فلا
ما علمت فلا تعلمني وبرحمك فلا تسلطني وفي غير سبيلك فلا تخلني إلهي إني من
ذنوبي إلى ربي طاب بي وفي ما أكل عقوبات على فلا ترون بي ما أنت
وسع فرجي ما ذنوبي فاسمك مؤدبي وخيلك أني أشركت به لا أعلم
وأنت وكلمت به الظلمات وصلح عليه أمر الأولين والآخرين أن لا
تماثل على سبيل ولا تذرل في بحبك لك العتبى حتى ترضى فقل وب لا إله
لا أنت رب السماوات ورب الأرض ورب العرش العظيم رب أحللته
وحضرته بس مسبة بالمن على عين مغيرة بن أبي وبس خاصة بالمن استمع لمن
يصلله بالمن أعلى جبريل بكوريا غاذري في سيدي يا صاحبي في وخاني يا عدتي
في كربي يا سواني في خوفي يا وليي يعني يا إلهي وإله آبائي إبراهيم وإسمعيل و
إسحق ويعقوب ورب جبريل وميكائيل وإسرافيل ورب محمد عليه الصلاة

حاصل شود و طریق ... که در اعمال روز عید مذکور شد و وقت رمی تمام روز است
... افضل است و سنت است که در این سه روز ... زده ...
[illegible]
... بخواند و ... نیست ... در وقت زدن سنگ ...
... اسلام حج ... الی ...
و سنت است که در وقت ... و سنت است که در ایام
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... قلت ... فلت ...
[illegible]
... دو رکعت ...
[illegible]
[illegible]
... از اعمال ... گذشت و سنت است که
... خانه کعبه ... سجده ... اللهم ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
من ... فارزقنی ... لا حول و لا قوة ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
طواف وداع بعمل آورد ... که ... طواف وداع خانه کعبه ...
... و سنت است که در ایام حج ... طواف کند ...
... شوط بعمل آورد و باید ... استلام حجر الاسود و رکن
... در شوط اول و دوم استلام نماید و بعد از فراغ از
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علی علیه السلام را بخلافت
[illegible]
پیشوائی نصب دران روز مجدد تجدید است بایدی عرض کرد که دران روز جبرئیل
[illegible]
فرستید و وصیت فرمود حضرت رسول امیر المؤمنین را که این روز را عید کرداند
[illegible]
بروایت دیگر روزه این روز کفاره شصت سال گناه است و ایضا از حضرت صادق
منقولست که روزه روز غدیر برابر است با روزه عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام دنیا عمر
[illegible] این روز برابرست با ثواب صد حج و صد عمره [illegible]
پیغمبری را مگر اینکه این روز را عید کرده است و حرمت آنرا دانسته اند و نام این روز در آسمان
[illegible]
[illegible] مؤمنی را افطار فرماید ثواب کسی دارد که ده فئام را طعام دهد [illegible]
ثواب کسی دارد که طعام [illegible] که مذکور شد از پیغمبران و صدیقان
و [illegible] و صالحان [illegible] و یک درهم که در این روز تصدق
کند برابرست با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق کند پس فرمود که گمان کنی
که خدا روزی خلق کرده است که حرمتش از این روز بیشتر باشد [illegible]
و احادیث بسیار از طرق خاصه و عامه در فضیلت این روز و اعمالش که زیاده از حد
احصاست وارد شده که این مختصر گنجایش ذکر آنها ندارد و مستحب است در این روز
غسل کردن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کنند برادران مؤمن با یکدیگر الحمد لله الذی جعلنا
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و زیارت حضرت

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز [illegible]
و موافق روایت صفوان و غیر آن اگر از دور [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ما استحفظ و حفظ ما استودع و حلل حلاله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
شهادت بجانب قبر شریف آن حضرت [illegible]
نماز اول زیارت بکند و بعد از آن دعا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بدعائك [illegible]
[illegible] لملائكته شاكرة لفواضل [illegible]

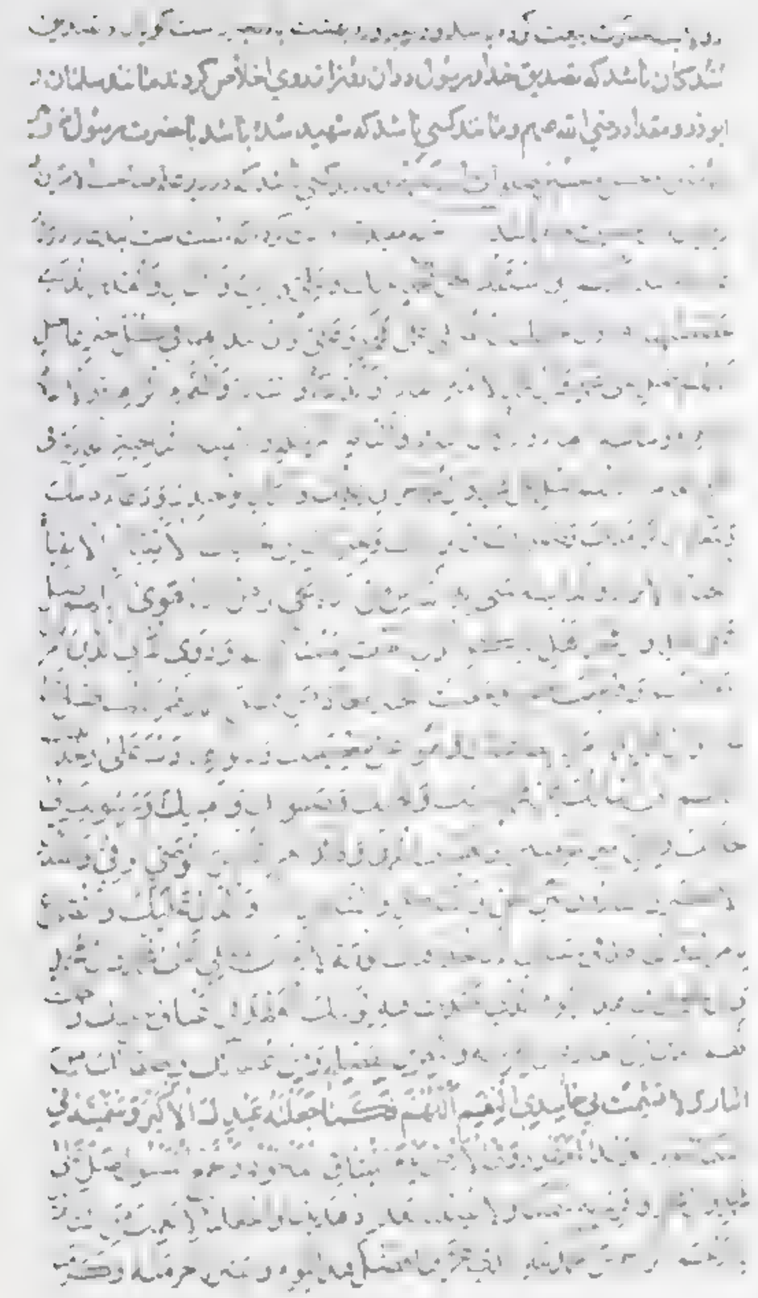

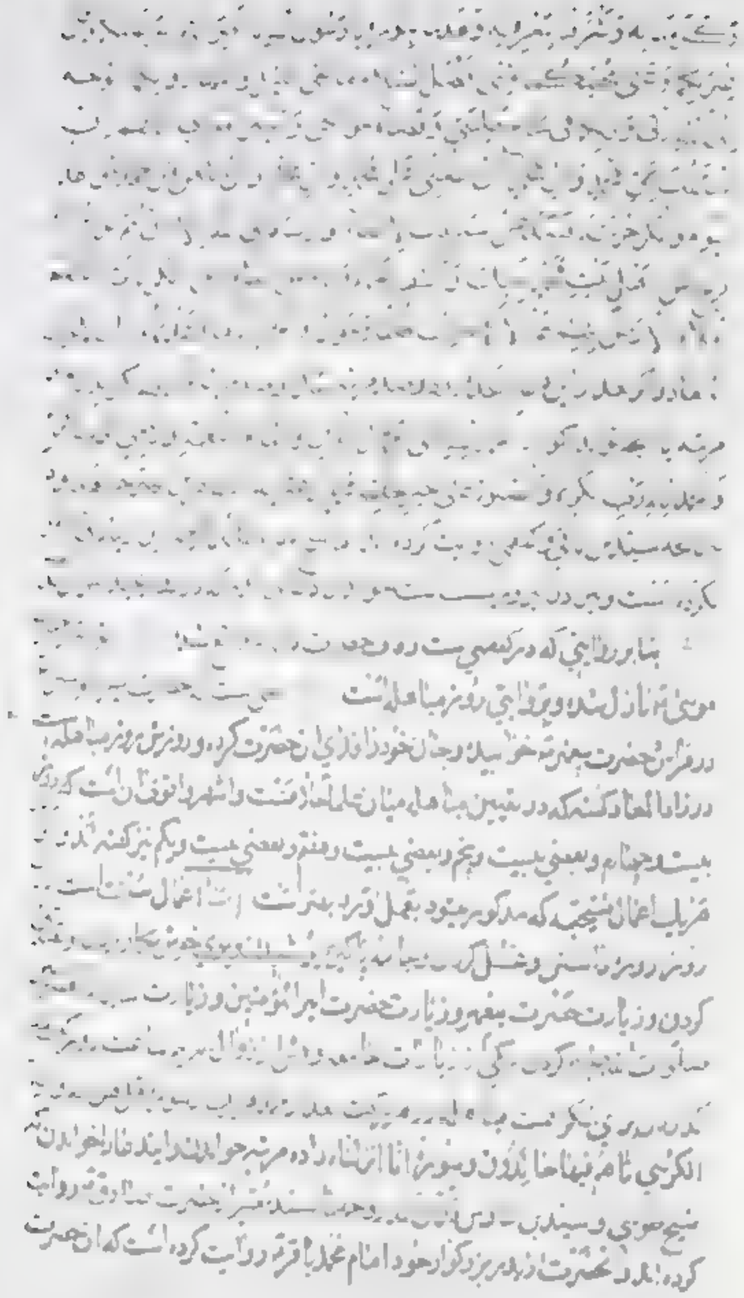

فرمود که اگر کوییم در ایندعا اسم اعظم حق تعالی است مرا بدو دانست کفتم واکرزم
بدانند که این دعا در اجابت چکونه تاثیری نماید بهر نحو که مقدور باشد سعی نمایند
در تحصیل آن هرچند باید که قتال کنند و مرا هر حاجت که عارض میشود این دعا را
میخوانم و بعد از آن حاجت خود را میطلبم البته مستجاب میکردد و ایندعائی است که
در وقتی که ایوه مناهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلیل بر سید رسل نازل
شد و ایندعا را او نزد و کفت برای مباهله بیرون رود و دختر خود علی بن ابیطالب و او
سید نساء عالمه زهرا و دو فرزند پسندیده خود حسن و حسین صلوات الله علیهم
با خود بیرون ایندعا را بخوان و با ترسایان مباهله کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت امام
جعفر صادق فرمود که هرکاه ایندعا را بخوانید جد و سعی کنید در تضرع و ایندعا را
در سجود کرار نمائید و هیچ کس را اعلم نباشد و ترسایان و مخالفان بجهان
رانید و بایشان تعلیم ننمائید که ادعیه‌ای مخزونست و هرکس قابل این کوهر کرانمایه است
[illegible] اسألك من بهائك بأبهاه وكل بهائك بهي اللهم إني
[illegible] اسألك من جلالك بأجله وكل جلالك جليل
[illegible] اسألك من نورك بأنوره وكل نورك نير
[illegible] اسألك من عظمتك بأعظمها وكل عظمتك عظيمة اللهم
[illegible] اسألك من اسمائك بأعظمها وكل اسمائك عظيم
[illegible] اسألك من كلماتك بأتمها وكل كلماتك تامة
[illegible] اسألك من آياتك بأكبرها وكل آياتك كبيرة
[illegible] اسألك باسمائك التي إذا دعوتك بها أجبتني وإذا
[illegible] اسألك بمعاقد العز من عرشك بأعزها وكل عرشك عزيز
[illegible] اسألك بعزائم كلماتك التامة وكل كلماتك تامة وكل مشيتك

[illegible]

[illegible] وَ لَقِّهِ مِنْ رَسُولِكَ [illegible] ... رَضِيتَ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ [illegible] فِي الْأَوَّلِينَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَ صَلِّ عَلَى [illegible] اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ [illegible]

[illegible] يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ [illegible] روایت کرده [illegible]

[illegible] مرتبه استغفار بگوید [illegible] ... فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ [illegible]

[illegible] صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ [illegible]

بنان غالمعذ شت بعضي گفته اند که هم ایراست از ماههای رومی و بعضی گفته اند هم
شباط است و مشهور آنست که وقت حلول آفتاب است باول درجه حمل چنانچه در این زمانه
معمول است [illegible] فضیلت این روز از ماثورات معتبر از معلی بن خنیس که از اصحاب حضرت امام
جعفر صادق بوده منقولست که در روز نوروز بخدمت آنحضرت رفتم فرمود آیا میشناسی
این روز را گفتم فدای تو شوم این روزیست که عجم آنرا تعظیم می کنند و در این روز بخشها دهند
[illegible] حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق خانه کعبه که [illegible]
[illegible]
های من داشتن این روز برکت [illegible] که هر که از من زنده شوند و دشمنان من بمیرند
حضرت فرمود ای معلی بدرستی که روز نوروز روزیست که حق تعالی در این روز
بندگان را [illegible] ازواج ایشان در روز نست که او [illegible] قرار
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] چون [illegible] که چگونه [illegible] پوشیده
[illegible] ارسال بسوی او که [illegible] ایشان در [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت
[illegible] بود که ایشان سی هزار بودند و فرمود که در این روز جبرئیل بر حضرت
[illegible]
[illegible] که حضرت رسالت پناه بتهای کفار قریش را در مکه شکست حضرت
[illegible] بتهای [illegible] از [illegible] شکست [illegible] باید [illegible]
طریق بسیار که شبی که حضرت رسالت پناه حضرت امیر المؤمنین را با خود بمسجد الحرام آورد

ورد حضرت امیر را امر کرد که بر دوش آنحضرت بالا رفته بتهای کافران را [illegible]
شکست [illegible] که [illegible] بود و فرمود که [illegible] بود که حضرت رسول
[illegible] اصحاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین [illegible]
روز غدیر این روز بوده یا آن روز [illegible] کفته بود [illegible]
السلام علیک یا امیر المؤمنین این روز بود و فرمود که [illegible]
[illegible] که از ایشان بیعت [illegible] کرد [illegible]
المؤمنین [illegible] بار دیگر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
زیرا که این روز از روزهای [illegible] روزهای [illegible]
[illegible] اعزاز [illegible] خرج [illegible]
[illegible] و در [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

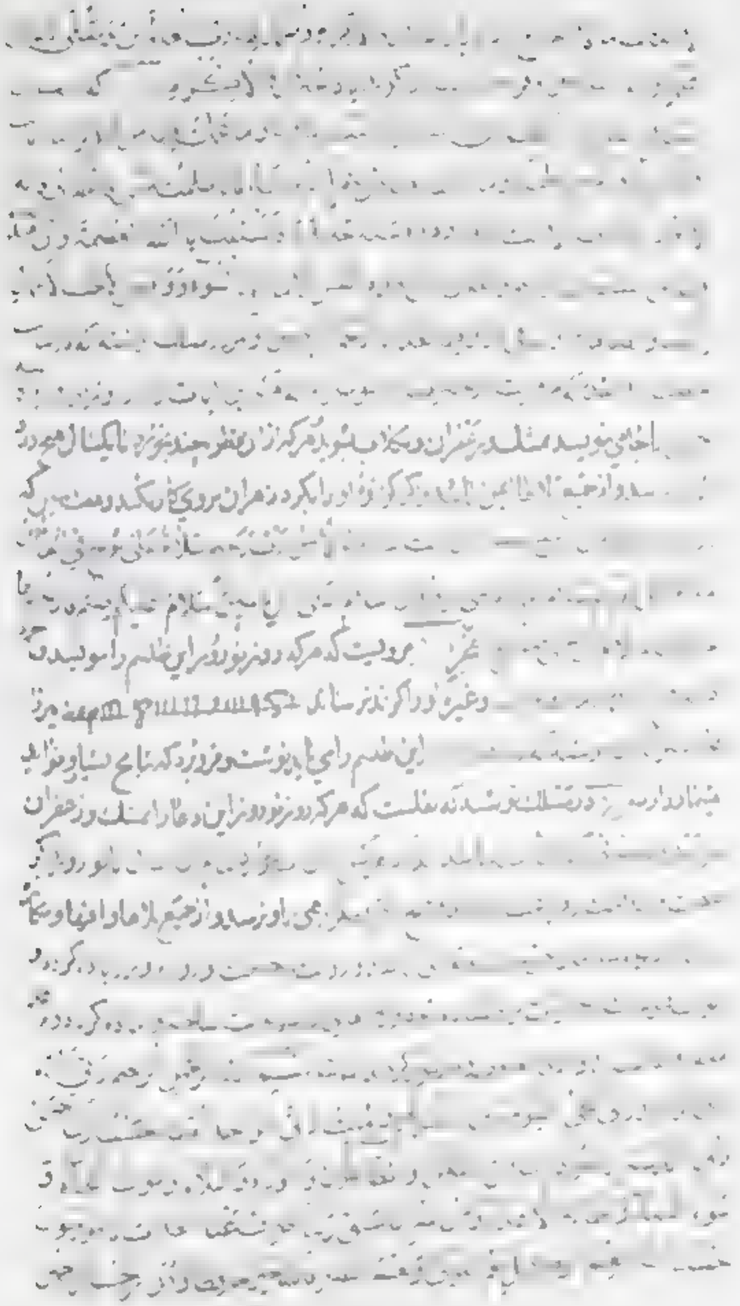

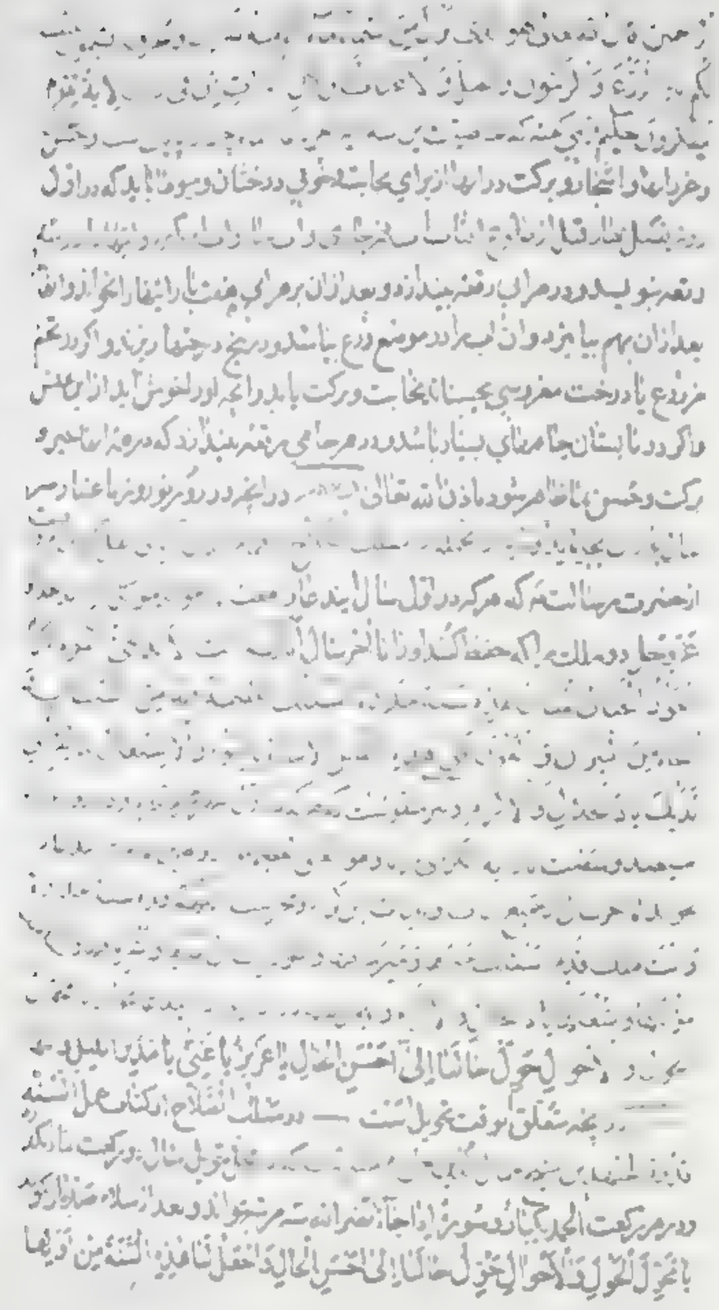

السلام عليك يا أمين الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا ديان الدين السلام عليك يا

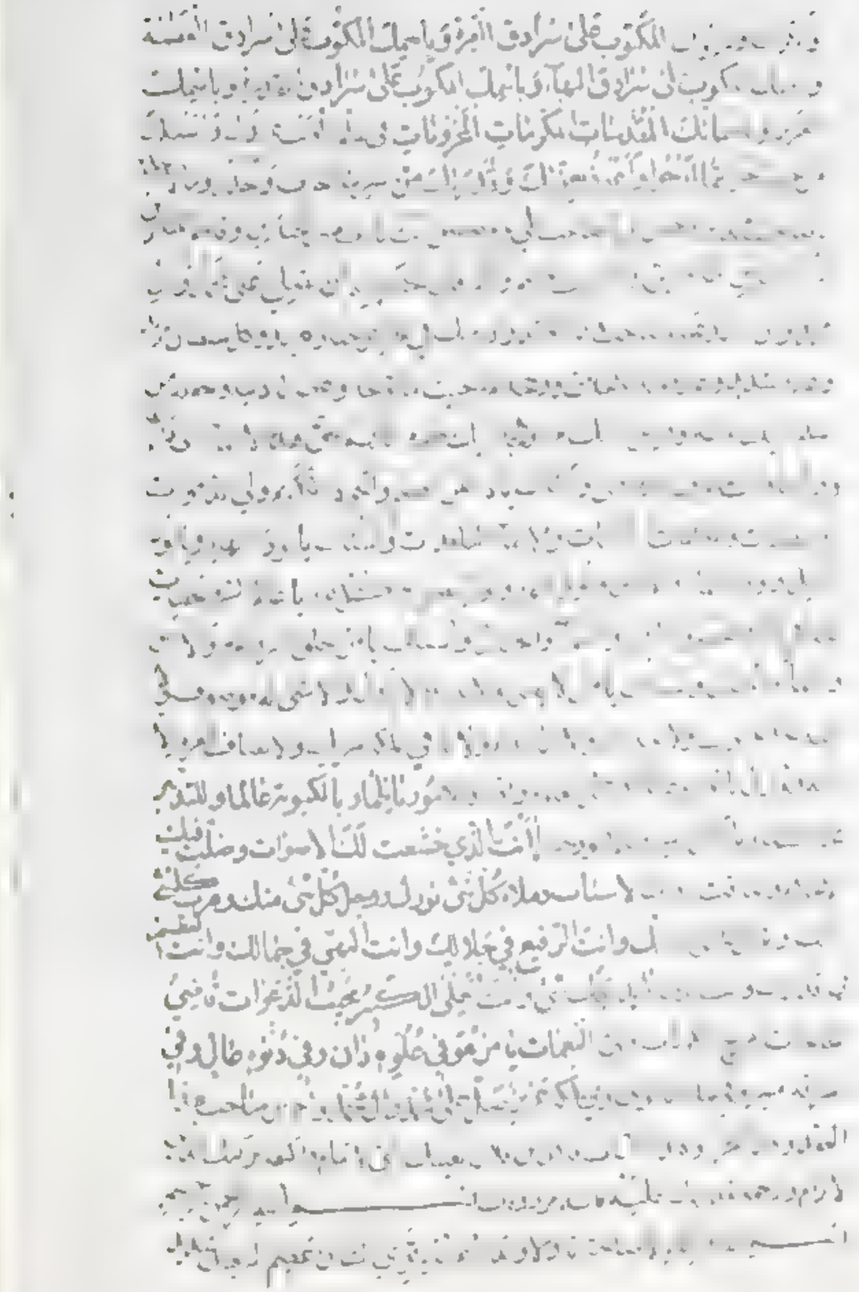

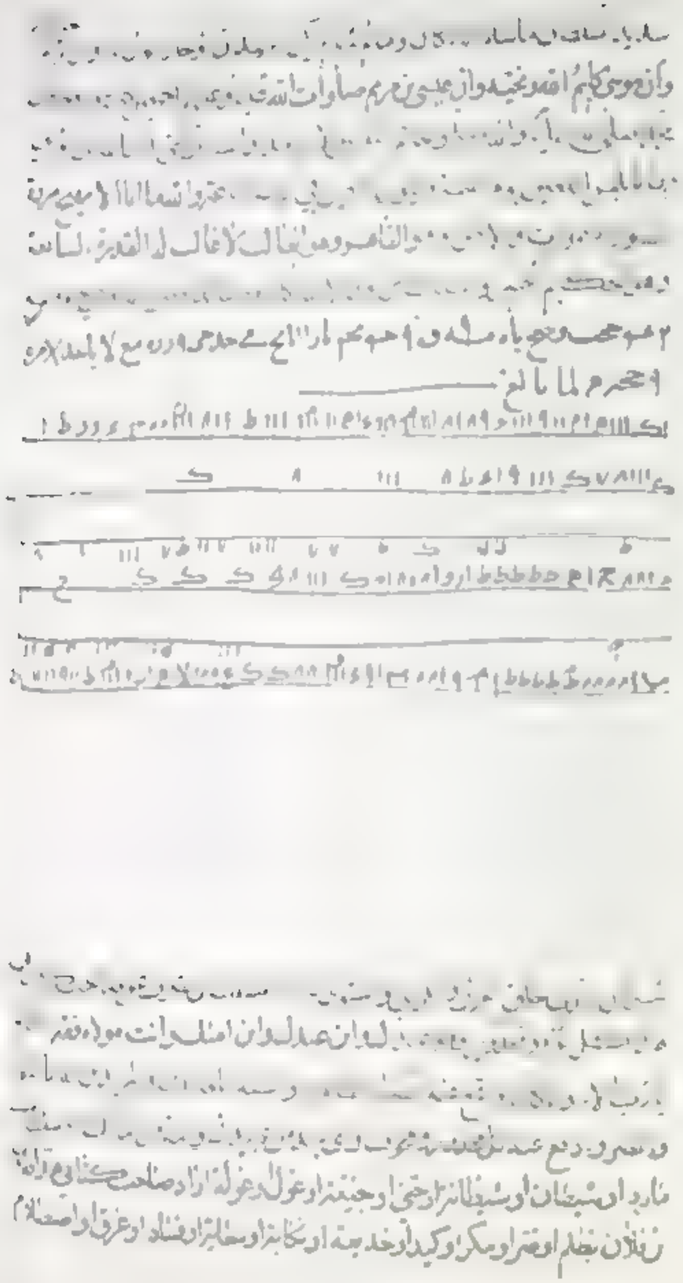

ومنه في معاوي بعمايه ومن عاني ما التونه الليسنه والقول اعيلج قولي لا
تعانني على حي يبدوني وبعد عما بي ... محمة نهمات اسم لطيف يا لطيف يا لطيف يا سلام
ودود يا رحمن كهيعص ... بسم الله الرحمن الرحيم الهي انت
العفو حسن فعفوت عني انت كل غني وانا فقير فحرمت كل كبر ما منعت بي شيا يحول
بيني وبينك انزلك في سورة الواقعة انتهاء فمن اطيف مكابي دون الطائفة
والعاصمة دون الكبرياء يا يا نعوص من غير خرس ولا دلائل لا تخذل من
رجاك فعلا الا الهي ربيت فاحسنت وعصيت وزدت وانعمت واحرقت و
عمت واهلكت فانت لا اسمك اسما من خيل وكاشيف الاوراح يحيا يحيا
احاديث سبقت من فضلك وبقائك ومن غمضت فتحمل فيك مواصلة الي
وحياة ذكرك حتى بامن فيه ما هو في فيه ما هو في فيه ما هو الخير لي لعلي يجمع
لا هو من فيه في سلم وسلم لي فيه لي فيهم لك عليك فكانت ذا الي
من فيه من بيد وفيه لا يهم الشريف وما هو من الاسرار الخزينة والطائب
... يا ... حتى ضرع الي بنيان لعبد خيني مثل وقد الجبل يا لطيف اسئلك
بمربع اب في وقت السلام الله الطيف بعباده يرزق من يشاء وهو القوي العزيز
وصلى الله على سيدنا محمد والحمد لله رب العالمين شبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام
على المرسلين ... دراويه ما والمتعلقة السلام ست اين اسم
... دعاي بود ست كه در جميع ذكر بود كه كفت وبنويس قبول شد ربنا ظلمنا
... وان لم تغفر لنا لنكونن من الخاسرين ومعنى كفته اند اين كلمات الهي لا الذ الا
... حاجت منى فاغفر لي فانه لا يغفر الذنوب الا انت ما ... قول يعني اسما اصحاب كسا
دعاي بود كه چون سه بار بكويد وطلب كند حق تعالى حاجت وي روا سازد اين دعا
... كه فرمود كه لا اله الا انت كفت وتسبيح حق سبحانه وتعالى
... دعاي ازعم بلند
... ست كه در وقت حاجتها كويد هميشه دعاي مفروج كه سنجيده ودر آن
... برهمن وصف رسيده يا ذا المعروف الذي لا يزال لا يفقد ولا ينفد عن ... دعاي
... وصف كه در جميع ... مهمات يابد ودر هيچ امرى در نكيد رنجها از من بيد وبيارامي
... صيد جانور خيز عاني از رقيم مذكور است اللهم اني اسئلك بان لك الحمد لا اله الا

... انت المنان بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام ... تعالى على عبده
ان يحمد وان يحمدا في من مري ودر ... ان ... حسب ... حبب
... حبب ودر كتاب ... كه در ... ذكر كرده كه در ... ودر ... كه است
... اكلمة ... ان كانت ذنوبك ... ما حلفت ... حلفت وفي ... بوجه ... بك بوجه ... في
الصالحين ... في سبيل ... ان ... وقعت ... حضرت صادق ... رسيده ... بكه
... بايد ... فرزند ... بكه ... ان كانت ذنوبك ... ما حلفت ... حلفت وفي
... حفار ... بك ... حفار ... بك ... حسن ... حسين ... ان
... عليه السلام ... كه در ... ودر كتاب صحيح كفته در دعاء ... بلغ
... بالصريح ... استغفر الله ... وبا ... مستغفرين ... وبا مفرج كرب المكروبين فاذ ... ي
... قوي ... ضعيف ... ان ... ان ... مري ودر كتاب ... بلغ ... كه ... ان
... فوق ... ان ... ف ... ان ... ما ... ك ... ض ... ان ... ان ... ج ... ب
... دعاي ... ان ... حضرت ... بست كه ... ك ... ك ... ب ... ك
مستجاب ... شود ... ب ... ب ... ك ... ان ... ف ... ي ... ان
وغفرت لي ما ... ي ... ب ... ك ... ف ... ي ... ان ... ف ... ان
لا اله الا الله الحليم ... ك ... ي ... ت ... ف ... ان
والحمد لله رب العالمين ... ان ... ف ... ان ... ف ... ان
... ب ... ف ... ان ... ف ... ان ... ف ... ان
لا اله الا انت ... ان ... ف ... ان ... ف ... ان
... ان ... ف ... ان ... ف ... ان ... ف ... ان
... ان ... ف ... ان ... ف ... ان ... ف ... ان
... ان ... ف ... ان ... ف ... ان ... ف ... ان

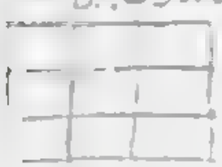

فرزند زناست که قول مخت امیر المؤمنین ع

کنم و جواب سلام من کمتر ادا می‌کنی جواب سلام گوید باید گوید که ان سلام کنند
کرا که سلام کرده و جواب سلام می‌کنند و فرمود که چون زن بر جماعتی داخل شود گوید
سلام علیکم و چون مرد داخل شود گوید السلام علیکم حمد کنند که زنان سلام بایند
کرد چون دو گروه بر یکدیگر برسند و کسی که در میان ایشان باشد کسی که بر جوان سوار
نشسته باشد و بر شتری که زنان نشسته بخش کوید و در جماعتی که خوش
خشم مادر است و کسی که بدنیا شطرنج و سایر انواع قمار بازی کنند و کسی که طنبور
بزند و مردی که [illegible] کند و کسی که در جای بیمار باشد و کسی که خود
و سخن غلانیه فسق کند و برو املکند و حضرت صادق فرمود که کوچک بر بزرگ سلام
میکند و یک تن بر جماعت سلام میکند و فرمود که سواره باید که بر پیاده سلام کند
و [illegible] سلام بکند و ایستاده بر نشسته سلام
کند و فرمود که [illegible] سلام و چون بیان سلام کند بگویند علیکم
مصافحه و معانقه و بوسیدن در حدیث صحیح از حضرت صادق منقولست که از تمامی تحیت
و سلام کسی که در حضر باشد مصافحه کردنست و تمامی سلام کردن کسی که از سفر آمده باشد
در کردن یکدیگر دست در آوردنست و در حدیث صحیح فرمود که مصافحه آنست که در
بگردند پس از آن بار مصافحه سنت است و در حدیث دیگر فرمود که با یکدیگر مصافحه کنید که
[illegible] فرمود که مصافحه کردن [illegible] از مصافحه کردن
و از حضرت صادق منقولست که [illegible] در پیشانی مست که [illegible]
[illegible] پس یکدیگر را موضع نور را [illegible] بوسیدند و در حدیث
حسن فرمود که نباید بوسید مگر دست کسی را که رسول خدا [illegible] بوسیده و دست
حضرت [illegible] و در حدیث دیگر فرمود که سر و سینه و دست بوسیدن مگر جوی [illegible]
بهتر [illegible] و در حدیث حسن از حضرت امام موسی منقولست که کسی که خویشان خود را برای خویشی ببوسد
باو چیزی نیست و برادران دینی جلوی روی یکدیگر را ببوسند و امام را میان دو چشم ببوسند
و حضرت صادق فرمود که [illegible] بوسیدن [illegible] و فرزند و [illegible]
مجالس از حضرت رسول منقولست که وصیت فرمود [illegible] که [illegible] کنند
کما [illegible] نکنند مگر خود را کسی که حاضر شود در مجلسی که از او [illegible] باشند

است و کسی که [illegible] کند و صاحب خانه و کسی که طلب خیر کند از دشمنان خود و کسی که نفع
احسان کند از [illegible] و کسی که خود در [illegible] کسبان و کسی که [illegible]
ایشان و کسی که او مزد را [illegible] و کسی که [illegible] کسی که مغضوب [illegible]
و کسی که در مجالس [illegible] بنشیند که او سزاوار آن نباشد و کسی که [illegible]
[illegible] و حضرت امیر المؤمنین فرمود که [illegible] حسنات [illegible]
[illegible] شود [illegible] نماز [illegible]
[illegible] و در حدیث معتبر فرمود که [illegible] باید [illegible] صاحب خانه
[illegible] از حضرت [illegible]
فرمود [illegible] و در روایت است که حضرت [illegible]
می‌نشستند گاهی دو زانو [illegible] از زمین بر می‌داشتند و ساقها را بپایین زانو ها
می‌نهادند [illegible] دست دیگر [illegible] و در مجلسی می‌نشستند
و گاهی [illegible] و هرگز چهار زانو نمی‌نشستند و در حدیث
دیگر است که حضرت صادق [illegible] نشسته
بود و در حدیث معتبر است که [illegible] فرمود که سزاوار است که جماعتی که
با یکدیگر بنشینند [illegible] از یکدیگر [illegible] باشند و حضرت
میان خود [illegible] سلامت
با کسی [illegible] در حدیث دیگر از حضرت صادق منقولست که [illegible]
را [illegible] مکروه است [illegible]
و از حضرت رسول منقولست [illegible]
وقت [illegible] و فرمود چون کسی [illegible]
صاحب خانه حاکم است تا وقتی که از خانه بیرون رود و هر که در دی باید صاحب خانه
اطاعت کند [illegible] و اگر [illegible] باید که
[illegible] و در حدیث [illegible] فرمود که کرم
مکن کسی را [illegible] و حضرت [illegible]
منقولست که [illegible] و [illegible] که [illegible]

از فضایل او را ذکر کند از روی اقرار بر او خان کتابان کشته شده باید تا ثواب زیاده شود
همچنین در زیارت باقی ائمه رحمهم الله باید و هر که بگوید از فضایل او را سوید تا ملائکه
از آن کتابت باقی باشد ملائکه از برای او استغفار کنند و هر که کوشش عدد فضایل
حضرت خدا بیامرزد کاتبان که بگوشش او نوشته باشند
حضرت در آن نوشته شده باشد و بر کاتبان که بخشیده باشد
و در حدیث دیگر وارد شده که نیکوئی کنید و ملائکه را گرامی کنید و حدیث دیگر
که حدیث بسیار مفید و اذکار او بدرستی که دلها را زنگ میگیرد چنانچه زنگ آهن را
و حدیث دیگر حدیث ست از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
مقبول دارد و مسرت کردن بار ادران مؤمن و اثاب آن در فضل استحباب مذکور شد

در بیان آداب عقبه سفر است و در آن ده فصل است

در آداب سفر یک
و بدون همراهان یک و در حضرت صادق علیه السلام منقول است که در حکایت آل داود
علیه السلام ست که برای هر سفری ساز و برگ او را مهیا می کرد تا وقتی که از سفر
مراجعت نماید پس هر که خواهد سفر کند باید که ساز و برگ او مهیا باشد
که محتاج نشود و حدیث دیگر وارد شده که سفر پاره ایست از عذاب چون کار یکی از شما در سفر ساخته شود زود باید که خود را برگرداند
و در حدیث دیگر منقول است که مجاور شد از حضرت صادق علیه السلام پرسید که مسافر کی
میرود گفت پنجشنبه بعد از نماز پیشین فرمود که خدا در پنجشنبه امت مرا
مبارک گردانیده است در حاجات اول روز و در حدیث معتبر از حضرت صادق
منقول است که هر که اراده سفری داشته باشد باید که در روز پنجشنبه سفر کند که آن
از ساعتهای است که در آن ساعت سفر کردن مبارک است و در روایت دیگر
فرموده که هر که سفر کند یا از خانه بیرون رود در حضرت باشد عافیت با او نیز باشد و بدترین
اوقات سفر کردن اول شب است زیرا که شیاطین در آن وقت منتشر میشوند و در روایت دیگر
منقول است که هر که سفر کند یا از خانه بیرون رود در حضرت باشد عافیت با او نیز باشد و بدترین
اوقات سفر کردن اول شب است زیرا که شیاطین در آن وقت منتشر میشوند و در روایت دیگر
منقول است که هر که سفر کند یا از خانه بیرون رود در حضرت باشد عافیت با او نیز باشد و بدترین
اوقات سفر کردن اول شب است زیرا که شیاطین در آن وقت منتشر میشوند و در روایت دیگر

در روایت دیگر منقول است که مهما از زمان رسالت پناه صلی الله علیه و آله بعد از نماز پیشین
و در حدیث دیگر وارد شده که بگوید سفر کردن در پنجشنبه در حضرت امام رضا علیه السلام
که هر که در پنجشنبه اول ماه سفر کند در آن سال بمیرد مگر آنکه پیغمبر یا
نگاه داشته می شود و حاجتش بر آورده و در روایت دیگر منقول است که در چهارم
و بیست یکم برای سفر خوبست و در بعضی روایات وارد شده است که سفر کن در روز پنجم و
چهارم و در پنجم و در پنجشنبه و در پنجشنبه دوم و در پنجشنبه سوم و در پنجشنبه و یکم و در پنجشنبه
و در پنجشنبه و پنجم و در پنجشنبه سوم و در روایت دیگر منقول است که هفتم ماه و بیست و پنجم
برای سفر خوبست و در روایت دیگر فرموده که در بیست و یکم ماه سفر کن
منع کردن او لیست زیرا که احادیث معتبره در ایام مختلفه بسیار است و در روایت دیگر
منقول است که هر که سفر کند یا از خانه بیرون رود در حضرت باشد عافیت با او نیز باشد و بدترین
اوقات سفر کردن اول شب است زیرا که شیاطین در آن وقت منتشر میشوند و در روایت دیگر
منقول است که هر که سفر کند یا از خانه بیرون رود در حضرت باشد عافیت با او نیز باشد و بدترین
اوقات سفر کردن اول شب است زیرا که شیاطین در آن وقت منتشر میشوند و در روایت دیگر
منقول است که هر که سفر کند یا از خانه بیرون رود در حضرت باشد عافیت با او نیز باشد و بدترین
اوقات سفر کردن اول شب است زیرا که شیاطین در آن وقت منتشر میشوند و در روایت دیگر

و [illegible] شود باید که [illegible] و قوته [illegible]
[illegible] الیک [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سیاه نود [illegible] مرد [illegible] بار کرده
[illegible]
[illegible] منقولست که حضرت [illegible]
که هر که [illegible]
[illegible] خود بر کرده [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] منقولست که هر که
که زمین در زیر پای [illegible] شود [illegible] باید که [illegible]
[illegible]

[illegible] در سایر ماه [illegible] دیگر [illegible]
[illegible] حضرت امام [illegible] منقولست که حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible] منقولست که حضرت لقمان با پسر خود گفت
که ای [illegible]
[illegible]
[illegible] دیگر منقولست [illegible]
[illegible]
دیگر [illegible] حضرت امام [illegible] منقولست که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] از حضرت صادق منقولست که [illegible]
[illegible]
[illegible] در حدیث دیگر منقولست که حضرت امام زین العابدین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] منقولست که [illegible]
که [illegible] در حدیث دیگر منقولست که حضرت رسول [illegible] امیر المؤمنین
وصیت نمود که یا علی [illegible]
[illegible]
[illegible] منقولست که هر که [illegible]
ولا قوة الا بالله اللهم [illegible] على [illegible] در حدیث دیگر [illegible]

حضرت رسول خدا منقولست که بهترین رفیقان و مصاحبان نزد خدا چهار نفرند و هرگز
زیاده [illegible] که صد [illegible] بسیار باشد پس از این احادیث ظاهر شد
که [illegible] و بهتر آنست که زیاده از سه [illegible] در رفیقان کم
و هم [illegible] حضرت منقولست که سنت است که رفیقان هر روزه اول خرجی
[illegible] که این باعث خوشنودی خاطر و نیکی اخلاق ایشان شود
و از حضرت صادق منقولست که مصاحبت مکن در سفر با کسی که مصاحبت تو از خود نداند
که تو از مصاحبت او خود [illegible] و از حضرت صادق منقولست که مصاحبت مکن با
کسی که تو را [illegible] با آنکه [illegible] کسب علم و کمالات
از او توانی نمود و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که مروت در سفر خواندن قرآنست
و هم [illegible] کردن و [illegible] و [illegible] عبادت کردن و [illegible]
سفر [illegible] کردن [illegible] رفیقان کردن و خدا را [illegible]
[illegible] بسیار یاد کردنست و در احادیث معتبره از حضرت رسول منقولست که هر که
اعانت کند مؤمن مسافری را حق تعالی از او هفتاد و سه شدت از شدتهای دنیا بردارد و او را از
غم [illegible] و هفتاد و سه شدت و غم در آخرت از او بردارد در روزی که از شدت احوال قیامت
[illegible] مردم [illegible] باشند [illegible] در آداب راه رفتن و فرود آمدن و جاهایی که در راه
[illegible] در احادیث معتبره از حضرت رسول منقولست که چون [illegible]
[illegible] در حدیث معتبر دیگر فرمود که [illegible]
[illegible] در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که
[illegible] و در روایات معتبره از حضرت رسول منقولست که [illegible] راه
رفتن [illegible] و از حضرت صادق منقولست که [illegible] در آخر شب
[illegible] که چون حضرت امیر المؤمنین سفر میکردند در آخر شب حرکت میکردند و از حضرت رسول
منقولست که چون شب [illegible]
[illegible] و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که [illegible]
[illegible] که مبادا [illegible] در حدیث معتبر از حضرت رسول منقولست که
[illegible]

باید [illegible] بیرون [illegible] باشد و گناه نداشته باشد [illegible]
اگر گناه باشد [illegible] از حضرت [illegible] منقولست که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] از حضرت امام محمد باقر منقولست که چون حضرت رسول در سفرها
[illegible] اکبر میگفتند و [illegible] در حدیث
صحیح دیگر فرمود که چون در سفری [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
معتبر از حضرت صادق منقولست که [illegible]
[illegible] و در حدیث دیگر منقولست که چون [illegible]
[illegible] از حضرت صادق منقولست که چون [illegible]
[illegible]
[illegible] و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست [illegible]

الحافظين السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين ورحمة الله وبركاته و در حديث معتبر
ديگر از حضرت رسول منقولست كه هر كه در هر شب [illegible] كه [illegible]
خواند اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد بيده الخير وهو على
كل شيء قدير [illegible] اعوذ [illegible] شر [illegible]
و [illegible] كه [illegible] در [illegible] و [illegible]
[illegible] در حديث [illegible] از حضرت امام محمد باقر و امام
صادق عليه السلام منقولست كه [illegible] و در احاديث
وارد شده است كه چون [illegible] در [illegible]
[illegible] از حضرت امام رضا منقولست كه [illegible]
[illegible]
[illegible]
لا قوة الا بالله [illegible] است كه [illegible]
[illegible] و الحمد لله [illegible]
و لا حول و لا قوة الا بالله [illegible] در وقت [illegible]
[illegible]
و از حضرت [illegible] كه [illegible] از حضرت امام حسين عليه السلام كه چون [illegible]
[illegible]
و از حضرت امير المؤمنين منقولست كه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] از حضرت امام جعفر صادق منقولست كه [illegible]
[illegible] كه [illegible]
و در حديث [illegible] از اين حضرت منقولست كه [illegible]
[illegible] و در حديث ديگر مذكور است كه [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم [illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحيم [illegible]

[illegible]

و در حدیث موثق زراره مرویست که در نامه امام ما باید نامهای این شش کس نامه ایشان نیز نویسند
بعد از نام حضرت رسالت صلی الله علیه و آله که مالکی ست این اکرامیت تمام و اولی میکند و در حدیث
دیگر منقولست که حضرت فرمود که نامه که خدای نویسند چون بدست حضرت رسالت
و فرمود که چگونه امید دارید که این نامه را بخوانند بعد از حال که در جاهائیکه
نجاست و سنه اند پس فرمود که بنویسید که عرضا که انشاء الله تعالی خواهند و بنویسند و در حدیث
صحیح از حضرت امام صادق منقولست که چون نامه را بنویسند حال رد وی نامه ساعد
که صحت مقرون باشد دو جواب دیگر منقولست که حضرت امام علی نقی در اول
نامه بنویسند بسم الله الرحمن الرحیم از فکر انشاء الله فرمودند که اگر کسی
که کاتب نباشد کاتبی بنویسد بسم الله و او بخود نامه مثل کسی است که نامه را از اول
تا آخر بدست راست گفته باشد و از حضرت صادق منقولست که از نامه نوشتن هرگز
عقل و دانائی نمی توان دید و بسیار اهل رهبر و نزدیکان نیایند که بود
و کم بود که چون نامه را بنویسند و بخواهند که مصلحت را بمقام بیاورند
سر نامه نویسند بسم الله الرحمن الرحیم و حرفی که ان مصلحت را بمقام بیاورند
موجب لایحتسبون معاملات و با کم من الله لا تخافون تمام و لام بخوانند راحت
که در وی حاجت بکرده حاجت روا شده دیگر از اداب نامه نوشتن و استقبال نماز
در احادیث معتبره وارد شده است که سایت و استقبال نمودن نماز نصف حواریان
و استقبال نمودن نماز اضحی توان کرد و روز نوزدهم ماه مبارک رمضان را می توان خود و در حدیث
معتبر از حضرت امام موسی منقولست که چون کسی از بهر ای اهل خود نامه یا دیگر
حاجتی بنویسد باید که در اول نامه بنویسد که عرضا که انشاء الله تعالی و در حدیث
دیگر منقولست که چون کسی از سفر مراجعت کرده
است که شروع از برای خود نامه بنویسد و در جواب نامه که بجواب او نوشته شد
الهی او را بحضرت صادق منقولست که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله که از نامه می آمد
قال شدیدا و اخلف علیک نفقتک و چون جعفر طیار را نجاشی حضرت
رسول او را سیصد و چهل بار بیان و چهل سر بسته و اقمشه حضرت رسول چون
نامه که کسی بنامه می نگرد دل چون کبک از بیان از سفری می آمد دیگران دست
او میکرد و در حدیث صحیح است که مسافر از است که چون از سفر مراجعت کرده بر اهل خود

خود را بعیادت حاجت [illegible] و در حدیث نیکوست که داشتن قضیب چهار بابان و تواند شد
و ساده رفتن و دعا خواندن و بر محل خود فرود آمدن و صحبت نکند سی بعد بابان و
سوار شدن سب و سترو اغاز حضرت رسول منقولست که از عادت وی ست که
باب دعوتی نشسته باشد و حضرت صادق منقولست که چهار بار نکند و بابد که
نماست و کار هر یک از ایشان سعیه میبود و در [illegible] و حضرت صادق منقولست که
منقولست که زیاد نکند بیت جهار بابان بلکه سترو و عمارت دیگر منقولست که حضرت
صادق فرمود بوسی که بنوب که [illegible] که در [illegible] که
راوی گفت که الا بچی خرابم و چون بسیار شد حساب چرخ خود کردم هیچ زیاده نشده بود و در حدیث
دیگر منقولست که روزی حضرت امام موسی کاظم [illegible] چهار بابان [illegible]
چهار بابان است که سوار شده که از بی دخل بی توان رفت و بر وی اوی توان خنک کرد
فرمود که دست و سر فراز بی اسب نباید و مذلت لاغر نباید و سیر بی اوسط اعتدال
و در حدیث دیگر از حضرت منقولست که هر که بنده است بدو شاد و عزیز ترا هر چه از نامه شاد
شده گناه خود بیاورد و یازده حسنه نوشته شود و هر که اسبی بیابد که بی از نماد و بدو سر بی عزیز
باشد هر روز دو گناه از نامه عملش بیرون شود و هفت حسنه از برای او نوشته شود و در روز
مقرر از بهر او نعمت منقولست که خیر و نیکی و بیابی اسان بسته است تا روز قیامت و در
حدیث دیگر از حضرت امام موسی بن جعفر منقولست که هر که نگهدارد اسب نرخ سوی که در
[illegible] و حضرت رسول منقولست که بسیاست و سر خوشحالی و بیابی سعادتیست که سعد دشمن
سعد باشد [illegible] و حضرت صادق منقولست که چهار بابان را بسیار بیابی که
حضرت رسول منقولست که هر که اسب را بیابی که رویسکه و بیابان باشد و دعا نکند
مقرر از حضرت رسول منقولست که چهار بار را خلیش شرح منقولست باید که نا کید کند
دادن را چون [illegible] که اسب بر سد به بر دشمن شد که گرخوا هد بخورد و بیابد
چیزی نشد که تسبیح بر سر کار خود میکند و چیزی از سوار نایستد کرد و رفیق که تعدد

در راه خدا و زیاده از توانائی آن بارش نکند و تکلیف رفتار انفاذ نکند که طاقت نداشته
باشد و از حضرت صادق سئوال شد سئوالت که زیاد بر این میرسد که بر دوش دواغ نگذارند
حدیث معتبر از حضرت رسول سئوالت کرد اگر دوا برم کند او را زیند و دیگری را بدان مبتلا
نماید و در حدیث دیگر بزرگوار فرمود که در وقت چهار پایان بگوید بسم الله یا بر روی پای بگذارد یا آنکه سبک حاست
کند که اشاره بر روی آن صفت ندارد بلکه وقتی که خواهید داده بزنید و در وقت سوار شدن بر چهار پایان که
سئوال شد که چون چهار پایان حضرت صادق سئوالت که مرجانیان که چون
حضرت رسول سئوالت کردن با چون یارم کند و گفت اگر کسی از کفار دوا کند برای او بخواند باید این آیه را
اغیر دین الله یبغون و له اسلم من فی السموات و الارض طوعا و کرها و الیه یرجعون
و هر گاه ماشین بر ولش بماند بخواند و چون سم او بزند اهلکه ملکه نور او لش نماند و در
دو حدیث سوار شدن سوزن که در فصل در فصل در هنگام خروج از خانه گفت این است که
بسند معتبر از حضرت رسول سئوالت که چون کسی بر چهار پا سوار شود و بیست آیه
که اول آن بگوید در وقت سوار شدن و آخر آن را در وقت سوار شدن بگوید سبحان
بگوید سبحان ردیف او می شود و باو بگوید که از روی باطل بحال کن ایل او بیچه
دران اوزست تا باین آیه ان امنوا و فرمود که در وقت سواری گوید بسم الله لا حول و
لا قوة الا بالله سبحان الذی سخر لنا هذا و ما کنا له مقرنین و انا الی ربنا لمنقلبون و در حدیث عدیا
معتبر سئوالت که چون چهار پای حضرت امیر المؤمنین بسر در می آمد یا باین می لغزید
ایدغا بخواند اللهم انی اعوذ بک من زوال نعمتک و من تحویل عافیتک و من فجاء

و من جمیع نقمتک و در حدیث دیگر سئوالت که خصی غلامت حضرت صادق شکایت
نمود که دامن کمکبر است در هنگام رفتار یکی از ساقهای او پیدا میشود که این دو خند
کردند چون از نماز فارغ شد فرمود که ای غلام تو را چه شده است که این دو خند
کردند گفت ای آقای من از جهت دامن کمکبر است گفت ای غلام تو را چه شده است که
علی حمار اقرا بسم الله بخش و لم یخص انا ارکبی و الله یلعنی و رسم او بنداد ان من زانیان شود
برای چهار پایان علم و بیاورد بر بیان و در آن که چون نقش و رسم بر سر حلقه شود
باسب خود را مدد که بفضل الله دفع شود جمعه خارش این علم را نویسد و بشوید و بدهد
بار چهار غذا و بدهد بر این ترتیب و بردست و پای او بجهانند دست راست باسین راست
باسین پای راست با فیل پای چپ با فرات جمعه در راسب بر خال با لکنت مهادت نویسد
و شه نویسد راسب و ابر دو ران نو شته بگرداند عیاوس بن نوزتروی و الخیل یعنی جمعه
جمیع حیوانات خویسد و بر ایشان اورند
و ملف بازار
که تذکره و نقش حسن و حسین برای برود در حدیث حسن از حضرت رسول سئوالت که در
باید که در کنار ره بر لوح و چوب و بگرد و نه که سوره الحق ست بیان حاده و نقش
ساده و پای بر هنه الحق است بیان راه از کبی که کفش پوشیده است و در حدیث معتبر

حضرت امام زین العابدین چنان بموازی راه میرود که کوه بامرغ بر سر حضرت سایه
میفکند که پرواز کند و دست راست حضرت بر دست چپ می گرفت و در حدیث
از حضرت رسول صلعم سئوالست که مرد راه رود یکی بر روی زمین بیکبر و خیلا نعلت کند
او در زمین و انچه در زیر زمین است و انچه در بالای زمین است و در حدیث دیگر فرمود صلعم
است که ایستادن بر سر گور عمران ست و بی سر نشستن صعب تر و چون بر بنای عضاد رود
بر کنار آن یکچند ایستد و تکیه بر دیوار من بکند و فرمود که در استن عضاد بر بنای را
بر طرف می کند و شیطان نزدیک او نمی آید و در اعمال پناه جستن از قطاع الطریق
و شیر و سایر درندگان و عقرب و مار و کژدمان در خواص التوریخیست که چون خواهی
مانند را بنویسی و در خانه یا سندوقی نگذاری کی از آن خانه و صندوق چیزی گم نشود
دیگر اگر سوره اعراف را با کلاب و زعفران بنویسی و بخود بندی محفوظ شوی از ضرر سباع
و دیو و دد و دیگر اگر سوره انعام بنویسی و در میان تجارت خود
با دکان خود بگذاری ایمن شوی از زدد و از سوختن دیگر اگر سوره شعرا را بنویسی در کاغذ
و در آبخانه بگذاری و بخود دوری محفوظ مانی از شر عوام و از رحم شیر و سلک و
اهن دیگر اگر سوره مطففین را بر مخروطی جوانی از زدد و آفات دیگر محفوظ ماند ایضا
در حدیث شریف چنین ست که هر که این سوره را بخواند و در ایام تشریق و در ایام نماز
در برابر ذوی ابة الکرسی را بگوید عزمت علیک مریمة الخیر و یعزیه سلیمان بن
و ایام و فرعون علیه و آله و یعزیه مریم بنت عمران علیها
و ایام من قبل و بعدهم علیهم السلام و خبث من بریثا و فوزا نا معطا عضرری از
و شر رسد بیاء ستوانست که هر که در قول زدد و زل سبد غانوا ایمن شود در ان
سبد و در سر زعفران و مار و دد و عاس ست عذیت ذیابة الغرب
و ذیاب حیة و ید الثاریق بقول شهدان لا اله الا الله و شهدن محمد رسول
ایضا سقط ست که هر که در سر عقرب و مار این بیاسد بداند که بد سلام علی نوح
فی العالمین انا کذلک نجزی المحسنین انه من عبادنا المؤمنین و در جمع الدعوات
حبس ست که هر که این ایه بگوید و حسبت الامنات الاخر فلا تقم الا
مسافت خوف و بی الیوم و فاجات من جل لما ایما از ایام خوف سادق

صادق در روایت شده که در دفع مار و عقرب در موضع وسام ابدغار است یا
باید خواند از امام محمد باقر در روایت شده که هر که در شب این دعا خواند من شام
که ضرر ذی را عقرب و از سایر هوام ما در رسد اعوذ بکلمات الله
التامات کلها التی لا یجاوزهن بر و لا فاجر الذی لا یخرج من شر ما در
و من شر ما یزل و من شر الشیاطین و شر کید و من شر کل دابة ربی اخذ
بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم و بزار امام خصیصا در روایت شده که در
دفع ضرر مار و عقرب بدغار در دست یا بخواند بسم الله و بالله و صلی الله
علی محمد و آله اخذت افعی ذات حیات کبار بذن الله تعالی و تعالی یا هوا هو
و اذ یا هوا و اسمها یا هوا و اسمها یا هوا و قوله عنی و من اخبث الی فجرة الهار اسا
ایضا و مما ینافع حضرت روایت شده که در دفع ضرر مار و عقرب بدعا بخواند
بسم الله و بالله توکلت علی الله و من یتوکل علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امره
قد جعل الله لکل شی قدرا الهم خصنی فی کفالک و فی جوارک و جعلنی فی منعة
و جوارک یکه مار و عقرب بر تو سود بن کلمات بر دعا بر بازو کاغذ بوسی و بر
ملک زاده در کنجی و خانه دون کسی نسود بن آیه الجن آیه صحرا و بحر و بر و هوا و طیر
دیگر مار و عقرب بر تو سود و سوسمار و این کلمات بنویس و بجن بکوتا از تو ترس
این کلمات فارغ شوی مادام که این سنه تا تو باشد ضرری از عقرب نرسد بسم الله
بحر فرسر بر سه لجر بحرها فضاها و مدها و فضاها از حضرت جعفر صادق روایت شده
که هر که در شب بگوید اعوذ بکلمات الله التامات من شر ما خلق و ذرا و برا
نوی برسد و چون کسی در دفع دون و مکر بدیشم الله الذی لا یضر مع اسمه شی فی الارض
و لا فی السماء و هو السمیع العلیم ضرری بهیچ کرانوی برسد روا از ملک علام
قدری بگیرد و در آب حل بدهد و جائیکه موضع تردد بود بشنود و قل هو الله و معوذتین بخوان
که مانع است ساله انها کرمکس و سبد نشود سبد را کوبد خلا ما بد مانع است
و اگر مگس را خلاف رسم و سار کوبد خلا نشاید باسد و اگر مگس بر دود
کریه خلا کند بر سه دفعه چون سلک کرانی بگوید اعوذ بوجه الله الذی لا یعلم ما فی
السموات و الارض من شر ما خلق و ذرا و برا و من شر کل دابة ربی بگوید

وَكَانَ وَقُوْرَبَ تَعْرِيشَ نَعْمَ جُونَ جَنِيرَ كَنِي اِنْشَاءِ اَرْمَرِ بَاتِ مَحْفُوظَ بَاشَدْ وَفُرُودَ كَهْ كَرْ
مَالَكَ لَفْظَ وَدِيعَةٍ خُوَانَدَ لَا يَضْمَنُ فِي اَسْتَحْسَنَ عَمَلَ لَذَا بْنُ عَبْدِ لَ وَاَنْ مَلَكَ
وَدِيعَةً فَضَاعَ نَاصِفَتِي مَلَكَ تَحْكَمَ مَانَتَ وَتَفْعَلُ مَا تُرِيدُ اَللّٰهُمَّ مَلِكَ مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ
فَضَاعَ وَلَا يَضْمَنُ اَللّٰهُمَّ فَوَاتِ دَرْ وَلَمَّةٍ اَعْمَلَ حَوْلَتِي حَسَنَ رَوْفَتِي تَمَامَ
وَفِهْمِي مُنْكَرٍ بِهِ وَنَشَرَ غَايَةٍ حِينَ اَصِيتَ وَاَجَابَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَعْطَيْتَنِي
بَيْتَ بَيْتَ اَللّٰهِ لَا غَيْرَ بِهِ وَلَا تَنْبِي مِنْ خَلْقٍ فِي دُنْيَا وَجَرَتِ اِلَيْكَ غَانِي
وَدِيعَةً اَنَّهُ اَنَّ اَنَّكَ وَرَبِّ وَبَيْكَ لَا اَمْسَكَ لِمَنْ يَرُدُّ وَلَا تَعْدُ وَدَرْ بَعْضِ جَيْدٍ
حَلَبَ مَنْفَعَتْ وَسُودَ كَرْدَنِ اَمْرَدَ كَارَ دَسْتَهْ كَهْ مَوْ بَا بَيَانَ رَكَنَتْ نَدَرَدَ وَاحْمَا عَيْنِي
كَهْ مَرْدَ بَرَ بَرِي مَثَلِ بَعْضِي وَجُوهِ دَاشَتَهْ بَاشَدْ وَنَا مَوْكَبَهْ وَنَامَرْدَ دُوْنَ كَهْ اَزْدَسَا
دَدَنْ وَنَبِيلَ بَزْدَ اَكَدْ وَدَرْ نَا يَكِي دَرْزِيرْ سَقْفَ مَنَاعَ وَرِيخْتَنْ غَسْلَ اَسْتَ وَتَقْسِيمَ جَزِيدَ
وَفَرِيضَةَ خَمْسَتْ وَنَاعَتْ دَوَاتَ رَكَنَتْ سَتَ وَنَاهَ دَاشَدْ مَنَاعَ مَرْبَتْ كَرَانَ سَلَفَ
مَلْعُونَ سَتَ وَرَضَرَتِي دَكَرَ وَبَجَبَ وَجَوَامِي وَجُوكَدَهْ وَدَرَدَهْ وَزَوْشِي وَاَبَ دَرْسِيَ كَرَدَنِ
وَتَعَالَى وَتَعَدَّمَتْ وَجَوَامِي دَرَ اَعَارَبَ مَنْوَاَ بَاشَدْ وَدَرَكَوْ تَجَارَتْ دَرَفَصْلِ نَالِي مَيْ
دَرَدَ وَرَكَوْ مَذَكُورَ بَجُوَ مَانَدَ يَعْنِي زَحَضَرَتْ صَادِقَ پُرْسِيدَ اَزْتَعْلِيمَ كَرَدَنِ اَطْفَالَ
فَرُودَ كَهْ مَرْدَبَرَانَ تَكْبِيرَ كَفَتَ كَنَا بَاي بَغْرِي دَمَرَ بَاهَا وَمَثَلَ اَنَعَامِي بَخَوَانَدَ اَوَّلَ شَرْطَ مَرْدَ
تَا بَيَانَ كَنِمْ فَرُودَ كَهْ لِي اَمَا بَتَرْلِي كَهْ اَطْعَامَ دَهْ تَوْبَا بَاشَدْ يَعْنِي بَعْضِي زِيَادَتِي تَكْبِيرَ
دَرَاحَادِيثَ مُعْتَبَرَهْ وَارِدَ شُدَهْ اَسْتَ كَهْ چُونَ نَزَارَا مَرْدَ شَدَ كَاغَذَ حَلَدَ اَمْرُدَ شَدَ وَنَقَدَ
رُوحَشَ نُزَارَ نَكَبَادَ وَرَحَلَبَ سَجَّ اَسْتَ كَهْ مَا كَيْبَتْ دَرَمَرَدَ كَرَفَنَ وَاَي بُوسَفَ قَوَانَ وَ
دَرَحَاجَابَتْ مَضْرَبَتْ كَهْ مَرَكَبَهْ دَرَ اَعْوَانَ بُوكَرِي مَرْدَهْ نَاهَارَ مَلَقَدَ رَفَدَ رَاحَوَدَ حَرَامَ
كَ دَبُوجَوَدَ دَرَدَرِي بَجُوَهْ كَرَدَ نَبَاشَدْ چُونَ اَحْكَامَ تَجَارَتْ مَذَكُورَ شَدَ وَاَرَ بَحَلَهْ
حَسَنَ اَسْتَ نَاكَيْبَتْ كَهْ حَضُورَ دَكَرَ بَمَنَدَ اَكَرَ بَمَنَدَ دَرَ بَيْتَ جَبَرَ وَاَحْتَ بَوَدَ وَاَلَّا عَيْنِي كَهْ
رَكَانَ دَرَحَالَ كَبَرَ بَخَوَاَ دَرَجَلَ كَاَ بَاشَدْ وَخَوَاَ بَيْرُونَ دَوَمَ نَهَادَ سَتَ نَاصَلَاتَ
وَمَسَ وَسَرَبَ وَاَقُوتَ دَرَ وَحَلَدَ سَرَهْ وَعَنَرَ وَبَنَوَ نَدَ وَكَرَبَتْ وَبَعَدَ اَزَانَكَهْ خَرَجَ بَرُونَ دَرَ
دَرَبَرَهْ دَوَجَ لَ نَ بَايَدَ اَدَ وَمَنْوَرَ اَسْتَ كَهْ مَنَاسَبَ نَدَارَدَ وَمَعْنِي كَفَتَ اَنَدَ كَهْ مَنَاسَبَ
دَبَارَاسَتَ وَنَا بَكَبَهْ بَرَسَدَ خَوَضَ نَصَبَ بَوَدَ وَمَعْنِي بَتَ بَارَ كَفَتَ اَنَدَ كَهْ بَعْنِي بَتَ سَرَ

اَشْرَفِي كَهْ مَضَابَ اَوَّلَ طَلَاسَتَ وَلَكَ رَسَاخَرِ مَابَيْنَ قَبْلَ اَنَدَ وَمَثَالَ اَزَ قَبْلِ نَبَتَ وَاَكَرَ
حَدَسَ مَرْبَبَ بَاشَدْ بَايَدَ كَهْ حَضَهْ مَرْبَبَ مَضَابَ بَعْدَ سَوْمَ كَمَ اَسْتَ يَعْنِي اَلَّا كَهْ دَرَ
بَيَانَ حَضُورَ دَاشَدْ بَسَ رَكَبَ دَرَ دَرَاكَ بَيَانَ كَهْ دَرَ حَيَ مَثَالَ بَاشَدْ وَجَابَ سَكَ
سَلَامَ دَاشَدْ بَاشَدْ دَرَ دَرَ لَا يَعْلَمُ بَاشَدْ وَسَكَ سَلَامَ دَاشَدْ بَاشَدْ دَرَ بَيْتَ
بَيْتَ اَشْرَفِي بَعْدَ اَكَرَ طَلَاسَتَ دَخَسَ اَرَ بَعْدَ دَبَاقِي اَزَ اَوَسَتَ وَاَكَرَ نَقْرَهْ بَاشَدْ دَوَسَتَ
رَسَدَ كَهْ مَوَافِقَ زَرَدَ دَرَ دَنَكِي وَزَرَدَ هَرَ بَيْشَ دَرَ بَيَاسَتَ وَاَكَرَ جَنِيرَ بَاشَدْ وَفَرَ
يَكِي اَزَ اَيْنَ دَوَ مَقَدَارَ بَرَسَدَ اَكَرَ سَكَهْ سَلَامَ دَاشَتَهْ بَاشَدْ يَا عَلَامَتِي كَهْ دَلَالَتَ كَنَدَ بَرَ اَنَكَهْ
اَزَ سَلَامَ بَوَدَ اَسْتَ مَشْهُورَ بَيَانَ عَلَمَا اَسْتَ كَهْ حُكْمَ نَظَرَ دَرَ دَيَنَا بَدَ بَكَ سَالَ غَرَبَ كَنَدَ اَكَرَ
صَاحِبَشَ مَيْدَانَدَ بَصَاحِبَ بَدَهَدَ وَلَا تَجَرَاسَتَ مَيَانَ مَالَكَ سَنَانَ وَمَصَدَقَ كَرَدَنَ وَاَمَا
نَكَاهَ دَاشَتَنَ اَكَرَ دَصُورَتِ اَوَّلَ صَاحِبَشَ مَيْدَانَدَ وَبَرَ اَمَنِي بَاشَدْ عَيْنِ بَعْدَ وَحَامِلَ
اَسْتَ كَهْ اَكَرَ دَرَدَي مَرْبَبَ بَاقَهْ اَمَانَتَ دَاكَرَ دَرَ بَرَنَ بَاقَهْ كَجَ اَسْتَ خَوَاَ اَزَ اَسَلَ
دَاشَتَهْ بَاشَدْ خَوَاَ نَدَاشَتَهْ بَاشَدْ وَجَبَ اَيْنَ قَابِلَ شَلَاسَتَ وَخَالِي دَرَ فَرَقِي نَبَتَ دَاكَرَ كَجَ دَا
دَرَ بَجَرَ دَيَابَدَ كَهْ بَاجَرَ بَرَ مَبَرَ بَرَ بَاشَدْ دَرَ بَرَ دَرَ دَكَرَ بَجَبَرَ بَاشَدْ دَرَ بَرَ دَرَ دَكَرَ بَجَبَرَ
وَاَكَرَ زَيْنَ رَاخَرِيدَ نَاشَدْ تَقْرِيبَ بَكَنَدْ يَا بَعَ تَرَدَ اَبَ وَدَدَ اَكَرَ سَنَايِي دَهَدَ كَهْ خَرَ صَدَ
اَيْنَانَ حَاصِلَ بُودَ بَايَانَ مَيْ دَهَدَ تَعَالَى اَلْمَنُودَ وَالَّا اَنَ اَوَسَتَ وَبَازَ اَلْحَوَ اَنَسَتَ كَهْ خَلَ
بَلَعَدَ وَهَمْ جَبَيْنَ رَجُوعَ بَجَرَ دَجُونَ مَنْزِلَ دَكَرَ دَرَ سَكَ بَجَبَرَ بَاشَدْ بَكَبَدْ سَايِي
وَاَكَرَ نَانَ نَدَ مَقَدَارَ اَوَسَتَ وَلَحَوَ اَخْرَاجَ خَلَ اَسْتَ وَاَكَرَ دَسَكَ مَاهِي بَادَ خَرَ بَدَ بَعَدَ
وَبَاقِي رَوَسَتَ وَدَ نَاتَ دَرَ جَوَبَاتَ سَنَدَ دَرَ وَعَلَ بَاشَدْ كَهْ
سَابِقَ خَوَرَهْ بَاشَدْ جَوَسَتَ كَهْ تَرَبَ وَبَكَدَ بَجَبَرَ بَيَتَ كَهْ
مَاسَدَ خَرَ وَبَدَ وَجَ بَ دَرَ مَضَابَ دَرَ سَتَ وَسَوَرَ سَتَ كَهْ مَضَابَ بَاشَدْ
بَلَ اَشْرَفِي تَمَامَ وَزَنَ وَيَعْنِي بَيَتَ دَيَنَارَ كَنَدَ اَكَدَ كَرَ جَلَ مَرْبَبَ مَضَابَ دَرَ اَوَدَ نَدَ مَرْدَ اَدَ دَرَ
بَاجَبَ مَيْ بَنَدَ مَرْجَدَ دَرَ مَضَابَ دَرَ بَرَ خَوَصَ دَسَتَ دَهَ بَاشَدْ عَلَى اَنَّهُ دَاكَرَ جَاكَسَ مَضَابَ بَا
حَضَهْ مَرْبَبَ مَيْ بَنَدَ مَضَابَ بَرَسَدَ وَعَسَرَ كَرَدَ دَرَ بَعُوضَ دَرَ بَعَكَمَ مَرْبَبَ دَارَدَ دَرَ
دَرَ بَعَ بَ بَاصَلَ دَرَ دَنَدَ مَنْوَرَ اَسْتَ كَهْ حُكْمَ نَقَابَ دَرَ دَوَجَ اَسْتَ كَهْ وَجَابَ اَسْتَ كَهْ
اَزَ اَلْمَقَدَ وَرَغَابَتَ مَضَابَ دَرَ اَنَ نَكَنَدَ بَجَ مَاصَلَ مَوَنَرَ سَا اَلَبَرَاتَ اَزَ اَرَبَاحَ تَجَارَتَ اَوَ مَرْ عَنَا

وجميع كتب ما مشهور است كه در ميراث وبخشش ومقدير خمس نمي بايد وخرج سالانه را
كه بيرون بكند قدر وسط مناسب حال آن شخص را اعتبار كرده اند اگر اسراف كرده باشد
خمس بيشتر اسراف كرده است بيرون ميكند وگر خود بك كرده باشد از تمام ميرون ميكند
على المشهور واحوط است كه از هر چه زيادة آمده باشد بدهد بلكه نهايت احتياط آنست
كه هر چه حاصل شود خرج نكند در زيادتيها روز بروز بدهد واگر در اثناي سال اخراجات
منذوره واقع شود مثل خرج كردن براي تجهيز وزيارت حضرت رسول صلوات الله
عليه وآله ونحو آن بايد همه را اندازه وسط بيرون ميكند وهمچنين تعديات وتفاوتها
كه در مساجد جميع ميرون ميكند خمس بايد بدهد وهر تصالح رعيته بايد بدهد
كه در ميراث وهبه ومقدير خمس واجبست ودر حديث صحيح وارد شده است كه اگر
شخصي حلاله عطيه يا برسد يا ميراثي يا انعامي كه گمان نداشته باشد يا برسد يا مانند
از دشمنان دين يا برسد خمس بايد بدهد واين روايات بحكم آيه شريفه واعلموا انما
غنمتم من شيء الآيه وخبر ابان ونحو آن از مسلماني نخمد خمس از زمين را يا خمس قيمت آن را بايد
زمين بگيرد واگر خانه يا باغ را بخرد مشهور ميان علما آنست كه خمس زمين انعام ميكند
واكثر قدماي ما متعرض اين نوع خمس نشده اند ومضمون ما اجلاليست كه محاط شده
بحرام وصاحب آن را نداند ومقدار حرام را نداند خمس را بايد بفقراي سادات وبراي سادات
وبعضي از مخصوص سادات ميدانند وبعضي گفته اند بسادات ميتوان داد وظاهر اخير
توان داد واگر بشريف بدهد بهتر است واگر مقدار حرام را نداند وصاحبش را نيز نداند
مقدار واجبست كه بصاحبش بدهد واگر صاحب آن را داند ومقدار را نداند با صاحب مال
صلح كند وبعضي گفته اند در اين صورت خمس را بصاحب مال بدهد بعضي گفته كه اگر مقدار را
در صاحب مال قاطع باشد صاحب مال ميكند واحتياط واجب آنست واگر مقدار را
نداند وصاحب را نداند بعضي گفته اند صاحب مال هم رسانند واگر صاحب مال هم نرسد از براي او
شدني بگذرد واين صورت در صورت اول مشتبه است بر نظام واگر خمس را بدهد ويا تصدق
كند كل را يا بعض را وبعد از ان صاحب پيدا شود خلافست كه ايا بايد باز بصاحب مال بدهد
يا نه واحوط آنست كه بدهد وما مستثنى خمس مشهور ميان علما آنست كه شش حصه شود
چنانچه ظاهر اخبار كريمه است حصه خدا ورسول ودوي القربي كه نصف خمس است بعد از حضرت

حضرت رسول صلعم از امام زمان عليه السلام است ونصف ديگر كه سه حصه ميشود بر يتيمان سادات و
مسكينان سادات وابناء السبيل سادات بقدر موائن مشهور آنست كه مشروط است
بانقطاع باو بعدم الوثوق وتعذر سكين وابن السبيل در كوه مذكور چنانچه بعيد نيست
آنست كه بر يتيمان باشد ابن السبيل را نقد بدهد كه بشهر خود برود واز احاديث
ظاهر ميشود كه در حضور امام جميع خمس بايد بحضرت ميرسانده حضرت نصف خود
برميداشته اند ونصف ديگر ميان سه قسم سادات ميداده اند كه مذكور شد وبهريك
بقدر كفايت ايشان در يكسال ميداده اند كه مذكور شد وبعد از ان خمس زيادي ميامده خود
برميداشته واگر وفا نميكرده از خمس خود تتمه را ميداده اند واين منزله عيال امام
بوده اند ودر زمان غيبت احوط آنست كه حصه سادات را بحاكم عادل اثني عشري بدهند كه
بسادات برساند بقدر احتياج ايشان وامانصف ديگر خمس كه حصه حضرت است در زمان
خلافت وسلطنت است كه حاكم عادل بايد داد كه برسبيل تمه بنات آن حضرت سادات
بدهد وگر جهيزيه زياد بايد بحصه كه بعد بعد خود ذكر شده وگر سيد بر سبيل بايد
بدهد ولا، وزوجه آن حضرت كه بكدوش زندگاني ميكرده بسيار بعيد است زيرا كه سادات
بر يتيمان نبيايند وخمس عندكان مندوحه ميگويند كه در زمان غيبت امام عليه السلام
اين حصه را بر سيصد يتيم خمس كرده اند واين نيز بعيد است بدو كه حضرت صاحب الامر
صلوات الله عليه بروايت صحيحه ميفرمايند كه سر سيصد يتيم خمس كرده باشند ما كه جد ما
زيركه در زمان غيبت صاحب الامر كه ومن ما نند سيد حسني بود نه يتيمان حضرت ميباشد عمري
وپسر محمد وحسين بن روح ونائبي نخواهد بود بنابر اين حضرت بايد كه جميع خمس
شيعيان بگيرند وبفرستند وبفرمايند حضرت مردم ميدانند كه در اين زمان بر يتيمان
عام الحضرت كه عالم زماني وبخلق ندهند وحسدان علوم نيستند كه بايد بگيرند وبسادات
كه عيال الحضرتند برسانند ودلالت بايد كه سادات كه اشرف خلقند يا اگر بسيكي بر ند يا بايد
بكف نمايند وارهمه كس ذليل تر باشند بر كه كوزه وصدقات واجبه را بسادات حرام
وخمس را موضوع ان بايشان داده اند ودست خلائق كه در ميان عيال هم رسيده است وبعضي
از عيال وبعضرا بعنوان حرمت داده اند ورسم خمس باعث بر سلامتست كه بگويند صدقات مغرور نگ
بگيرانند وحقوق يتيمان واحفاد ايشان وده يه عيالي واورده بقدر يكه سهم يتيمان تمام

کرده باشند در سرمای نیشه وخوف وعقربات که از شدت حر را بیان ذاقم میشه
خلاف کرده باشند این جمله وخود مشهور میکنند که عیان وحر بیان وهوام غالب تا
در فترة واضطراب بر بینند و بر ایشان رحم میکنند و باز در نیابت بیدرحم وساعت در
ایشان داشته باشند وحال آنکه مزبوره اند که بعد از این احوال مرحوم در روز قیامت در فتی
حور مقصود که صاحب خمس وحبر دو کوید بدو در نگاه خمس حور در بیوم حضرت صادق
فرمود که من یکدره حور را از شمای کره وحال آنکه مابین از اهل مدینه منیرتر است و
نمیکره مگر زنی که حیا بال نشوید از گناه واز خوف خدا وحضرت رسول فرمود که
هر که بجای بجاجت از اهل بیت من یکند مکافات می دهیم اورا در قیامت واکثر علما
براند که اگر صاحب حال از خود حضت ام را بادات بعد بر ای الله نمیشود مگر انکه بین
بعالم محدث عادل نرسد وبکمان نیز منه خمس این حکم دارد ... ل در فضیلت واداب
ودرجب نماز ... واد عیات ودرجب بریدن درجب مغتر از حضرت صادق
که حق تعالی ری بهمرسان تخم زراعت کردن را حیا فرموده است که از امدادیان
کراهت دارند ودرجب دیگر فرمود که حق تعالی ری بهمرسان را در زراعت
حیوانات قرار داده است تا از فقرا بازان کراهت نداشته باشند ودرجب دیگر فرمود
که زراعت کنید ودرخت بنشانید واقعه که مردم کاری از زن حلال تر وپاکیزه تر نمی کنند
واقعه که زراعت خواهید کرد ودرخت خواهید کاشت بعد از بیرون آمدن از خانه
مغتر از حضرت امام جعفر صادق منقولست که چون ... ربن امد بخواهد رفتن واز نیا
سلام بخواهد از شما کتاب درجب زراعت کند که در زراعت کل اوست که دعا فی را تعلیم
کند که بگوید اللهم ... ازیاد خلق قول زن خدا وند والذی لغایبة حتی
المعیشة ودرجب دیگر از حضرت منقولست که چون خواهی در زراعت کن بگیر
بگیر ودو غلام باشد وبگوید مرتبه بگوید أفرأیتم ما تحرثون ءأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون
بگوید اللهم اجعل حبا مبارکا وارزقنا فیه السلامة بدان که هر که در کنار
بیاس وبگوید اللهم قد بذرت وأنت الزارع فاجعل حبا مبارکا ودرجب دیگر فرمود
که در وقت درخت نشاندن ودانه پاشیدن ومرده درجی ودانه مردن مشغول نباشد
که ساعة تحجب میکند وحضرت صادق منقولست که مرکه خواهد که درخت خرما

خرما خوب بارآورد وحیا بیش بکوده ما بهتر کوچک را کرد وخشک کرده نیم
کوفته کند ودر مرکوبه اندک باشد با فتیر اندکی پاکیزه کند ودر میان
درخت خرما جا بعد از دراحادیث منع است از بیدن درخت خرما ودرجب دیگر
که در باد به باشد از بیدن درخان دیگر باکی نیست وازحضرت بر لوبس
منقولست که باکی نیست که عایشه ادبیرا در زیر خرما بیرند وبرای درخت مرم
وافت کنند درخت اول اب باید داد وبعد از ان تا ل وازحضرت صادق منقول
که مرکه درخت سدر را ب قلم جاست که خوبی در وقت تنکی سد ده ما شک
ومرقوم که حق سبحانه وتعالی بر خان نکرده است مگر انکه میوه دانست که منقولست
خورد وخون مردم است وی جاد ودر بل سد ده بوده نصف درخان ودر وقت بلند
بر خون بلخاد شراب فرو اورد ودر جان خان بر زن بلند ودر چهار پا چوب
وبید ودر چهار جانب در راعت ودر بین وی کند کرازیلم وسین وجمع اقتا محفوظ
از خان من ارضنا او ... دون فی بلدة حتی نهلکن الظالمین ولنسکنکم الارض
من بعد هم لمن خاف مقامی وخاف وعید واستفتحوا وخاب کل جبار عنید ودر
جمعه دو بتی من آب صابون یعنی نوع دیگر ... ع وسلاو وسین ودر چهار پا زیتون
اب بلدین نویسند ودر چهار کوشه زمین کارد ... حضرت ... نکرد
این کلمات واد کوره یا غیران نویسند ودر چهار کوشه ... ع باغ یا در بعد بین
بسم الله وبالله وبمحمد الله وجلال الله وبقدرة الله وبقدرة الله بین یدی الله وتقدیر الله
وتقدیر الله ما شاء الله لا یسوق الا بالله ما شاء الله لا یصرف السوء الا الله ما شاء الله
وذکر الارض بنوبوا ... عن ولی الارض من کل ... من سماء والارض حفظ
وبنی بنسم الله الرحمن الرحیم بسم الله شفای بسم الله الکافی بسم الله لعافی
بسم الله الذی لا یضر مع اسمه شیء فی الارض ولا فی السماء وهو السمیع العلیم ودر
حساب خبارات بقا کرده که هر که در یکبرار بوست خارپشت یا بوست کلاغ را
بر درخت یا حاصل بلدار کرد محفوظ کرد ودر حاصل بر بوی ودر ای بسیار بارکند
باران نوا ... سر بر وفاغم رو باسن بلدا بسیار کوید سنا فیشا
ودر بعضی کتب سلسله که چون بل ... سنه رو بقبله باورد باران قطع
شود ودر ای باید باران این کلمات را نویسد ودر درخت باورد حا ... الامطار

من غمام الرحمن وحجاب الكرام وازلنا انعما عليكم مدرارا وايدكم باموال وبنين
وجعلنا لكم انهارا ايضا محكما كه نهر احداث كردن مصلحت عمارت جهان ازين طاس
مى شود ميوه زياد شود وازراى جميع موديات حاصل اعم وغيره شود وايس بمعزله
نهار كه زياد ورفه ومواشى وغيره كه كشند درين جهان بادى زند كه ابرا مجتمع وبراكنده
بسم الله الرحمن الرحيم انه من سليمان وانه بسم الله الرحمن الرحيم
الا تعلوا على وتوتنى مسلمين يا ايها الملا افتونى فى امرى ما كنت قاطعة امرا حتى
وهم لا يشعرون فاما ايتهم بخبء لا قبل لهم به فلنأتينهم بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنهم منها اذلة
يزل يتكلما نوطا من ماء وقتا حل فلا تنتظران فسيكفيكهما الله وهو
العليم ومثل كلمة خبيثة كشجرة خبيثة اجتثت من فوق الارض ما لها من قرار
كانهم يوم يرونها لم يلبثوا الا عشية او ضحيها لم يلبثوا الا ساعة من نهار وقال
تولى سعى فى الارض ليفسد فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد وقيل
قيل له اتق الله اخذته العزة بالاثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد ولقد نصبنا عليه الموت
ما هم بمنى منه وما هو الا ابن ماكل فلما خر تبين الجن ان لو كانوا يعلمون
الغيب ما لبثوا فى العذاب المهين ولقد خلقنا الانسان من صلصال كالفخار والجان
خلقناه من قبل من نار السموم واذ قال ربك للملائكة انى خالق بشرا من صلصال من حمإ مسنون
فاذا سويته ونفخت فيه من روحى فقعوا له ساجدين فسجد الملائكة كلهم اجمعون
الا ابليس ابى ان يكون مع الساجدين قال يا ابليس ما لك الا تكون مع الساجدين
قال لم اكن لاسجد لبشر خلقته من صلصال من حمإ مسنون قال فاخرج منها فانك رجيم
وان عليك اللعنة الى يوم الدين قال رب فانظرنى الى يوم يبعثون قال فانك من المنظرين
الى يوم الوقت المعلوم قال رب بما اغويتنى لازينن لهم فى الارض ولاغوينهم اجمعين
الا عبادك منهم المخلصين قال هذا صراط على مستقيم ان عبادى ليس لك عليهم سلطان
الا من اتبعك من الغاوين وان جهنم لموعدهم اجمعين لها سبعة ابواب لكل باب منهم
جزء مقسوم ان المتقين فى جنات وعيون ادخلوها بسلام آمنين ونزعنا ما فى صدورهم
من غل اخوانا على سرر متقابلين لا يمسهم فيها نصب وما هم منها بمخرجين
نبئ عبادى انى انا الغفور الرحيم وان عذابى هو العذاب الاليم ونبئهم عن ضيف
ابراهيم اذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال انا منكم وجلون قالوا لا توجل انا نبشرك
بغلام عليم قال ابشرتمونى على ان مسنى الكبر فبم تبشرون قالوا بشرناك بالحق
فلا تكن من القانطين قال ومن يقنط من رحمة ربه الا الضالون قال فما خطبكم
ايها المرسلون قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين الا آل لوط انا لمنجوهم اجمعين
الا امرأته قدرنا انها لمن الغابرين فلما جاء آل لوط المرسلون قال انكم قوم
منكرون قالوا بل جئناك بما كانوا فيه يمترون وآتيناك بالحق وانا لصادقون
فاسر بأهلك بقطع من الليل واتبع ادبارهم ولا يلتفت منكم احد وامضوا حيث
تؤمرون وقضينا اليه ذلك الامر ان دابر هؤلاء مقطوع مصبحين وجاء اهل المدينة
يستبشرون قال ان هؤلاء ضيفى فلا تفضحون واتقوا الله ولا تخزون قالوا اولم ننهك
عن العالمين قال هؤلاء بناتى ان كنتم فاعلين لعمرك انهم لفى سكرتهم يعمهون
فاخذتهم الصيحة مشرقين فجعلنا عاليها سافلها وامطرنا عليهم حجارة من سجيل
ان فى ذلك لآيات للمتوسمين وانها لبسبيل مقيم ان فى ذلك لآية للمؤمنين
وان كان اصحاب الايكة لظالمين فانتقمنا منهم وانهما لبامام مبين ولقد كذب
اصحاب الحجر المرسلين وآتيناهم آياتنا فكانوا عنها معرضين وكانوا ينحتون من
الجبال بيوتا آمنين فاخذتهم الصيحة مصبحين فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون
وما خلقنا السموات والارض وما بينهما الا بالحق وان الساعة لآتية فاصفح الصفح
الجميل ان ربك هو الخلاق العليم ولقد آتيناك سبعا من المثانى والقرآن العظيم
لا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم ولا تحزن عليهم واخفض جناحك
للمؤمنين وقل انى انا النذير المبين كما انزلنا على المقتسمين الذين جعلوا القرآن
عضين فوربك لنسئلنهم اجمعين عما كانوا يعملون فاصدع بما تؤمر واعرض عن
المشركين انا كفيناك المستهزئين الذين يجعلون مع الله الها آخر فسوف يعلمون
ولقد نعلم انك يضيق صدرك بما يقولون فسبح بحمد ربك وكن من الساجدين
واعبد ربك حتى يأتيك اليقين الناطق من بين

فتخرج الميت الخ وتحيى الارض بعد موتها وكذلك تخرجون
ايشان فرمود ايشان را كه ما زنده ميكنيم مردگان را وميرانيم زندگان را ومائيم صاحب
بقيه وحد باقى همه چيز ازين مقامات واز ربنا انك على كل شئ قدير دفع التفات بجهة
الف طهور مزكى ساختن كه بباران بهار وكشت وسبز بالحوض درجهان
باهل بيت لامع كه خمور وكباد درجهان كونه روح كه عود الله فان
رسالت ايشان حمد وسپاس مر خدايرا كه سوره نور ختم او معارف ابن حيات را نيكو
الطاء اجل فاما ان ثم رجل ه ذكر بسم الله ورسوله ثم انصرفوا صرف الله قلوبهم
وهم قوم لا يفقهون وكل وعد يأتيه الا بالله العلى العظيم وصلى الله على
سيدنا محمد النبى الامى وآله وصحبه الطاهرين فاتحت ودرع ممدوح استينا
دبدكه معضى ازنسائل ملاحت وراحاء بكوشيد بهترين اوقات زرعت اول ابريل
وبنجه اول ماه وكرمادسان بايد تخم دميس باشد كه حوب سبز شود وحب بايد
نبايد كشت واكر نخم ماش ومعاش سبز كردن كاوده كشايد بكاشد رود درسه شود
باقلا بكشايد روز بخيسانند وبعد بكارند اكر ناه درخاك باشد بهتر است واكر خرد كوه
باشد درشت بكارند والعكس حاصل اوبهتر وبيشتر كردد وكندم وماش وباقلا
درزمين نم دار بايد كشت كه كرد درين جنس بكارند ضعيف كردد وكرم او
وجوز درزمين جنس نكارند وبعد ازين وسيب وسار حوب درزمين جنس وسار
ميوان كشت درخاصيت كنده ورل كاموبارل دار بايد كاشت حوب بايد كه انكلوت كند
انوصيد من بكيرد بخصوص باد واكر كندم وماحونه بكارند بايد كه كرد بخ كند ومحافظت
وماش وباقلا نكارند بايد درجائى كه پيش ازين روغن كرده باشند كسى بايد دران را
حرب كند وخاكستر باطراف وجوانب ان بريزند جانجه اطراف اورا بپوشند محفوظ ماند
ودرمحافظت ارد اكر حوب سبز دارد بايد هر بار حرب كند ودرميان ارد بنهان كند محفوظ كردد
واكر زيره ونمك وانكوسند وارد محفوظ كند ازجميع آفات محفوظ كردد ووقت زرعت
من بقول عبارات كه سبز وسنبله كه درباب بايد كشت واكر نخم نقول را درانجا كه
كردران حوسنبله باشد نكارند بايد تا محفظ افتنه كند ازهمه آفات محفوظ كردد
اكر نخم خرد را بكل سرخ كونه سه روز بخيسانند وبكارند وبوى بكل بكيرد وازدشمن

وشبه ستانه رو چیب اند و بیارانند تیز بشود و اگر دیر شود نرم تر باشد
و خمیر را در آن بجنبانند و بخارند تا یکسره مخمر کرده و باید در حایض
در آید که او را فاسد می‌کند و سفته بزنند و بجون سرخ را بر چوبی بندند و در قالب
بسیار بر کرده اما معترف در خشت زدن نباید قرار در عقرب نباشد بلکه در مخاق
باشد یا تحت الارض خوابی که شود باغ تو جون باغ ارم در قوس نعال کار در حوت
و از احکام واجبه در زراعت زکوة است و آیات و احادیث بر وجوب آن و عقاب و عذاب
و ترک آن بسیار است که ذکر آنها باعث تطویل است و اجمالی که زکوة در آنها واجب است
نه است عدد کیه مقرر است و آنها آنانه که عبارت از شتر و گاو و گوسفند باشد
علامت اربع که کدام چیز را و موزی باشد اما نقدین پس علامت آن مقدار بیست اشرفی
و سکه دار است باشد و یکسال بماند که مذکر است آنها را اجمال یک از آنها را باید داد
اما مقدر هر کاه بدویست درم برسد و سکه دار است باشد و یکسال بماند بدون تغیر
جمال یک آنها را باید داد و اما انعام ثلثه که عبارت از شتر و گاو گوسفند باشد اما شتر
نصاب آن دوازده است اول پنج شتر است که در آن یک گوسفند است پنجم بیست پنج شتر است
که در آن پنج گوسفند است چهارم بیست شتر است که در آن چهار گوسفند است نهم و
و در آن دو گوسفند است پنجم پانزده شتر است و در آن سه گوسفند است و گوسفند یک
ساله مذکر شتر است که مست نر مادر مست باشد و کمتر نباشد و اگر بزرگ شد باید یکی
یا در دو باشد ششم بیست و شش شتر است که باید شتر ماده یکساله یا در دو باشد
داشته باشد شتر از دو ساله یا در سه بعد هم سی و شش شتر است که باید یکشتر با
دو ساله یا در سه بعد هم چهل شتر است که باید یک شتر ماده یا در چهار بعد هم شصت
یک شتر است که باید یکشتر ماده چهار ساله یا در پنج بعد هم هفتاد و شش شتر است که با
دو شتر ماده دو ساله یا در سه بعد هم نود یک شتر است که باید دو شتر ماده
سه ساله یا در چهار بعد دوازدهم صد و بیست و یک شتر است که مرچه زیاده شود در
هر پنجاه شتر یک شتر ماده سه ساله یا بعد و در هر چهل شتر یکشتر ماده دو ساله و در
گاو و در هر سی گاو یک گوساله ماده یا نر یکساله یا در دو یا بعد و در چهل گاو یک
ماده دو ساله یا در سه و اما گوسفند در چهل تا یک گوسفند واجب است و در صد و بیست

بیست یک دو گوسفند و در دویست و یک سه گوسفند و در سیصد و یک چهار گوسفند
که چهار گوسفند هفتصد و چون بخارا صد بر سد شتر چهار باید شود اما چهل یک گوسفند
میانه دو سر باک از شتر و گاو و گوسفند شرط است که در عمل مباح چرنده باشد
تمام سال یعنی اگر تمام سال علوفه دستی ما خاده باشد احوط است که اگر چرنده سال شتر
باشد زکوة ندهند و بخارا نیز بر حساب نخواهد کرد ما رشنود و اخبار دلالت
که از روزی که شتر آبی بر حساب کند و در رجاد و نر و ماده و حیوانات همه شرط است
که سال را بیان کرد و سال زکوة بارد و است و چون ماه دوازدهم داخل سال زکوة
واجب می شود در زکاة و شتر شرط است که کار کن نباشد که کار کن معتبر نیست که
زکوة ندارد و گوسفند و شتر سر حساب نمی شود و کار کن و شتر زیاده و اول و دوم
گوسفند هم همین بر سر حساب نمی شود اما علامت اربع علامت آنست که شتر
نصاب رسیده باشد و نصاب سیصد و شصت و چهار دوم است سنه شتر زکوة
مرکاه مرچه صد و بیست و یکی رسید اند اصل قاعده است که زکوة صد و شتر است که
علامت در ملک او خلد نصاب رسیده باشد پس اگر کدام چیز را بعد دیگر زکوة
رو و شناد و اعانت و اگر پیش از حد زکوة نباشد زکوة و شناد واجب است و اگر
شراء نیز کرده منفعت باشد زیرا که نصاب مالک و مالک و اعانت و زکوة عامل
بر عامل اگر حصه تمامی مرباب نصاب رسیده باشد پس اگر زراعت و آب از آن
یا آب خات یا آب رنجوره باشد و بیست یک صدقه اگر آب خود و آب رنجوره باشد
آنچه بیشتر خورده است اعتبار کند و اگر از هر دو نیز خورده باشد سدیع ضرر باشد
و آنچه واقع آنست که بیشتر خراج پادشاه جبری و خرج زراعت بیرون نکند و چون اکثر
مضایقه نکند که نفاق زکوة با کور در وقت خورد شدن لغو است که ارباب حضرت را
باور نکند که تخمین کند که چه مقدار است و باخود قرار دهد که آن نسبت زکوة دهد یا
آنچه از غوره و انگور چون فصل بود یا آنکه آنچه رد کند و حیات کند دارد یا آنچه بدان
عشر باید داد و معتبر کند و چون مرکاه دانند که قرار چون دو یعنی کنند که زکوة
واجبست در عیر کنده و چون نرسانند و نخورد و سال بنا مرکاه نصاب کند
و چون نرسند همان شرایط و مقدار نیز اما مشهور آنست که در عیر کنده و چون نرسند

مادران که در عداد بالغ جزء باشد و بنا بر آن نکند زکوة سنت است پس اگر پدر و
مادر نوع عربی باشد در سالی یک اشرفی بجهار دانگ و بیست و یک حمد و اگر یا بو باشد یا
کی و بدو بنا در نوع عربی یا شد یک اشرفی بیست و یک حمد و در زکوة تجارت جنبی بحوب با قابل
سنه: نامعلوم است که سنت است و آن مالی ست که نامالک تو از انعوان معاوضه
و در وقت مالک شدن قصد اکتساب و تجارت بآن نداشته باشد و می باید که قیمت آن یکی
از نصاب مذکور کمتر نباشد و در تمام سال در نصاب باقی باشد و تمام سال از نصاب کم
کردن مایحتاج یا بیشتر و اگر چند سال گذرد که نماند در کی باشد سنت است که در سنه
یکبار یا بعد و کر نصاب باقی باشد هر سال حساب کند و دکر نصاب مذکور
... مقصد تجارت معاوضه است حیوانات که نام بعد و سنت است که در وقت
... نصاب باشد هر چند دسته که می باید هر بار که بیست بار در وقت حساب
و اگر یکبار بعد و زکوة حساب نکند و بعضی واجب نشده الا و لحوظ است که تر
اما سنت نفس زکوة نفوس حاضر می باشند اول فقرا و مساکین و ابنای کسانی که
مؤنت بنا بایشان حرام نخورند باشد و آن دو رکنی باشند که معاش خود و
عیال خود را مان تواند کذرانید و لحوظ است که مستحق واجب خود را بداند و صاحب
باشد و کذا و نا مالک نباشد سیم کسی است که امام زکوة باو نصب می کند زکوة
زکوة و صدقه مادی فقرا و در این زمان غیبت امام ان نمی باشد بجهار دم مؤلفه قلوبهم اند
که در این زمان غیبت امام ان نیز می باشد پنجم صرف کردن در آزادی بندکان مسلمان
مکاتب نی عامه خود را مخلصات کرده است که مستحق بندکی و آزاد شود و آن عاجز از ادای
کرد نا نماز زکوة واجب نباشد باید که قدری از زکوة را بمال کتابت او حساب نماید و اگر
دیکران از زکوة و اجبه خود غلام بعتند که مانا بعد و آزاد شود یا مسلمانی که از دست
نا بجه و ضعیف و سلامت باشد از مال زکوة خرید و آزاد کند ششم قرض دار سلمان که
کرده باشد و بعضیت رب کرده باشد و در ادای قرض عاجز باشد از زکوة می تواند
کسانی که نمی خود مالک نصاب نیست بعنوان صرف زکوة در ایشان حلال نباشد حمادی
سبیل الله و بانی خانجان و برایان امنه معصومین علیهم السلام و بنای مشاعر و بیابان و
امثال این هاست سیم قسمی است و آن کسی است که نذر او نماند و صله مال خود نذر

نداشته باشد اعم از اینکه ... غیر مؤلفه شیعه اثنی عشری باشد و الف
الفقره مانات باشد مثل ... و مادر و حاجات مرجبه او و مادون ... مرجبه
مرجبه این ایشان مذکور و بنا باشد و بهتر آن است که زکوة را بخویشان بر بیان نمود
غیر ایشان که مذکور شد اگر ایشان محکوم در دسته باشند و غیر بیشتر زکوة نباشد بایشان
زیاده ندهد بلکه بقدر ... و غیر بیشتر مردمی توان داد و غیر بیشتر خود نیست که بنزدیک
بلکه بیشتر است که زکوة را از مجتهد یا عالمی که مصارف زکوة را داند بدهند که بموجب
حدیث رسانند ... در اعمال و ادعیه و اوقات رفع حاجات مذکور است و در آن جمله
... در بیان سبب تغیر حالات بدن انسانی و مختلف شدن آن باسباب مختلفه و
آن در رساله ذهبیه که حضرت امام رضا علیه السلام بجهة مأمون نوشته مذکور است که قوة
سوس انسان تابع مزاجهای بدنهاست و مزاجها تابع هوا شده و تغیر می شود و تغیر مزاجها در وقتی
که تغیر در هوا عارض شده و هوا معتدل باشد مزاجها بر معتدل بودن بیشتر
مزاجها در حرکات طبیعت مثل ... مزاجها و حواس و سایر حرکات و بنای تمام بر اعتدال
آن بوده و سر او خوب و بلغم است و مثل ... بیمار باری قوت انسان در حالتهای
انسانیت و ایام سلامت و زیادتی خون تا بازده سالگی است و آن ایام شباب و حدث
نارکی نباشد که در حال می خود در حالت زنده که ... سالگیست تا می رسد
و آن مدة قوة و سلامت صفراست و علم و ... انسان در این سنه قوتش بر تمام
از حالات دیگر می باشد ... در حال می خود در حالت بیهوش می رسد سالگی
و آن ایام قوت و سلامت خود است و سکر حکمت و معرفت و تمام سلامت و در زیادتی
او در عواقب امور برقرار بودن دل و جمع بودن خاطر است در کارها بی دخل می شود در حالت
حمام و آن سالگیست ... و زیادتی هم نیست و ایام آن مدار نیست سالگی است و دیگر همین
حالت می ماند و در این حالت دو نیروی حواس ... ماده و ضعف هم بر بنا و قوة کم می شود
مناسب است که در حالتهای این حالات ... سر مناسب حالت سازد تا ماده
و هم چنین در جهار فصل سال در هر فصل قوت یکی از این جهار طبیعت زیاده است از
دیگری در سه ... سلامت یکی در طرف مثلث باقی و زیادتی خوست در ... اول خون
مخلوط بود که ... جمع و کوسنهای بازل و تخم مرغ بیم پوست سلامت شود

و آشامیده شود و در این فصل بعد از طعام شراب بغلال و بهمان قدر که شراب است باید خورد
نماید و چیزی که در این ماه باید خورد بیارد میوه و تره‌ای است و مناسب است در این ماه
خوردن سعد و صندل و حجامت کردن و در ماه دوم ایام تحویل حوت است مناسب است خوردن
بریان و چیزها که ماسر که معدل مدل باشد و کوشتهای شکار و حمام بسیار کردن و در حمام
روغن زدن نباید دود و نیلوفر و چیزهای خوشبو و ناشتا آب نباید خورد و در ماه
سیم که اخر بهار است مناسب است اول ربیع بجام رفتن و چیزهای کهن و کوشتها
غایظ مثل کوشت کله و کاو و شیر نباید خورد و در این ماه ریاضت کشیدن در کارها پیش از ماه
خوب نیست و در ماه تابستان مدت کمی در طرف تن خود زیادتی ضرر است و
مناسب است در اول ماه خوردن سبزیهای جنبک مثل کاهی و خرفه و خیار بادرنگ و
سیب و سیب حلوا و چیزهای ترش و سبز و ارکوشت کوشت شکار و
روغ حابکی و بیضه و دراج و چیزهای زرد و کاهنا که موجب غلبه بلغم باشد باید کرد و کو
بسیار نباید خورد و مشک و عنبر نباید بوئید و در ماه دوم که وسط تابستان است مناسب
خوردن اب سرد تا شاو و چیزهای سرد و تر و غذاهای لطیف که زود هضم شود و بوضی که
در ماه سابق مذکور شد و شربتها ثابت باید داخل شراب کرد و بوئیدن
شکوفه و ریاحین سرد و خوشبو و در ماه سیم که اخر فصل تابستان است ایام استدیه
بادهای گرم و سموم و بهم نشستن تکام در شب و زیدن باد شمال است باید مزلغرا
در وقت خوردن چیزها که زود نافع است خوردن مناسب است و اجتناب باید کرد از جماع کردن
و مشغول خوردن و حرکت سخت کردن که باعث زایل شدن خود نباید کرد و مناسب است بوئیدن
کافور سرد و سنبل ماهریب بام ریاضتی بود است در ماه اول ان مناسب است خوردن سهل
و نافع است خوردن شیر بیها و ارکوشتهای معتدل مثل کوشت مرغابه و مرغ بک اندکی
باید بود و اجتناب باید کرد از خوردن کوشت کاو و بسیار خوردن بریان و بسیار حمام
و خرزه و خیار خوردن و بویهای خوش معتدل باید بوئیدن و در ماه دوم که وسط هر بهار است
و ایام وزیدن بادهای سخت مختلف است نافع است خوردن کوشتهای فربه و اندک ورزش کردن
و بوی بعد از طعام و استعمال کردن کوشتهای گرم و داروهای گرم و حرکتهای سخت
کردن و جماع کردن و کم خوردن اب و اجتناب باید کرد از زود خوردن و فصد کردن و در ماه

و در ماه سیم که اخر بهار است نافع است در وضع هر زود خوردن یا خوردن اب گرم و در
اب خوردن بدست و حمام کم شدن و جماع کردن باید کرد و سبزیها باید خورد و در ماه
زمستان فصل زیادتی باهم است در ماه اول ان ایام و وزیدن بادهای تند و سخت
سرما است و اخر در ماه سابق مذکور شد انما کولات و سبزیات نافع و چیزنافع در این ماه
بسیار است و اجتناب باید کرد از خوردن طعام سرد و حجامت و فصد کردن و غذا نباید کرد
نامحکم و جمعیت و استعمال پرسانیدن سرد و بادهای باید کرد و در ماه دوم تا
خوردن اب گرم مناسب است و استعمال کوشتهای گرم و سبزیهای گرم مثل کرم و جرجیر
و کندنا و خام رفتن در اول روز مفید و مغز بکل خیری و اخر مثل ان باشد بریدن نباید و
احتراز باید کرد از خوردن شیرینی و نانهای تازه و در ماه سیم که اخر زمستان و بام مختلف
شدن و وزیدن بادهای سخت و باران بسیار میشود و کیاهنا بسیار میشود و ابها جاری
میگردد و نافع است خوردن شیر و کوشت شکار و بسیار خفتن و جماع کردن و حرکاتی که با
ریاضت و تعب بدن باشد و شیری که باید خورد و در مذهب ائمه علیهم السلام از حضرت
امام رضا علیه السلام مرویست که جمعی از اطبا نزد حضرت امد بودند و از علم طب سخنان بمیان
کردند و تجربی کردند و ان حضرت از مغز ایشان مسئول شد فرمودند که جست خیار اکبر
این دو اندام را فساد می کند و سبب بیماری که ان میله و داریا به و قند است
مداومت ننماید در اول تابستان سه روز و در هر ماه سه روز اما عوض داریا بصندلی
باید کرد پس هر که چنین کند هرگز بیمار نشود دیگر بیماری موت تمام سند حدیث مسلسلا به
و باز امدیم بسر روایت و هنیرواما تقلید قریب از اخلاطی که سابقا مذکور شد بعمل
امیت و در وقت زیادتی خون حجامت یا فصد باید کرد و از اب حجامت و فصد در فصل
چهارم و پیش بابیا سنا و غاریقون و سنه حرما یه و علامت زیادتی خون و هیجان خیرا
خوشی بدن و خارش بدن و بهم رسیدن شپش در بدن و برای اطفا حرارت صفرا باید
که بخورد چیزهای سرد و تر و چیزهائی که باعث تراوت روح و نازکی بدن شود و بسیار
حرکت کند و بسیار نظر کند بروی انکسی که او را دوست دارد برای اطفا حرارت سودا
ضد می کرده باشد و مدومت کند بر خون کشیدن و قی بهم مرتبه یک مثقال اخر فصل
سعیر بخورد و نهایدن قماط بیرون دارد سنا و در حدیث دیگر وارد شده که می کبری عایله رد

بکنند و جواب دهند فرزند جا بکنند پس می گویند ان ذا و هذا بسیار نرم و صحیح
ماسها را میخ میکنند که فتنه بهم میکند و دمن را خوشبو میکرداند و بدن را نظافت تمام
میدارد و در ثواب بیماری و صبر کردن بران و بیان مذمت ابتلای مؤمنان منقول
از کتاب خیاط جعفی در حدیث صحیح از حضرت امام جعفر صادق منقولست که روزی
رسول خدا صلعم سر بجانب آسمان بلند کرد و تبسم نمود صحابه از سبب آن سوال کردند حضرت
فرمود که تعجب کردم از دو ملک که بزمین فرود آمدند و بندهٔ مؤمن صالحی را در جای
نمازش طلب کردند که عمل روز و شب او را بنویسند او را در جای نمازش نیافتند
آسمان رفتند و گفتند پروردگارا ترا ملائکه سیاحان زمین و جای نمازش طلب کردیم او را نیافتیم
و او در بند بیماریست حق تعالی فرمود که بندهٔ مؤمن مرا بحبس و بلا محبوس
افعال خیر در شب و روز میکرده است مادام که در بند محنت و در حدیث حسن و عمران
حضرت امام محمد باقر منقولست که بیمار یک شب از بیماری و در بهترست از عادت
بکمال و در حدیث معتبر دیگر فرمود که یک شب تب بزرگست با عادت بکمال و در روایت
حضرت صادق کفارهٔ گناهان یکسنه دانسته است و در احادیث بیشمار از حضرت منقول
که مرکه یک شب بیماری بکشد و تحمل کند او را از انچه شرط قبول کردنست بالکه کوی بجزء گناه
از انچه کشیده و چون صبح شود خدا را شکر کند حق تعالی مضاعف ثواب عبادت شصت ساله
باو عطا کند و در حدیث دیگر فرمود که حد حکایت نرانست که بگوید که دیشب هیچ الوجاب
نزد یا شب نخفتم بلکه انرا ست که بگوید که بلائی بمبلا شدم که هیچ کس بان مبتلا نشده است
و انچه من رسیده است هیچ کس نرسیده است و مثل اینها و در احادیث بیشمار از حضرت صادق
منقولست که ثواب علیم بالای تعلیم است و هیچ کرم بحد او نرسد و مکرر انکه بیمار
را بسلامی بیمار و الحدیث تا انجا از حلیه نوشته شد از ابی ابرقتم مرویست که فرمود مرض یک
فضیلت دارد یکی رفع تمام بیماری و ارضاء حبیس دوم یکی کفاره و حوزه سیم ازدیاد ثواب
رابع او سیم انکه کفاران مرضوی را نخورند و ازان بیمار دارند انکه اگر بمیرد در ان مرض از
میرد و اگر شفا یابد بر امر زیده کرده شود از حدیث سابق چنین مستفاد شد که این ها
وقتی است که بکایت نکند و احادیث در ثواب عبادت کردن در باب ذکر حقوق و بیان بعد
بکار نکردنست در بیان نوع نادری و بیان جمع باضافه منقولست از کتاب طب النبی

المؤمنین از حضرت رسول صلعم منقولست که فرمود در دنیا دوا و شفاست و دوا شفاست بس در مرض
یعنی صفرا دوا و ماء و خون دوای خون قی است و دوای خون مسهل است و دوای
بلغم حمام است و از حضرت صادق منقولست که از دوای هزار است حجامت کردن
و نوره کشیدن و دوا در دماغ چکاندن و حضرت باقر فرمود که طبابت عربان در
همه چیز است حجامت و حقنه و دوا در بینی کردن و حمام و قی و خوردن فصل و اخراج
ایشان دواء است و مرویست از امام محمد باقر که بهترین دوای تا حقنه است و دوا
در بینی چکانیدن و حجامت کردن و حمام رفتن و نوره کشیدن و در نفر الرهائه مذکورست
که هیچ دوا مثل سرمه دواء است و مثل حاذ مهر در دعاست و مرویست از ابن عمر
او را عادت نبود و فرمود که اجتناب کن از دو الخوردن تا بدست تاب دهد و در دیگر
که مرکه کوشت شتر طعام نخورد مرکه نشنود شتر ابی بجز د مرکه بول بدن بول بکند
سودمند باشد و مرکه کوشت گوسفند بخورد کوشت گوسفند بجوش کند و بخورد جسیم بدنش نیکو
میشود و فرمود بیمار را نفع نمیکند چیزی مانند مشک و آب سرد و فرمود که شفای
و امثال چهارده روزست و بیشتر نرانست که چیزی بخورد بلکه انست که کم خورد و
از حضرت امام جعفر صادق مرویست که موسی با عمران مناجات کرد که پروردگارا
درد را که تو پیدا فرمودی من عرض کرد که شفا را که می پیدا فرمودی عرض کرد پس چیزی میکند
مردم اطبا را فریفته و لقای تو را فراموش میکنند و در حدیث دیگر از ان حضرت مرویست
که بعیری ماموش را دوا کنت دوا میکنم تا کس که مرا در دارد دوا نیست شفا بدهش
و نمی فرستاد که نادوا کی شفا دهد و در حدیث صحیح منقولست که شخصی را مار بزنند
نرسید که من محتاج می شوم بصد طبیب بصرف و مرد و معالجه میروم و بدو سلام میکنم فرمود
تا کی نیست و دعا و سلام فریاد نمی رسانند و در حدیث دیگر فرمود که تا میتوانست
معالجه رجوع طبیبان مکنید که این سا مایه مرت کردنست که اندکی به دیار میکند
از امیر المؤمنین منقولست که سلمان باید دوا کند تا غالب شود بیماری او را و در محتضر
از حضرت صادق منقولست که مرکس محتضر بیمار دش غالب باشد و معالجه کند
من او را و بیزارم از حضرت امام محمد باقر منقولست که پرسیدند معالجه صعب بهودی
یا ضرابی علاج می تواند کرد و فرمودند با کی نیست و شفا بدست خداست

در فضایل و آداب حجامت و فصد از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که حجامت
ماه نیز میکند و عقل را محکم میکند اما او امر نجوم را بآنچه در فضیلت
کند و کور میکند باعث زوال حجامت و فصد از جماع احتراز نماید و در اینداد که حجامت
حجامت را زیاد کند و ضعف باه باعث تخفیف درد باشد تا مرتبه را میکند
زیاد کند و سوء هاضمه را دفع کند و ناوقتی که موضع حجامت خوب شود از نسیان
کاشتن الم حجامت بر آن موضع حجامت و فصد را باید پیش از تبع و دن روغن مالند
نادر و کم شود و تبع حجامت و حجامت از چهار مای نم از قسم بست و غیر آن مالند نازم شود
و تبع حجامت و بیشتر و فصد را نیز باید که روغن بنا لند و بعد از آن نرم سازند و موضع حجامت
و فصد را روغن و بنفشه بمرهم مالند روغن بنا لند نا لند بنان نشود و نا بادکه
و فصد را خاریدن کند که کم نوشت نماند یعنی بر مالای دل کوشت کم باشد و نا باید که
بار جرا باب کرم نماند و بر موضع فصد پیش از فصد کند ارد نا خون بظاهر جلد میل نا
خشونت و بستان زیرا که بوست را نرم میکند و درد را کم میکند و فصد کردن
آسان میشود و نا باید خون کرفت نا تغیر در رنک خون بهم رسد و در نزدیکه فصد یا حجامت
کردن نا باید بست کرا عث بهم رسیدن ضعف و اسکرم بعد از حجامت و فصد
سر برهنه خوابیدن نا نباید و صداع و سیاهی صاحب بست و بعد از شستن موضع حجامت
حرفه آن موضع نا بلند است با حامه زمی از غیر که و نقد را بخود نزدیک اکر نا باید
کند تمریح سازد و آب فصد را بنزیت مالند و کرنا شد نشراب سرخ و آبهم رسد
مع یک از اقسام ان نزدیک را جاوید و نزد و بنا لای ان جزء آب سرد نا شامد و اکر
رستان و سرنا را لای ان نا شامد بکحبن عربی در آب کجون جبن کند امین میخورد از
لغوه و بیهوشی و حرام و خوردن نا رزش بعد از فصد و حجامت خوشست خوردن طعام
خود نا شد ساعت بعد از ان مورث جربت و درنا بستان بعد از حجامت خوردن کوشت
بنو و شراب بلال خوشست و روغن شب بو و مسک و آب سرد نا باید روغن حجامت نا لید و بعد
فراغ از حجامت ریستان سر را شب کاری نا باید بست و درنا بستان بعد از حجامت خوردن
اش زن خوبست و روغن سفته و سرنا باید بست با ناشید نذری کا فور و شراب بلال
باید نا شامید بعد از طعام و از بیماری حرکت و غضب و اعتراض و مجامعت زنان در آن

دران روز جایز نیست و اما وقت حجامت که در احادیث مذکورست و حاصل
اینست که کسی که خواهد حجامت کند در روز شنبه بکند در روز یکشنبه حجامت کردن
در دو شنبه بهتر نیست و در سه شنبه و در آن روز که در آن روز آبله می کند و سه شنبه نیز
با جذام و برص باعث و کم ماه سعاید هدار روز دوشنبه و از روز دوشنبه و در دو شنبه
و دیوانکی و خوره و پیسی و جذام شنبه اخر ماه برای دو شنبه باعث عافیت بنود از مرض
و در دو شنبه و در روز شنبه اخر ماه و در اول ماه در دو شنبه از دن بکند فصل و قطع
حجامت انماه و بست در روز جمعه شنبه هر کاه قمر در عقرب باشد و در روز خمسه وقت
ظهر شنبه حجامت کردن انما بکار حجامت حقنه بیت سوال حجامت در سر و میان
هر دو کتف و در پشت کردن می کردند یکی را نافع یافتند و دیکری را مضر یعنی
بعضی را در سنه و بیم را شفیه یعنی خلاص کننده از بلا و روایتی نیز است که از سر
شب تا شب بالا به حجامت نکند در حجامت و حجامت حضرت رسالت
در پشت کردن بود و جبرئیل امر کرد ان حضرت را میان دو کتف و روایتی در پشت سر
موجب ایمنی بست و در بیع در دو حکم فصد یا و روایتی جرب رک اکحل و روایتی فصد
باری حجامت کردن و بقدر دو درهم روغن بادام شیرین و روی آب کشک رنجه خوردن
و از ماهی و سرکه اجتناب کردن و اردشل و روایتی خارش بدن سرما رم و بارا
حجامت فرمودند در پشت او میان کتف و بر پاشنه پای او حجامت کرد و حجامت
بینی جم بنیس و کوبیدن [illegible] زمین [illegible] و بالله [illegible] و فی خمانیق
من الغیبی فی بدنه و زمن حجامت بتو و عدالید و مرض و شفاء و اوجاع و شدت
الغالبة و الغلبات و [illegible] کل دا و در بست و امد جبس بست که حجامت
ارباب حجامت نباید [illegible] حجامت بدعا [illegible]
اخود بدیه [illegible] و فی حکل سوء و فی خانیق هذا و سر کردن
خوبی که از موضع حجامت بیرون اید باعث امانت از زهر چشم نا حجامت دیکر
در اعتبار و سن عبادت [illegible] حدیثی از حضرت صادق ع منقولست که
حجامت روز شنبه و دوشنبه فصد کند [illegible] العظیم [illegible] العظیم من میز کل
عرق تعاد و من سر کل خیر لنا در روایت دیکر است که [illegible]

٦٨٧

بهم رسانید از برگ و دانه و درخت اسفند ملکی موکلست که تا آنجاست تا آنکه دریشه‌اش
و ساحرین عمر و بعضی در علو حرف کند و در دانه اش شفای هفتاد درد و در روایت دیگر
نیز وارد شده با سقم و ... و از حضرت صادق منقولست که خانه که اسفند در آن
هست شیطان تا هفتاد خانه دوری میکنند و آن شفاست از هفتاد درد که ادنی
آن جذامست و حضرت شکایت کرد از حزن امت خود وحی رسید که امر کن
امت خود را که اسفند بخورند که باعث شجاعت میشود و فرمود که کندر برگزیده
پیغمبران است و هیچ دودی زودتر از دود آن با سمان بالا نمیرود و آن دور کننده
و دفع کننده بلاها است و از حضرت امام حسین منقولست که اگر مردم بدانند که چه منافع
در علیه زرده ... هر آینه ... و از حضرت ... منقولست که خوردن
... فرمود که ... و اسهال ... را
... و از حضرت رسول منقولست که خوردن
... و بواسیر را قطع میکند و ... رطوبت و باطن را نفع میبخشد و
... فرمود ... زیاد میکند و هیچ ... و نافع نیست و حضرت
امام ... فرمود ... از ... است و ... حضرت صادق
فرمود ... حضرت صادق ... الحمد و ...
و ... است و حضرت رسول فرمود که هر که ... در شب ... باشد ...
... و آن حضرت ... و سیاه ... را معروف میکرد
و سید البنات ... است و ... کامی با نمک ... باید
... مثل ... میشود ... نام داد این ... از خوردن
... و ... میکند و ... از ... و ...
کند ... است در ... و در آن ... است و ...
... و حضرت صادق ... فرمود که هر که ... ریزد
... میکند و ... میکند و فرمود که خوردن ... است
... میکند و ... میکند و ... و فرمود که هر که
زنان ... خود ... دفع میکند و ...

و معده را نیرو میکند و ... اکرم میکند و فرمود که ... با یکدیگر ... دفع
میکند ... میکند ... و موجب ... میشود و ...
خوش میکند و ... دفع میکند و قوت ... زیاده میکند و در حدیث
... که ... میکند والله اعلم
... و از حضرت صادق روایت شده که ... و ... که ... و
جمعه ... و در روز جمعه وقت زوال ... پاکیزه بپوشد و ... که
... و چهار رکعت نماز کند و ... کند که وقت ... دو زانو و دو کف دست
... بر زمین ... باشد ... از این نماز ...
... باشد و در هر رکعت از این نماز ده بار ... قل هو الله احد
بار ... قل هو الله احد ... و در هر ...
خود ... و ... بگوید با
... بار ...
... ما
... از ...
... حضرت ... که در ...
... که ... دعا
از حضرت صادق ... که ... لا حول و لا قوة الا بالله ...
... و ...
... حضرت ... که در ...
دست ... بگوید ...
من ... و ... و لا
... علی محمد و آل محمد ...
... لا اله الا ... دیگر ... از
... منقولست که گفت ... در ... چون ... عصر

ما ضعیف شده بود [illegible] که یا ماءع کردم مجروح [illegible] خواب [illegible]
[illegible] اللّهم انّي اسئلك باسمك الّذي اذا سئلك به المضطرّ كشفت
ما به من ضرّ ومكّنت له في الارض وجعلته خليفتك على خلقك ان تصلّي على
محمّد وعلى اهل بيته وان تعافيني من علّتي پس درست میشود و [illegible]
[illegible] و آن کدام را جدا [illegible] کرد [illegible] ضربه باز
[illegible] و در حدیث است که من چنان کردم گویا از بند رها شدم و بسیار کسان
کردند و نفع یافتند دیگر منقولست که شیخ بهاء الدین عاملی رحمه الله گفته
که [illegible] گوسفند [illegible] گوسفند را [illegible] رسانید و باید که
[illegible] گوسفند [illegible] بکند که بیمار [illegible] وقت کرد [illegible]
[illegible] انّا انزلناه في ليلة القدر [illegible] وانزل على هذا
[illegible] که بگوید [illegible] یکبار [illegible]
آن گوسفند [illegible] گوسفند را [illegible] بکرد [illegible]
[illegible] گوسفند [illegible]
[illegible] انّ هذه الشاة لك ومن فضلك ولديك وصل الى
[illegible]
[illegible]
[illegible] فذلك [illegible]
[illegible] بسم الله الرّحمن الرّحيم ويا بديع
[illegible] باشد [illegible] بکند که [illegible] که [illegible] پای [illegible]
[illegible] دست [illegible] دست [illegible]
باشد و آنچه [illegible] است [illegible] کند که [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت صادق منقولست که [illegible] دستها
دست بر موضع درد بگذارد و سه مرتبه بگوید الله الله ربّي حقّا لا اشرك به شيئا اللّهمّ
انت لها ولكلّ عظيمة ففرّجها عنّي و در روایت دیگر وارد شده که [illegible]

[illegible] بانزل الیهما [illegible] الله انزل علی [illegible]
فرموده که دست بر موضع درد بگذارد [illegible] وننزّل من القرآن
ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظّالمين الّا خسارا که البتّه عافیت یابد
دیگر از حضرت امام جعفر صادق منقولست که [illegible] حضرت [illegible]
عارض میشد میفرمود که بگوید [illegible] شفائك وداوني بدوائك
وعافني من بلائك فانّي عبدك وابن عبدك [illegible] منقولست که [illegible]
در بیماری [illegible] حضرت [illegible] اللّهمّ [illegible]
[illegible] منقولست که [illegible]
[illegible] که [illegible] بیمار [illegible] از آن [illegible]
[illegible] از امام جعفر صادق منقولست که [illegible]
امام حسین [illegible] که [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] آن [illegible]
[illegible] و در روایت دیگر فرموده
حرام است مانند گوشت خوک و هرکه بخورد و بمیرد [illegible] مگر گل قبر حضرت
امام حسین که در آن شفای هر دردیست [illegible]
[illegible] و در حدیث دیگر فرموده که [illegible]
دیگر فرموده که [illegible] امام حسین [illegible]
دیگر [illegible] که [illegible]
از [illegible] حضرت [illegible]
ابی عبدالله منقولست که [illegible]
[illegible] و در بعضی روایات [illegible]
و در بعضی [illegible]
تربت [illegible]
[illegible] و احادیث [illegible]
خوردن [illegible]

معلوم است که کنت خدمت حضرت صادق عرض کردم که من درد و بیماری بسیار دارم
و بهر دوائی که مداوا کرده ام نفع نداده ام فرمود چرا عاملی از تربت حضرت امام حسین
که دران شفای هر دردیست و امنی از هر خوفی و خون ترت را بر دارای امید عمار انوا
اللهم انی اسئلک بحق هذه التربة وبحق الملک الذی احدرها وبحق النبی الذی
قبضها وبحق الوصی الذی حل بها صل علی محمد و آل محمد وافعل بی کذا و کذا
یعنی حاجتهای خود را بیاد بحضرت فرمود ملکی که تربت را اخذ کرد حضرت جبرئیل بود که بر
مبعوث شد و گفت این تربت حسین بن تربت که بعد از تو او را شهید می کنند و بعضی که
احداث خود مجانیده بود و چنی که دران مدفون شد حسین بود و ادی مبارک عرض کردم فدای
سوم سحاب هر دو را دران تربت حکمت باعث امنی از هر خوف می گردد و فرمود هر گاه از
باد سامی یا غیران ترسی و خواهد بیرون رود بگیر اگر تربت با تو باشد بیرون نرود ان
فی احدی من ذلک ان شاء الله و ذلک ما عهد الی امنا و جزا لما اخاف و ما لا اخاف
زیرا که وعده که برادی بلای جدید وارد می شود که خوف از انها ندارد و عارت گفت که
حاجت خود من تربت اخذ کردم و سعادت دو سرا دران از هر خوف گردید
از حضرت صادق سوال نمودم که حضرت صادق فرمود که وقتی که تربت بخواهی بگیری
قل هو الله احد و سه مرتبه بگذاری و زیاده از یک بخوری و بگویی آمنا بالله اللهم رب
هذه التربة المبارکة الطاهرة و رب الثمرة التی انزلت فیها و رب الکعبة الذی
تکلم به و رب الملائکة الموکلین بها اجعله شفاء من کل داء و کذا و کذا شفای کذا
تام ان ارادی که داری خود را بخواهد و بگوید اب بعد از ان بخورد و بگوید
اللهم اجعله رزقا واسعا و علما نافعا و شفاء من کل داء و سقم جون خنی کنی
دهن خود را بخود دهی نالی ردرد و بیماری و خم و اندوه از حضرت صاحب الامر
مروی است که اردیم بهشتی اید عمار ادر طرف جیبی از تربت حسین و اب زمزم بنوشد
و بنویسد و بخورد که ان شاء الله شفا یابد بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله
و بالله شفاء و لا الله الا الله کما و هو لنا فی شفاء و هو الکافی لکل شفاء
اذهب الباس رب الناس بیدک الشفاء لا یعافی منه الا انت و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین
و در روایت دیگر ثبت که با اداب بنویسد و در روایت دیگر اب زمزم نیاشامد

ما اد و نیز در حدیث است که شخصی خدمت حضرت امام علی نقی عرض کرد که در
شخصی را عقرب کشیده است و بیم است که هلاک شود فرمود چرا زید باد
دوای جامع را که از حضرت امام رضا بما رسیده است پس فرمود که سنبل و زعفران
و ماقلا و عاقرقرحا و حریق سفید و نوشادر سفید همه سنگی یک یک و فرمود
را بر هر یک از انها بسیار نرم بکوبند و آخر بیزون کند و بعد از ان قدری از انرا
خیر کند و کسی را که مار یا عقرب گزیده باشد یک جو از ان اب حقنه بادی
که در ساعت شفا می یابد و از حضرت امام رضا روایت کرده است که در دماغ
و لقوه یک جو از ان اب هر روز بینی می چکانند و از حضرت امام محمد نقی نقل
کرده است که ضرب شدید و صدمه و سقوط از بام است که یک جو از ان اب
خته باشند بخورد و از ان در سر یک جو از ان اب سه روز بیاشامد که بخورد و
درد بهبودی راست یک جو از اب زمزم چند خورد و بیاشامد و دیگر از حضرت
سوال نمودم که ضرب دیدن بهبودی چه یک جو از اب بدهند که من
و در حدیث دیگر وارد شده که ضرب سهل یک جو از اب بخورد و بیاشامد و از حضرت
رسول سوال نمودم که اگر مردم بدانند که در ساجد خصوصیات هر انبیه چیست هر شفائی
سوال خواهند نمود و بعضی که ان میدانند از فقر و بی چیزی و خوف و بیکسی و غم و اندوه
داکر با خود داشته باشد و همیشه کاری و عیالدار زود و عیالدار سیار هر اجرت دن بعمل
او زند و هر زمان که بخواهد بدهد و در صحت جواب بروجهی که از بخور این
فواید می شنود و بهترین دواهاست در کرمانشاهان که در هر جا رشت یا لکوده یکر جل
یکبرند و در دهان یکر جل اب یکشانه روز در حیاط بدهند بیرون بیاورند و بیاشامد
عسل صافی و یکر جل اب یکشانه روز و جل بیدل روز بعد از طلوع آفتاب
و باشد زم بقوام آورند و روزی سی بر دارند و یکبار زیاد نکنند و بیاشامد
و قرص و قرص دوه و دارچینی و هوز جوار هر یک یکمثقال کوفته و نوشته
در الکهان بانکوبند و بیاشامد مروح کند و در سوزی سنجی یا شیند یکشند و در وقت حاجت
در شه روز سه مثقال زن نا استخوان از برای غلیظ صفراوی سودا و بلغم و در دماغ و قی و
نب و تزکیه دن دست و پا و زجر و در دهنکم و در دیکر و حرارت میزوبرزان و تنهای

ان موضع را شوزن بزند که خون دراید مقدار یک نخود باروغن بادام تلخ یا روغن صنوبر
بمالند و مدتی را در این بخوابند و با مداد بران موضع بمالند و چون نوزده ساعت بگذرد
اکراب شیرین را که فته با مقدار یک دانه جوز خلال و یک نخود از این دوا با سفناج بخورند
و بر روی هم سه روز در موضع دوا نهند و سبب کنند تا نافع شود و چون بیست و چهار ساعت
بگذرد بعد از ان کرفته تا اب کنند و حل کنند برای سنکینی کوش دو کوش بخوابند و اندکی بر کله
سر بمالند و در روی سبب تن سر بنام تا اما در تن نافع شود و انبساط در وجلب دیگر
روایت از حضرت صادق ع که سئل این دوا را جبرئیل برای حضرت رسول ص اورد و فرمود
که چهار رطل از شیر مقشر بکیرند و در دیکی بپزند چهار رطل شیر کاو بران بریزند و بپزند تا
که شیر بماند یک چهارم رطل روغن کاو بران بریزند و ان قدر بپزند که روغن بماند
نهاده بود و هم بماند و بران بیاشامند و هم بمالند تا صوف بتوانند ابی و در کوزه کرده سر بنهند
که نمانند و در میان جو یا خاک پنهان کنند و در مدت ایام تا شان در نهان بروی
و در نا بدار مقام بیاشامند که کاهان نخورند و برای مرد و زن صحت دیگر در جلب منفعت روایت
که اسمعیل بن لهیعه از حضرت صادق ع از قول پدران که جبرئیل ضمن شد
حضرت رسول ص که چرا میکریان نبینی که ما بیرون میرویم و باعث غم لعام میشود و قرا قرو
باد هایی که در دفع میشود تا بس میشود که کبر ایشان از میرود و دماغش پاک میشود و بالک
نشوی و دیوانه کردن و اعتدال بدان بر کرده میرا میسازد و در بدن شه شاه رود
و در باستان بلک سیاه زنه بن سیاه کن و اب سیاه زن را در دیک کن و اندک زعفران
در حضه بر و در نکیخته بماند بس نیم رطل عسل در دیک بریزد و ان قدر بجوشاند که ان قدر شود
که بشل از عسل بخش شده بود بس زنجبیل و خولنجان و دارچینی و زعفران و قرنفل و سکبرا
نامرده هر یک سه درم در دیک بمالند که جمله نی بریده بس دیک را بدین بکذارند تا سرد شود و
صاف کنی و هر روز بس قدیمی را بخورد و کفت که سلمان کردم و ارام برطرف شده
و در حضرت صادم ع دعیه و ادویه انبا ادعیه در روایت مفرد و اردشده
که حضرت رسول ص را ملک ندا دهد و کفت ای محمد جبرئیل میکوید و ای خود را
در ساعت تب ریاح بدنیم الله ارقیک بنیم الله اشفیک بنیم الله من کل داء یؤذیک
بنیم الله یقاتله ما بک بنیم الله یحلمک بنیم الله الرحمن الرحیم الا افیم نوافع ؟

مواقع النجوم لشبر الله یاذن الله دیکر حضرت صادق فرمود که بندهای پراهن خود را
بکشاید و سر زانو در کریبان پراهن داخل کند و اذان و اقامه بکوید و هفت مرتبه سوره حمد و ان
دیکر و بهفت اخکاه ارکه هنوز بطل نشده که در وقت ریاح کاهنان بابیوست در این
یشفیک الله الرحمن الرحیم اخف بالک است با سمان و در دوم بعد بسم الله اخف بالک
من القوم الظالمین و در سیم بعد بسم الله ما خلق و لا مرهما زائل شود بعد
ان بر مرهما چهار بار قل هو الله احد بایدخواند و بصاحب تب دکه هر روز یکبار فرو رود
اینه غار ابرسه بار قل هو الله احد بایدخواند و بصاحب تب دهند که هر روز نهار بکی از خود با چهار
دل عملت یاذن الله در دوم شفیت یاذن الله در سیم سلمت یاذن الله دیکر بار
الاخلاق از حضرت امام جعفر صادق ع روایت شده که صلاحیت خانه صاحب خود
در رکعت نماز بکند در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم
انا فتحنا بخواند و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمه ع بکوید و بعد از ان سجده شکر بجا
اورد و بکوید الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل
و کبره تکبیرا و بعد از ان از تعقیب نماز بکوید و بعد از ان دست بر روی جوشن بکذارد و ده بار بکوید
لا اله الا الله الحلیم الکریم سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع و ما فیهن و ما بینهن و رب العرش العظیم
و الحمد لله رب العالمین و بعد از ان حاجت خود را بخواهد ان شاء الله تعالی حاجت روا شود
حضرت رسول ص که چون بخواهی بخوابی بکو بسم الله و بر پهلوی راست بخواب و بکو
اسلمت نفسی الیک و فوضت امری الیک و الجأت ظهری الیک رهبة منک و رغبة الیک
لا ملجأ و لا منجا منک الا الیک امنت بکتابک الذی انزلت و بنبیک الذی ارسلت
و بعد از ان بخواب و بعد از ان بیدار شوی بکو الحمد لله الذی احیانا بعد ما اماتنا و الیه النشور
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی عافانی فی جسدی و رد علی روحی و اذن لی بذکره
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک السموات السبع ان تقعن علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الارض ان تمید و ان تزولا و لئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک السماء ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الجبال ان تزول و ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الشمس ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک القمر ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک النجوم ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الشجر ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الدواب ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الطیر ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الحیوان ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الجن ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الانس ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الملائکة ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الکواکب ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الریاح ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الغیوم ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الامطار ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الثلج ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک البرد ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الصواعق ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الرعد ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک البرق ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الظلمة ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک النور ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الظل ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الشمس ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک القمر ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک النجوم ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الشجر ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الدواب ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الطیر ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الحیوان ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الجن ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الانس ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الملائکة ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الکواکب ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الریاح ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الغیوم ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الامطار ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الثلج ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک البرد ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الصواعق ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الرعد ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک البرق ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الظلمة ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک النور ان تقع علی الارض الا باذنه
و بعد از ان بکو الحمد لله الذی یمسک الظل ان تقع علی الارض الا باذنه

بد را بنویسد و در او بیاویزد یا او کوبی بزند او سلاما علی ابرهیم و در روایت دیگر برای
دفع تب کران ابدا را بنار نوی بر استش بر بندد بسم الله الرحمن الرحیم
والوان فرا شیرت بد یحل ان اوقعت بد الارض و کلم بد الموتی بل لله الامر
جمیعا یا کافی یا کافی و یا شافی ارسله علی من به من الداء و ادعه بدرستی تا الوجع
یقوم الشفاء و یا الله و یا الهنا ارسله یا اسم فلان بن فلان و نام او و بدرستی تا الوجع
نوشته که در سه روز دفعت حرارت تمام مصاحب تعب در روز اول باید نوشت طلسما
در روز دوم او حوما و سیم ابراسوما دیگر یکبار و داغ باید داد و در روایتی کلمات جبرئیل
حوما او حوما ارحوما و در بعضی روایات کلمات جبرئیل است حوما طلیوما ارسوما
دیگر که بعضی از حضرت صادق روایت شده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام برای
دفع تب حضرت حمزه رضی الله عنه ساخت و این بیت آنهم ارحم حیا یکبار شق
و عالجی الرمس و عود لک من عودة الحریق یا یم یا یم ان کنت منی فلانا کالی
الثم و لا تشربی بدمه و لا تؤذی من ثم و سلطی لی ان رغم ان تم لتفوه الها آخر
فانی معذبن الا الله الا الله وحده لا شریک له و ان محمدا عبده و رسوله صلی الله
علیه و آله اما دوا در حدیث بنیا و وارد شده است که نامه داود علیکم سلام
ریختن آب سرد بر بدن و خوردن سیب و در حدیث دیگر است که مقدار درهم قند با آب
با شیر خوردن برای دفع تب نافع است و در حدیث دیگر خوردن سیب و وارد شده و در حدیث
دیگر است که شکنبه بکری بنام و نام خدا و ثنا بسیان بریدن صاحب تب بدهد
کباب بزدهم تب بلند آرنا جزا باید شست و بدیگی بروغن انزع بوداده در سیاه
کرده و باد زا خوف کند و بیاد زاد دهان آب کرده خورد که با فاقت و حضرت امام محمد
باقر فرمود که علاج تب سه چیز است یکی بادبزنی و عرق دسمل و برای تب دفع نبات با
سنا باید دهان آب باید ریخت و با سنا وقت تشنگی باید خورد و بروایتی در دو روز
مالوده عسل کران بخورانی بسیار دشنه با سند با یخورد و در آن روز چیز دیگر نباید خورد
و از برای تب عسکه عناب و سپاه و دانه نام هر یک سه نخود ساخته سه لکت از آن باید خورد
که مریض نا رکت در ادعیه و اعمالی که باعث دفع انواع درد هاست در بیانی
از حضرت امام جعفر صادق روایت شده که دست بر موضع درد باید گذاشت و سه بار با

وسه بار بایلیت آنه الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم اشهد به شفاء الله من کل داء و کل علة
مرض بنا نامی بگرنجیر ارحمان بحضرت روایت شده که از برای هر دردی باید گفت بسم الله
و بالله کن لعبده و نعم فوق شانک علی عبدها و غیر با کره هما از ما و اسم خاص
خود را هفت بر است خود باید کرد و سه بار با یلیت آنهم ارحمنی کنه تا من و عمل
علاجی و اکشف ضری و فی بابود که این عمل و دعا شفا و کره باشد دیگر از حضرت
روایت شده که از برای سائل سنگ در دیم نسبا باید گفت و بعد از آن دست بر موضع
درد باید مالید و هفت بار باید گفت اعوذ بعزة الله و اعوذ بقدرة الله و اعوذ
بجلال الله و اعوذ بسلطنة الله و اعوذ بجمع الله و اعوذ برسول الله و اعوذ بما شاء الله
من شر ما اجاف علی نفسی دیگر ایکه دست بر موضع درد و نهاده باید دور
هر بار باید مار ا بایلیت بسم الله الرحمن الرحیم و یقول النبی صلی الله علیه و آله و سلم
لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم اشهد انک حق یا محمد دیگر ایکه برای سائل سنگ
درد رحال خود باید گفت یا آلله یا آلله یا آلله یا رب الارباب یا ملک الملوک و یا مالک
و یا سید السادات ایمن بی نعمائک علی کل ذی نعمة و بقدرتک علی کل ذی قدرة
دیگر از امام جعفر صادق روایت شده که از برای سائل سنگ در بیون از نماز دفع
نوبی دست خود را بر موضع خود گذارد و بگوید بسم الله و بالله صلی الله علیه و آله
شفاء لا یغادر سقما اللهم اذهب عنی ما یشقنی من کل داء و سقم و دیگر
انچه از حضرت روایت شده که دست بر موضع درد باید گذاشت و سه بار
باید گفت اللهم انی اسئلک بقدرتک العظیم الذی ملأ کل شیء و بوجهک الکریم
فی ام الکتاب جبرئیل حاجتی ان تسقینی بقدرتک و شفائنی فی ساعتی
و بعد از آن بر شود و الا تمام فرستاد و در مقابل در سر موضع درد
وضع و اشعال دماغ و دواس از ادویه آنها ادعیه از حضرت امام علی نقی
شفوات که از برای درد سر باید خواند و لم یزدهم کفرهم الا طغیانا و الا
کانا رتقا ففتقناهما و جعلنا من الماء کل شیء حی افلا یؤمنون دیگر برای درد سر
مصباح کفعمی از حضرت امام جعفر صادق روایت شده که دست بر موضع درد گذارد
بار گوید اعوذ بالله الذی لا الله الا هو الرحمن الرحیم و ما فی اللیل و ما فی النهار و ما فی

وهو شبیع لعلم دیگر از امام جعفر عسکری منقول است که از برای دفع درد سر این کلمات
[illegible] را بخورد اولم یر الذین کفروا ان السموات
والارض کانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء کل شیء حی افلا یؤمنون دیگر این حرز را
بنویسد و [illegible] حضرت [illegible] بر سر بوده
بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة واولوا
العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزیز الحکیم ان الدین عند الله الاسلام وما اختلف
الذین اوتوا الکتاب الا من بعد ما جاءهم العلم بغیا بینهم ومن یکفر بآیات الله
فان الله سریع الحساب [illegible] وعزة [illegible] وسلطان [illegible]
لا اله الا الله [illegible] لا اله الا الله موسی کلیم الله لا اله الا الله
[illegible] محمد رسول الله [illegible] صلی
الله علیه وآله [illegible] له ما فی السموات وما فی الارض
[illegible] والناصبین
الا [illegible] چنین است که چون
سورة القلم را بنویسد [illegible] دیگر چون سورة التکاثر را بر سر
بخوانی درد [illegible] از حضرت امام جعفر صادق
روایت شده که دست [illegible] که درد دارد بگذارد و سه بار بگوید یا ظاهرا موجودا و یا
باطنا غیر مفقود [illegible] عبدک الضعیف [illegible] واذهب عنه
ما به من اذی [illegible] از حضرت امام جعفر
صادق روایت شده که [illegible] ولو ان قرآنا سیرت
به الجبال او قطعت به الارض او کلم به الموتی بل لله الامر جمیعا تکاد السموات
یتفطرن منه وتنشق الارض وتخر الجبال هدا [illegible]
[illegible] وقیل یا ارض ابلعی ماءک ویا سماء اقلعی وغیض الماء
وقضی الامر واستوت علی الجودی وقیل بعدا للقوم الظالمین علاج هر که
[illegible] درد سر را دفع کند [illegible]
و میان [illegible]

[illegible] بنویسد [illegible]
[illegible] عظیم [illegible]
[illegible] درد سری که باشد یا درد دندان [illegible]
[illegible]
[illegible] از حضرت امیر المؤمنین روایت شده
[illegible] بالعزیز [illegible]
[illegible] رسول الله صلی الله علیه وآله [illegible]
[illegible] در مصباح کفعمی از حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible] چنین است که چون سوره [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سورة التحریم را [illegible]
[illegible]
[illegible] بسم الله [illegible]
[illegible]
[illegible] در مصباح کفعمی از امام جعفر صادق روایت شده که از برای دفع [illegible]
[illegible]
صلی الله علیه وآله ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم [illegible]
[illegible] چنین است که چون [illegible]
[illegible] قرآن [illegible] باید که در شب [illegible] رکعت نماز کند در رکعت اول فاتحه
بکند و سوره یس یکبار و در رکعت دوم فاتحه یکبار و سوره دخان یکبار و در رکعت سیم فاتحه
بکند و سوره لقمان یکبار و در رکعت چهارم فاتحه یکبار و سوره [illegible] یکبار و چون سلام دهد
حمد و ثنای حق تعالی [illegible] صلوات [illegible]
[illegible] و بعد از آن بگوید اللهم ارحمنی بترک المعاصی ابدا ما ابقیتنی [illegible]

من ان تثبت ما لا تعلمني وترزقني حسن النظر فيما يرضيك عني اللهم بديع السموات
والارضين ذا الجلال والاكرام وذخيرة الخائفين اسئلك يا الله يا رحمن يا غفار
يا ودود وبحق ان تكرمني بحفظ كتابك كما علمتني وترزقني ان اتلوه على النحو
الذي يرضيك عني وبنات ان تنور بكتابك بصري وتطلق به لساني وتفرج به
عني وتشرح به صدري واستعين به على اداء ما تحب وتقويني عليه فانه لا
حول ولا قوة الا بك ولا توفيق الا من عندك انت الغفور الرحيم وصلى الله على محمد وآله
روايت شده كه هر كه خواسته باشد كه خداى تعالى او را نسيان قرآن و علم عطا فرمايد
بايد كه بنويسد اين دعا را كه ما بعد از اين مذكور ميشود در ظرفي پاكيزه بعسل سفيد تازه بعد از آن
بشويد آنرا به آبي كه پيش از آن كه زمين رسيده باشد و بنوشد آنرا از شكم خالي در سه
جرعه پي در پي كه قطع نمايد ميان هر دو را به مقدار نوشيدن سه مرتبه و بايد كه بعد از آن
بخلوتي رود و در آن حجره نشيند كه از آن غير سيد ناس و زعفران نبويد و اين
عمل را در سه روز بجا آورد و ايضا در آن كتاب از حضرت صادق عليه السلام روايت شده كه حضرت سيد الساجدين
فرموده كه تعليم مرا مؤمني نكرد مگر سه كس فرار اكنوا ايام از خوف خدا
يا اتفاقي واقع شد يا بيماري او را رنج داد حسن الظن بما يرضيك عني
والزم قلبي حبك يا رب تعالى و رزقني ان اعمل على نحوي الذي يرضيك عني
بحق نور بكتابك بصري و شرح به صدري و فرح به قلبي و اعانني على ذلك
واستعمل به بدني و توفني على ذلك واعنني عليه انه لا معين عليه الا انت لا اله
الا انت ايضا در دعاء الهامي چنين است كه حضرت جزء بعلي بن ابي طالب فرمود
كه چون خواهي كه حفظ كني هر چه را كه ميشنوي بعد از ان دعا بخوان سبحان
من لا يشغله شيء عن شيء اكتبه سبحان من لا يأخذ الا رض الا ان اهل الارض بالوان اصناف
سبحان الرؤف الرحيم اللهم اجعل في قلبي نورا و بصرا و فهما يا رب على كل شيء
قدير و خواص السور چنين است كه چون سوره حشر را در جامي كه از سنبله ناسيده
و آب باران نشويده و نوشيده صاحب حافظه شود و چون سوره المدثر را اكثر اوقات
خواند و در وقت نماز خفتن حافظه قرآن مستلت نمايد بحول الله تعالى بسيار اصيل
حافظه قرآن گردد ايضا چون اين آيات را بنويسد و خود بنوشد باعث كمي نسيان شود و يا

وايات ايدت ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم زهرة الحيوة الدنيا لنفتنهم
فيه ورزق ربك خير وابقى وامر اهلك بالصلوة واصطبر عليها لا نسئلك رزقا
نحن نرزقك والعاقبة للتقوى ايضا چون اين آيات را بنويسد و بر ران راست خود
و ان نوشابي بر دو نسازد ان بنويسد آيات ميان هر يك و هر يك بنويسد آيات
يس والقرآن الحكيم انك لمن المرسلين تنزيل العزيز الرحيم تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم انا
انزلناه قرآنا عربيا لعلكم تعقلون نحن نقص عليك احسن القصص بما اوحينا اليك هذا القرآن
وان كنت من قبله لمن الغافلين و چون از خواندن فارغ شود بگويد اللهم
ارحمني بالقرآن واجعله لي اماما و نورا و هدى و رحمة اللهم ذكرني منه ما نسيت
وعلمني منه ما جهلت وارزقني تلاوته آناء الليل و اطراف النهار واجعله لي حجة
يا رب العالمين و چون از خواندن فارغ شود بگويد اللهم ارحمني بالقرآن
واجعله لي اماما و نورا و هدى و رحمة اللهم ذكرني منه ما نسيت وعلمني منه ما جهلت
وارزقني تلاوته آناء الليل و اطراف النهار واجعله لي حجة يا رب العالمين
سنقرئك فلا تنسى ايضا در آن كتاب است كه چون بر اي رفتن بخوابي بگو بسم الله
يا قيوم يا لا اله الا انت اسئلك ان تحيي و تميتني على ما علمت محمدا صلى الله عليه وآله
از امام جعفر صادق روايت شده كه چون سهل بي سنكوب شود و در آن آب علي شبيه
چيزي از زنا از خواطرت محو كند بگو صلى الله على محمد وآل محمد اللهم اني اسئلك باسمك
الحسنى وبالامر به ذكريا فاستجبت له فسقيناه جبرئيل عليه السلام چون خواطرت جمع نشود و
بسيار در آن آب نگاه كني چون راحتي حاصل شود و در آن آب علي شبيه
بگويد بسم الله وبالله اعوذ بالله من الرجس الخبيث الخبيث الشيطان الرجيم ايضا در آن
كتاب است كه كثير النسيان چون بسم الله الرحمن الرحيم بنويسد و بر ران چپ خود
آخذ بناصيته الشيطان الرجيم بنويسد و بر ران راست خود بنويسد و بر آن

روزه داشتن وقرآن خواندن ومنوال کردن وآبه اگر بسی خواندن است وجز عافی که ثابت
نیست خواندن لوح قبر وخوردن سبزی وخوردن کشنیز سبز ونول کردن
بیماره وخوردن بیم خورد نوشت اما دونیار حضرت رسول صلعم فرمودست که برای
سردرد من کشیز زاد وجزی بجای ندا نیما حضرت صادق فرمود که بجام رود پیش از انکه
دانحل خام شکب مستحام اب سرد بیزد در مرتبه دم اسم گود شفی بنیت کرد بعد
امام رضا که سردرد شیم در مرد دی یا بهجذی که کی از زنان مورد دم ان است که عسر حمل
فرمود که روغن خیرو روغن دنبه بعد طعام خوردن بدماغ بجکان انیا خون شکرد
دارد دماغ دود کند دکام او حرف شود بیماری دکام بنده دارد عن بعضه انود کند
ودرد قسطرف ومتعد کند رد انیا بادیک سیاه دنده وبم دالی کدیش مرازم بگو بدی
دماغ بلغند که دکام در حرف میکند ودر حدیث دیگر است که دکام ر علاج نیا بکرد
حدیث دیگر فرمود که دکام لشکری از لشکرهای خدا است خدا بفرستد که درد های بنده
رطرف کند ودر کمپنی بدکور است که مرکه سوره مدثر انخواند بجزی دارا نیا لا کند مر
ازار که درخیوم داشته باشد برطرف شود ودای مرد احضور درد دندان ومنزه کوش
مخرّت نفسه وحسد الفلق ویوسف خفاظ وتم کامون تم کشیر جنسل لغوا اساد
کوبید بموشانیدن درطرفی که سراو پوشیده باشد جاد دستی بر سراد داخته سرطرف او داشته
تا خارن کوش دماغ از سر بیرون ناید بعد از ان سر بیرون که موا خوره دوا مان بمرد
نیا بد بعد از ان دوسه وجب نیا بد رفع برد نبود حب برد غم کوهو غم نیا بد لنج حجا
نباسه صمغ عربی بوست بخ لفاح مربک یکفال ذغران دوالد مرزنجال یکفال زنجال را بآب
عربی دره آب حساسه ناحل نبود اخراز کوفه وبجنه ما ان نرسند وحب نارند بقدر بادام
وارشه نیخ خورند نافع بود دو معالجه امراض سر وکلوا زاد عنیز اد دیه اما دیه
درحدیث معتبر از حضرت صادق مرویست منقولست که مرکا چشم کسی اردمند نیا بد که انیز الکرسی
بخواند یا معاد دعوت کند سعی نیا بد ایضا حضرت رسول را ی درد چشم ایند عا استغفار بد
که بخواند لا تمنعه منفعتی بسمعی وبصری واجعلهما الوارثین منی واتصرنی علی من ظلمنی
وارمی ایضا درحدیث دیگر است که برای دفع چشم ایند عا نیا بخواند اعیذ نور
بنوری نور الذی لا یطفا ودست درچشم نیا بد سالید وبعد از ان امیر الکرسی نیا بد خواند

خواندن ودر خواص الاسماء چنین است که خون النکو در اصل نار را بخواند چشمه رسد اگر
ان نشوی رسد نیش نه شود ایضا خون النکو در اصل نار را بخواند چشم رسد اگر ان نشوی
رسد نیش نه شود ودر جواص النوبعین است که خون نوشادر را نوشیدا ب باران
نشوند واز سرمه سیاه دن سرمه در چشم کشند رسد نیا بی ودر دهای چشم ایضا
ایضا مرکه سوره قارعه نویسند وبشوید وبخورد نیش زیاده کرد ودر دل ودر دیدا
شود ایضا خون نوشادر از مرکا نوشیدا ب باورد رکی کرا در چشم دانسته باشند نیا بند
ایضا خون نوشادر از مرکا نوشیدا ب ورصاب رسد بدندان رسد نیش زیاد شود ایضا جوزه
کورت را بخواني بر چشم ها با عسل نوشته با مره شود در چشم وبم ازا زایل کند ایضا جون خوا
بنده را سوی کسی که چشمش سیاه ودر باشد رخود مالد سفید چشم زایل شود ایضا
خون سوشومرو را بر چشمی که درد کند بخوانی دردش زایل شود ایضا خون سوشومرو
بر چشم رسد دا بخوانی رسدش زایل شود ودر مکارم الاخلاق چنین است که صاحب درچشم
نیا بد که دو رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار فاتحه وسه بار قل یا ایها الکافرون وبگوید
مفاتح الغیب لا یعلمها الا هو ویعلم ما فی البر والبحر وما تسقط من ورقة الا یعلمها ولا
حبة فی ظلمات الارض ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین وبعد ایضا دعای محب
صحت چشم از کتاب مزبور یاد کنند که فعلیه خیفا بصرا ابتلوز کی این ایات را بر
نجیل دوی شود در چشم صاحب درد بعضی از ادعیه مسلم آورده فکشفنا عنک غطاءک فبصرک
الیوم حدید وقولوا انا فتحنا لک فتحا مبینا فاستغوا الغیر الطاغی یعقوبن بعد این ایات را
بخط کرده بآب باران بشوید ودر چشم بکشد ایضا دوا بیل در چشم بایند نا چشم از
افات سالم بود وایب ان نست نه ورد سوات وکاربن مثل خود نکشد وبعد از ان
اینه ناچ فی دعاء الزعاف کاهی توکب زبن بود زبن تحرة سار کند زبونه لا شرقیه
ولا غربیة یکاد زیتها یضی ولو لم تمسسه نار نور علی نور یهدی الله لنوره من یشاء
وبضرب الله الامثال بنا بدو الله بکل شی علیم وایضا این ایات برچسبین است وان یکا
الذین کفروا لیزلقونک بابصارهم لما سمعوا الذکر ویقولون انه لمجنون وما هو الا ذکر
یعنا این روایت است بجز این جمعی از بزرگان که کفت مرا درد چشم بسیاری شد نا ایکه
کوده نام حضرت صادق از حضرت فرمود که خود نا ان تعلیم کرم که نفع کند درد بای

ورده کند و در حدیث [illegible] است که بعد از نماز صبح و نماز شام بگو اللهم انی اسئلک
بحق محمد و آل محمد ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تجعل النور فی بصری و البصیرة فی
دینی و الیقین فی قلبی و الاخلاص فی عملی و السلامة فی نفسی و السعة فی رزقی و الشکر
لک ابدا ما ابقیتنی و در روایت دیگر چنین است که این دعا را هفت بار بعد از نماز صبح
[illegible] باید کرد و در چشم [illegible] باید گفت [illegible]
[illegible] از سلیمان [illegible] روایت [illegible]
امام جعفر صادق [illegible] در چشم [illegible]
[illegible] در چشم [illegible] درد چشم [illegible]
[illegible] گفت این تعویذ کردم [illegible]
[illegible] اعوذ بعزة الله و قدرة
[illegible] و اعوذ [illegible] الله اعوذ [illegible]
رسول الله صلی الله علیه و آله [illegible] علی [illegible]
[illegible] فی النجوم فقال انی
سقیم [illegible] من الطیبات فتبارک الله رب العالمین
یا حنان یا عظیم یا کبیر یا جلیل یا منیع یا فرد یا وتر یا رب لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین
بسم الله الرحمن الرحیم یا حی یا حلیم [illegible] یا جلیل یا جمیل یا فرد
[illegible] ان تصلی علی محمد و آل محمد [illegible] فی قبری [illegible]
[illegible] فی قبری [illegible]
[illegible] ابو یوسف [illegible] حکایت [illegible] موسی بن المؤمن
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] در چشم [illegible]
[illegible] در اول [illegible]
[illegible] در چشم [illegible]
[illegible] لقد کنت فی
غفلة من هذا فکشفنا عنک غطاءک فبصرک الیوم حدید [illegible]

[illegible] آب [illegible] در چشم کند از جمیع آزار [illegible]
[illegible] بعد [illegible]
[illegible] در چشم [illegible]
[illegible] در چشم کند آب [illegible]
و در چشم [illegible] در چشم کند [illegible] در چشم [illegible]
کند و [illegible] زعفران و عنبر [illegible] در چشم
کند حرارت و ظلمت که داشته باشد دفع کند و هر که لعاب [illegible] در چشم کند
[illegible] در چشم [illegible]
[illegible] در چشم [illegible] در آن
[illegible] از حضرت امام جعفر صادق
روایت شده که دست بر روی باید گذاشت و باید گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] الرحیم [illegible]
لا اله الا هو الملک القدوس [illegible] المتکبر [illegible]
[illegible]
[illegible] روایت شده که دست [illegible]
در درد [illegible] باید گفت [illegible]
[illegible]
دست [illegible] در گوش [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت امام جعفر صادق [illegible] روایت [illegible]
[illegible] سوره فاتحه [illegible]
[illegible] در گوش [illegible]
[illegible] در گوش [illegible]

بیان دادن فی الفور ساکن شد و منقبل از این حضرت سؤال نموده که این امور را اگر بقاء
کتابت حضرت نبوده که فاطمه علیها السلام روزی نکایت درد نمود پدرش از درد دندان
س بدرش صلوات الله علیه الکمت سایه رست راست خود را درد من کرد و درد بدندان
درد بلو کم شد ایشان فرمود که بنیم تبه و بانیم اسئلک بعزیک و جلالک یا موذی
فی کتابک الذی انزلته علی عبدک موسی و کلمته ما تلقی فاطمة حتی تخلعه
من عندک بین ساکن شد درد و ما نمود من جریک ان بمقرودم ایضاً عطا کتابت برود
نوب نام مبارک ایشان از درد دندان بین حضرت کنند که موضع را بدان سوزان نشد انه
وبه تقوی یا ایها اسکن بذنبه الذی خلقته به فاذ یقضی بعایت و علی تنبایا لفعا
وانک صرحق یا ذی بلک مرة و صلی الله علی نجایا نه بدرد نردن در بکام نخلق
چنین ست که از برای ساکن شدن درد کردن دو رکعت نماز باید نمود و بعد از رکعت فاتحه
بکبار و اذا زلزلت تنه بار در رحیم بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام
از درد رحیم فرمود که در فنی بسیار رجلی درد دندان فرزند خود را شکایت بکدیگر در روایت دیگر
که ضعف چشم و جمالات را فاسد میکند و صفة فرزند برای شنیدی که بردی ماهه بهم میرسند
نافعست و نیز برای شنیدی چشم و درد دندان و درد مفاصل بحضرت کتابت کرد حضرت امام
جعفر صادق فرمود که فاتحه الکتاب را با اخلاص دو دم و نشادر با گیره صاف بکدرم مرتبه را با گیره
صاف و از حریر بزون کن و در چشمی که میل بکش و شاید بحق سرکش که سعیدیه روی را
قطع میکند و کوشت چشم را پاک میکند و درد را ساکن میکند و چشم را با آب سرد نوی بعد
ان سرمه سیاه بکش و حضرت صادق فرمود که سؤال کردم از آب رنجش چشم از
میکند و در روایت دیگر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که سرمه طربزد و کاسنی و
سادی بکدرم باید دانه مروارید کند و با هم بکرتبه در چشم بکشند که درد های سر و چشم را
میکند و در روایت دیگر منقولست که شخصی کایت از درد گوش کرد و گفت که چربی از موی
گوشم بسیار میاید فرمود که پنبه بسیار گوشت را بکذری بکیرد و نرم بکوب و با شیر زن بکرم
در روی آتش نرم کن و چند قطره در گوشی که درد میکند بریز ایضاً منقولست که اگر کسی
کند و بت کسی را دل مرتب را علیه بکوشد و با بکدیکر بخورد کرده روغن بکرند و روغن را در
شیشه کند و سرش را بکنز هن محکم بندد و مدفون کند هر قدر که خواهد دو فخره از آن در گوش بچکاند

بچکاند و پنبه در گوش بکذارند دو سه روز چنین کند تا شفا یابد ایضاً شاد اب سرد با
روغن زیت بیرند و چند قطره در گوش بچکاند و از حضرت امام موسی منقولست
که برای درد دندان سعد یاران بکذارند و فرمود که سرکه که از شراب بعمل آورده باشند
بن دندان را محکم بمکند و در حدیث دیکر فرمود که حجامت بکن و در حدیث
دیکر فرمود که برای درد دندان خطل را بکیرد و بپوستش را بکند پس روغنش بکیرد و
دندانش را کرم خالی نموده باشد در میان ان دندان چند قطره از ان روغن بچکاند
و پنبه را بان روغن آلوده کرده در میان ان دندان بکذارد و بریست بنوابد تا سه شبانه روز
کند اکر بن دندان درد کند دران کوشی که طرف ان دندان واقع است در جنبش مزاج
دو قطره باشد قطره بچکاند و باز فرموده که مرکس درد دندان داشته باشد یا خون از
دندانش آید یا درد کند یا دهانش خوشبو باشد و نکوید شرحی مبذل کشته باشد
یک خطل تازه که نرسیده باشد و زرد نشده باشد بکیرد و تمامش را بکل بکیرد و در آتش
سوراخ کند و کاردی از ان سوراخ داخل کند و مقدار یک جو باشد هواری که سوراخ
نشود پس سرکه بسیار تندی که از شراب بعمل آورده باشند در ان سوراخ بریزد و روزی
انش بکذارد که بسیار خوب شود پس در دهان بکذارد و قدری که لعاب شود بقدر یا نخود
بردندانها و دهان بمالد و بعد از ان بسرکه مضمضه کند و اکر خواهد انچه در میان علت
در سینه یا طرف دیکر مالی بکشاید و مرجان را نیز با صاف خود سرکه در دهان بزند
کنه فرمود نفعش عجیب است و برای کرد مالی حضرت امام علی نقی فرمود که هر بنای در
نخود بخه خوشش جاوشیر را خل خوب و در ان موضع باشند نافع باشد بصم باع
حرون کوبند و بر خوشش بمالند بجذوبت مع بخه بمجز زهره و در روی بدن تله
وارد خوب لعجب کرده باشد که بند رودم خاموش شود و صرف خود و مروی است که عیسی
لنهری کایت دیدم مردم را که دندانهای ایشان ریخته است و دوباره ایشان باز کرده
فرمود که دروقت خوف دفن نار کبد و زهره مکار بدیجان کنند و دندانها را صرف
فرمود که کوشی سنب و نیلوفر بسیار از دهن ماهه بخود باید که فایده مقامکی و تا
وکند بسفوف کند و کفه نماید نفع بخشد و در حدیث معتبرات که ابرهیم بن عبد
دردان را در سرکه نماد و باشد و کرده درد ها نماد کرده و بعد از ان دهانرا از آب کرم

فرمود که نه و بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم و بخواب دیدم فرمود که سعد دردمن
مکن تا دوات بیاورند و بنویسد بعد از چند گاه شنیدم که حضرت امام رضا علیه السلام
سنه ثمان و ثمانین و مائتین رحلت فرمود و بخدمت آن حضرت رفتم و حال خود را عرض کردم همانرا
فرمود که در خواب فرموده بود چنان کردم و بنا نهادم و بنا بید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
که فرمود هر که زیارت کند قبر مرا بعد از مرگ من چنان است که زیارت کند مرا در حیات من
و هر که زیارت کند قبر یکی از فرزندان مرا بعد از مرگ او چنان است که زیارت کند مرا در حیات او
و ثواب زیارت من و پدرم و برادرم و پسرم و عمم و عمه و خالم و خاله و پسر عمم و دوستان
و آشنایان و کسانی که ایشان را زیارت کند و نیز ثواب زیارت کسانی که ایشان را زیارت کنند
و ثواب زیارت کسانی که ایشان را زیارت کنند تا روز قیامت و نیز ثواب زیارت کسانی که
ایشان را زیارت کنند تا روز قیامت و نیز ثواب زیارت کسانی که ایشان را زیارت کنند تا روز قیامت

در معالجهٔ حمازی و قروح و جروح و نالول و نحو ذلک و چیزی و امثال اینها از ادعیه و اوراد و غیر آنها از ادعیه و احادیث

مفسر حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که دردی و خرزی و حمانه یا حمازی در کردن
او رسد باید که بگوید بسم الله کذا و کذا مرتبه بخواند یا زخم یا آبله یا دمل یا جوش یا
یا دنبلی و نحو آن - لاخلاف چنین است که در سه روز بر حمازی باید خواند بسم الله
الله اکبر و قوله عز و جل ان لا تکفروا بی شیئا ابدا یا لطیف قبل ان تقبض
یا وهاب یا رزاق یا ذا القوة المتین و من آن باید داخت اما فوج و جروح از حضرت امام رضا
منقولست که خون نمی رود اگر احتجامت باشد باید که در وقتی که بحامه خواب رود باید که
بگوید بحق الله العظیم و کلماته التامات التی لا یجاوزهن بر و لا فاجر من شر
کل ذی شر و دابة - لاخلاف چنین است که زاری و جراحت نباید مالید و
نباید گذاشت که قبل از خشک شدن خون بر آن مگس بنشیند و من الیحر المنفوخ و من الوجع
و الغرز و من الورم الاحمر و من انتفاخ و جزو من الشراب و زوده بسم الله فتحت و فتحت
فتحت بعد از آن کار دلبون نیز بر زمین فرو برد اما نالول که گوشت زیادتیست در بدن
و عاقبت صلبت است و مروی ست که مکیل و در مکارم الاخلاق از امام رضا علیه السلام روایت شده
که هر که از مرض نالول هفت دانه جو و مرین از آن دانها هفت بار این آیات بخواند بسم الله
الرحمن الرحیم اذا وقعت الواقعة لیس لوقعتها کاذبة خافضة رافعة اذا رجت
الارض رجا و بست الجبال بسا و کانت هباء منبثا و بستاوک عن الجبال فقل
جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل کان زهوقا لا یزفون عنها غولا و لا هم عنها ینزفون
الذی لا یخلق له و خشعت الاصوات فلا تسمع الا همسا بعد از آن یک یک از
آن جو را گرفته و بنالول مالیده و مرهم را در حرز نهاده ببندد و بحمام نرود و بحمام
اندازنا هفت روز نیامده و در ظرف خود آنرا نیاشامد و معتبر آن بود که این عمل در سخت انتهاء

الشعاع بعمل آورد و باید که صاحب قول نابجه نمک نیاورد و بر قول نمالد و روایات
اخر مؤید این خبر است و باید که بر آن توقف نماید و علی الفور نازکرده و روایات ثابت
است از ائمه اطهار علیهم السلام و در قرآن عزیز نیز هست که صاحب قول نباید که دانه جو نیاورد
و در هر یک از این ایات بکنار نخواهد و هر یک از آن جو مالد بر دو نالول بکرد و بعد
از آن دهن کند نهاد و در موضع نمناک و باید که این عمل نزدیک وقت سخت انتهاء
نمود و ایات اینست و نزل کلمة خبیثة کشجرة خبیثة اجتثت من فوق الارض ما
من قرار ایضا از امام رضا علیه السلام روایت شده که هر که باید که در وقت
شام حمام نرود و بحمامی که دیوار نو ساخته شده باشد نرود و در حال تب
و بر قول باید مالید و در وقت مالیدن این دعا باید خواند بسم الله و بالله
و باتیه و دم از دل تو عاد بفضل الله بحق انزل ارفع تالی معلک و در مفتاح کعمی از امیر
المؤمنین روایت شده که در نقصان ماه در وقت رفتن تب بر قول باید خواند بسم الله
و نزل کلمة خبیثة کشجرة خبیثة اجتثت من فوق الارض ما لها من قرار و نیز ایات
فکانت هباء منبثا ما گذارد ماده که در [illegible] رسد در وقت [illegible]
و ما قوی سوگی [illegible] و بحمام نرود و [illegible] و بحمام رود و [illegible]
و در رب و حنوط بکوبد و [illegible] و بحمام نرود و [illegible]
الرحیم صلی الله علی [illegible] و کیف مالی لا [illegible] و بحمام نرود
شافیة فی الدنیا و الاخرة و من علی بتمام نعمة و دفع [illegible] و
و غنی الله و رام و در حدیث است که هر دردی که در بدن است بهم میرسد و بتری که بحمام
بدن سنی شود در وقتی که وضو سازد تب بر او واجب میشود از زمان برای آن و بحمام
این باشد انوار [illegible] قرآن [illegible] و در حدیث صحیح از حضرت صادق
منقولست که هر که را درد سر یا جراحتی رسد کاردیرا نکیرد و بران چیزی نهد بالعکس آنرا
از زیر سر بگذارد و بحمام نرود و از آن جو را نخورد و از طرف الغار و من الورم الاحمر و من
نقدم ذکر و من لدغ عقرب و مار و [illegible] و [illegible]

فتت وبه الله خمت لسان کار در زمین ورود و در سینه مذکر است که چون
سوره حامد را نویسی و بنوشی و ماب ران حوشل بدر اشوبی باعث ن شود که از ما
ری شوبی بصاحون و نا سالبین بزرد مایحه مذبه شود و در مکارم لاحلا وجبت
که بن دعا و دل وحوس ن نا بد خوا بد و نا بد و نست و صاحب نل وحوش بن
بت د بت و ل کلمه خبیثه کشجره خبیثه اجتثت من فوق الارض ما لها من
نها حتفاء و فیها بعید شود و نها بحرکم الله اکبر الله نقی ذات لا نقی
و سه ذ کل شی نذیر د دفع و دفع آنه که حمه دفع المذبن کل را نویسد و سوم کبد
و ر آردن معنی آنه که مت مذبتر و بار د د ن الله تعالی نوح سبح ری ماح طا
رب دبرید ایضا مین نحل مذکور را بر ناء مندسه د مرتبی نویسد و بر او بزد و با بد
مرتبه را از مرغی جمع نا بی جما با مذ مرتبع ابیت
نوع دیگر بون با رکه نخواد د مرتبی د سح نما بد د
چون معلوم شود که طفل البه بیرون آورد بر کردن او
رد د که نون نه بحیر و خو با ر ن الله بروت البه

زیاده از بیت البه بیرون بیاورم در تفصیل اره
که دوده فع و رفع مذکور شد و رتحت عنوانات سوره
و بطا نمای مرتبع نوشته است و کفته است از خاصیت این نحل است اگر طفلی بندند البه
بیرون نیاید و زنی و جمیع مانند اسناد الله تعالی در حوض ایات کنند حبر البه
جسم تحریت ربیا بی طفلی که مفرد ندان او بیتاد، اسند کبرد و مت لا کند و البه
بخواند و بهر کاف که رسد یکی و ان زند نا مت کرشود مدا ز ان مت با د سو نه مرتبه
بران بخواند و در بان چشم کبی که البه داشته باشد او بزد که البه چیش و طرف شود نوع دیگر
این البه را برکدوی نمک خرند و در آب اندازند نی و نیمه و او بی و ر ریه فا نمای رحمة
و احیانه و کفی ما تعلک یعنی آلک فضل الیوم حلیک و نی ت ه و نی ثم اولی لک فاولی
نجیب الانسان ن یزک ن نفس ثم لک نفسه من و بی بن که ما دن الله البه ارجیم و حرف شود
د بام مرکاه و در وقت حضور البه با مار احاضر بد البه ارجیم بیرون با بد یعنی ریقات عمل بوده که دو طبل
مدرسه

دو طفل را با هم در حفر نسته بلکه زحمتی و رنج مدفون با دیگر اگر زا بله در رود
یا غیر ان نماند نباید و نفرز کوبیده بنش را بون موضع ما ند که نزد و طرف بشود و
هم چنین مرد او سنبل بروغن کل بزند و ار د نخود و برنج و بیچی و اسفرز
بوسیله و قطا و تخم خربزه طلا کردن نافع باشد نما نود و د ملهب دیزه که در بان
بیرون نیاید د و اول که از طاهر میشود انکشت شهادت بر و بش کرد اند و هفت
مرتبه بکوید لا اله الا الله حلیم الکریم و د مرتبه هم انکشت بر و بان نهوت
بگذارد و در آبی کری و د مل و فو ا بن ابات را نخواند و بنویسد و با خود نگهدارد
بسم الله الرحمن الرحیم و مثل کلمة خبیثة کشجرة خبیثة اجتثت من فوق الارض
ما لها من قرار و فیها حلفا کره و فیها بعید شکه و فیها بحرکم نارة حتی انه کنتی
و انت الاکبر الله نقی و انت الامین و سه علی کل شی قدیر ا مرض در حاب صحیح
و معتبر منقول که بوسی عم در شکایت کرد بحضرت صادق ارجی که مرد بی
او هم رسیده بود بحضرت فرمود که حق تعالی خرسنه شود و صوت ا و بما رسد
برخیز و در خانه خود در رکعت اول بعد از حمد یا دیان یا علی یا عظیم یا رحمن
یا رحیم یا سامع الدعوات یا مقیل العثرات صل علی محمد و آل محمد و اعطنی من خیر
الدنیا و الاخرة ما انت اهله و صرف عنی من شر انبه و الاخرة ما انت اهله
و ارغب عنی هذا توجع و ام ان را بسیار بر و به فانه عافی الامر و آخر ی و با طن
در شرع و د عاکس را دیدی کف که جان کردم هو ز بکو د بر سیده بود که ان ای از
من بر طرف شده اینها سوره بن را غسل در ضرب نو بس و با ب نهوی و بخور و در
سوره انعام وارد شده اما بعض در مکارم الاخلاق چنین است که این با ت را بر پوست
نهی نویسد و این من شی الا عندنا خزائنه و ما ننزله الا بقدر معلوم قل لئن اجتمعت
الانس نهوی و بنویسد و بشوید و بکنایت که نکایت که د د ت بر سد و د
مبا له سیاهی و سرخیت و سفیدی است بر ابر کیاد د مکارم الاخلاق چنین که
خلی بر د و ن نا بد کشید و این کلمات را د میان ان د و خط با بد نوشت نو با نو نا
نو با نا د عنی صوت و ین تمر مر الحباب صنع الله الذی اتقن کل شی انه خبیر بما
یفعلون ایضا د مصباح بنا شا این کلمات را بران نا بد نوشت هر بضه مریض حتی

ت الفريضة ابتداء وده مساح ... ما اين كلمات ... ران تا بدوست فهرست كردن
آدمى سالا وحمل با دبخى تاب انفاق ... ما دو حضرت امام محمد باقر ... براى صحا
جراحتى فرمودند كه قدرى از قبر تازه بگيرد و همان قدر از ... به بزند و بر آن ببندد
بمال و بر دو پاى تن زند بگذارد تا بى وقت بيمار ظهر يا وقت ... عصر بى بار كند
كه دون تغير و آن حاكى و بر بدوى جراحت كذارد و كر جراحت مزاح داشته باشد
كسان با بند كن و بنيز الوده كن و ميان جراحت بكذارد در حديث معتبر بقولست كه جراحى
و بدن توكل بيرون آيد كه مشرف بر ملاك شدند و اطباء آرزو مى كردند كه بترند بدند
فتح بن خاقان وزير متوكل عرض كرد حضرت فرمود كه سركين كوسفند كه در زير دست و پاى
كوسفندان سرسنه بيند و بكير د و با كلاب مخلوط كنيد و بر ان جراحت بكذارد بجون ان
خبر با بتمار رسيد خنديدند كه اين چه مايه مى كند و زير كفت كه ان حضرت دانا تر ... حلقت
خدا ... ست تا بداند بس لحظه فرموده بود بعمل آورده بودند در دمان آن ساعت بخواب
رفت بس ان جراح كشود بسيار بهم شدند و شفا يافت و از حضرت صادق
منقولست كه هيچ دردى يا كوفت كه با بخش و ... بيرون و طرف كند و در حديث ديكر
كه بخشى بكايت كرد با حضرت ارمنى و بيق فرمود كه بحمام برود و خمار با نوره مخلوط كند
و بران موضع بمالد كه نخواهد ديد از او از حضرت امام موسى منقولست كه هيچ چيز از براى
مبى نافع تر نيست از حضرت امام حسين تا امام ... ران و بران موضع بمالد و فرمود
كه زحمت حضرت رسول بحور را زايل مكند و فرمود از كبى كه جرو بسيار داشته باشد بكريد
بر نظر يا بتان مكنيد و فرمود از كبى كه جرو بسيار داشته باشد با ابتان معاشرت مكنيد كه
سرعت مكند و حضرت امام موسى مى فرمود كه هيچ كس بيت مكر آنكه در آن خود در بدن او قت
وان را بيكذارد خود بدن سلم و در حديث ديكر منقولست كه بخشى بان حضرت عرض كرد كه
مادة طاعون در بدن من ظاهر شده است فرمود كه سيب بخور بدان بخش خود و عافيت يابد
در معالجه مرض ... و سل و سرد و درد بست و درد كمر و درد شكم و درد دل و سكى و
درد ... و قولنج و درد پهلو و جكر و درد معاء و دفع قى و دفع الم سر و صرع و سفال
محمد بن سنبر در مصباح كفعمى مذكورست كه چهار ركعت نماز بكذارد و در هر ركعت از بعد از
حمد سوره الم نشرح يكبار و در دوم بعد از فاتحه سوره قل هو الله احد سه بار و در سوم بعد از فاتحه

فاتحه سوره انا انزلنا كه ده بار و در چهارم بعد از فاتحه قل يا ايها الكافرون
بخش الفاتحه سوره بعد از فاتحه چنين است كه شيخ بكايت كرده و بى امام صادق از
درد سينه حضرت فرمود كه فرزندان و ... از ان بعاب بيضا اين نبذ را براى
رفع درد سينه تا بدخورند و فرمود كه ... ذاتم فيها و انه يخرج ... تا كنه ... تا
مثل خرمود ... فيها كذيت يحيى ... الموتى و ينبئكم بما تاكلون و ما
از امام رضا منقولست كه فرمود اين تعويذ است براى سعبان ... از اخوى
يا الله يا رب الارباب و يا سيد السادات و يا اله الآلهة و يا ملك الملوك يا
منار السموات و الارض اسئلك بى و عافنى من ذى هذا و من ... عبادك
انقلب فى قضيات و ... مرتبه بند عامير ابى تا خدا شفا دهد
بعمل و قوه خود و برى در بيت حضرت امير المومنين فرمود كه دست بر موضع درد بكذارد
و سه مرتبه اين دعا بخواند ... بعزتك ... تو ... و قدرتك ... و
و من شر ... و ... و من شر ... و ... و شجرى
اشاكرين و هفت مرتبه سوره انا ... ران در ... و بر موضع درد بكند بمسح كند بر ... و
محمد ناقر روايت نمايد كه دست بر موضع درد بايد كذاشت و بايد كفت و ملائكان
نفس ان نعوت كه از براى درد بست اكر شدت در بكارم الاخلاق چنين است كه از
براى درد بست بن بات را با مولى ... الله الا الله الا هو و الملائكة و اولو
العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم ان الذين عند الله الاسلام و ما اختلف
الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم و من يكفر بآيات الله
فان الله سريع الحساب و بى در دشكم حضرت امير المومنين فرمود كه آب كرم بخورد و
دعا را بخواند با الله يا رحمن يا رحيم يا رب الارباب يا اله الآلهة يا
ملك الملوك يا سيد السادات يا من ... تعالى من كل داء و من شر
و آن ... انت فى قضيات و در بكارم الاخلاق از امير مومنين منقولست كه
شنيده كه بردى بيام نموده كه از دلش چيزى ... كه از خدا و از خلق شرم كند
و باك ... نكند و بر ... و در بكارم الاخلاق چنين است كه كويا
بنيم ... كه خلت ... و تمام مولى كلمات و نعت تمام ... سيا و بعد از

سد الذكر و بيارد بخرجي باذن الله و براي رد دل در مصباح كفعمي جزء است كه
اين اخبار بسوي و ثوب و صاحب رد او بخورد شفا يابد اني في ذيل لدكري حين
كان لذهاب الي الصبح وهو يتبدا اصابعون سوره ارحمن را سوي و ثوبي و صاحب
رد دل را بخورد شفا يابد بصابعون سوره انشراح را خواني بر موضع درد كردي
دل درد درش زايل شود و در بخاره الاخلاق جنين است كه اين آيات را بر آب خواند
و صاحب رد دل بايد تا كه بخورد شفا يابد و من آياته منامكم بالليل و النهار
ست يمزم جمع و يولون الدبر بل الساعة موعدهم و الساعة ادهى و امر ان الله على
كل شيء قدير و لا ازين تركنا و من زلنا ان استكبروا من الحدين عند ربك يسبحون له
بالليل و هم لا يسئمون يس اين آيات را بر آب خوان و بصاحب رد دل داده كه بخورد و بسوي صاحب
دل داده كه بكردن بندد شفا يابد فضل الله الرحمن الرحيم ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
و هب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب ربنا انك جامع الناس ليوم لا ريب
فيه ان الله لا يخلف الميعاد الا الذين امنوا و عملوا الصالحات فلهم اجر غير ممنون فسبحان الله حين
تمسون و حين تصبحون و له الحمد في السموات و الارض و عشيا و حين تظهرون يخرج الحي من الميت
و يخرج الميت من الحي و يحيي الارض بعد موتها و كذلك تخرجون و من آياته ان خلقكم من تراب
ثم اذا انتم بشر تنتشرون و من آياته ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها و جعل بينكم
مودة و رحمة ان في ذلك لآيات لقوم يتفكرون و من آياته خلق السموات و الارض و اختلاف
السنتكم و الوانكم ان في ذلك لآيات للعالمين و من آياته يريكم البرق خوفا و طمعا و ينزل من السماء
ماء فيحيي به الارض بعد موتها ان في ذلك لآيات لقوم يعقلون و من آياته ان تقوم السماء و الارض
بامره ثم اذا دعاكم دعوة من الارض اذا انتم تخرجون و له من في السموات و الارض كل له قانتون
و هو الذي يبدؤا الخلق ثم يعيده و هو اهون عليه و له المثل الاعلى في السموات و الارض و هو العزيز
الحكيم ثم ختم عليها بخاتمي كه در بر دارم و بر آب دم كرده بدهد بخورد ان شاء الله
تعالى شفا يابد و بعد از خواندن اين آيات بر آب بايد تا كه بخورد و بسوي و صاحب
رد دل را بكند و بگويد اللهم ان هذا من رحمتك و فضلك و رزقك فاجعل لنا فيه
شفاء من كل داء و سقم و غم و هم و حزن و ضيق و وجع و مرض و عاهة و آفة و بلية
و عافنا و عافهم و اجعلنا و اياهم من الفائزين برحمتك يا ارحم الراحمين و صلى الله على
محمد و آله الطاهرين و سلم تسليما كثيرا و حسبنا الله و نعم الوكيل و لا حول و لا قوة
الا بالله العلي العظيم ثم فتح عليها بخاتمي كه در بر دارد و بر آب دم كرده در مصباح كفعمي از امام محمد باقر

محمد باقر روايت شده كه صاحب اين رد دون از نماز فارغ شود دست بر موضع درد
گذارد و گويد اللهم انك خلقتني و لم اكن شيئا و انكم الينا لا ترجعون تعالى الله الملك
الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم و من يدع مع الله الها آخر لا برهان له
فانما حسابه عند ربه انه لا يفلح الكافرون و قل رب اغفر و ارحم و انت خير الراحمين
انتهى چون اين آيت را از سوره انعام در وقت تحرير كاغذ بسوي و كسي را دهد كه رد دل
داشته باشد زود رد دل بري شود و ان يمسسك الله بضر فلا كاشف له الا هو و ان يمسسك
بخير فهو على كل شيء قدير و در بخار الاخلاق از عشرة روايت شده كه هر بار كه
بر موضع درد بايد دست مالد و هر بار بايد گفت بسم الله خير الاسماء لله و الله اكبر
من شر ما اجد و احاذر و از حضرت صادق روايت شده كه دست بر موضع درد مالد بايد
و بايد گفت بسم الله و بالله اللهم صل على محمد و آله و اعوذ بالله العلي العظيم
كلما بالله العلي العظيم اعصمه الله و من شر ما اجد في جارحة من جوارحي و عرقي
درد نمايد مانند رخالي كه بخيرند بر خود تحرير مي كند اسم و نقش در بسكرد در مصباح
كفعمي چنين است كه سوره انا انزلناه بسوي و صاحب درد بر بالين او بخواند
ان ربي و صاحب درد بسكرا از سوختن درد بري شود و ان يمسسك الله بضر بسوي و صاحب درد بسكرا
در صفائي مويي و بالاي ماران بنويي و غلبي بكردن بري و صاحب درد بسكرا از
سوختن ارمودردي بري شود و بري رد معلا بر در بكعبي بعل كرده كه اين ايات را
بر عمران نوان بنويسد الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذه سنة و لا نوم له ما في
السموات و ما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم و ما خلفهم
و لا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات و الارض و لا يئوده حفظهما
و هو العلي العظيم و بر آب دم كرده بدهد بخورد و بشويد و بخورد قل ادعوا الله او ادعوا
الرحمن ايا ما تدعوا فله الاسماء الحسنى و لا تجهر بصلاتك و لا تخافت بها و ابتغ بين ذلك
سبيلا و قل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا و لم يكن له شريك في الملك و لم يكن له ولي من الذل و كبره تكبيرا
سلام كه سوره محمد را در سه نوبت بسوي و صاحب كوفت بر اين سوزن در
رحم در زمان ولادت كه سوزن را بسوي و صاحب رحم بيرون شود و ان يمسسك الله بضر
شود در بخار الاخلاق چنين است كه بري بايد كه ساعت رحم بيرون از نماز فارغ شود
و بعد از حمد الله ان كان من رحم فيك الا حول لي به و ما علمت من سوء حال به

فرج فرمود که عورت خود را در موضعی کشوده که سزاوار نبوده است و باین سبب این بلا
در این هم بسیار است دست بسته و رخ خود بکف دو پای دشمنان الموان بنیم الله فاتک
بأس من شاء وحسبه ونعم المحسن ولا جر الآخرة عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم
يحزنون اما بنام ایزدی استانده و خنی لیلک و توسعت ترزی لیلک لا ملجأ ولا منجی
منک الا الیک رآی و اسیر و رویت که عورت خود را بر صلیب دو اسیر خود را سیما
باید دو جوان النفیر گفته که مرگ را و اسیر باید این ابیات را و از زیر رفع ایرهم الموان
من انیت وانعم علی من شئت انک انت علام الغیوب فرج را در طرف نور و عمر
و کلاب بنویسد و از آیات اکور سیاه نویسد و الذی کمر او کانور و مشک سوده بآن
اضافه کند و بخورد که انشاء الله نافع بود و روغن بنفشه دفع و اسیر خونی و باری کوکنار
و کشنیز و دانه سفید و او عسل لعلب و کرم ابریشم بردار و به مرغ و کوفان شتر با
کرم ابریشم و دانه سفید او به مرغ دانم کوفته اجزای یکره اصلایه موده و نعل
با آب بجوشاند تا روغن شود و روغن را استعمال کند و در حدیث دارد است که
خوردن نرگس و اسیر را و مع میکند و در روایت دیگر حضرت امام رضا فرمود علاجه سیما
و بلبل و اسلة و اجراء مساوی کوفته و بنفشه قدری از روغن گرفته در آب نرم حنا بسایند
سپس بآن روغن را در آن ریخته حریر کنند و در سایه حل کرده اگر با شیر آن نرم
نگیرد بکنان آن را بسایند و اگر با سیستان و دو مثقال و دران بیامیزد که او را برای خوردن آماده می
و سیما حساب کنند و زیر درهم ابیض عمار یا بیضت که صاحب آن در بهشت
بخواند بسم الله الرحمن الرحیم بنیم الله الذی باسمه قامت السموات
الارض فان بآیت عزل اسم بخورد و جمع ارحام کند بشی بعلی ان فلانة
من وضع لا رسام و من وضع عرفها حرام اسلم بآیم الله التی لا تقوم بآیم غیره السماء
بآیه حتی مأمورة بآن و علی ما قدر کان امتحان ان الله علی کل شئ قدیر و ان الله قد
احاط بکل شئ علما کلکه مه که [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم یحمد الله و نصلی علی رسوله
الفتح اجیبوا عزیمت علی من سامع هذا الکلام الا احاطه هذا الحمام بعزائم الله سیاد
التی لا تدفع و لا تخالف و لا تعصی روح و لا فواد اجب بنیم الله الذی قال

الذی قال لیکن السموات والارض بنیم هوغا و کرهه قات بنیما صلی محمد بآیات
ورق درد شام حضرت جلادق فرمود که این ابیات را در وقت خواب سه مرتبه بخواند
بیدار شدن بکرنه توان الم تعلم ان الله له ملک السموات والارض و ما لکم من دون الله
من ولی و لا نصیر و برای دور شدن دزد و کارم لا خلاق تعقل بلد که هاي اورا با لد
و رساق حبش باید بوشت تخما آیات بنیما و سهر و تمر و آرد جو بوشا ما تقی لما
علی امر هذا تاثیر و حلماه علی ذات الواح و دسیر مخرب با عینا خرابی کان کمر زید
حنیه از امام علی ع نقل شده که بات قرآن بسیار و بخوان ناسفا یا بخوانی و بیان
در حمام خواب در جزء علاقه کمر و زعفران و بآب اجلد انکوزه و بعد از اجزاء و آب
بیامیزد و با عمامه لف کرده و بخوان آن را در و ایدن از زعفران رحمانی
مکرر بنویسند آن را و بشود ساب سرخ شود تا بآب اندر و بنیه با لد بآیات
بنیما الله الرحمن الرحیم ان الله یمسک السموات والارض ان تزولا و لئن زالتا ان
امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما غفورا بس و بر قلب و بین ابهام و
الکلب و قل هو الله احد سه بار بخواند و بخود بدن و آنچه اکرمی الموت بعد از
آیات خرسوره حشر و یا قل اعوذ الله تا آخر قرآن الله و قبل الله و حضور اجنبا
فود کذا ذا لا فکذا غیره اسمک عن فلان بن فلان ما جاء علی عالمة الول بس با بخود
بر زنوی صاحب عالت بدان کور حضرت شاد زیست و فارغ کرسر انشاد و دست
حاب بکیب ران خنثا بخورد و آبی از آب که در شیشه کرده بخود و با لد
اب کرمخورد بیرون این عالت از و دفع شود و اب بدین نام بنویسان کشاید تا عت حضرت
او شود و از حضرت امیر المومنین سئوال شد که عوذ این دعا را برای دفع قاسیر با فع است
با لتواد یا ماجد یا رحیم یا رفیع یا محیط یا رب یا رحم صل علی محمد و آله و ارزد
علی بلیات و آبی بشرو حمی حضرت شاه رضا فرمود که سنی تی با عسل جو
و بنوشد و در آبی در رد حضرت امیر المومنین فرمود که اب کرمی در طشت کن
و در میان آن بنویس و دست و بن موضع که درد دارد بکذارد آب بدان بنوشد و لم یزل
الذین کفروا ان تزول و لئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما غفورا
حب آقلا قرشیون و برای درد دان یا فت مربع اب ابر ان موضع بجوان و لم یزل

مثل کردن تا نماز نکند رحمت رو باو و نزدیک و در این وقت حاضر بودن و حضور
او باید که تا آنکه از میت دور نشود و اگر بضرورت بیرون رود کسی تا نماز بر آن
کند ضرورت برستادن او باید و چون نزدیک شود کحاسل برآید بیرون رود و
باید که میت را وضو دهد و گویند که در حدیث صحیح از حضرت امام جعفر صادق
که مرکه او را وقت وضو دادن میت حاضر باشد کلمات وضو تلقین او کنند در آن ساعت
لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات
السبع و رب الارضین السبع و ما بینهن و ما بینهن و رب العرش العظیم والحمد
لله رب العالمین و برای آسانی جان کندن این دعا را تلقین کنند امن قبل الغیر و
تعلمون الکبیر اقبل منی الیسیر و اعف عنی الکثیر انک انت الغفور الرحیم و نیز
در احادیث معتبره وارد شده است که برای آسانی جان کندن او را بفرزندان صافی که
همیشه نماز می گزارده است یا عیالش را بروی جانمازی که بر آن نماز می گزارده
دراکه کرایند سعادت شفایی یابد والا جانش آسانی نمی یابد و حضرت رضا علیه السلام
در نهایت حالت خویش دست بران مکان می آورد و اگر دست بر او حرکت دهد ناخوش
خاسته ناخوش بکشد خ و در جمع حدیث که حضرت پانزده روز که مرکه را او دوست
میدارد بحسابت که در کشند و چون روح از مفارقت کند سنت است که دهانش را
ببندند و چشمهایش را بمالند و چشمهایش بر کشایند و دستهایش بر پهلو طاقش
دراز کنند و پایهایش را بهم رسانند و چشمهایش بر کشایند و دستهایش بر پهلو طاقش
و در روی او بپوشانند و روزان روز او را نخوانند و رویش را از او بگردانند
جمع شدن مردمان اگر آشنا می در موت او نباشد و اگر نشنه نباشد تا بیش برش
او در نماند و از حضرت صادق منقول است که سزاوار است که برادران مؤمن را
خبر کنند بمردن او تا حاضر شوند و برای او نماز کنند و از برای او استغفار کنند
و ایشان صد ثواب برند و در غسل دادن میت است مذاکه احکام میت از
غسل و کفن و نماز و دفن بدین مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و اگر کسی که او را
ساقط میشود و اگر همه تردد کنند همه عاصی شوند و شنوده میان علماء است که ولایت
تغلق میت در درجه اول است و دیگری متوجه ایشان شده و مردمان و در نزد او
ولی ندارند زنان و شوهران ولی ندارند کیان و لحوط است که در میرود تو غسل دهد

ندهد و غسل و نماز و سایر احکام میت و الحق است برای میت شیعه دوازده امامی و سایر
مخالفان ملاقات و مالفرا و الحق شده اند مگر در حالتهای و ستمدیدی که در جهاد با اهل
زنان کشته شده اند و در مرکه مرد باشد او را غسل نمی دهند و کفن نمی کنند مگر آنکه
بیکنند و الحاصل مرکه بوسیله است دفن میکنند و بعضی گفته اند که مرکه در جهاد با
امام زنان کشته شود چنین است و سقالی در تحقیق نیست و مشهور میان اصحاب آن است
که مرکه از نیت عضوی باقیه شود که در آن استخوان باشد می شویند و کفن
می کنند و دفن می کنند و بعضی گفته اند که در اینجا احوط است که کسیه را تیمما باید کرد
و هم چنین اگر جمع اعضای میت را یافتند و عضوی که در آن استخوان است مشهور است
که بلکه می پیچند و دفن می کنند و بعضی گفته اند که در اینجا نیز احوط است که
مادر ساقط شود مرکه چهار ماهه و زیاده و نه ماهه باشد غسل می دهند و کفن و دفن
می کنند و بر او نماز نیست و بعضی گفته اند که کفن می کنند و حنوط می کنند و
مرکه چهار ماهه باشد نه شنیده باشد مشهور است که در لفه می پیچند و دفن می کنند و در
در لفه بچند مذکور و نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را اعتبار کرده اند در غسل
و کفن نزدیک ماه و این حوط است و اگر عضو استخوان داری زیاده باشد احوط
آنست که غسل و کفن و دفن کنند اگر همراه بچه و جوب و اگر جدا می و جوب
و مادر زنده باشد اگر تواند همراه او را بازی می کند و بیرون می برد و اگر نتواند
بیرد و طفل زنده باشد سکم مادر برای سکاندار خاصب و طفل را بیرون می آورند
و همان است که شکم را در نزدیک تربت که مرد را مرد غسل دهند و در زنان آلاد
جد موضع اول زن و شوهر که متول شوهر و اقوی هر یک دیگری را غسل می تواند داد
و حوط است که در اینجا غسل دهند و طهارت کنند و همان است که مرد زن را
غسل دهد حتی صاحب مرد زن را بسیار است که اما کنیز خود را احوط آن است که غسل دهد مرکه را
کیسه و یا در جامه کهنه بوده باشد و در غسل کبیر آن اخلاف است سه جایز است که غسل دهد
مرد را حتی بعضی نه ساله را و زنده و زن جنبه بسه نه ساله را و بعضی در پنج ساله بسر
تحریر کرده اند اما جاریه مرکه مرد می میرد و شوهر دارد باشد که او را غسل دهد زن محرم

و ازینوان غسل داد از زیر جامه و هم چنین است هر کاه زنی بمیرد شوی او باشد و
حاضر او در حالت احتیار نیز مخارم یکدیگر را غسل می توانند داد اما احوط آنست که
تمکن باشد زن زن را و مرد مرد را غسل دهد اما کیفیت غسل بهتر آنست که پیش از
کفن و انحنا کند و اول سر او را و بعد از آن از سر تا پای و بعد از آن پیراهن را بهمین کند
و همچنان لای پیراهن را کرده باشد و لنگ را و بعد از آن ران چپ را بجای خود بهمین کند
و همچنان لای پیراهن را کرده باشد بهمین نوبه غسل دهد و اگر میسر باشد میت را در وقت
غسل بر دوپای بنحوی بجوباشد و مستحب است که در وقت غسل پای میت آب بر
باشد بطریق حال احتضار و مقضی واجب دانسته اند و در سایر احوال باید چنین
نباشد بکند و بعد از حال دادن وکودالی در او لحد بکنند و تخت را سر او زیر کنند
که در غسل دران تردد نرود و مکروه است که غسل بجائی کند که دران تولد و عبادت کنند
برود و اگر چاره نباشد که تغائط خانه را دران ریزند مقور دارد و نباید که نجاستی را
بکند و اگر خواهد پیراهن غسل بدهد و اگر خواهد لنگ برسانند و پیراهن را بکنند و هر قدر
زاحت که در وقت غسل میت را بوسانند و مستحب است که غسال وضاء دوم باشد
بگیاب بزند و بکری میت را بکرداند و مستحب است که غسال را از طرف پای این
بیرون کند و اگر لنگ باشد باذن و رنه بی لنگ باشد و مستحب است که در حقی پاضیه غسل دهد
که را ابا همان نباشد و مستحب است که اول را از حاست از دن میت بکند و بکرداند
که میت را در میان پاهای خود بگیرد و مستحب است که غسل دهنده از جانب راست میت باشد
و مستحب است که انگشت بمقدار انگشت کند در حلق تنگ نباشد دست بردارد
مکروه است که آب گرم غسل بدهند مکروه در حال ضرورت و بهر مکروه است که ناخن و موی
میت را بگیرند و شانه کنند و اگر بگیرند و ناخنی در برای غسل جدا خواهند باید که در کفن و گذارند
و با او دفن کنند و مستحب است که دندانی او حضرت نازه کند و شاید حضرت صادق علیه السلام فرمود
که با من دفن کن در قبر و احتیاط آنست که میت را بعد غسل بعمد ناب سدر و در آب سدر سیمی
کافور بیامیزند و مستحب است که حدی ندارد و بعضی گفته اند که مقدار سدر باید باشد و سیمی
یک رطل و بعضی یک رطل و نیم گفته اند که نزدیک بست و چهار درم زیاده نباشد و کویا
این زیادتها برای شستن سر و سایر اعضا باشد از غسل اول و احوط آنست که در اول غسل

غسل بقدر اصل کند که مضاف نشود و بعضی کویند و سنت است که اول دفعه
میت را با نصف ذراع شسته مرتبه نویسد پس همچنین میت را و سنت است که اول دفعه
بکف راست و آسان شسته مرتبه نویسد و احوط آنست که در شستن عورت شسته مرتبه
بر نیت که در شستن عورت زنده و آب بسیار بریزد نا خوب پاک شود پس دست راست را بالای
شکم بکذارد و خوب دلایب بمالد و مستحب است که در این وقت سر میت را اندکی
بکند که کر فصله دانسته باشد بیرون آید و مجرا خوب بشوید و اگر زن حامله باشد و
خوف فساد نرود باید دست بر شکم نمالد و عامه گفته اند که سنت است که سر و
ریش را بسدر غسل بکنند و بعد از این سنت است که دستهای خود را تا مرفق بشوید
بعد از آن کس که دست بر میت می گذارد پس وضوء عبادت را در حق میت وضوء
باب خالص و مقضی واجب دانسته اند و نیت کند که وضوء غسل این میت را
پس روی و دستهایش را سه بار و سر و پاهایش را مسح کند پس اندکی غسل
آنست که اب زنان و کرداند بکوشه که از آن کس اسفل هر دو نیت کند و مستحب است که هر
سه را در اول بکند و در آب غسل کافور و نراج بر نیت حد کند پس اول نیت کند
که این میت را غسل بدهم باب سدر برده نوبت و نراج از جهة الحد و حقیت از برای
رضاب خدا یا بکوید قربة الی الله پس سر میت را باب سدر بشوید و احوط آنست که اول
بجانب راست سر او بریزد و بعد از آن بجانب چپ و سنت است که سه مرتبه و
پس میت را بر پهلوی چپ بخوابانند و جانب راست او را بشوید و سه مرتبه سنت است
و هر بیوی را که میرید و قبل کند و بیان و سر او کر که میت زنی کرد او در شکم
اب ریخن دست بر میت و شکم او بمالد و اکر خوب برود فهو و الا دست
میت را از پهلو بپهلو کند تا اب بزیر ان برسد و چنان کند که اب بزیر لنک و عورت
ران و سایر اعضا خوب اب فرو رود و سنت است که هر مرتبه که میت را از پهلوی
بکردانند خرقه بر نعش بکشند و اکر زن باشد کویند اللهم ان هذه امتک نزلت بک
و فرقت بینها تعلم منها و اکر زن باشد کویند اللهم ان هذه امتک نزلت بک
و فرقت بینها تعلم منها و در سایر اغسال عمل بکردن و سنت است که
تب عمل حنوط بر میت زنکرده و در پهلوی راست بخوابانند و مستحب

Marked by Noor Foundation - Noorlib

طریق که مذکور شد سه مرتبه بنوید و در بعض از روایات در مرتبهٔ سوم مرجاب بضم
سر را وارونه است نماید که دماغ شد اگرچه خلاف تعود است پس بیت را بر بیت
بنوازد و دیگر عمل بات کاتور راست نماید که ظروف را از سدر از همان طرف
بنوازد و از لگن کاتور را پر میکند و داخل بات میکند و عمل دهنده دستهای خود را با
مرین بنوید و بهتر است که دستهای بیت را بهمان برگ که گذشت و سر بیت را بگیرد
که فضلات از آن مرتبه برون رود پس احتیاطا اب دیگر از تنگ مرد بیت کند
که بیت را غسل بدهد بات کاتور را برای که دهنده را بر صاب حدث پس سر
را بر بیت بنوید دو نه مرتبه سنت است و بند جانب راست سر بگیرد و گرداند بنوازد
دستی بنالد و جانب راست و چپ را سه مرتبه بنوازی کرد و غسل بدهد بگذرند بنوازد و
ظروف را خوب بنوید که از بی نشده و کاتور در آن ریخته شده است بندازند از آنی
که بیمانه آن در آن داخل نشده باشد پس دستهای بیت را تا نصف ذراع سر مرتبه بشوید
و اگر در انبوت بیت از دیگر بیت از وضو دهنده نباید بهتر باشد پس احتیاطا بیت کند که غسل
بدهد بیت مرتبه فرجه نعمه الله و حسنت قرینه الی آنه پس سر را سه مرتبه و جانب
راست سه مرتبه بنوید که بگرنه واجب و دو مرتبه سنت و بهتر است که زدانه بیمانه
در وقت اب بر بیت دستی بکشد و بدن بیت و بیش از این غسل و در اثنای این غسل سنت
بیت نیکند و چون از این مرتبه فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی نبوده باشد بهتری آنست
در دبرش داخل کند و هم چنین در دهان و بینی او تدری داخل کند اگر خوف بیرون آمدن
نجاستی نبوده باشد پس سنت است که دامن را جامه مستنجی کند و بعد از آن وضوء بدهد
جامهای کهن بکار دارد و سنت است که مرجه از عیوب بیت بر غسال ظاهر شود بگوید تا
ناشی تقصیر کناهان او را باشد رحمانکه لنعاد رهتو کشاد و اگر سدر کاتوری هم بر سدر بیت
باب فرج غسال بعد وضوء است که سر مرتبه غسل دهد و اگر سه بار سدر با بیت بر غسال
نبوده باشد که خوف آن باشد که در بیت رحم باشد تیمم دهد و وطی مرد بیت تیمم کاتوری
و تیمم خوب است و بهتر است که تیمم چنین بدهد که بیت کند که تیمم می دهم این بیت را
از غسل و سایر وکاتور و فرج را بعنه تعالی و خلعت و برای رضای خدا و تیمم دهنده بگوید
قصد کند که تیمم می دهم این بیت را از غسل کاتور احتیاطا قربة الی الله و هم چنین چون

و چون بیت کند دست خود را بر خاک زند و بر بیابان بیت کند و دیگر بر بیت دست
راست بیت و بعد از آن بیت دست چپ و آنگاه بر سر بیت تیمم دهد یکی بر پیش رو دیگری
دستها خوب است و اگر بیت سر را مانند و بر اعلی که بوده باشد و خوف کند ما بیت قبل
بخروج را لکه کپی که در غیر حدث تمام کنند مانند حرخطاب بدان را اراله می کند
و غسل می دهند و اگر سر جدا باشد در مرغسلی اول سر را می نویسد و اخوند را نعمی گفته اند
که اگر خون بند نشود کرباس بیت نباید نشود و از حضرت صادق منقولست که در حکم
چنین کپی اول حوض را می نویسد اب برادی دیزند در غسل و دست بعد دست می مالند و
سر را خطا بش بندند کاتوری گذارند و محکم می بندند و هم چنین اگر دیش بریده شده باشد
و بعد از شد باشد کاتوری مانند بر موضع حرجت و بیمه بران میگذارند و سر نه می بندند
که مزین نشود باید و گذارند بعد از شد در غسل اول سر را می نویسد و بعد از ان مدن را
بیمه و ریاط کردن می گذارند و بعد از سر را و رب کردن می گذارند و در بیان کفن می
و دیر هنگام دفن سر را دن می گیرند و در حدیث می آید که در وقت دفن سر را سه بار می گیرند
و کفن کردن بیت و حسنت که بیت را سه کفن کنند و اگر علما گفته اند
که اول بها لفت است که از دفناهی دفن سر شود و معفو گفته اند که سنت است که
سه را سی شود و با رسد و دو پیرهن و سه سر سری و عمامه است که طاق بر سر من
دیگر کند که مجموع سر سری باشد و این قول نامرست و احادیث معتبره این دلالت
و خوانیت که با بها لفت بر کند و با مرد بیت یک سر سری کافیست و باید که کفن جدید
نباشد و لوط بیت که کفن را بزیر و بخوش باشد و احوط آنست که کفن زیر
نبوده باشد و بهتر آنست که از نه و سه بر نبوده باشد و بهتر سنت است که از سه عدد باشد
سنت است که سر سری بالا از جامه و سر سر چیره باشد و ان جامه بود که از بی
و اندازند و مستحب است و دو پیرهن که گریبان و دامن مدور کنند و باشد و تا آنجا
که سنت است اول کفن جانب چپ لفافه را جانب راست بیت اندازند و بعد از ان جانب
لفافه را جانب چپ بیت اندازند و بهتر آنست که خیس کنند اگر چه مستلزم خرج شود
سنت است که حنوط را بر پیش که عرض یک ذرع و نیم و طول اندازه ذرع و نیم باشد ذرع دست را
کند برای مزاج مانکه سر را بشکافند و بگرنه بیت به بندند و بنه بیاورد و بر فرج بیت بگذارد

اگر زن باشد بنبه بمنتر گذارند و اگر بنبه قدری کافور نباشد نباید بدن باشد و سر بگیر
حرقه و ریسمان تا ماند بر او و بر بدو از زیر خبر بگرداند آنرا بیرون آورند و محکم بکشند گرد سر او
مقدار که گذاشته اند و سر گیرد و با هم آورند و سر او را با یکدیگر گویان حرقه محکم بر بندند و
سر بند را نوعی دارد که معنی سود سر بند را دارد بجهت آنکه ضرر و بدو دست است که غمار از
روی مرده بردارند که در وقت گرداندن منفذ و بر بند گرداند و سر بند را محکم بگیرند و
هر دو طرف بند را در زیر بند بر سینه نیت بندند آنچه بر جانب راست و راست را بر جانب
چپ و بند را بر سینه زن مقنعه زیاد کنند یا بر سینه زن بر بندند که بستانهای او بر
بر سینه زن گردند و سنت است که کمی حوشنان و فنی باشد و در وقت ان مصاحبت
نکند و کمی از سال بسیار حال بیشتر باشد و مکروه است که کمی از کسان باشد یا بر شکم
که بارد کند استین او را اگر استین داشته باشد تا کرنیت را در بر او من خود تا کمی کند
و دیگر نیت بریدن استین و ما استین یا کی نیت و سنت است کمی کردن نیت در بر او من که در ان
نماز می کرده و اگر در بر او من بعضی از علما و صلحا بر کمی کنند نباید بدن باشد و سخت است که در
جامه که لحرام بسته باشد در حج یا عمره کمی کنند و سنت است حوانی سعود که بر کمی نفاذ بین و
ازار مانند. معصومین علیهم السلام موبند و خاج حسن کبیر و غیران در بعضی روایات دارد
سلامت و سنت است که تربت حضرت امام حسین بوسیده و علامت کنند بدکه سنت است در
کمی بر بینی او که از ان بیرون آورده باشند و باید خان نرنگذارند و واجب حنوط کردن
بکبر مرتبه یعنی خلوی بیابی و کف دستها و زانوها و نکت سجن باعاکافور
مانند اگر چیزا نوکی باشد و بهتر است که بر بعضی بر بندند و سینه اش بر بندند اگر کودکان
پائین کردن و بندهای بازو دست و مرفقها و بر بعلها و چران و بندانکشتان و بنا بر
بندهای ران و ساق خوب است و بهتر آنست که کافور و حنوط کنار و خاچ حنوط آمیزند و مقدار این
بقدر یک اشرفی باشد که چهار دینار سنقالست بهتر از این است که شش سنقال باشد که بیزده
درهم و نلثی و ده باشد و موافق حنوط حضرت رسول که نقریبا هفت سنقال چیزی زیاده باید
بعد از ان شروع کنند در کمی کردن و در حال کمی بر سنت است که با اعاخاب قبله باشد و
سنت آنکه بجوانب اره با بیت بگذارند و در اطراف بسیار و اره شده است که تا بجوانب
راست میت را عذاب نکنند و بهتر است که حنوط در وقت خرما نباشد و اگر با ب حنوط از سدر

از سدر و الا بید و الا اذخر و الا از هر درخت تری که باشد باید تر باشد و ناره از درخت
ما سدر بجوب حنظل هر چند از درخت حرمای ناکن شربه ریزه نباشد نباید بکند
و باید که مرتب مقادیر بنجری بوده باشد یا یک ذراع دست بعضی گفته اند که مقدار انگشتان
ذراع که از بال شر بشتر است و بعضی گفته اند که چهار انگشت و بعضی گفته اند که چهار انگشت
تا بالوخان با قرنباشد و یکی را از خانات راست گذارند سر بر انجیر کردن گذارند با دیق
دون سازند و دیگری را خانات حب بیان بر افسر و سر انجیر بگذارند سر او را عریض کردن
گذارند و بعضی گفته اند که سنت که بر جریدتین شهادتین بنویسند بر تربت شریف و اگر
نبشته باشد و جریده نوان در کمن گذاشت و بیان قبر بگذارند و اگر ماند از کفن
حاضران باید در میان قبر و بر بندو چون از کمن میت فارغ شوند و نزد جنازه
میگذرند و باید که حمار کش رود از ند و خوب تبع جنازه و تربیع در جنازه ادب بیست
حضرت صادق فرموده که هر که یکطرف جنازه را بگیرد چهل گناه کبیره او بیامرزند
و اگر چهار طرف بگیرد از گناهان بیرون باید و باید که در تربیع موافق حدیث نخست اول
راست میت بر که جانب چپ جنازه است بدوش راست بگذارد پس پای راست میت
نار بدوش راست بگذارد پس زیر تخت جنازه رود و پای چپ میت را بدوش چپ خود
بگذارد پس دست چپ میت را که در جانب آخر جنازه است بدوش چپ بگذارد و چون
جنازه را بگیرد تربیع کند از پیش جنازه برگردد و بار همان روش تربیع بجا آورد و اگر علما
و عاکر کنند آنرا که اول آغاز کند از جانب راست جنازه بگذارد پس پای راست بر پای چپ
پس دست چپ و اول اولی است و اگر مرد و زن را حمل کنند مرد بهتر است و افضل است کمی
جنازه را بطور هموار از رود و پیش جنازه رود و خاطر جمع کند که سنت خوب میت در آنجا
باشد پیش بر از رفتن خوب و در حین حمل جنازه خوب میت در آنجا که ملائکه در آنجا
معذب می کنند با جنازه سوا به رفتن مکروه است و حضرت رسول فرمود که مرکب جنازه
و سر بیند از عذاب بجوید [illegible] و در سوله و صدق [illegible] و در سوله
آنچه رد با ایمانا و سیما [illegible] الذی تعزز بالقدرة و قهر العباد بالموت و جمع
ملکی و ملکان بالفناء بکر بکبر یا دایم الذی لا یزول ملکه ابدا و حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود اید عا را بخوانند الحمد لله الذی لم یجعلنی من الغواة المحترم حضرت صادق

فرمود که در حال برداشتن جنازه باید غائبخواند بسم الله و بالله اللهم صل علی محمد
و آن نخواند و اعتبار بالبوذیان و اویسات و دیگر نمیکند جنازه سنت بیت و معنی نماز
که جنازه را بسپارند بدین مکروهست و عبور دن باحیان کراهت دارد و در زیر جراغ
بردن حرام بیت و اسراف است و در شب خوانیت و مکروهست کسی که بجنازه حاضر شود و خلق
و حرف با اهل کفن (؟) در میان نماز نیت است و این نماز اجابت همه مسلمانان که
در حال موت نحضی بر دنماند و اگر یکی را بیان جاوز از یکی ساقط می شود و فرض
مادر همه شهر ما شخصی که بالغ باشد عاقل و امرد نوی است که بر طفلی که مسلمان
تام سلاه نماز و اجبست و حاضر نمیشد فرشتگان گناهکار گردند و کمتر ایشان را اگر زنده تو
سلاه نماز یعنی سنت واسه کردن و معنی بلغت و نماز دست نماز کردن و کفار و خوارج و
باصیان که تعدی و ولایت عهم اسلام داشته باشند و دلیل آن که امر خدا و اند با
کوید که خدا و ایشان حلول کرده است و مرتد و آنکه خدا را جسم بداند و در عزا ایشان
از خویشان حداث و نه مرثیه باشد کردن و نکردن و اگر بگیرند جنازه نگیرکوید در نگیر
جنازه مرین و نعت کنند و اورد در موضع غیبه نزل ما بارکت و سنت و مرتب نماز بر میت و رث
و میت با رسول و بعضی گفته اند که بر جمیع ایشان ما یجماعت می فرماید و با مرتبت
کردن و لحوط است که تا توانی ارایشان دخت کردن بر دخت نکنند و شوهر از همه خویشان
اولی بیت است زن و مردان ولی اند از زنان و ورث کبر و نمایت پیش نماز بدانستن
هر که را عقاید است نباشد و معتزله و مفوضه و اردو معاونت کردن بنماز ایشان نکنند
و با موسا و بکسف نباشند و مرد باید که پیش ایستد کبر باشد و اگر زنان با مرد
جمع شوند زنان در جنب مردان باشند و اگر خانه نباشد سنت است که در صف اول باشند
و جهت نماز گذارند و بقبله باستاد و سر جنازه بجانب راست او باشد تا امام باشد در
ساوم و در کار نیت و لحوط در صفوف است که از ار جنازه بیرون نباشد و احبست که میت را
و بشت نجوانند و میان مرد و زن حایل نزدیک میت و جنب حایض و موسوم از زنان
کردن و لحوط است که شایسته نماز بوضو دارد این نماز و عایت کند از بوسانیدن عورت
و خفتن بودن تکبر و حاسد و حریر بودن خانه و غیر اینها اگر جز اطهر است که هیچ ملک در نکیرد
نکرده و جنب کبر حرام باشد و ادا نکردن نماز ما نند ما شد قضا و در برای مردان

و زنان و ساده مختلف و سنت است که باوضو باشند اگر اب نیم زند با تیمم نماز باشد
با وقت تنگ باشد سنت است که تیمم کنند و طایر معنی حنازه است که بدون عذر و تیمم
منحف است و می باید که از جنازه بسیار دور نباشند نکرد بحد و نماز خواهت نباشد و صفها
در میان نباشد نماز میت نیز اگر دن و در غسل دکفن کمتر اگر ممکن باشد و اگر کس بیش
باشد بقرعه کنند و عورتان را بوی نماز دهند و نکند و سنت است که نماز بر میت
و سبه دن نار سفور و سنت است که کمتر بکند و کوتاه و باد استه باشد و در
کنند و اگر بر مده باشند سخت تر است و واجبست که میت کنند و سخت تر است که جبس نکنند
که نماز در این میت حاضر نکنیم از برای انکه واجبست تر نزاری اند و بخ نکیر نکوید و سنت است
در نکیر دستار از ده تا محاذی کوشها و معنی در عیر نکیر اول سنت است و دست
و ذل نوی است و در ضرب و نماز بیان نکیر ما خلافت و لحوط و حرمت و ظاهر قرآن
نخریه باشد و مسنون است که در نکیر اول کوید اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان
محمدا رسول الله و بعد از و نوشته اشهد و بعد از ایمان و اعمال نیم الله و
و مومنات و بعد از جنازه فی ان الله و بعد از بیت فکنتم نکوید و در سوم حرمت
و موافق مشهور بترات کبیر نکوید و بعد از بیت کوید الله اکبر اشهد ان لا
اله الا الله و حده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و سنت است
و بدر ابن بلفظ لسانه من کوید الله اکبر اللهم صل علی محمد و آل محمد و بارک
علی محمد و آل محمد کما صلیت و بارکت و ترحمت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک
حمید مجید و صل علی جمیع الانبیاء و المرسلین بر کوید اللهم اغفر للمؤمنین
و المؤمنات و المسلمین و المسلمات احیائهم و اموالهم تابع بنا و نفع
بالخیرات انک مجیب الدعوات انک علی کل شیء قدیر بر کوید اللهم اکثر
لمیتنا ان فلانا نزل بک و انت خیر منزول به اللهم ان کان محسنا فزد فی احسانه
و ان کان مسیئا فتجاوز عنه و اغفر له اللهم اجعله عندک فی اعلا علیین و اخلف
علی اهله فی الغابرین و ارحمه برحمتک یا ارحم الراحمین بر کوید اللهم
منوده و در روایتی وارد شده که بعد از فراغ ما کوید ربنا اتنا فی الدنیا حسنة

وفي الاخبار حسنة وفيها ان اباذر اكل شيئا يخالف مذهب نماز كند معذرت
بعذار يكنيه چهارم بلكه بعذار مرتكب اولغت وفرمكاره وبعزايست كه
يكويد اللهم اغفر ولاولي اللهم اصلح خير مارك اللهم ارفقه اشد عذابك
وان كان يوالي اعدائك ويعادي اولياءك ويبغض اهل بيتك ولكن
ميت مستضعف باشد چنين كويد اللهم اغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم
عذاب الجحيم واكر مدعت اوه باشد كويد اللهم ان هذا الفن انت خلقتها
وانت اسكنها الجو بما شئت وحيث شئت مع من احببت واكرميت طفل نابالغ
باشد كويد اللهم اجعله لابويه ولنا سلفا وفرطا واجرا وشناست كه جاي جهر
بايستد تا احسان داردو اخفا بيش نماز ومأموم خواند بزار يخفا توان كرد و
مشهوريست كه اكر در يخفا يكبار بجهرات وبريك حياره دو مرتبه نماز كردن خدمت
دوجهاز آن ودوبرنيست كه كسي كه نماز نكرده باشد تواند كرد وكسي كه در اثناي نماز ميت
قصد بيرون بردن بنمود ودعا كه در وسط نماز ياد خواند بيرون بردن ميت
نبيند زيرا كه دعاي نماز مختصر ميخواند اكر چه خان دارد اكر دو بنود يا مكروه يكبار را
بي دعا بيايي كويد واكر بيني اي نماز دفن كرده باشند احوط انست كه دفراو
ماركند وچيزي كه كشنده نباشد ومدت نماز چندان مي توان كرد يكه اكله
ونعش ضرر نكند كه مدفن را متغير مي دارد يكه اكر باخوف فوت نماز ميت بود
باشد باخوف ضايع شدن ميت ... وزاد اب دفن ميت بعد از ان سنت است
كه نماز ميت را در قبر كذارند نه بر نشينند ورو احنت كه نماز ميت ودفن ميت وقدر واجب است
كه ميت را در كور كي بيان كنند چنانكه كويند نماز مردم مستور كرد ووحد دار دكه
امين نباشد وحرز نباشد ومعانست بايد روقبله واجبست بقول نحوي وبعضي
واسد الله وشناست كه لحد قريب باشد يا نباشد يا ناهموار كردن وسنت است كه لحد
از طرف قبله اندر كه كي توان نشست ودر طرف نباشد باشد كه حفره اي كه
كنند كه مال ميت وجه خود ولحد طرف است كه نماز بر او وثابوت وصندوق
نكذارند وضحي كه در ميان كنند كه ممكن باشد بحركي ونباشد الا در ناشده كه كذارند
وسرين را بسته دارند ودر ميان نهند كه ممكن باشد والا اوراسكين كنند ودر نفله ات

باب اندازند چنانچه در بيد فبر بيد سنت است كه در از در باب فبر كذارند آورده
باشند وكرزن نباشد بر ازفله كذارند وشنوبت كه در باب بكذارند سه مرتبه در هر
بكشاده مرتبه خورم او بر فبري كه در وبند وبايت مغفرت بر وساست كه چون
مرده را در لحد فبر بنهاي او را ساكن بهتر بر او بسكين كل باين زر فرند در رخ با
دماغ نكذارد وساية بعير كي نه بيند سر را بكذارد وچون سوي فبر زير كه فبر او لحاي خشت
ودر خاكي كه لحد در باب وفه باشد او نفر ميست كه چون ميت در وبنهاي
كويد اللهم جاف الارض عن جنبيه وصعد اليك روحه ولقه منك رضوانا
باشد وميزاني بدكردار نباشد چنانچه در حاشيه ونسخه شده وشنوبت كه
ميت را بيش كه در اين فبر بنهند وجوبي از عاكفه آنكه زن را از
فلان بكيرد وبيش بنهد وسر بيش كند چنانچه بيفتد يا بيت وارد شده
وشنوبت كه كبي كه مقبره كه ميت را بفبر كذارد بند قباي قبا را بكشايد وبالا پوش
ودر را بكذارد وسر بيا من وصد باشد وچاره نيست كه يك كس وارد بيرون
وچون خشت وكرعا كنند آنكه بكروقت كه ميت را بفبر كذارد بند قباي خود را
وعمامه بكشايد وبكذارد وبعضي كه ميت را بفبر كذارد وكويند اعوذ بك من شيطان
الانس والجن وقل هو الله احد وبعضي كه ميخواند واكر حاضران هم بخوانند بهتر است وبكويد بسم الله و
بالله وعلى ملة رسول الله اللهم صل على محمد وآل محمد اللهم افسح له في قبره وثبته

کوسه بکند و دو بین را بین کند و حریشه کند غوی که شیطان می کند و بعد از آن
ب و قبر بر باشد و خبرت که نازی در قبر فتنت میت را عذاب می کنند بسبب
که اب دیدن و دشنه ما بکند و انذا از بدن سر بکند و ریش عاب قبر بر روست آن
که اب بر قطع نکند و متصل بر دد تا مام نشود و نخاست که بعد از آن اب خیس
نیز آمار کند و خانی که انگشتان ایشان کنده باشد و نوت کنند که از انگشتان ایشان
باشد و بعضی روایات مفهوم می شود که زد باب را نشنند و اید عار اخوا الله اللهم
حاب الارض عن جنبیه و صعد الیک روحه و لقه منک رضوانا و اسکن قبره
من رحمتک ما تغنیه بها عن رحمة من سواک و مغفرة ما ارتجاء بحوانند
و سنت است که وقتی میت بیمی قبر جویان و بعد از آنکه مریم بر کرده باشند
و او را در لحد نهند که بهت ماند بکر بکنند و آنگه بر بالای لحد بکنند
و از بنای امت که خون بن نافتن بکند سکر فیر بکوید ما رویم نافتن مخلص کرده
و احتیاج پرسیدن نیست پس بر بکرده و سوال می کنند و سکر و مت عمارت
کردن و بر سر قبر بنا را بلند کج نالیدن بر قبر بکر نور اینیا و اله صلوات الله علیهم یعنی
که نو بعضی او علی تر آن حکم دارد و سکر و مت نا از کردن قبر بعد از بلند
حرمت که حق تعالی دوست می دارد و لحای بکسته و قبرهای بلند بر نیاز
در حد حیار دو میت و در بابی فرکدستن و میت را از بدی که در انجا مرده است
و نهر بی دیگر دن سکر مسافر و شرعه امد مخصوص صلوات الله علیهم جمعین و بعضی
استدلا کرده اند از بعل مفروض و صلحا و بغداد بر و سکروه است و زردی قرنس و بر
رس سکر و مخصوص زیارت قبور کد بر و بر خود و سنور است که جار بیت مکانس قبور
سکروه شدید و بیت بکی انکه در قبرستان صاحب فتنی افتاده باشد دیگر انکه در زمین غصبی
کرده باشند و کفن خیس کرده باشند دیگر انکه و زای غسل کفن و حال کرده باشند
و از مه با سیاه باشند و سنور است که جار بیت هل مردگان بعد از دفن و بعضی
کرده اند بعل بساعا بیشتر بحضرات ائمه معصومین علیهم السلام و سنور است که جار
نیت کردن حال کشتن و جامه دریدن برای غیر براد و پدر و ایشان جایز است
بلکه از بعضی اخبار ظاهر می شود که مستحب باشد خصوصا بی پدر و بیت تجویز کرده اند زنان را

ظفا و لحوط ترک نیت و جایز نیست خراشیدن سر و صورت و کندن مو و بریدن مو و
انست که طبانچه بر روی خود و بیرون نزنند و بعضی از علما موافق روایتی که ابن بابویه
ه روی که موی سر خود را در مصیبتی و حدت که کند و باید و بعضی گفته اند که
کناه دارد و کناه و اجب دو روایت که سنت ماند و اجب دادن کناه
و بعضی تراشیدن مو را بر الحاق کرده اند و بر این روایت که بعضی اشکر
قابل مثل اند که واجب کناه نفس بر بی که مو بیه بر کند و بیت باید
خواستند که خون را از روی بی که در سر او فرو بر خود یا ران خود خاسه بدل کنا
بهر تقدیر لعب و جنگ و خواندن اهل منهورات و لام است اعظاب بیت
کنند بلکه بقضای الهی راضی شوند و بدانند که صابران الوعیاب
باید که صاحب میت سور بکوید ایا نیه و ایا الیه راجعون و الحمد لله
بلفظ لبیک اللهم لبیک و اعلم نی مصیبتی و اخلف نی افضل منها و ان مصیبت آن
ما و داده شود و سنت است که دیگران تعزیت بیان بکنند و ایشان را تصبر و شکیبا
امر کنند پس از دفن و بعد از دفن و بسا عه و بعد از دن بیز است و اقل تعزیت
که روند تا صاحب عزا انیار امر بیند حضرت رسول فرموده که ثواب تعزیت
بهتر است و مستحب است که صاحب تعزیت مصیبت نبیر و صبر خود بکند تا او را ثواب
و جایز است کریه و زاری کردن که بکهای میت را انیار بند و نوحه کردن بعض جایز است که
و بیع بکوید و جبرهای بدر انجاک بکند و بهتر است که و حمر کریا و بند و سنت
که تا سه روز دیگران خصوصا همسایگان برای صاحبان مصیبت طعام بفرستند و
زیاده از سه روز طعام بکیرند و بکروه است که چهار ساه و ده روز برای خود مهمانی کرده و ما کم
ماتمیان رکین بی و شند و ریب بی کنند و در ساه و ماتم لاحداث نقل بوده که کسی کرار
مصیبتی نی ساه باشد نه یکسال و رکب ساه بکند و دو سر بر کعبی نه نخ کبار و
و صفیر نه فاعوا الله حد و بسا را نیز بکر بی دفنی که ساه باجاه کوید صلی الله علی
محمد النبی الامی و آله و سلم علیه السلام و بعد از ان تنبیه و تحمید و تهلیل و تکبر کوید

پس ان کی که چیس کند و بعد از دفن و ما و انخود و عا کرده است با مل مصیبت
در زیارت قبور و نوا به و اوات ان باید که زنان مردگان خود را فراموش نکنند و برا

که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه کردید و از جانب خویشان و برادران مؤمن امید وارند
ولسان ایشان لجهم را مدحوضا از دعا کردن در نماز شب و بعد از نماز خاصه در
و در ساعات شریفه بدرو مادر زیاده از دیگران دعا یاد کرد و اعمال خیر برای ایشان
بعمل اورد و بعضی از اینها در حق والدین بر ولد و غیر مؤنث شد عمد خیرات برای
پدر و مادر و سایر خویشان است که قرض ایشان را ادا کند و ایشان را از عقوق حذار خلق
بری کرداند و حج و سایر عبادتی که از ایشان فوت شده نائب سعی کند یا استیجار یا تبرع
بعمل اورد و بسند صحیح منقولست که حضرت صادق فرمود که سزاوار باشد که میت در نیکی
و سعادتی بود باشد و حق تعالی را دو معت دهد و نیکی از او بردارد پس باو گوید که این
فرج که تو را رو داده است بسبب فلان زیست که فلان برادر مؤمن برای تو کرد و ای پرسید تقرب او
در دو رکعت نماز شب بسی تو انم کرد فرمود که بلی فرمود که میت شاد می شود بعد بزرگ که بر قبر او
او بزیارت فرمود که بر میت داخل میشود در قبر نماز و روزه و حج و صدقه و سایر عطا عاجزه و دعا
و ثواب این اعمال برای کسی که کرده و برای هر مرده نوشته میشود و در حدیث معتبر منقول آنست
که شش چیز بمؤمن میرسد بعد از وفات اول فرزندی که از حمت او استغفار کند دوم
مصحفی یا کتابی از کتب علمی که از او بماند سوم مردم از او بخوانند نیم دره ای
از آن نفع یابند چهارم ابی که جاری سازد پنجم جامی که حفر نماید که خلق خدا انتفع کنند
ششم سنتی که مردم بآن عمل نمایند یا رسالهٔ در هدایت خلق یا تصنیف کتب دینی باشد و نماز
هدیه میت را و لا سیما سوره یس که هر که یک مرتبه بخواند در حالت سکرات او کاید و طریق نوشته اول آنکه در
شب اول دفن میت دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول الحمد و آیة الکرسی و در دوم الحمد یکمرتبه
و انا انزلناه سه مرتبه بخواند و بعد از سلام بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و ابعث ثوابها
الی قبر فلان دوم نیز دو رکعت در اول بعد از الحمد توحید دوازده مرتبه و در دوم بعد از الحمد
سورهٔ الهکم التکاثر یکمرتبه بخواند و بعد از ان دعای مذکور را و روایت دیگر بعد از الحمد
در رکعت اول آیة الکرسی را نیز اضافه نموده و ملا محمد تقی رحمه الله در زاد المعاد اورده که در حدیث
صحیح از حضرت صادق منقولست که آن حضرت در هر شب برای فرزندخود و در هر روز
برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز می کرد و در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم
اعطاک بخواند و بعد از حمد و نماز دعای دیگر برای هدیه حضرات عالیات علیهم السلام

و برای والدین و اعمال مشترکه ذکر شد اما زیارت قبور و اوقات آن بدانکه سنت
زیارت قبور در روز شنبه و پنج شنبه و در روایت دیگر پنجشنبه و ارد شده است
و روز شنبه طرف اسفل پایین و داخل قبرستان بود بگوید السلام علی اهل الدیار من
المؤمنین والمسلمین انتم لنا فرط و نحن لاثارکم لاحقون و در حدیث معتبر دیگر
ایست که السلام علی اهل الدیار من المؤمنین والمسلمین رحم الله المستقدمین منکم
والمستاخرین و انا ان شاء الله بکم لاحقون و روایت دیگر السلام علیکم اهل الدیار
من قوم مؤمنین و رحمة الله و برکاته انتم لنا سلف و نحن لکم تبع رحم الله المستقدمین
منکم والمستاخرین و انا ایاه و انا الیه راجعون و در احادیث بسیار وارد شده است
که هر که در یکروز صد مرتبه سوره انا انزلناه بخواند از زلزله و از فجاة بزرگ روز قیامت
ایمن گردد و در روایت دیگر خدا او را و صاحب قبر را بیامرزد و مستحب است که در وقت
خواندن دست بقبر گذارد و روبقبله باشد و در روایت دیگر روبقبله بودن مذکور نیست
و سنت است که این دعا را بخواند اللهم عافی الارض عن جوبتهم و سامحهم عن التقصیر
ارواحهم و القهم منک رضوانا و اسکن الیهم من رحمتک ما تصل به وحشتهم و نورعلیهم
بهم و حشتهم انک علی کل شئ قدیر و روایت دیگر اید عا بخواند اللهم ارحم غربته
و صل وحدته و اینس به وحشته و اسکن الیه من رحمتک ما یستغنی
عن رحمة من سواک و الحقه بمن کان یتولاه و بروایت دیگر مستحبست که زود قبر سوره یس
و سوره تبارک و قل هو الله احد و آیة الکرسی مرتبک را نه مرتبه بخواند و سوره انا انزلناه
هفت مرتبه و از حضرت رسول منقولست که هر که در قبرستان بگذرد و سوره قل هو الله
احد را یازده مرتبه بخواند و ثواب آن را بمردگان آن قبرستان ببخشد بعدد ان مردگان آمرزیده
باشد و در روایت دیگر هر که آیة الکرسی بخواند و ثواب آن را هدیه اهل قبور کند حق تعالی
ملکی خلق کند که تسبیح کند برای او تا روز قیامت و در حدیث دیگر هر که آیة الکرسی بخواند
که هر که داخل قبرستان شود و سوره یس بخواند حق تعالی عذاب از اهل قبرستان
آن روز بر داشته و بعدد هر مرده حسنه او را کرامت فرماید و در روایت دیگر وارد شده است که هر که بقبرستان
بگوید چون از آن گذری ایمنت که بایمنه بگوید اللهم و لقنوا توا و احشر فیهم
مع من احبوا و زیارت مقابر نیز لمانان ثوابات جزیل و ثواب عظیم دارد و باعث عمر

واکامی زمانه دنیا و رغبت ناخرت می شود و در وقت اندوه بسیار و شادی بسیار باید که
بقبرستان رود و عبرت بگیرد از احوال ایشان و تفکر کند در فنای دنیا و تقلب احوال
ان و بخاطر بیاورد که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گردید و دست از عمل کوتاه
خواهد شد و در آن وقت پشیمانی نافع نخواهد آمد و باید که در قبرستان نخندد
و حرف لغو نگوید و شعار او این حدیث است که بر روی قبرها راه رفتن بعد از موت مکروه است از
مغیرة بن موسی از حضرت صلوات الله علیهما منقول است که چون بقرستان روی راه رود بر روی
قبرها که مرده مومن است راحت می یابد و هر که مشاهده است متالم می شود و اکثر علما
این حدیث را حمل بر حال ضرورت کرده اند باید که بر روی قبرها و نزدیک آنها بول و
غایت نکند و در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد باقر روایت کرده است که حضرت
مبعوث خواهد کرد شیعیان مرا در روز قیامت از قبرهای ایشان با مرکبهای و عصی که
داشته باشند و رداهای ایشان درخشان باشد مانند ماه شب چهارده و خوشبوی
ایشان مانند کرده باشد و جسمهای ایشان پوسیده و در اطمینان و امان باشند ایشان را
باشد مردم ترسند و ایشان نترسند و مردم اندوهناک باشند و ایشان نباشند و محزون
شوند سوار بر ناقه‌ای که یالهای ایشان از طلای درخشان باشد
و نرم باشند بر انکه تعلیم کرده باشند و کردنهای ایشان
از یاقوت سرخ باشد نرم تر از حریر از برای کرامتی که
خدا داده ایشان را در روایت دیگر جامهای سبز پوشیده
باشد که درخشندگی ان ناقه از نور باشد و جهاز
از طلا باشد مکلل بدر و یاقوت
و تاج پادشاهی و اکلیل کرامت
بر سر داشته باشد و بگوید
لا إله إلا الله محمد
رسول الله علی
ولی الله
اللهم صل علی محمد و آله کما صلیت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید تمت الکتاب بعون الله الملک الوهاب فی شهر جمادی الاول سنه ١٢٩٢
مرام طالبه آمین و بعضی دیگر اینان بعد
الا لعنة الله علی القوم الظالمین

کتابخانه آیت الله بروجردی(ره)
5530297

کتابخانه آیت الله بروجردی(ره)
5530297